

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ – ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Κ Α Ι Ε Κ Θ Ε Σ Η

ΓΙΑ
ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2013

ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2012
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

I.	Πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής	5-27
II.	Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013»	28
III.	Εισηγήσεις	
A.	Γενικών Εισηγητών	
α)	Εισήγηση του κ. Αντωνίου Μπέζα (Ν.Δ.)	31-44
β)	Εισήγηση της κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.)	45-61
γ)	Εισήγηση του κ. Φίλιππου Σαχινίδη (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	63-74
δ)	Εισήγηση του κ. Επαμεινώνδα Μαριά (Ανεξάρτητοι Έλληνες)	75-101
ε)	Εισήγηση του κ. Ηλία Παναγιώταρου (Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή) ..	103-113
στ)	Εισήγηση της κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη (ΔΗΜ.ΑΡ.) ..	115-130
ζ)	Εισήγηση του κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.)	131-138
B.	Ειδικών Εισηγητών	
α)	Εισήγηση της κυρίας Φεβρωνίας Πατριανάκου (Ν.Δ.)	141-153
β)	Εισήγηση του κ. Ελευθέριου Αυγενάκη (Ν.Δ.)	155-173
γ)	Εισήγηση του κ. Αλέξανδρου Δερμεντζόπουλου (Ν.Δ.)	175-185
δ)	Εισήγηση του κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου (Ν.Δ.)	187-197
ε)	Εισήγηση του κ. Δημήτριου Γελαλή (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.)	199-209
στ)	Εισήγηση της κυρίας Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.) ..	211-220
ζ)	Εισήγηση του κ. Στέφανου Σαμοΐλη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.- Ε.Κ.Μ.)	221-228
η)	Εισήγηση του κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	229-234
θ)	Εισήγηση του κ. Χρήστου Γκόκα (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)	235-246
ι)	Εισήγηση της κυρίας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά (Ανεξάρτητοι Έλληνες) ..	247-253
κ)	Εισήγηση του κ. Γεωργίου Γερμενή (Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή) ..	255-264
λ)	Εισήγηση του κ. Νικόλαου Τσούκαλη (ΔΗΜ.ΑΡ.)	265-269
μ)	Εισήγηση της κυρίας Διαμάντως Μανωλάκου (Κ.Κ.Ε.)	271-278

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συνήλθε στις 3 και 4 Νοεμβρίου 2012, σε τέσσερις συνεδριάσεις, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Αντωνίου Μπέζα, με αντικείμενο την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013».

Στις συνεδριάσεις παρέστησαν ο Υπουργός Οικονομικών, κ. Ιωάννης Στουρνάρας, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Γεώργιος Μαυραγάνης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο οι Γενικοί Εισηγητές*, ο κ. Αντώνιος Μπέζας από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο κ. Επαμεινώνδας (Νότης) Μαρίας από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, η κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη από τη Δημοκρατική Αριστερά και ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και οι Ειδικοί Εισηγητές*, η κυρία Φεβρωνία Πατριανάκου, ο κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος και ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Δημήτριος Γελαλής, η κυρία Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη και ο κ. Στέφανος Σαμοΐλης από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, ο κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος και Χρήστος Γκόκας από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, η κυρία Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ο κ. Γεώργιος Γερμενής από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης από τη Δημοκρατική Αριστερά και η κυρία Διαμάντω Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Επίσης, το λόγο έλαβαν οι Βουλευτές κ.κ. Σάββας Αναστασιάδης, Άννα – Μισέλ Ασημακοπούλου, Μαυρουδής (Μάκης) Βορίδης, Αργύρης Ντινόπουλος, Ιορδάνης Τζαμτζής, Δημήτριος Σαμπαζιώτης, Δημήτριος Γάκης, Κωνσταντίνος Δερμιτζάκης, Μαρία Διακάκη, Ευάγγελος Διαμαντόπουλος, Δημήτριος Παπαδημούλης, Παναγιώτης Λαφαζάνης, Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης, Παρασκευάς (Πάρις) Κουκουλόπουλος, Αντώνιος Γρέγος, Ιωάννης Μιχελογιαννάκης, Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος, Νικόλαος Νικολόπουλος και Θανάσης Πετράκος.

* Οι Εισηγήσεις των αναφερόμενων Εισηγητών παρατίθενται στο τέλος του παρόντος Πρακτικού-Έκθεσης.

Ο παριστάμενος Υπουργός Οικονομικών, κ. Ιωάννης Στουρνάρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής,
Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Το περιεχόμενο του Προϋπολογισμού αυτού σηματοδοτεί μια μεγάλη προσπάθεια για να τεθεί τέλος στην αμφισβήτηση της προοπτικής της Ελληνικής οικονομίας, σε ένα περιβάλλον ωστόσο, βαθιάς και παρατεταμένης ύφεσης, υψηλής ανεργίας και μεγάλης αβεβαιότητας.

Ωστόσο, η κατάθεση του Προϋπολογισμού συμπίπτει χρονικά με μια νέα περίοδο για την Ελληνική Οικονομία και την αξιοπιστία της: Η Ελλάδα πριν από λίγο καιρό θεωρούνταν ότι είχε πάρει την άγουσα για τη δραχμή. Αυτό δεν ισχύει πλέον.

Η ανάκτηση της αξιοπιστίας μας όμως δεν έχει μόνο θεωρητική σημασία. Είναι το διαβατήριο για την ανάκαμψη της οικονομίας, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την προστασία των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων.

Η χώρα μας εφαρμόζει ένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής με στόχο την οριστική εξάλειψη των υψηλών ελλειμμάτων και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Και χάρη στις θυσίες των Ελλήνων, μέχρι σήμερα έχουμε επιτύχει τα 2/3 τόσο της απαιτούμενης δημοσιονομικής προσαρμογής όσο και της απαιτούμενης προσαρμογής της ανταγωνιστικότητας.

Η μεγαλύτερη όμως του αναμενόμενου ύφεση, οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, η έλλειψη ιδιωτικοποιήσεων και η αβεβαιότητα λόγω της παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου, έχουν φέρει το Πρόγραμμα εκτός πορείας.

Η αλήθεια όμως, είναι ότι επιτεύχθηκαν πολλά:

Η δημοσιονομική προσαρμογή είχε ως αποτέλεσμα τη συρρίκνωση του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης κατά 9 περίπου εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ συνολικά στη τριετία 2010-2012 (από 15,6% το 2009 σε 6,7% φέτος). Αυτή η μείωση είναι η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί ιστορικά από κράτος-μέλος της Ευρωζώνης σε τόσο μικρό διάστημα δημοσιονομικής προσαρμογής.

Το 2012, σύμφωνα με τις νέες εκτιμήσεις το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης, ως ποσοστό του ΑΕΠ, θα διαμορφωθεί ελαφρώς χαμηλότερο από το 6,7% του ΑΕΠ (που ήταν η πρόβλεψη του συμπληρωματικού Προϋπολογισμού 2012) δηλαδή σημαντικά χαμηλότερα από αυτό του 2011, ενώ το πρωτογενές έλλειμμα εκτιμάται ότι θα βελτιωθεί κατά 1,1% του ΑΕΠ σε σχέση με το αντίστοιχο του έτους 2011 και θα διαμορφωθεί στο 1,2% του ΑΕΠ.

Επιπλέον, είναι αξιοσημείωτη η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας μας. Το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών το 2012 (οκτάμηνο Ιανουαρίου – Αυγούστου) διαμορφώθηκε σε σημαντικά χαμηλότερα επίπεδα σε σύγκριση με τα επίπεδα από το αντίστοιχο του 2011. Στην εξέλιξη αυτή συνέβαλαν, κυρίως, η σημαντική μείωση τόσο του εμπορικού ελλείμματος εκτός καυσίμων όσο και του ισοζυγίου εισοδημάτων, αλλά και από την αύξηση του πλεονάσματος των ισοζυγίων υπηρεσιών και τρεχουσών μεταβιβάσεων. Επίσης το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος μειώθηκε περίπου 15% μεταξύ 2010 – 2012, καλύπτοντας κατά περίπου 2/3 το κενό ανταγωνιστικότητας που μετράται από το σχετικό δείκτη. Και θέλω να σας θυμίσω ότι η Ελλάδα ανέβηκε 22 θέσεις στην κατάταξη για το επιχειρηματικό περιβάλλον που αποτυπώθηκε σε πρόσφατη έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας. Άρα, δεν είναι όλα μαύρα. Η Ελληνική οικονομία είναι ζωντανή και προσαρμόζεται.

Επομένως η ελληνική οικονομία προσαρμόζεται.

Ωστόσο είναι αδιαμφισβήτητο ότι η δημοσιονομική προσαρμογή είχε σοβαρές επιπτώσεις στην Ελληνική Οικονομία:

- Ο ρυθμός μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ το 2013, προβλέπεται στο -4,5%, δεδομένης και της υψηλότερης της αναμενόμενης ύφεσης για το 2012 που εκτιμάται στο 6,5%. Σημειώνεται ότι το 2012 είναι η πέμπτη χρονιά ύφεσης, με εκτιμώμενη αθροιστική απώλεια εισοδήματος, περίπου 20%. Αναμφισβήτητα αυτή είναι από τις πιο παρατεταμένες και βαθιές κρίσεις που έχει υποστεί οποιαδήποτε χώρα του ανεπτυγμένου κόσμου από την Μεγάλη Ύφεση. Και αυτό είναι πλέον κάτι που γίνεται αποδεκτό τόσο από τους εταίρους μας όσο και από την υπόλοιπη διεθνή κοινότητα.
- Και φυσικά οι επιπτώσεις στις ζωές των Ελλήνων πολιτών είναι φανερές. Το ποσοστό ανεργίας το 2012 επιδεινώθηκε σημαντικά, φθάνοντας στο 23,6% με την ανεργία των νέων να ξεπερνά το 50%.
- Η πολιτική μείωσης του επιπέδου τιμών δεν έχει αποδώσει στον επιθυμητό βαθμό, αν και οι πληθωριστικές πιέσεις μειώθηκαν αισθητά στο πρώτο εννεάμηνο του 2012 με τον εναρμονισμένο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή στο 1,2%, έναντι 3,3% την αντίστοιχη περίοδο του 2011. Επίσης, παρόλο που από το μήνα Οκτώβριο αναμένεται μια επιβάρυνση των τιμών, εξαιτίας της επιπτώσης δημοσιονομικών μέτρων που έχουν προγραμματισθεί (όπως η εξίσωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης και του πετρελαίου κίνησης), ο ετήσιος πληθωρισμός (εναρμονισμένος Δείκτη Τιμών Καταναλωτή) για το 2012 εκτιμάται στο 1,1%.

Κάναμε λοιπόν πάρα πολλά. Σηκώσαμε τεράστια βάρη και μείναμε όρθιοι. Για αυτό πιστεύω βαθιά, ότι είναι άδικο και παράλογο, για εμάς και τις μελλοντικές γενεές, να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια μας τώρα που οι συνθήκες αλλάζουν.

Το 2013, εκτιμάται ότι θα είναι έτος καμπίης για την επανεκκίνηση της Ελληνικής οικονομίας, με δεδομένο ότι αναμένεται βελτίωση της χρηματοδότησης της οικονομίας λόγω της εισροής κεφαλαίων από την Ευρώπη και της ανακεφαλαιοποίησης του τραπεζικού τομέα, τόνωση των

επενδύσεων από το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και κυρίως την εξάλειψη των αβεβαιοτήτων για την πορεία της χώρας.

Για το έτος 2013, το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται να περιορισθεί στα 9,4 δισ. Ευρώ, περίπου στο 5,5% του ΑΕΠ και το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης αναμένεται να διαμορφωθεί σε πλεόνασμα ύψους περίπου 800 εκατ. ευρώ ή στο 0,5% του ΑΕΠ. Η βελτίωση του ελλείμματος κατά 1,4 εκατοστιαίες μονάδες θα προέλθει κυρίως από τη βελτίωση του αποτελέσματος του ισοζυγίου του κρατικού προϋπολογισμού, και ιδιαίτερα από το σκέλος των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού που είναι μειωμένες κατά 6 δισ. ευρώ.

Η δέσμευση μας είναι για επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος Γενικής Κυβέρνησης στο 4,5% του ΑΕΠ το 2016 μετά την ευόδωση της προσπάθειας για την επιμήκυνση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής σε τέσσερα έτη, αντί για 2.

Έτσι με τον Προϋπολογισμό και τα μέτρα που προωθούμε στο πλαίσιο του επικαιροποιημένου Προγράμματος Μεσοπρόθεσμης Δημοσιονομικής Πολιτικής 2013-2016, θα επιτύχουμε την πλήρη δημοσιονομική προσαρμογή, καθώς και σημαντική βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της χώρας. Αυτό θα είναι και η τελευταία δέσμη επώδυνων μέτρων που καλείται να πάρει η Κυβέρνηση.

Η οικονομική πολιτική που αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα βασίζεται σε τέσσερις πυλώνες: την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης για τη μελλοντική παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ, τη δημιουργία και διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, τη δημιουργία συνθηκών βιώσιμης δημοσιονομικής σταθερότητας και, τέλος, τη διασφάλιση ενός βιώσιμου χρηματοοικονομικού - τραπεζικού συστήματος.

Οι Έλληνες είμαστε από τους πιο σκληρά εργαζόμενους λαούς στην Ευρώπη. Και όμως η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα μας δεν έχουν φτάσει στα αντίστοιχα επίπεδα. Διότι έχουμε πολλούς περιορισμούς στις αγορές προϊόντων, υπηρεσιών και εργασίας.

Γι' αυτό, η Κυβέρνηση μας προωθεί μια σειρά από μείζονες μεταρρυθμίσεις που κατ' εξοχήν διευκολύνουν τον πολίτη, μειώνουν τις τιμές, μειώνουν το χρόνο αναμονής για επαγγελματικές αδειοδοτήσεις και σταδιακά αλλά σταθερά θα ανοίξουν το δρόμο προς ένα νέο βιώσιμο, σύγχρονο αναπτυξιακό μοντέλο που θα έχει τα εξής βασικά χαρακτηριστικά:

- Δημοσιονομική σταθερότητα και βιωσιμότητα.
- Ανταγωνιστικότητα.
- Μεταρρύθμιση και νοικοκύρεμα: στη Δημόσια Διοίκηση, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στους λοιπούς φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.
- Ανταγωνιστικότητα στην αγορά προϊόντων και υπηρεσιών

- Καταπολέμηση της Διαφθοράς, της Γραφειοκρατίας και Σπατάλης που κρατάνε καθηλωμένες της παραγωγικές δυνάμεις του τόπου
- Ανάπτυξη ενός ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Οι βασικές μεταρρυθμιστικές μας πρωτοβουλίες εστιάζουν σε:

- Διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας που καθιστούν ευκολότερη την πρόσβαση σε αυτήν για τους νέους επιστήμονες και επαγγελματίες και παράλληλα μειώνουν το κόστος αγαθών και υπηρεσιών συμβάλλοντας στη μείωση των τιμών τους. Συγκεκριμένα προωθούνται αλλαγές που καταργούν μια σειρά από εμπόδια σε ορισμένες επαγγελματικές κατηγορίες. Ενδεικτικά σας αναφέρω: εκτελωνιστές (που οι αλλαγές θα μειώσουν το κόστος εκτελωνισμού των εισαγόμενων προϊόντων και συνεπώς των τιμών), εκτιμητές, φοροτεχνικοί, σύμβουλοι, αναλογιστές, κτηματομεσίτες, ξεναγοί, επαγγέλματα υγείας, κυλικεία και περίπτερα, ταξιδιωτικά γραφεία, φροντιστήρια ξένων γλωσσών, κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης, κέντρα μετα-λυκειακής εκπαίδευσης, πώληση εφημερίδων – περιοδικών.
- Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας:
 - ο με τον εκσυγχρονισμό των αγορανομικών διατάξεων ώστε να διευκολυνθεί η αδειοδότηση επιχειρήσεων εμπορίας τροφίμων και άλλων αγαθών.
 - ο με τη λειτουργία υπηρεσιών μιας στάσης (one stop shops) για την ίδρυση επιχειρήσεων.
 - ο με την προώθηση νέου θεσμικού πλαισίου για της εξαγωγές.
- Προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων τόσο με την επιτάχυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων αλλά και με την καλλιέργεια ευνοϊκού περιβάλλοντος για την επιχειρηματικότητα.
- Αξιοποίηση εθνικής περιουσίας με, μεταξύ άλλων, την επίσπευση του Εθνικού Περιουσιολογίου ώστε επιτέλους να γνωρίζουμε τι έχουμε πριν αποφασίσουμε πως θα το αξιοποιήσουμε.
- Δημιουργία Δημοσιονομικού Μηχανισμού Ελέγχου που εντοπίζει και διορθώνει όποιες υπερβάσεις προκύπτουν στους προϋπολογισμούς όχι μόνο της Κεντρικής αλλά και της Γενικής Κυβέρνησης. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Είναι ένας μηχανισμός έγκαιρης προειδοποίησης που δεν είχαμε μέχρι τώρα, για αυτό ερχόμασταν τελευταία στιγμή και βρίσκαμε τρύπες π.χ. στον ΕΟΠΥΥ με τις γνωστές συνέπειες.
- Μείωση των λειτουργικών δαπανών υπουργείων.
- Εξορθολογισμό των κοινωνικών δαπανών με στόχο την εξυπηρέτηση μόνο όσων πραγματικά έχουν ανάγκη.
- Μια ευρεία φορολογική μεταρρύθμιση που τολμάει να κάνει ριζοσπαστικές αλλαγές απαραίτητες για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, με:
 - ο Το διορισμό μόνιμου και ανεξάρτητου Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων.
 - ο Ευέλικτο σύστημα αντικατάστασης των διευθυντών των Δ.Ο.Υ. όταν δεν πιάνουν τους στόχους.
 - ο Ενίσχυση του ελεγκτικού μηχανισμού

- ο Τη ριζική τροποποίηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, μετά από δεκαετίες, με ταυτόχρονη απλοποίηση και της φορολογία των νομικών προσώπων.
- ο Τάχιση διοικητική διευθέτηση των φορολογικών διαφορών ώστε να πάψουν πλέον να λιμνάζουν για δεκαετίες και να αυξηθούν τα έσοδα του κράτους.
- ο Καταπολέμηση του τεράστιου προβλήματος λαθρεμπορίας καυσίμων με την εξίσωση της τιμής πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης.
- ο Εκτεταμένη χρήση νέων τεχνολογιών ώστε να εξαλείψουμε τις ουρές από το νέο δίκτυο των Δ.Ο.Υ. οι οποίες πλέον θα καλούνται να επιτελέσουν περισσότερο ελεγκτικό και λιγότερο διεκπεραιωτικό έργο.
- ο Κατάργηση μεγάλου αριθμού των φόρων υπέρ τρίτων που επιβαρύνουν με πρόσθετο κόστος του πολίτες, συμβάλλουν στη γραφειοκρατία και επιβαρύνουν τον πολίτη. Δεν γνωρίζουμε αυτή τη στιγμή ποιες είναι οι διανεμητικές επιδράσεις αυτών των φόρων υπέρ τρίτων. Εγώ υποπτεύομαι ότι είναι πάρα πολύ αρνητικές, δηλαδή, ότι τους παίρνουμε από το κοινωνικό σύνολο και επιδοτούμε όχι τους φτωχότερους, αλλά αυτούς που είναι πολύ πάνω από το μέσο όρο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

το ξέρω ότι πολλές από αυτές τις μεταρρυθμίσεις που προωθούνται μέσω του παρόντος Προϋπολογισμού και την επικείμενη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης μας, αποτελούν τα ζητούμενο πολλών δεκαετιών και έχουν ήδη εξαγγελθεί επανειλημμένως στο παρελθόν. Ωστόσο σήμερα υπάρχει μια Κυβέρνηση Εθνικής Ευθύνης που στηρίζεται από την πλειονότητα του Σώματος της Βουλής γιατί έχει σαν εθνικό σκοπό το άλμα προς τα μπροστά.

Πολλοί λιγοψυχούν και λένε πως δεν θα τα καταφέρουμε και πολλοί μπορεί και να το επιδιώκουν.

Ωστόσο η Κυβέρνηση Εθνικής Ευθύνης θα επιτελέσει το έργο της:

- Προωθεί τον Προϋπολογισμό αυτό,
- Προωθεί το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2013-2016
- Προωθεί την επικείμενη νομοθετική πρωτοβουλία

και έτσι αποκαθιστά την αξιοπρέπεια της χώρας και βάζει δύο τεράστια διαπραγματευτικά όπλα στην φαρέτρα της.

Επιπλέον, καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια από την ελληνική πλευρά να κρατηθεί στο ελάχιστο δυνατόν η συμμετοχή των μισθών, των συντάξεων και των κοινωνικών επιδομάτων, αλλά και να εξαιρεθούν ειδικές ομάδες του πληθυσμού όπως τα άτομα με αναπηρία και άλλες ευπαθείς ομάδες. Και σας διαβεβαιώνω ότι η αποφασιστικότητα για την επίτευξη σοβαρών μεταρρυθμίσεων σε ορισμένους τομείς συνέβαλε στην υπεράσπιση των θέσεων μας στους άλλους.

Και εκεί που παίρνουμε δύσκολες αποφάσεις, έχουμε ψάξει επισταμένως και δεν βρήκαμε καμία εναλλακτική λύση. Εδώ στη Βουλή απευθύνθηκα πολλές φορές στην Αντιπολίτευση και είπα «δώστε μου εναλλακτικές λύσεις». Κανείς δεν μπόρεσε να μας πει κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνουμε εμείς και εάν είπε οδηγεί τη χώρα εκτός ευρώ.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω κάποια πράγματα για τη διαπραγμάτευση που έκανε η Ελληνική πλευρά. Πολλοί την απαξιώνουν. Ωστόσο μέσα από αυτή τη διαπραγμάτευση πετύχαμε, αλλά και επιδιώκουμε να πετύχουμε, πολλά:

- Την επιμήκυνση της δημοσιονομικής προσαρμογής κατά επιπλέον 2 έτη.
- Την εφαρμογή μηχανισμού δημοσιονομικής υποστήριξης για την αποφυγή ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού επιτήρησης.
- Βελτίωση του φορολογικού συντελεστή για τους ελεύθερους επαγγελματίες.
- Ελάφρυνση των οικογενειακών εισοδημάτων για ποσά μέχρι τις 25.000 ευρώ.
- Την παροχή του επιδόματος θέρμανσης αν και δεν προβλεπόταν στον φετινό Προϋπολογισμό.
- Την μετάθεση της αναθεώρησης των αντικειμενικών αξιών ακινήτων για το 2013.
- Την αποδοχή της πρότασης για είσπραξη των οφειλών ύψους 550 εκ. Ευρώ από τις Τράπεζες.
- Τη θέσπιση νέων δράσεων για τη στήριξη της ανεργίας από 2013.

Και αρκετά άλλα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Η χώρα μας δεσμεύτηκε να υλοποιήσει μια δέσμη μέτρων που θα εξαλείψει οριστικά την απειλή της χρεοκοπίας και θα την ωθήσει παράλληλα σε αναπτυξιακή τροχιά. Είναι αλήθεια ότι η δέσμη αυτών των μέτρων έρχεται σωρευτικά στις μεγάλες θυσίες και βάρη που επιβάρυναν τον Ελληνικό Λαό τα τελευταία χρόνια.

Ωστόσο οι επόμενες εβδομάδες είναι εξαιρετικά κρίσιμες, αφού λάθος σταθμισμένες επιλογές μπορεί να μας οδηγήσουν σε άτακτη χρεωκοπία και εκτός ευρωζώνης με απρόβλεπτα δεινά για τον τόπο.

Κάποιοι λένε ότι αυτό είναι ωμός εκβιασμός. Ωστόσο, δυστυχώς αυτή είναι η ωμή πραγματικότητα.

Ποτέ άλλοτε στην πρόσφατη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία οι Βουλευτές - και μέσω αυτών το έθνος - δεν κλήθηκαν να πάρουν τόσο δύσκολες αποφάσεις. Έχω την πεποίθηση ότι θα σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Έχοντας βαθιά πίστη στη δύναμη της Δημοκρατίας μας, είμαι σίγουρος ότι η γέφυρα που χτίζουμε σήμερα εξασφαλίζει το αύριο των παιδιών μας.»

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Συζητούμε σήμερα, στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, τον Προϋπολογισμό του 2013.

Σε μία ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία για τη χώρα και την Ευρώπη.

Ο Προϋπολογισμός εμπεριέχει αλήθεια, τόλμη, ρεαλισμό, και ευαισθησία στο πλαίσιο του εφικτού.

Πρωτίστως όμως, εμπεριέχει την ισχυρή βούληση της Κυβέρνησης Εθνικής Ευθύνης για να περάσει η χώρα από το σημείο καμπής της δύσκολης τροχιάς των τελευταίων ετών.

Για να καταστεί εφικτή η έγκαιρη κατάθεσή του, και μάλιστα σε πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα, πρωτόγνωρο για τη χώρα, απαιτήθηκε μεγάλη προσπάθεια από τα στελέχη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Γι' αυτό δημόσια τα ευχαριστώ.

Πριν σας παραθέσω τα βασικά στοιχεία του Προϋπολογισμού, θεωρώ σκόπιμο να κάνουμε μια σύντομη αναδρομή στα βασικά προβλήματα της Ελληνικής οικονομίας, αλλά και να περιγράψουμε το περιβάλλον στο οποίο σχεδιάστηκε ο Κρατικός Προϋπολογισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ας ξεκινήσουμε με τα βασικά προβλήματα που αποτυπώνουν τις διαχρονικές αδυναμίες του εγχώριου οικονομικού και παραγωγικού υποδείγματος.

1^ο Πρόβλημα: Η αδυναμία, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό κατά περιόδους, βιώσιμης διαχείρισης των δημοσίων οικονομικών.

Οι ρίζες των παθογενειών, όπως είναι ευρύτερα αποδεκτό, εντοπίζονται στη δεκαετία του '80.

Από τότε η Ελλάδα, για δεκαετίες, διέγραψε μια πορεία στρεβλής λειτουργίας του δημοσίου τομέα.

Μία πορεία με έντονες δημοσιονομικές ανισορροπίες.

Αποτέλεσμα αυτής, της εκτός οικονομικής λογικής πορείας, ήταν η εκρηκτική διόγκωση του δημοσίου χρέους.

Οι Κυβερνήσεις που ακολούθησαν, δεν κατάφεραν να αντιμετωπίσουν ριζικά το πρόβλημα και να αξιοποιήσουν το ευνοϊκό, για τη δημοσιονομική εξυγίανση, περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2^ο Πρόβλημα: Η εκτεταμένη φοροδιαφυγή και η περιορισμένη φορολογική βάση.

Πρόκειται για μια πραγματικότητα που διαρκώς υπονομεύει κάθε προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής, δημιουργεί συνθήκες μη υγιούς ανταγωνισμού στην οικονομία, υποσκάπτει το ρόλο του κοινωνικού κράτους, «ροκανίζει» την κοινωνική συνοχή.

Είναι ένα φαινόμενο βέβαια που καμία χώρα δεν έχει κατορθώσει να αντιμετωπίσει με απόλυτη επιτυχία.

Στην Ελλάδα, όμως, παρουσιάζεται σε μεγάλη έκταση και χαρακτηρίζεται από κοινωνική ανθεκτικότητα και πολιτική αβουλία.

3° Πρόβλημα: Η αδυναμία εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών.

Παρόλο που ο δημόσιος τομέας αδυνατούσε να συγκεντρώσει έσοδα, διέυρνε συνεχώς τις ανελαστικές, αλλά και τις ελαστικές, δαπάνες του.

Ακολουθήθηκε μια παρατεταμένη επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, η οποία, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, δεν χαρακτηρίστηκε από αναπτυξιακή προσέγγιση.

Αντιθέτως, στόχευε, είτε έμμεσα είτε άμεσα, στην τόνωση της ζήτησης, και όχι της προσφοράς.

4° Πρόβλημα: Το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Το πρόβλημα αυτό αποτυπώνεται στο διαχρονικά παρατεταμένο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών.

Το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας οφείλεται, μεταξύ άλλων, στην έντονη κρατική παρέμβαση, στη γραφειοκρατία, στη στρεβλή ρύθμιση ευρείας κλίμακας αγορών, υπηρεσιών και αγαθών, στη διαφθορά, στην απουσία συνθηκών ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και της εξωστρέφειας, και φυσικά στην έλλειψη συγκλίνουσας στρατηγικής προς αυτό το στόχο όλων των υποσυστημάτων, όπως η εκπαίδευση κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Είναι γεγονός, συνεπώς, ότι η Ελληνική οικονομία λειτουργούσε, επί μακρόν, περισσότερο ή λιγότερο ανά περίοδο, σε συνθήκες ασταθούς ισορροπίας.

Το ξέσπασμα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και η διάχυσή της στην Ευρώπη «πυροδότησε» και στη χώρα μας τα υπαρκτά και ήδη υψηλά «δίδυμα» ελλείμματα και χρέη.

Στη συνέχεια, όπως γνωρίζουμε, ακολούθησε η κρίση δανεισμού και η προσφυγή της Ελλάδας στο Μηχανισμό Στήριξης.

Από τη στιγμή εκείνη η άσκηση οικονομικής πολιτικής πραγματοποιείται σε ένα ασφυκτικό περιβάλλον, με περιορισμένους και συγκεκριμένους βαθμούς ελευθερίας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σταθούμε σε ορισμένες διαπιστώσεις σχετικά με το περιβάλλον στο οποίο σχεδιάστηκε από την Κυβέρνηση ο Προϋπολογισμός.

1^η Διαπίστωση: Η τάση αυστηρής συσταλτικής δημοσιονομικής πολιτικής στα περισσότερα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης.

Είναι γεγονός ότι η προσήλωση στη δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία ενισχύεται και διευρύνεται στην Ευρώπη.

Η ανεργία έχει σκαρφαλώσει στο 11,6% στην Ευρώπη τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Ενδεικτικά:

Στην Ισπανία, η Κυβέρνηση ενέκρινε τον προϋπολογισμό, ο οποίος προβλέπει σκληρά μέτρα λιτότητας, με έμφαση στις κοινωνικές δαπάνες.

Στη Γαλλία, η Κυβέρνηση ανακοίνωσε τον προϋπολογισμό, τον σκληρότερο της 30ετίας, σε συνθήκες μηδενικής ανάπτυξης.

Στην Πορτογαλία, ανακοινώθηκαν νέα μέτρα σκληρής λιτότητας από την Κυβέρνηση, με απολύσεις και αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης.

Αντίστοιχο είναι το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, όπως επικαιροποιήθηκε και ενισχύθηκε πρόσφατα, και στην Ιταλία.

Προβληματική είναι η κατάσταση και στην Κύπρο, χώρα η οποία βρίσκεται σε συζητήσεις για το δικό της πρόγραμμα στήριξης.

2^η Διαπίστωση: Το εγχείρημα δημοσιονομικής προσαρμογής της Ελλάδας είναι πρωτόγνωρο. Είναι γεγονός ότι οι πολίτες της χώρας έχουν υποβληθεί τα τελευταία χρόνια σε τεράστιες θυσίες.

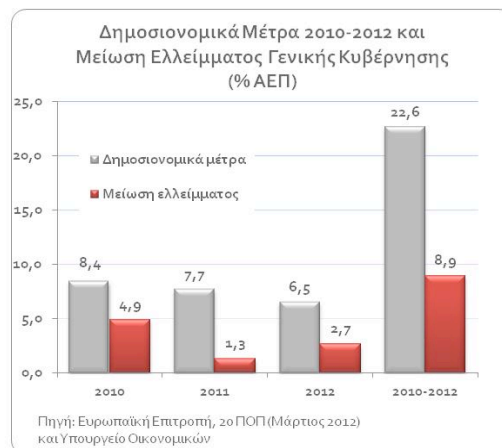
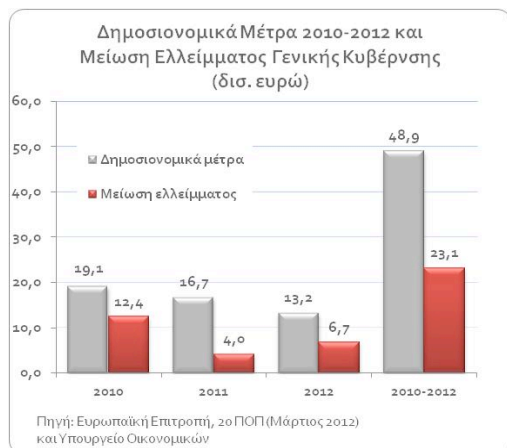
Θυσίες που προσεγγίζουν τα 50 δις. ευρώ την τελευταία τριετία.

Και μαζί με τις παρεμβάσεις για την περίοδο 2013-2014 διαμορφώνονται στο 30% του ΑΕΠ σε μία πενταετία.

Πρόκειται για ένα πρωτόγνωρο εγχείρημα δημοσιονομικής προσαρμογής από κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς, όμως, το μέχρι σήμερα δημοσιονομικό αποτέλεσμα δεν ήταν αντάξιο της «ηράκλειας» συνεισφοράς των πολιτών, αφού το δημοσιονομικό έλλειμμα το 2012 αναμένεται να μειωθεί κατά 9 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ σε σχέση με το διογκωμένο επίπεδο του 2009.

Και αυτό, κυρίως, λόγω της βαθύτερης από τις εκτιμήσεις ύφεσης.

3^η Διαπίστωση: Οι αποκλίσεις των εκτιμήσεων του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής είναι συνεχείς και μεγάλες.

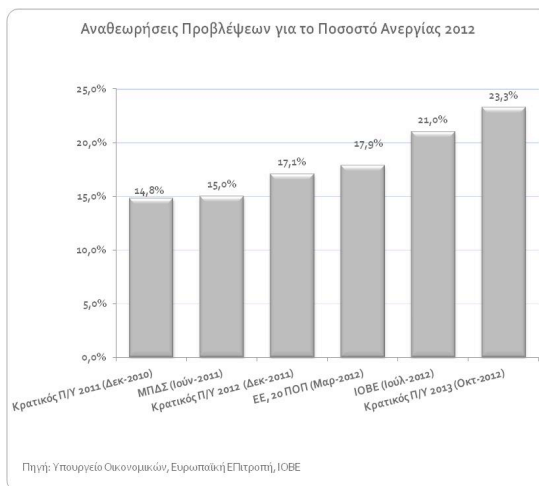
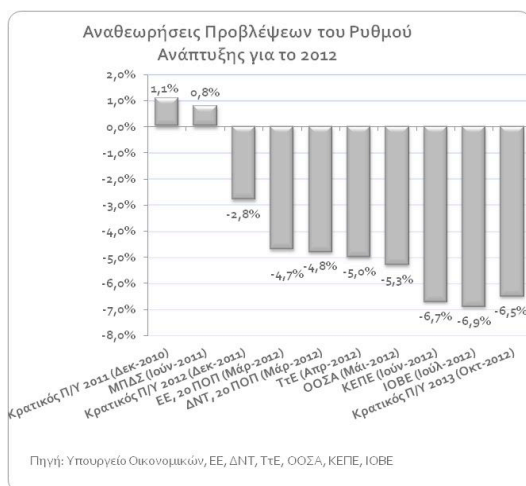
Ενδεικτικά, η ύφεση είναι πρωτοφανής σε έκταση και ένταση.

Αντίστοιχες είναι και οι αστοχίες στις προβλέψεις για την ανεργία.

Πρόκειται για αποκλίσεις που αποτυπώνουν τόσο τις αστοχίες του Προγράμματος, όσο και τη μεγάλη επιδείνωση της κατάστασης στην πραγματική οικονομία.

Και που οδηγούν στην αλλαγή των δεδομένων άρα και των μακροοικονομικών, διαρθρωτικών και δημοσιονομικών σεναρίων του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής.

Η αλλαγή αυτών των δεδομένων και των σεναρίων, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για την επικαιροποίηση του Προγράμματος, επηρέασε, όπως ήταν αναμενόμενο, και τις εκτιμήσεις του Προϋπολογισμού και την κατανομή και το ύψος των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου.

4^η Διαπίστωση: Οι περιορισμοί στην άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής είναι πολλοί και αυστηροί.

Τα περιθώρια άμεσης αλλαγής της «συνταγής» που εφαρμόζεται από την αρχή του Προγράμματος αποδεικνύονται ασφυκτικά.

Είναι γεγονός ότι από τη στιγμή που η χώρα προσέφυγε στο Μηχανισμό Στήριξης, και λαμβανομένων υπόψη των εσωτερικών χρόνιων αδυναμιών της, ο χώρος σχεδιασμού πολιτικών είναι αυστηρά περιορισμένος και εξαρτημένος από το πλαίσιο συνεργασίας με τους εταίρους και δανειστές της.

5^η Διαπίστωση: Υπάρχει έλλειμμα αξιοπιστίας της χώρας.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία τρία περίπου χρόνια διαμορφώθηκε ένα έλλειμμα αξιοπιστίας το οποίο είναι δύσκολο διαχειρίσιμο.

Οι τεράστιες αποκλίσεις μεταξύ προθέσεων, σχεδιασμού και υλοποίησης, κυρίως δε αποτελέσματος, αποτελούν μεγάλο βάρος στην πορεία της χώρας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, μέχρι πρόσφατα, είχε παγώσει η υλοποίηση των απαραίτητων για την οικονομία και συμφωνηθέντων με τους εταίρους μας διαρθρωτικών αλλαγών.

Έτσι, 89 διαρθρωτικά μέτρα που έπρεπε να είχαν προωθηθεί από το Μάρτιο αποτέλεσαν, και αποτελούν κατά την παρούσα φάση επικαιροποίησης, αναγκαίες δράσεις για την αποδέσμευση της δόσης του Προγράμματος.

Σίγουρα, βέβαια, μέρος της αύξησης του ελλείμματος αξιοπιστίας αποδίδεται και στις αστοχίες στις προβλέψεις και στις εκτιμήσεις του Προγράμματος.

Γι' αυτό και η επικαιροποίησή του επιδιώκει να πείσει για την αποτελεσματικότητά του, αλλά και η Κυβέρνηση Εθνικής Ευθύνης για την αποφασιστικότητά της να εφαρμόσει ένα αξιόπιστο Πρόγραμμα.

Γιατί μόνο μια χώρα αξιόπιστη μπορεί να σταθεί απέναντι στους εταίρους της και να αξιώσει καλύτερη μεταχείριση.

6^η Διαπίστωση: Η κατάσταση στα ταμειακά διαθέσιμα του κράτους είναι οριακή.

Είναι γνωστό ότι το «πάγωμα» των προγραμματισμένων χρηματοδοτικών ροών του Μηχανισμού Στήριξης από τον Ιούνιο, έχει συμβάλλει στη διαμόρφωση συνθηκών «ασφυξίας» στα δημόσια οικονομικά και στη ρευστότητα της πραγματικής οικονομίας.

Η δημοσιονομική διαχείριση που ακολουθείται κατά το δεύτερο εξάμηνο του έτους, είναι προσανατολισμένη στην κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών με ταυτόχρονες στοχευμένες δράσεις περιστολής δαπανών, ώστε να αποσυμφορηθούν οι πιεστικές συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Υπό αυτές τις συνθήκες, τους περιορισμούς, τη χρονική στενότητα και την πίεση καταρτίστηκε ο Προϋπολογισμός του 2013.

Θεμελιώδης επιδίωξή του είναι η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος.

Το 2013 θα καταγραφεί ως σημείο καμπής στη δημοσιονομική τροχιά της χώρας.

Την πεποίθησή μας αυτή εγγυάται η εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2012, χωρίς αποκλίσεις, κυρίως κατά το 2^ο εξάμηνο του τρέχοντος έτους.

Οι βασικές λειτουργίες του κράτους μας, θα πραγματοποιούνται πλέον χωρίς την ανάγκη χρηματοδοτικών ροών εκ του εξωτερικού.

Χρηματοδοτικές ροές που είναι άμεσα αναγκαίες, για να ολοκληρωθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, να επιτευχθεί η επιμήκυνση της δημοσιονομικής προσαρμογής και να ξεκινήσει άμεσα η ανάταξη της οικονομίας.

Η Ελλάδα θα αποκτήσει ζωτικούς βαθμούς ελευθερίας.

Θα τονωθεί η εθνική μας αυτοπεποίθηση.

Θα ενισχυθεί η διαπραγματευτική μας ικανότητα.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού:

- Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στα 9,4 δισ. ευρώ ή στο 5,2% του ΑΕΠ το 2013, από τα 12,9 δισ. ευρώ ή 6,6% του ΑΕΠ το 2012.
- Το πρωτογενές πλεόνασμα θα διαμορφωθεί στα 750 εκατ. ευρώ ή στο 0,4% του ΑΕΠ το 2013, από πρωτογενές έλλειμμα 2,4 δισ. ευρώ ή 1,2% του ΑΕΠ το 2012.
- Οι πρωτογενείς δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού θα διαμορφωθούν στα 44,6 δισ. ευρώ το 2013 από 47,6 δισ. ευρώ το 2012, παρουσιάζοντας μείωση κατά 6,2%.
- Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων παραμένουν σταθερές στα 6,85 δισ. ευρώ, ως ποσοστό του ΑΕΠ όμως ενισχύονται (στο 3,7%).
- Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού θα διαμορφωθούν στα 46,3 δισ. ευρώ το 2013 από 47,7 δισ. ευρώ το 2012, παρουσιάζοντας, κυρίως λόγω της ύφεσης και των μέτρων, μείωση 2,9%.

(σε εκατ. ευρώ)	2011	2012 (Εκτιμήσεις)	2013 (Προβλέψεις)
Έσοδα	53.932	52.393	51.458
Καθαρά έσοδα Τακτικού Προϋπολογισμού	50.159	47.706	46.322
Δαπάνες	76.705	68.705	62.652
Πρωτογενείς δαπάνες	51.561	47.586	44.650
Δαπάνες για τόκους	16.348	11.735	8.900
Δαπάνες Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων	6.559	6.850	6.850
Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης (ΕΣΛ-95)	-19.686	-12.882	-9.442
% ΑΕΠ	-9,4%	-6,6%	-5,2%
Πρωτ. Ισοζύγιο Γεν. Κυβέρνησης (ΕΣΛ-95)	-4.785	-2.396	748
% ΑΕΠ	-2,3%	-1,2%	0,4%
Ύφεση (% ετήσια μεταβολή)	-7,1	-6,5	-4,5
Ανεργία (εθνικολογιστική βάση)	16,5	22,4	22,8

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός του 2013 έχει καταρτιστεί στο πλαίσιο του επικαιροποιημένου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου για την περίοδο 2013 – 2016.

Η επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου κρίθηκε απαραίτητη λόγω:

- 1^ο Της σημαντικής μεταβολής των μακροοικονομικών μεταβλητών της Ελληνικής οικονομίας σε σχέση με αυτές που ίσχυαν κατά το χρόνο της τελευταίας του κατάρτισης.
- 2^ο Των μεγάλων καθυστερήσεων σε μια σειρά από σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές κατά τους προηγούμενους μήνες.
- 3^ο Των αναθεωρήσεων, επί το δυσμενέστερο, των αποδόσεων μέτρων δημοσιονομικής πολιτικής που είχαν ληφθεί κατά το παρελθόν.
- 4^ο Των εξελίξεων που δρομολογήθηκαν ώστε να αποκατασταθούν οι χρηματοδοτικές ροές του Μηχανισμού Στήριξης.

Βασική επιδίωξη του Μεσοπρόθεσμου είναι να εισέλθει η χώρα σε μία μακρά περίοδο πρωτογενών πλεονασμάτων, ώστε να μπορεί να πορεύεται με βαθμιαία μειούμενες δανειακές ανάγκες.

Το πρώτο βήμα, όπως είπαμε, γίνεται το 2013 που προβλέπεται θετικό πρωτογενές δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

Και συνεχίζεται για τα επόμενα χρόνια, φτάνοντας σε πρωτογενές πλεόνασμα 4,5% του ΑΕΠ το 2016.

Αξίζει να σημειωθεί ότι από το σύνολο των παρεμβάσεων δημοσιονομικής προσαρμογής ύψους 13,5 δισ. ευρώ για την περίοδο 2013 – 2014, το 72% αφορούν παρεμβάσεις στο σκέλος των δαπανών και το 28% από αυτό των εσόδων, επιτυγχάνοντας την ενδεδειγμένη κατανομή της δημοσιονομικής προσαρμογής μεταξύ δαπανών και εσόδων (2/3-1/3), ώστε να διασφαλιστεί η βιωσιμότητά της.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση πιστεύει ότι η εξέλιξη της εφαρμογής του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής κατά τη διετία 2013-2014, με την έμφαση που θα δοθεί σε διαρθρωτικού χαρακτήρα παρεμβάσεις και ευρύτερες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, θα καλύψει την ενδεχόμενη ανάγκη

διόρθωσης της μικρής δημοσιονομικής απόκλισης που πιθανώς να προκύψει την περίοδο 2015 – 2016, σύμφωνα με το σενάριο του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τόσο ο Προϋπολογισμός, όσο και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα αναδεικνύουν τη Στρατηγική της Κυβέρνησης Εθνικής Ευθύνης.

Βασικός άξονάς της είναι η σύζευξη της δημοσιονομικής προσαρμογής και της επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας, ώστε η χώρα να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο των ελλειμμάτων και της ύφεσης.

Αναγκαία συνθήκη για την επίτευξη αυτού του κυρίαρχου στόχου είναι η σύμμετρη συμμετοχή των κοινωνικών ομάδων στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση και η κοινωνική αποδοχή του βάρους της προσαρμογής, η οποία διασφαλίζεται με την κοινωνική προστασία και δικαιοσύνη.

Η στρατηγική αυτή έχει δύο πυλώνες.

Ο πρώτος πυλώνας είναι η εδραίωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, προσαρμογής και πειθαρχίας.

Στόχος είναι ο προσανατολισμός της δημοσιονομικής πολιτικής στη δραστική καταπολέμηση της σπατάλης και στον εξορθολογισμό της δημόσιας δαπάνης.

Στη συρρίκνωση, δηλαδή, της μιας συνιστώσας του δημοσιονομικού ελλείμματος, του διαρθρωτικού ελλείμματος.

Τα μέτρα και οι πολιτικές που εφαρμόζονται, επικεντρώνονται τόσο στον περιορισμό του εύρους και της παρεμβατικότητας του δημοσίου τομέα, όσο και στη βελτίωση της αποτελεσματικής λειτουργίας του ώστε να αυξηθεί η αποδοτικότητα των σχετικών δαπανών.

Σ' αυτό το πλαίσιο, η δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης, που αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμού του 2013, βασίζεται:

- Στη δημιουργία ενός απλού, σταθερού, αποτελεσματικού και δίκαιου φορολογικού συστήματος.
- Στην υιοθέτηση και υλοποίηση των αναγκαίων θεσμικών αλλαγών που θα συμβάλλουν στη βελτίωση της λειτουργίας των δομών του δημοσίου τομέα.
- Στην αναδιάρθρωση και τη μείωση, μέσω καταργήσεων και συγχωνεύσεων, του μεγέθους των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.
- Στον εξορθολογισμό της φαρμακευτικής δαπάνης και των υπηρεσιών υγείας.
- Στη μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης.
- Στον εξορθολογισμό της μισθολογικής δαπάνης και στην επέκταση του ενιαίου μισθολογίου.
- Στην καλύτερη στόχευση των κοινωνικών δαπανών, διατηρώντας, όμως, το ουσιαστικό επίπεδο κοινωνικής προστασίας.
- Στον εξορθολογισμό των αμυντικών δαπανών χωρίς να πλήττονται οι αμυντικές δυνατότητες της χώρας.

Ειδικότερα, προβλέπεται να ληφθούν μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής συνολικής εκτιμώμενης καθαρής επίδρασης περίπου 9,4 δισ. ευρώ το 2013, δημιουργώντας και ένα δημοσιονομικό απόθεμα ασφαλείας, εκ των οποίων τα 7,6 δισ. ευρώ από την πλευρά των δαπανών, και τα 1,8 δισ. ευρώ από την πλευρά των εσόδων.

Εξέλιξη που είναι, δυστυχώς, αναπόφευκτη εάν αναλογιστούμε ότι οι δαπάνες για συντάξεις, μισθούς και κοινωνικά επιδόματα ξεπερνούν το 70% των πρωτογενών δαπανών της Γενικής Κυβέρνησης.

Δημοσιονομικές παρεμβάσεις 2013 (σε εκατ. ευρώ)	Ακαθάριστη επίδραση	Καθαρή επίδραση
A. Παρεμβάσεις στο σκέλος των δαπανών	8.993,3	7.592,4
1. Αναδιάρθρωση Δημόσιου Τομέα	384,5	384,5
2. Τοπική Αυτοδιοίκηση	50,0	50,0
3. Μισθολογική Δαπάνη	1.689,6	1.173,7
4. Συντάξεις	5.447,3	4.680,3
5. Κοινωνικά Επιδόματα	211,0	210,5
6. Υγειονομική Περίθαλψη	491,1	455,3
7. Άμυνα	306,3	303,0
8. Εκπαίδευση	122,6	86,4
9. Εξορθολογισμός ΔΕΚΟ	290,5	248,7
B. Παρεμβάσεις στο σκέλος των εσόδων	1.990,1	1.781,7
1. Εξορθολογισμός Φορολογικού Συστήματος	1.990,1	1.781,7
Γ. Σύνολο παρεμβάσεων (A + B)	10.983,0	9.374,1

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Προς την κατεύθυνση εδραίωσης της δημοσιονομικής εξυγίανσης, προσαρμογής και πειθαρχίας κινείται και η πρόσφατη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, για την αλλαγή του πλαισίου αναφορικά με τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης που διαχειρίζονται δημόσιους πόρους.

Πρόκειται για Πράξη με την οποία ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την παρακολούθηση και εκτέλεση των προϋπολογισμών των φορέων, εντός των ορίων και των στόχων που αποφασίζονται και εγκρίνονται από τη Βουλή των Ελλήνων.

Ειδικότερα, προβλέπονται, για όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης:

- Η έγκαιρη έγκριση των προϋπολογισμών όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης μέχρι την 31η Ιανουαρίου κάθε έτους.
- Η κατάρτιση προγραμμάτων μηνιαίας εκτέλεσης των προϋπολογισμών.
- Η θέσπιση και η στενή παρακολούθηση τριμηνιαίων στόχων των Υπουργείων και των εποπτευόμενων από αυτά φορέων.
- Η έγκαιρη λήψη διορθωτικών μέτρων, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι οι αποκλίσεις από τους στόχους θέτουν σε κίνδυνο την εκτέλεση του προϋπολογισμού.
- Η σύναψη προγραμματικών δεσμευτικών συμφωνιών μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών και των λοιπών Υπουργείων. Με αυτές τα μέρη θα δεσμεύονται για την υλοποίηση των δράσεων, οι οποίες θα διασφαλίζουν την πιστή εκτέλεση του Προϋπολογισμού.

- Η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, μεταξύ των οποίων η περικοπή των προϋπολογισμών όταν οι αποκλίσεις υπερβαίνουν το 10% των συμφωνηθέντων στόχων και δεν λαμβάνονται μέτρα διόρθωσης.

Με την εφαρμογή των ανωτέρω προσδοκάται η τόσο αναγκαία για την μακροχρόνια επιτυχή πορεία της χώρας προώθηση και εδραίωση, σε υψηλό επίπεδο, της δημοσιονομικής εξυγίανσης, προσαρμογής και πειθαρχίας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο δεύτερος πυλώνας της Κυβερνητικής πολιτικής είναι η προώθηση και υλοποίηση ενός μεγάλου εύρους πολιτικών και μέτρων για την ανάσχεση των έντονων υφεσιακών πιέσεων και την τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.

Στόχος είναι να αντιμετωπιστεί η δεύτερη διάσταση του ελλείμματος, η κυκλική.

Σε αυτό το πλαίσιο οι βασικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης είναι δύο:

1^η Ο εμπλουτισμός της οικονομικής πολιτικής με μέτρα που στοχεύουν στην άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας, όπως είναι, μεταξύ άλλων:

- Η επιτάχυνση της απορρόφησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ.
- Η αξιοποίηση όλων των χρηματοδοτικών εργαλείων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.
- Το καθολικό «ξεπάγωμα» των μεγάλων δημόσιων έργων και, ειδικότερα, των οδικών έργων.
- Η ανάπτυξη μιας Εθνικής Στρατηγικής για τις εξαγωγές.

2^η Η επιτάχυνση της υλοποίησης μιας σειράς διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, που τα τελευταία χρόνια είτε δεν βρίσκονταν σε άμεση προτεραιότητα είτε προωθήθηκαν με ατέλειες, όπως είναι, μεταξύ άλλων:

- Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων.
- Η αναπτυξιακή και διαφανής αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου.
- Η ενδυνάμωση του ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών και προϊόντων.
- Η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας με τη διαμόρφωση απλών και σταθερών κανόνων, τη βελτίωση του ρυθμιστικού πλαισίου των αγορών, τη μείωση του μη-μισθολογικού και γραφειοκρατικού κόστους.
- Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, με την τόνωση της εξωστρέφειας και την ανάδειξη των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων της χώρας.
- Η επένδυση στις νέες, ενδογενείς, πηγές ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Με τη Στρατηγική αυτή επιτυγχάνεται αφενός η αμφίπλευρη και βιώσιμη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και αφετέρου το τέλος του καθοδικού κύκλου της οικονομίας.

Έτσι, μέσο-μακροπρόθεσμα, η οικονομία θα επιστρέψει στον ενάρετο κύκλο της ευημερίας για όλους, εντός της Ευρωζώνης.

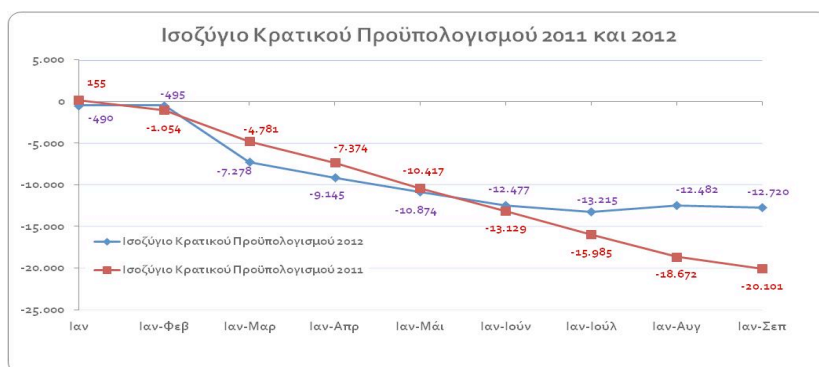
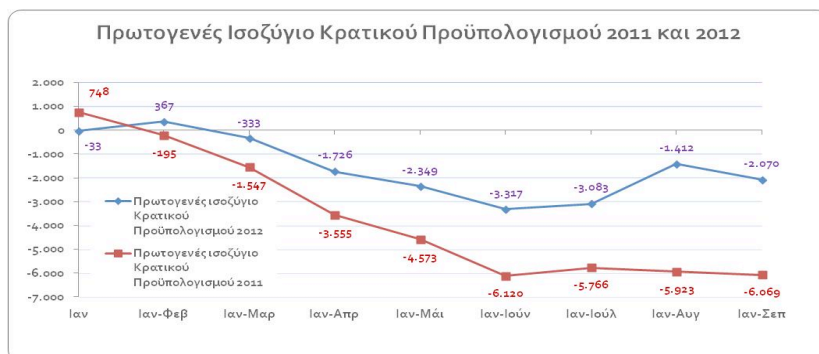
Και η κοινωνία θα απεγκλωβιστεί από τα σημερινά αδιέξοδα.

Υπάρχουν ήδη ορισμένα θετικά δείγματα γραφής που δίνουν μια εικόνα ανατροπής της αίσθησης του αδιεξόδου που είχε δημιουργηθεί.

Δείγματα που επιτρέπουν εφεξής τη διαμόρφωση θετικών προσδοκιών για την Οικονομία.

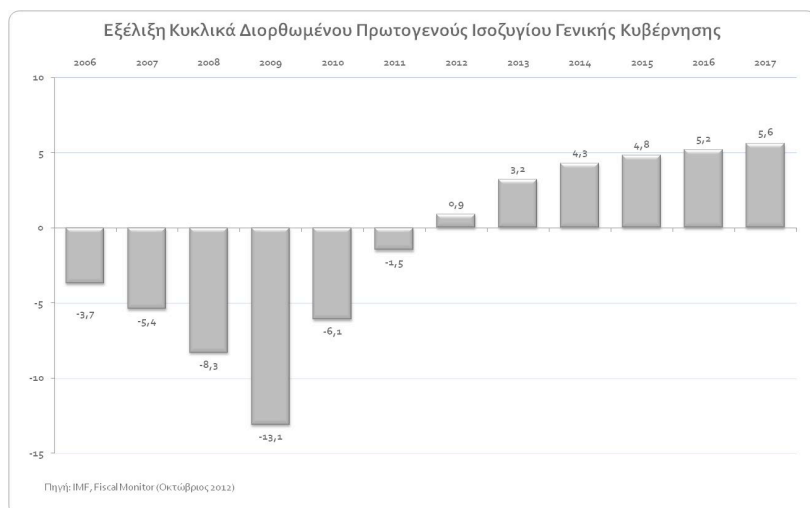
Ειδικότερα:

- Η ποσοτική και ποιοτική βελτίωση του «κεφαλαίου αξιοπιστίας» της χώρας, ως αποτέλεσμα συγκροτημένων, μεθοδικών και αποτελεσματικών κινήσεων της Κυβέρνησης. Βελτίωση της αξιοπιστίας που καθίσταται σαφής και από τις δημόσιες τοποθετήσεις των εταίρων μας.
- Η ικανοποιητική εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2012, παρά τη βαθύτερη από τις προβλέψεις ύφεση.
 - ο Το πρωτογενές έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης διαμορφώθηκε στα 2 δισ. ευρώ το 1^ο εννεάμηνο του έτους, έναντι 6,1 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περυσινή περίοδο.

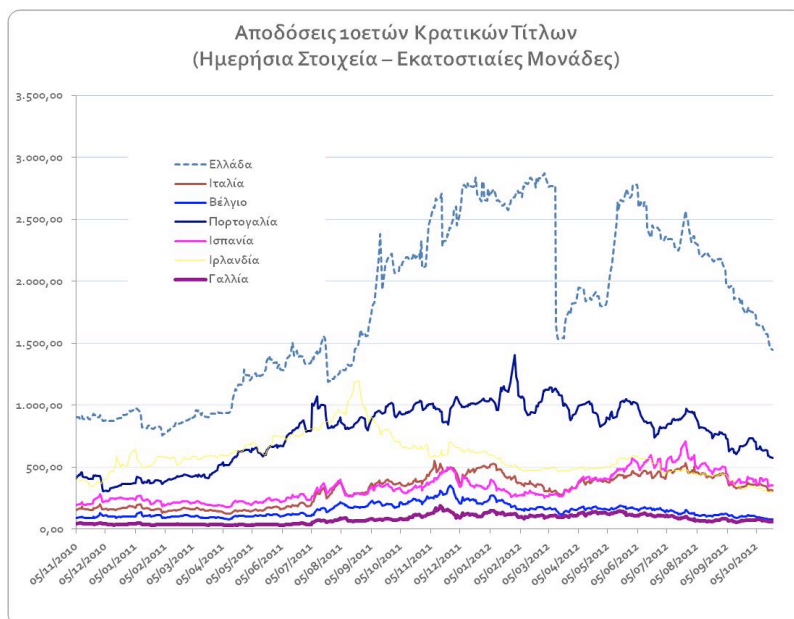

- ο Ενώ, σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης, παρουσιάζεται πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 1,2 δισ. ευρώ, και αν αφαιρέσουμε τους ενδοκυβερνητικούς τόκους, περίπου 700 εκατ. ευρώ, έναντι πρωτογενούς ελλείμματος ύψους 4,1 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περυσινή περίοδο.

- Το κυκλικά διορθωμένο πρωτογενές ισοζύγιο, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΔΝΤ, εμφανίζει πλεόνασμα 0,9% του ΑΕΠ το 2012, τη στιγμή που χώρες όπως είναι η Γαλλία, η Δανία, η Ιρλανδία, η Ισπανία και η Ολλανδία παρουσιάζουν αρνητικό πρόσημο.

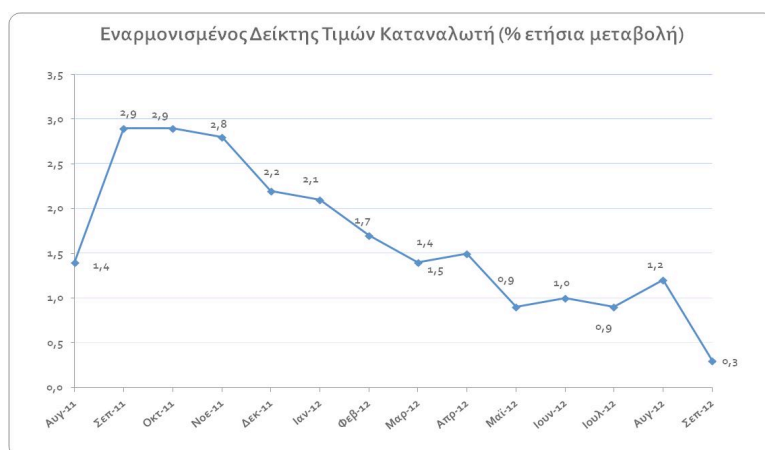
- Να προσθέσω σε αυτό το σημείο ότι σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία των εσόδων για το μήνα Οκτώβριο, αυτά διαμορφώνονται στα 5,25 δισ. ευρώ, πολύ υψηλότερα έναντι του επικαιροποιημένου στόχου (4,5 δισ. ευρώ), ακόμη και αν συνυπολογιστούν τα έσοδα που εμφανίζονται τον Οκτώβριο εξαιτίας της απεργίας στις Εφορίες τις τελευταίες ημέρες του Σεπτεμβρίου.
- Η μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους.
 - Η απόδοση των Ελληνικών ομολόγων έχει μειωθεί σημαντικά.

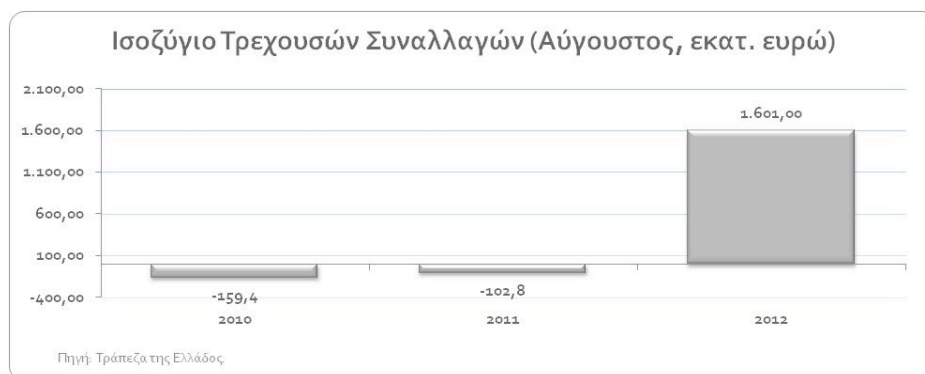
- Ενώ, κατά την πρόσφατη έκδοση εξάμηνων εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου το επιτόκιο 4,46% αποτελεί το χαμηλότερο από τις αρχές του 2010.

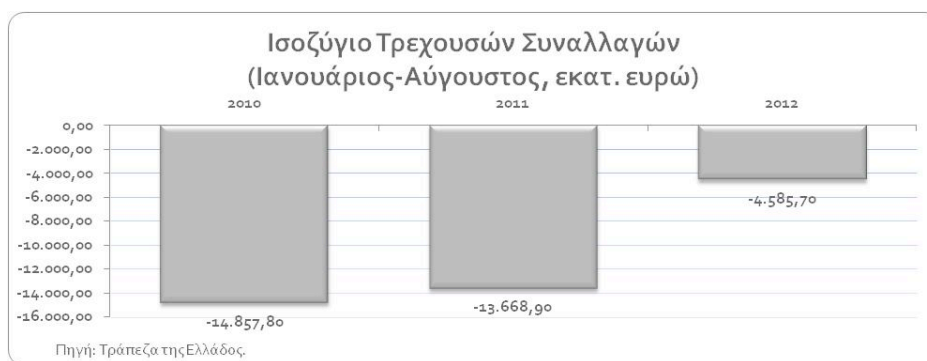

- Η αποκλιμάκωση του εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή (0,3% το Σεπτέμβριο), που είναι στο χαμηλότερο επίπεδο από τον Οκτώβριο του 2009, παρά τις υπαρκτές στρεβλώσεις των αγορών.

- Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.
 - ο Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών βελτιώθηκε και οι εξαγωγές αυξήθηκαν, επιτυγχάνοντας τον Αύγουστο πλεόνασμα 1,6 δισ. ευρώ, ενώ το πρώτο οκτάμηνο του έτους το έλλειμμα ανέρχεται στα 4,6 δισ. ευρώ από 13,7 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περυσινή περίοδο.

- ο Το επιχειρηματικό περιβάλλον ενδυναμώθηκε καθώς σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, η κατάταξη της Ελληνικής οικονομίας βελτιώθηκε κατά 22 θέσεις σε σχέση με πέρυσι, ενώ η Ελλάδα περιλαμβάνεται στις δέκα οικονομίες που σημείωσαν τη μεγαλύτερη πρόοδο στη διευκόλυνση του «επιχειρείν».
- Η σημαντική ενίσχυση της απορρόφησης του ΕΣΠΑ, που φτάνει πλέον στο 45% (μ.ο. ΕΕ: 40,7%).
- Η προώθηση μιας σειράς αποκρατικοποιήσεων και η αξιοποίηση της περιουσίας της Δημοσίου.
- Η σταδιακή επιστροφή καταθέσεων, αν και μέρος αυτών διοχετεύεται στην κάλυψη φορολογικών υποχρεώσεων νοικοκυριών και επιχειρήσεων.
- Η δημιουργία νέων, ισχυρών τραπεζικών ομίλων, με μεγέθη ικανά να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις όχι μόνο του εθνικού, αλλά και του διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι εξελίξεις αυτές αποτελούν ορισμένες αχνές, πλην όμως θετικές, ενδείξεις αναστροφής του κλίματος.

Η Ελλάδα περνά από τη σφαίρα των λόγων και των προθέσεων στο πεδίο των δύσκολων, αλλά αναγκαίων, αποφάσεων και πράξεων.

Όμως, σε καμία περίπτωση, δεν επιτρέπουν τον εφησυχασμό.

Βρισκόμαστε στο σημείο καμπής, κάνοντας βήματα σταθεροποίησης της δημόσιας οικονομίας.

Όμως, η αναγκαία προσπάθεια είναι μεγάλη.

Οφείλουμε όλοι να αντιληφθούμε ότι χρειάζεται υπομονή και επιμονή.

Ο αγώνας είναι αντοχής και όχι ταχύτητας.

Με άλλα λόγια, μπορούμε να πούμε ότι βρισκόμαστε μέσα σε ένα ανηφορικό τούνελ.

Κατά την πεποίθησή μας, η ορθή Εθνική επιλογή είναι να προχωρήσουμε αταλάντευτα μπροστά επιταχύνοντας, ώστε να βγούμε το ταχύτερο δυνατόν από αυτό.

Δεν ωφελεί να αναλώνουμε εθνική ενέργεια ομφαλοσκοπώντας ούτε να φλερτάρουμε με πισωγυρίσματα.

Το χρέος απέναντι στην Πατρίδα και στις θυσίες των πολιτών, επιβάλλει να προχωρήσουμε με ενότητα, σχέδιο, αισιοδοξία και σκληρή δουλειά.

Η επιλογή είναι μία.

Να πετύχουμε.

Και αυτό θα γίνει.»

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Γεώργιος Μαυραγάνης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

ο Προϋπολογισμός του 2013 είναι ορόσημο για την Ελλάδα όχι μόνο διότι η πιστή εκτέλεσή του σε συνδυασμό με τις σχεδιαζόμενες διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, μπορούν να επαναφέρουν την οικονομία σε ανάπτυξη από το 2014, αλλά αφορά τα δημόσια οικονομικά ενός έτους, κατά το οποίο θα εφαρμόζεται μια μεγάλης έκτασης φορολογική μεταρρύθμιση.

Σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα φορολογικά έσοδα του 2013, ο Προϋπολογισμός έχει καταρτιστεί, λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις της ύφεσης και για το λόγο αυτό παρουσιάζονται μειωμένα κατά 4,6% περίπου, συγκριτικά με τα έσοδα του 2012. Αν, όμως, οι πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει κατά της φοροδιαφυγής και στις οποίες θα αναφερθώ στη συνέχεια, εξελιχθούν επιτυχώς, μπορούμε να προσδοκούμε καλύτερα μεγέθη.

Όσον αφορά τις σχετικές παρατηρήσεις Βουλευτών, κατά την πρωινή συνεδρία, για τον κίνδυνο τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού να είναι χαμηλότερα από όσα προβλέπεται στο Σχέδιο Προϋπολογισμού του 2013, οι βασικές μακροοικονομικές μεταβλητές που επηρεάζουν τα έσοδα είναι η μείωση του ονομαστικού Α.Ε.Π., η μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης και τέλος, η μείωση του μισθολογικού κόστους. Σύμφωνα με το Σχέδιο Προϋπολογισμού, το 2013 το ονομαστικό Α.Ε.Π. θα μειωθεί περίπου 5,6%, η ιδιωτική κατανάλωση 7% και το μισθολογικό κόστος περίπου 8,9% έναντι του 2012.

Από την πλευρά του ύψους των εσόδων του Προϋπολογισμού, αυτές οι μακροοικονομικές μεταβλητές επηρεάζουν κυρίως πρώτον, τους άμεσους φόρους, ιδίως δε το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, καθώς αυτός επηρεάζεται απευθείας από τη μείωση των μισθών, των συντάξεων και των κοινωνικών μεταβιβάσεων που περιλαμβάνονται στις δημοσιονομικές παρεμβάσεις 2013- 2014 και δεύτερον, τους έμμεσους φόρους, λόγω της μείωσης της ιδιωτικής κατανάλωσης, αλλά και της δευτερογενούς αρνητικής επίπτωσης των δημοσιονομικών μέτρων.

Όμως, όπως σημειώθηκε και στην πρωινή συνεδρία από το συνάδελφό μου Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών κ. Χρήστο Σταϊκούρα, έχουν ληφθεί υπόψη στις προβλέψεις για τα έσοδα του Προϋπολογισμού 2013 τόσο οι πρωτογενείς όσο και δευτερογενείς επιπτώσεις της ύφεσης και των δημοσιονομικών παρεμβάσεων για την εξυγίανση

των δημόσιων οικονομικών. Απόδειξη περί αυτού αποτελεί ο Πίνακας 3-5 «Έσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού» στη σελίδα 71 της Εισηγητικής Έκθεσης. Εκεί μπορείτε να δείτε ότι ενώ το 2013 η μείωση των τακτικών εσόδων συγκρατείται στο μείον 5,6%, έναντι του 2012, η μείωση των εσόδων από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων προβλέπεται σε μείον 20,6%.

Παράλληλα, το 2013 η μείωση των εσόδων από την κατηγορία των έμμεσων φόρων συναλλαγών αναμένεται στο μείον 8,8% έναντι του 2012. Αυτό αποδεικνύει ότι, για κατηγορίες εσόδων που επηρεάζονται περισσότερο από την ύφεση και τα δημοσιονομικά μέτρα, οι εκτιμήσεις μας είναι συντηρητικές και, όπως πιστεύουμε, ρεαλιστικές. Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στις προβλέψεις μας για τους άμεσους και έμμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών, οι οποίοι εμφανίζονται αυξημένοι, αφενός γιατί εισπράττονται έσοδα από ΦΑΠ και ΕΤΑΚ παρελθόντων ετών, αλλά και γιατί ήδη έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς η εντατικοποίηση των σχετικών ελέγχων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω ότι η Κυβέρνηση δίνει έμφαση στη φορολογική μεταρρύθμιση που είναι σε εξέλιξη και αποτέλεσμα της οποίας θα είναι ένα σύγχρονο και σταθερό φορολογικό σύστημα, ικανό να στηρίξει τα δημόσια έσοδα και την αναπτυξιακή προσπάθεια της πατρίδας μας. Στην κατεύθυνση αυτή, το 2013 θα είναι το έτος της πρώτης εφαρμογής, πρώτον, ενός νέου κώδικα φορολογικής απεικόνισης συναλλαγών, σε αντικατάσταση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Το νέο απλοποιημένο πλαίσιο τήρησης βιβλίων και απεικόνισης συναλλαγών με λιγότερα άρθρα, με κατάργηση περίπου 30 από αυτά, αποσκοπεί στη μείωση του γραφειοκρατικού κόστους για τις επιχειρήσεις και το Κράτος και την προσαρμογή σε ένα πλαίσιο που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις του διεθνούς οικονομικού γίγνεσθαι. Παράλληλα, θα συσταθεί επιτροπή για να μελετήσει το επόμενο βήμα, δηλαδή την ακόμη περαιτέρω απλοποίηση από το 2014, με τις αναγκαίες παρεμβάσεις στα εμπορικά βιβλία, το λογιστικό δίκαιο και τις ηλεκτρονικές συναλλαγές.

Δεύτερον, θα υπάρξει ένας νέος κώδικας φορολογίας εισοδήματος που θα στοχεύει στην απλούστευση και τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, την ελάφρυνση των συνταξιούχων και μισθωτών με χαμηλά εισοδήματα, τον περιορισμό των κατηγοριών εισοδήματος και τη θέσπιση σαφών διατάξεων, ώστε να περιοριστούν οι αμφισβητήσεις και οι ερμηνείες. Το νέο καθεστώς, που θα ισχύσει για τα εισοδήματα του 2013, θα μας επιτρέψει να εξετάσουμε στο μέλλον τη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών, όσο η απόδοση των εσόδων βελτιώνεται.

Τρίτον, θα υπάρξει ένα τροποποιημένο πλαίσιο για τις φορολογικές ποινές, με έμφαση στην κατάργηση προστίμων για διοικητικές παραβάσεις, τον περιορισμό των προσαυξήσεων και έμφαση, επίσης, στον καταλογισμό του μη καταβληθέντος φόρου με προσ αυξημένο τόκο υπερμερείας.

Τέταρτον, θα υπάρξει ένας ενιαίος προοδευτικός φόρος ακινήτων, με σκοπό τη δίκαιη κατανομή του φορολογικού βάρους μεταξύ των φορολογουμένων πολιτών και την ουσιαστική συνεισφορά των κατόχων της ακίνητης περιουσίας στα δημόσια έσοδα. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η επέκταση της εφαρμογής των αντικειμενικών αξιών και σε περιοχές που δεν υπάρχουν στο σύστημα, για δικαιότερη και πιο αποτελεσματική φορολόγηση.

Πέμπτον, θα υπάρξει ένα πρόγραμμα αναδιοργάνωσης της φορολογικής διοίκησης, που σκοπό έχει να εκσυγχρονίσει τη δομή των υπηρεσιών και την κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού, με την καθοδήγηση του Ανεξάρτητου Γραμματέα Φορολογικών Εσόδων πενταετούς θητείας, θέση την οποία θεσπίζουμε. Επίσης, με την αναδιοργάνωση και συγχώνευση των ΔΟΥ, την εφαρμογή του TAXIS 2, την ηλεκτρονικοποίηση των συναλλαγών με την εφορία, όπως οι πληρωμές, αλλά και άλλες ενέργειες, αποσυμφορούμε τις ΔΟΥ και περιορίζουμε την επαφή του φορολογούμενου με τη φορολογική αρχή.

Έκτον, θα υπάρξει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσεων κατά της φοροδιαφυγής, που θα περιλαμβάνει επεξεργασία των δεδομένων που διαβιβάζονται στη Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων, καθώς και αξιοποίηση κάθε άλλης πληροφορίας, εφαρμογή της αποτύπωσης της περιουσιακής κατάστασης των φορολογουμένων, εφαρμογή ειδικής νομοθεσίας για τις εξωχώριες εταιρίες, ενεργοποίηση των συστημάτων εισροών - εκροών καυσίμων, ιχνηθέτησης και GPS, για την καταπολέμηση της λαθρεμπορίας των καυσίμων.

Με βάση τα όσα προανέφερα, η εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2013 στο σκέλος των εσόδων στηρίζεται σε μια σειρά από αλλαγές στο φορολογικό μας σύστημα, οι οποίες είναι τεράστιας σημασίας, όχι μόνο για το επόμενο έτος, αλλά και για το μέλλον. Οι αλλαγές αυτές δίνουν μεγαλύτερη ασφάλεια στη δυνατότητα πρόβλεψης των σκοπών του Προϋπολογισμού, αλλά και στη δυνατότητα εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Είναι ένα σύγχρονο εργαλείο για την επίτευξη μεγαλύτερης σταθερότητας στα έσοδα.

Όμως, το κρίσιμο στοίχημα για το 2013 είναι οι παρεμβάσεις που θα γίνουν για να επανεκκινηθεί η οικονομία, όπως οι στοχευμένες παρεμβάσεις σε έργα που έχουν σταματήσει και σε προγράμματα με τη βοήθεια του ΕΣΠΑ, σε τομείς που η Ελλάδα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα. Επίσης, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην ενίσχυση του παραγωγικού μοντέλου της χώρας σε τομείς που η χώρα μας είχε παράδοση, αλλά, δυστυχώς, δεν δόθηκε η δέουσα σημασία για κάποια χρόνια, όπως, για παράδειγμα, στον αγροτοκτηνοτροφικό τομέα. Η Ελλάδα μπορεί να πετύχει αν στοχευμένα επιλέγουν δραστηριότητες της οικονομίας, όπως η αγροκτηνοτροφία, ο τουρισμός, η ναυτιλία, η παροχή υπηρεσιών εκπαιδευτικού και νοσηλευτικού χαρακτήρα, η εκμετάλλευση του υπεδάφους και κάποιες καινοτομίες, εφόσον σε αυτές υπάρξει υποστήριξη της Πολιτείας για να στραφεί η δραστηριότητα του οικονομικού δυναμικού της χώρας.

Χρειάζεται, όμως, μια συντονισμένη προσπάθεια και μια μεγάλη αλλαγή στη δημόσια διοίκηση. Πρέπει να μη χαθεί η τελευταία ευκαιρία για τη χώρα για ένα νέο ξεκίνημα, για να πείσουμε όλους ότι μπορούμε, μέσα από θυσίες όλων μας, η Ελλάδα να βρεθεί στη θέση που της αξίζει από την ιστορία της.»

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, κατά την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013», αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις των Γενικών Εισηγητών, κ. Αντωνίου Μπέζα από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, κ. Φίλιππου Σαχινίδη από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κ. Ηλία Παναγιώταρου από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη από τη Δημοκρατική Αριστερά και κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και των Ειδικών Εισηγητών, κυρίας Φεβρωνίας Πατριανάκου, κ. Ελευθέριου Αυγενάκη, κ. Αλέξανδρου Δερμεντζόπουλου και κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Δημήτριου Γελαλή, κυρίας Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη και κ. Στέφανου Σαμοΐλη από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου και Χρήστου Γκόκα από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κυρίας Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κ. Γεώργιου Γερμενή από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, κ. Νικόλαου Τσούκαλη από τη Δημοκρατική Αριστερά και κυρίας Διαμάντωσης Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, το παραπάνω σχέδιο νόμου κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και προτείνει την επιψήφισή του από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 2012

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Α. ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΠΕΖΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Γενικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Αντωνίου Μπέζα
Βουλευτή Θεσπρωτίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Όλοι οι εισηγητές της πλειοψηφίας για τον προϋπολογισμό, συνηθίζεται να κάνουν λόγο για την κρισιμότητα της κατάστασης. Όμως φέτος, **ο όρος «κρισιμότητα» είναι απολύτως κυριολεκτικός**. Ο προϋπολογισμός του 2013 είναι ίσως ο πιο καθοριστικός της νεώτερης ιστορίας της πατρίδας μας, γιατί καταρτίστηκε και θα εφαρμοστεί σε μια απολύτως οριακή χρονιά. Μια χρονιά, που αναμένεται να κριθεί αν η Ελλάδα θα μείνει στην πρώτη γραμμή της Ευρώπης ή θα επιστρέψει σε εποχές φτώχειας, ανέχειας και παρακμής.

Οι ιδιαιτερότητες του φετινού προϋπολογισμού είναι πολύ συγκεκριμένες.

1. ΕΠΙΠΟΝΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ

Καταρχάς, γίνεται για πρώτη φορά, εν μέσω **μιας μεγάλης, επίπονης και σκληρής διαπραγμάτευσης** με τους εταίρους μας, που αυτονόητα τον καθιστά μέρος της.

Εξαντλήθηκαν όλα τα περιθώρια πιέσεων και χρόνου και υπήρξαν σημαντικές βελτιώσεις, ακόμη και την τελευταία στιγμή, όπως η επιμήκυνση του χρόνου της δημοσιονομικής προσαρμογής κατά μια επιπλέον διετία και η απόδοση από τις τράπεζες των οφειλών τους, ύψους 550 εκατ. ευρώ.

Επιπλέον, καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια ώστε στο δημοσιονομικό πακέτο να υπάρχει όσο το δυνατόν μικρότερη συμμετοχή των μισθών, των συντάξεων και των κοινωνικών επιδομάτων, αλλά και να εξαιρεθούν ειδικές ομάδες του πληθυσμού.

Από την αξιοπιστία των δικών μας κινήσεων στο επόμενο διάστημα, θα εξαρτηθούν πολλές από τις αποφάσεις που θα ληφθούν για εμάς σε διεθνές επίπεδο.

2. ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Μια άλλη συγκυρία που πρέπει να συνεκτιμήσουμε είναι **το διεθνές οικονομικό περιβάλλον**, που χαρακτηρίζεται ακόμα από αστάθεια και ανησυχία. Σύμφωνα με την πρόσφατη Έκθεση του ΔΝΤ (Οκτώβριος 2012), η παγκόσμια οικονομία, παρά τα ενθαρρυντικά σημάδια ανάκαμψης στις αρχές του χρόνου, παρουσιάζει πλέον ενδείξεις επιβράδυνσης, κυρίως λόγω των δημοσιονομικών προβλημάτων που υπάρχουν στην Ευρωζώνη.

Η Ελλάδα, ευτυχώς, δεν κινείται μόνη της στη δίνη αυτής της κρίσης. Ούτε εφαρμόζει δικές της «συνταγές» για την αντιμετώπισή της. Αποτελεί – παρά το γεγονός ότι για την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε δεν φταίει μόνο η διεθνής κρίση – μέρος της διεθνούς λύσης που προωθείται.

Παρά τα μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής για να αντιμετωπιστεί η ευρωπαϊκή κρίση χρέους, (η Ισπανία έκανε ήδη πρόσθετες περικοπές 27 δις το 2012 και προβλέπει νέες περικοπές 40 δις για το 2013, η Γαλλία προχωρά σε μέτρα 37 δις, ενώ αντίστοιχα προγράμματα ακολουθούν η Ιταλία, η Πορτογαλία, η Σλοβενία και η Κύπρος), παρά λοιπόν τα μέτρα, η κρίση φαίνεται να βαθιάει. Και καθώς βαθιάει, θέτει πλέον **σε αμφιβολία την ετοιμότητα των θεσμικών οργάνων της ΕΕ**, να την αντιμετωπίσουν έγκαιρα και αποτελεσματικά.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, οι ηγέτες της Ευρωζώνης αποφάσισαν πρόσφατα μια σειρά από συμπληρωματικές ενέργειες, όπως η απευθείας στήριξη των τραπεζών ορισμένων χωρών από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και η παρέμβαση της ΕΚΤ στη δευτερογενή αγορά ομολόγων. Το νέο δεδομένο λοιπόν που υπάρχει, είναι ότι η εξειδίκευση και η εφαρμογή αυτών των σημαντικών πρωτοβουλιών, θα δώσει σίγουρα **ανάσες στις χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας**, μεταξύ των οποίων και στη χώρα μας.

3. Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΥΘΥΝΗΣ

Ο προϋπολογισμός αυτός, είναι επίσης ο πρώτος προϋπολογισμός που κατατίθεται από μία Κυβέρνηση τριών κομμάτων που έχει προκύψει από μετεκλογική συνεργασία.

Από μια Κυβέρνηση πολιτικής συνευθύνης, που έβαλε τέλος στην μακρά περίοδο πολιτικής αβεβαιότητας, και η οποία κλήθηκε να χειριστεί μια κυριολεκτικά εφιαλτική κατάσταση. Το αναφέρω αυτό, γιατί τα όποια θετικά μέτρα επιχειρήθηκαν να εφαρμοστούν στο παρελθόν, παρέμειναν ημιτελή και δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Οι έλληνες έχουμε υποβληθεί τα τελευταία χρόνια σε τεράστιες θυσίες, που για την περίοδο 2010-2012 έφθασαν τα 49 δις ευρώ ή το 22,6% του ΑΕΠ, αθροιστικά. Ωστόσο, το δημοσιονομικό αποτέλεσμα δεν ήταν ανάλογο της τεράστιας συνεισφοράς των πολιτών, αφού το πρωτογενές έλλειμμα την ίδια περίοδο μειώθηκε μόνο κατά 23,1 δις ευρώ, ενώ παράλληλα η ανεργία εκτοξεύθηκε στα ύψη και η πραγματική οικονομία βυθίστηκε σε μια πρωτοφανή για τα παγκόσμια δεδομένα ύφεση. **Αυτή είναι η αφετηρία, από την οποία ξεκινάει η προσπάθεια** που απεικονίζεται στον προϋπολογισμό.

Παρά τα πρακτικά προβλήματα, που από τη φύση της δημιουργούνται σε μια πολυκομματική Κυβέρνηση – και τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπίζονται έγκαιρα – οφείλει η **Κυβέρνηση αυτή να είναι σταθερή**. Οφείλει να είναι μια Κυβέρνηση που θα κρατήσει γερά και χωρίς ταλάντευση το τιμόνι του σκάφους, για να περάσουμε το δύσκολο κάβο που έχουμε μπροστά μας.

Αυτός ειδικά ο προϋπολογισμός, δεν αποτελείται μόνο από πίνακες και την εισηγητική έκθεση.

Είναι η συγκεφαλαίωση όλων των πολιτικών, όλων των δύσκολων αποφάσεων, όλων των δύσκολων πρωτοβουλιών, η εφαρμογή των οποίων συνιστά αμετάθετη προϋπόθεση για να μην οδηγηθεί η χώρα στο χάος.

Είναι η αποτύπωση μιας κυρίαρχης, ιστορικής και στρατηγικής εθνικής επιλογής. Της επιλογής, να παραμείνει η Ελλάδα στο ευρώ.

Η ψήφιση επομένως αυτού του προϋπολογισμού, είναι μια πράξη που **εκπέμπει ισχυρά μηνύματα**, όχι μόνο προς την ελληνική κοινωνία αλλά και προς τη διεθνή κοινότητα και τους θεσμικούς μας εταίρους. Ιδιαίτερα στους θεσμικούς μας εταίρους, που είναι ανήσυχοι και δύσπιστοι και αναζητούν ορισμένες φορές εύκολα προσχήματα.

4. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Σ' αυτό το περιβάλλον που περιέγραψα, η διαδρομή για την οικονομική ανάκαμψη δεν είναι εύκολη, είναι ένας μαραθώνιος δρόμος. Αυτό που πρέπει να ζητάμε, είναι να γίνονται συνεχώς βήματα μπροστά. Μικρές νίκες, οι οποίες αθροιζόμενες θα δημιουργούν την αίσθηση ότι **κάτι αλλάζει** στη χώρα και ότι οι θυσίες στις οποίες υποβάλλεται ο ελληνικός λαός δεν είναι μάταιες.

Ήδη, κάποια αισιόδοξα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας, είναι ορατά.

Από το ύψος και το περιεχόμενο των δηλώσεων αλλά και τις επισκέψεις των ξένων ηγετών.

Από το αυξημένο ενδιαφέρον των ξένων επιχειρήσεων και των επενδυτικών ταμείων.

Από τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στη χώρα μας κατά 22 θέσεις, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Από την ικανοποιητική πορεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του 2012.

Από την άνοδο των εξαγωγών και τη βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών.

Από τη μείωση των επιτοκίων δανεισμού στις εκδόσεις των έντοκων γραμματίων του Δημοσίου.

Από τη συνεχή ροή επιστροφής καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες.

Η θετική όμως αυτή εικόνα, είναι προφανές ότι θα ενισχύεται και θα παγιώνεται, μόνο στο βαθμό που η χώρα μας θα αποδεικνύεται συνεπής με τα συμφωνηθέντα.

5. ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ο προϋπολογισμός που συζητούμε, **κάνει βήματα μπροστά στη σωστή κατεύθυνση**, και έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά.

Πρώτο χαρακτηριστικό: Είναι ο προϋπολογισμός στον οποίο **αποτυπώνονται τα αρχικά ψήγματα ανάκαμψης της χώρας**, καθώς αρκετοί κρίσιμοι μακροοικονομικοί δείκτες βελτιώνονται προς το καλύτερο.

Μειώνεται περαιτέρω το έλλειμμα, δημιουργείται πρωτογενές πλεόνασμα, αποκλιμακώνεται – έστω και λίγο – η ύφεση, μειώνεται ο πληθωρισμός, περιορίζονται ακόμη περισσότερο οι σπατάλες και εξορθολογίζονται οι δημόσιες δαπάνες.

Δεύτερο χαρακτηριστικό: Είναι ίσως **ο πιο ρεαλιστικός των τελευταίων ετών**. Δεν προσπαθεί να ωραιοποιήσει την κατάσταση. Προσπαθεί να εκτιμήσει τις πραγματικές εξελίξεις.

Προβλέπει ύφεση για το 2013 βαθύτερη, ακόμη και από το προσχέδιό του, αλλά κυρίως, και από αυτή που εκτιμούν οι διάφοροι διεθνείς Οργανισμοί. Αυτό δεν αποτελεί αστοχία, αλλά υπεύθυνη προσέγγιση καθώς τα δεδομένα συνεχώς αλλάζουν.

Προβλέπει, μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας, λιγότερα δημόσια έσοδα λόγω της ύφεσης (και από τους άμεσους και τους έμμεσους φόρους), προβλέπει μεγαλύτερο δημόσιο χρέος. Αυτό, συμβαίνει για πρώτη φορά.

Έτσι, με βάση τις προβλέψεις του, το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης από 6,6% που αναμένεται να κλείσει το 2012, θα μειωθεί στο 5,2% του ΑΕΠ το 2013. Το πρωτογενές έλλειμμα, εκτιμάται ότι για το 2012 θα διαμορφωθεί στο 1,2% του ΑΕΠ, ενώ για το 2013 προβλέπεται πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 748 εκατ. ευρώ ή 0,4% του ΑΕΠ.

Η ύφεση αποκλιμακώνεται, αλλά παραμένει σε υψηλά ακόμη επίπεδα. Το νέο έτος θα είναι επίσης υφεσιακό, αλλά από το 6,5% του 2012, η ύφεση θα διαμορφωθεί στο 4,5% το 2013.

Η ανεργία θα αυξηθεί ελαφρά από το 22,4% φέτος, στο 22,8% το 2013.

Ο πληθωρισμός θα μειωθεί σημαντικά το 2013 και θα διαμορφωθεί σε αρνητικά επίπεδα (-0,8%), επηρεαζόμενος κυρίως από τη χαμηλή εγχώρια ζήτηση, και τις διαρθρωτικές αλλαγές που θα βελτιώσουν τη λειτουργία των αγορών.

Θα έχουμε επίσης αύξηση των εξαγωγών κατά 2,6%, και μείωση των εισαγωγών κατά 5,2%, ως αποτέλεσμα βεβαίως και της γενικότερης κατάστασης στην οικονομία.

Το δημόσιο χρέος θα ανέλθει φέτος στα 340,6 δις ευρώ, δηλαδή στο 175,6% του ΑΕΠ, ενώ για την επόμενη χρονιά θα έχουμε ακόμα μεγαλύτερη αύξηση στα 346,2 δις ή 189,1% του ΑΕΠ. Το μόνο παρήγορο, είναι ότι οι δαπάνες για την εξυπηρέτησή του, από το 6% του ΑΕΠ ή 11,74 δις ευρώ για το 2012, αναμένεται να πέσουν στο 4,9% ή 8,9 δις για το 2013.

Έχει υπάρξει έντονη κριτική για το ότι δεν διασφαλίζεται η βιωσιμότητά του δημόσιου χρέους. Αυτή είναι η μία όψη του νομίσματος. Η άλλη όψη, είναι ότι η **πτωτική του πορεία ως ποσοστό του ΑΕΠ**, είναι εξίσου καθοριστική με την επίτευξη του οποιοδήποτε αυθαίρετα προσδιοριζόμενου κανόνα, (ποιος αποφάσισε άραγε και με ποια κριτήρια, ότι το ελληνικό χρέος θα είναι βιώσιμο, αν διαμορφωθεί στο 120% του ΑΕΠ το 2020;).

Με άλλα λόγια, η Ελλάδα θα πρέπει να έχει σαν στόχο της, την πτωτική πορεία του δημόσιου χρέους της, και όχι μόνο την ικανοποίηση κάποιων κανόνων που οι άλλοι θέτουν για λογαριασμό της. Γι' αυτό εξάλλου, και η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων, είναι πάρα πολύ σημαντική.

6. ΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Η δημοσιονομική προσαρμογή, είναι αναγκαία, δεν είναι όμως από μόνη της ικανή για την αντιμετώπιση της κατάστασης που βιώνει σήμερα η χώρα. Δημιουργεί ύφεση και η ύφεση επιδρά στο έλλειμμα.

Η αποτελεσματικότητα επομένως της προσπάθειάς μας θα εξαρτηθεί από το αν καταφέρουμε να συνδυάσουμε τη δημοσιονομική προσαρμογή με πολιτικές για την ανάσχεση της ύφεσης. Για να **μειωθούν, και το διαρθρωτικό αλλά και το κυκλικό έλλειμμα**.

Για το λόγο αυτό, η στρατηγική της Κυβέρνησης για το 2013, έτσι όπως αυτή αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό, βασίζεται στους εξής άξονες:

- στην εφαρμογή ενός νέου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής για την περίοδο 2013-2016, αφού θα πρέπει να λειτουργούμε με δεδομένη την επιμήκυνση του χρόνου της προσαρμογής,
- στην υλοποίηση των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και θεσμικών αλλαγών,
- στη δημιουργία ενός απλού, δίκαιου και σταθερού φορολογικού συστήματος,
- στην επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων και του προγράμματος αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου,
- στην περαιτέρω αναδιάρθρωση και συγχώνευση των φορέων του δημόσιου τομέα,
- στην τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία,
- στην καλύτερη στόχευση των κοινωνικών δαπανών, διατηρώντας, όμως, ένα ουσιαστικό επίπεδο κοινωνικής προστασίας,
- στην προώθηση αναπτυξιακών πρωτοβουλιών, μέσα από την ενεργοποίηση και την αναθεώρηση του ΕΣΠΑ που είναι σε εξέλιξη.

7. ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Ανέφερα προηγουμένως ότι υπάρχουν μπροστά μας πολλά χιλιόμετρα μαραθώνιας διαδρομής, για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Με το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, το οποίο ψηφίστηκε το Μάρτιο του 2012 από το ελληνικό Κοινοβούλιο, προβλεπόταν η λήψη μέτρων για τα επόμενα δύο χρόνια, ώστε να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι που είχαν τεθεί. Το «πακέτο» αυτών των μέτρων, το οποίο αποτελεί δέσμευση της χώρας, θα έπρεπε ήδη να έχει εξειδικευθεί από τον προηγούμενο Ιούνιο.

Στο πλαίσιο αυτό, ο προϋπολογισμός ενσωματώνει πρόσθετες δημοσιονομικές παρεμβάσεις για το 2013 (στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στην Άμυνα, στις ΔΕΚΟ, στην υγειονομική περίθαλψη, στις συντάξεις, στη μισθολογική δαπάνη κλπ), παρεμβάσεις καθαρής απόδοσης 9,37 δις ευρώ, από τα οποία 7,59 δις θα είναι στο σκέλος των δαπανών και 1,78 δις ευρώ στο σκέλος των εσόδων.

Επαναλαμβάνω, είναι δύσκολες και είναι βέβαια εμπροσθοβαρείς αυτές οι παρεμβάσεις. Όμως, παρά τα βραχυπρόθεσμα υφεσιακά τους αποτελέσματα, **μπορούν να συμβάλλουν στη δημιουργία αναπτυξιακών προοπτικών:**

Γιατί **θα διασφαλίσουν** τη μελλοντική χρηματοδότηση της χώρας και τη ρευστότητα στην οικονομία.

Γιατί **θα οδηγήσουν** στο βασικό ζητούμενο της σταθεροποιητικής πολιτικής, που είναι η ταχύτερη επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος.

Γιατί **θα «αγκυρώσουν»** την Ελλάδα στο ευρώ και θα προσελκύσουν επενδύσεις.

Γιατί τέλος, **θα δώσουν τη δυνατότητα** συμμετοχής της χώρας μας, στις όποιες μελλοντικές πολιτικές διαπραγματεύσεις.

8. ΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2013

Θα προσπαθήσω να κωδικοποιήσω τις προβλέψεις του προϋπολογισμού στους αντίστοιχους τομείς:

8.1. Εξορθολογισμός των δαπανών

Οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού περιορίζονται στα 62,65 δις. ευρώ το 2013, από 68,7 δις ευρώ φέτος, δηλ. περίπου κατά 6 δις ευρώ, ενώ οι δαπάνες της Γενικής Κυβέρνησης περιορίζονται κατά 11 δις ευρώ περίπου.

Ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει ρητά, μια σειρά από παρεμβάσεις που θα τεθούν σε ισχύ το 2013 για την περιστολή των δαπανών, όπως για παράδειγμα, ο εξορθολογισμός των δαπανών υγείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ο εξορθολογισμός της μισθολογικής δαπάνης με την επέκταση του ενιαίου μισθολογίου ή ο συστηματικός επανέλεγχος των δικαιούχων για τη συγκράτηση της δαπάνης για συντάξεις.

Ταυτόχρονα, προχωρά ο περιορισμός των λειτουργικού χαρακτήρα δαπανών με ιδιαίτερη έμφαση στις δαπάνες που αφορούν στις μετακινήσεις προσωπικού, στα μισθώματα κτιρίων, κλπ.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι η Κυβέρνηση παρενέβη πριν από λίγες μόνο ημέρες, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που προβλέπει τη δημιουργία ενός **αξιόπιστου και αυστηρά ελληνικού, μηχανισμού ελέγχου των δαπανών** σε όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.

Ο μηχανισμός αυτός, θα αφορά στο συνεχή έλεγχο των δημοσίων δαπανών, ώστε να υπάρχει έγκαιρη προειδοποίηση για σοβαρές υπερβάσεις δαπανών, αυτόματα μέτρα διόρθωσης αυτών των υπερβάσεων και πρόσθετος μηχανισμός παρέμβασης, όταν τα αυτόματα μέτρα δεν υλοποιούνται ή δεν επαρκούν.

8.2. Φορολογική πολιτική

Κυρίαρχο ζήτημα, αυτή την κρίσιμη περίοδο, είναι η άντληση όσο το δυνατό περισσότερων εσόδων, όχι από την αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης, αλλά από την αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Γνωρίζω τις δυσκολίες που υπάρχουν, **πρέπει όμως να προχωρήσουμε και να έχουμε άμεσα αποτελέσματα.**

Η απλοποίηση του ΚΦΕ, ο εξορθολογισμός των φοροαπαλλαγών, η εφαρμογή του ηλεκτρονικού περιουσιολογίου, η ενοποίηση της νομοθεσίας για τις ενδοομιλικές συναλλαγές και την τεχνητή μεταφορά κερδών, η επεξεργασία των στοιχείων που υπάρχουν για τον εντοπισμό εισοδημάτων που δεν δηλώθηκαν, η κατάργηση του ΚΒΣ, η θέσπιση ενός ενιαίου και προοδευτικού φόρου στα ακίνητα, ο ορισμός Γραμματέα 5ετούς θητείας για τα φορολογικά θέματα, όλα αυτά είναι κάποιες από τις δράσεις που προβλέπονται. Είναι όμως δράσεις, που πρέπει να υλοποιηθούν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Την περίοδο 2011-2013, η σωρευτική μείωση του ΑΕΠ εκτιμάται σε 18,7%, ενώ η μείωση των φορολογικών εσόδων σε 14,2%. Τα φορολογικά έσοδα σαν ποσοστό του ΑΕΠ θα ανέλθουν έτσι στο 24,2% το 2013, έναντι 23,5% το 2011.

Τα επίπεδα αυτά αν και υπολείπονται, αρχίζουν να προσεγγίζουν σταδιακά τα μέσα επίπεδα εσόδων που ισχύουν στις ανεπτυγμένες χώρες της ευρωζώνης. Αν συνεχίσουμε αυτή τη σύγκλιση, τότε θα έχουμε συμβάλλει καθοριστικά στη **βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών** στη χώρα μας.

8.3 Αποκρατικοποιήσεις- Αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας

Κεντρική θέση στην οικονομική πολιτική, όχι μόνο για το 2013, αλλά και για τα επόμενα χρόνια, έχει η επιτάχυνση του προγράμματος των αποκρατικοποιήσεων και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Η επιτάχυνση αυτή, θα μπορούσε να αποτελέσει ένα από τα πιο άμεσα και πιο πειστικά βήματα για τη δημιουργία κλίματος αισιοδοξίας. Θα μπορούσε να αποτελέσει **το βασικό όχημα**, για την «επαλήθευση» των καλών σεναρίων για την ελληνική οικονομία.

Η αρχική εισροή ξένων κεφαλαίων, θα δημιουργήσει δευτερογενείς εισροές, ενώ θα υπάρξουν και παρεπόμενα οφέλη για άλλες επιχειρήσεις ή κλάδους της οικονομίας.

Έχει ήδη πραγματοποιηθεί προεργασία ώστε να επιλεγούν εκείνες οι περιπτώσεις που μπορούν να προχωρήσουν ταχύτερα. Ο γενικός στόχος για τις αποκρατικοποιήσεις την περίοδο 2012-2016 είναι έσοδα ύψους 11,14 δις ευρώ, ενώ για το 2013 ο στόχος είναι έσοδα 2,6 δις ευρώ, εκ των οποίων τα πρώτα 272 εκατ. θα εισπραχθούν το Μάρτιο.

8.4. Ρευστότητα στην οικονομία

Η βελτίωση της ρευστότητας, **αποτελεί μακράν πρωταρχικό ζήτημα** για την επανεκκίνηση της οικονομίας. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και η επιτάχυνση της επιστροφής των καταθέσεων στο τραπεζικό σύστημα, θα έχουν σαν άμεσο αποτέλεσμα την επανεκκίνηση των χορηγήσεων στις επιχειρήσεις.

Όλα αυτά, αποτελούν βέβαια αναγκαίες, όχι όμως και επαρκείς προϋποθέσεις. Πρέπει να συνοδευτούν από την απορρόφηση πόρων από τα διαρθρωτικά κοινοτικά ταμεία -ήδη προχωρά η αναμόρφωση προγραμμάτων του ΕΤΕΑΝ- και από την επαναδραστηριοποίηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στη χώρα μας, για τη χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων και μεγάλων έργων υποδομής.

Στη δημιουργία ρευστότητας στην οικονομία, θα συμβάλλει καθοριστικά και η εκταμίευση των ποσών για την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα.

Οι «Κασσάνδρες» της καταστροφής, ισχυρίζονται ότι τα λεφτά από τις δόσεις της χρηματοδοτικής στήριξης, θα διατεθούν αποκλειστικά για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. **Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική.** Ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι για

την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους ιδιώτες, θα διατεθούν 3,5 δις ευρώ φέτος, και άλλα 3,5 δις ευρώ το 2013.

8.5. Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις

Η προώθηση των μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη το παραγωγικό μας σύστημα, είναι καθοριστική τόσο μακροπρόθεσμα, όσο και βραχυπρόθεσμα για να λειτουργήσει αποδοτικότερα και να δημιουργήσει θέσεις εργασίας.

Υπάρχουν θεσμικές παρεμβάσεις για την άρση των εμποδίων στη λειτουργία του, που **μπορούν να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό** από τη μείωση του εργατικού κόστους. Γιατί η μείωση του εργατικού κόστους, δεν επιλύει επαρκώς το ζήτημα της συνολικής ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Τέτοιες δράσεις είναι:

Η μείωση της γραφειοκρατίας για την ίδρυση και τη λειτουργία των επιχειρήσεων.

Η ουσιαστική και πραγματική απελευθέρωση όλων των αγορών.

Η αποτελεσματικότερη λειτουργία των εποπτικών οργανισμών και των ρυθμιστικών αρχών, όπως η Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Η κατάργηση ή η συγχώνευση φορέων του Δημοσίου, τόσο στη κεντρική κυβέρνηση, όσο και στους ΟΤΑ.

Οι τομές στη Δικαιοσύνη, με στόχο την επιτάχυνση της απόδοσής της, αφού οι καθυστερήσεις στην απονομή της, θεωρούνται από τους πλέον ανασταλτικούς παράγοντες στην προσέλκυση επενδύσεων.

8.6. Αναπτυξιακές πρωτοβουλίες

Είναι ενδιαφέρον το γεγονός, ότι επιτέλους, ακόμη και το ΔΝΤ, στην πρόσφατη έκθεσή του, χαρακτηρίζει ως απολύτως αναγκαία προϋπόθεση για την εξυγίανση των οικονομιών που είναι βεβαρημένες με υψηλά χρέη, το συνδυασμό μέτρων δημοσιονομικής σταθεροποίησης με πολιτικές που ενισχύουν την ανάπτυξη.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού, το ΠΔΕ θα ανέλθει το 2013 στα 6,85 δις ευρώ και θα διατηρηθεί στα ίδια επίπεδα με τη φετινή χρονιά. Είναι καταρχήν θετικό ότι δεν υπάρχει περαιτέρω μείωσή του. Το ποσό όμως αυτό είναι σχετικά χαμηλό για τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας.

Μεγάλο ρόλο αποκτά επομένως η **αξιοποίηση του ΕΣΠΑ**. Αυτός είναι και ο λόγος που λαμβάνονται πρωτοβουλίες με στόχο την επιτάχυνση και την απλούστευση των διαδικασιών απορρόφησής του. Ήδη έχει προχωρήσει η αναθεώρηση πολλών έργων και στόχων, προκειμένου να μη χαθούν πόροι.

Η κατάσταση δεν είναι τόσο άσχημη, όσο ορισμένοι υποστηρίζουν. Η απορρόφηση του ΕΣΠΑ είναι λίγο καλύτερη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Με βάση τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, **έχουμε ήδη απορροφήσει το 45%** των προβλεπόμενων πόρων, έναντι του **41%, που είναι ο κοινοτικός μέσος όρος**. Πάμε λοιπόν καλύτερα, και μάλιστα σε ένα τόσο αρνητικό οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Σε συνολικό προϋπολογισμό επιχειρησιακών προγραμμάτων ύψους 24,3 δισ. ευρώ, τα 17 δισ. (ποσοστό 70%) έχουν ήδη συμβασιοποιηθεί, γεγονός που θεωρείται ικανοποιητικό με βάση και την πρακτική των Κοινοτικών Προγραμμάτων.

Οι πληρωμές προς τους δικαιούχους έχουν ξεπεράσει τα 9,2 δισ. ευρώ (ποσοστό 38%), και το ποσό αυτό θα μπορούσε να είναι ακόμη μεγαλύτερο, εάν ο τραπεζικός τομέας δραστηριοποιούνταν πιο ενεργά στην παροχή δανείων ή εγγυήσεων υπέρ των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων. Και όλα αυτά, παρά το γεγονός ότι το πρώτο 6μηνο του 2012 λόγω της πολιτικής αστάθειας χάσαμε πολύτιμο χρόνο.

Μεγάλη βαρύτητα δίνεται, ακόμη, στην προσέλκυση επενδύσεων από τον ιδιωτικό τομέα, με την προώθηση αυτοχρηματοδοτούμενων έργων. Ήδη, έχουν προκηρυχθεί τα περιφερειακά αεροδρόμια, ενώ σύντομα, αναμένονται ανακοινώσεις για το θέμα των μεγάλων οδικών αξόνων, οι οποίοι έχουν «παγώσει» εδώ και μία διετία, με σημαντικούς κινδύνους για την περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας.

Παράλληλα, προχωρούν τα ΣΔΙΤ, ειδικά σε τομείς που παρουσιάζουν υψηλή αναγκαιότητα, αναπτυξιακή προοπτική και κοινωνική αξία, όπως η διαχείριση των απορριμμάτων, η τεχνολογία πληροφορικής και επικοινωνιών, και η αξιοποίηση της δημόσιας και δημοτικής περιουσίας.

9. ΔΥΝΑΤΟΙ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΙ

Παρουσίασα περιληπτικά τις βασικές προβλέψεις του προϋπολογισμού του 2013. Ενός προϋπολογισμού που περιλαμβάνει επώδυνες αποφάσεις, αλλά και ενσωματώνει ταυτόχρονα τις ελπίδες για την έξοδο από την κρίση.

Δεν νομίζω ότι θα μπορούσε κάποιος σοβαρός πολιτικός σχηματισμός, στο πλαίσιο της συμμετοχής μας στην Ευρώπη και της λειτουργίας της ελεύθερης οικονομίας, αλλά και των δυσμενών δεδομένων που υπάρχουν, να σχεδιάσει έναν διαφορετικής κατεύθυνσης προϋπολογισμό.

Υπάρχει μια αυστηρή συσταλτική δημοσιονομική πολιτική σε όλη την Ευρώπη, υπάρχουν μεγάλες αποκλίσεις των μακροοικονομικών μεγεθών σε σχέση με τις αρχικές εκτιμήσεις, υπάρχει μια οριακή κατάσταση των ταμειακών μας διαθέσιμων και ελάχιστοι βαθμοί ελευθερίας κινήσεων στην άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής, από τη στιγμή που η χώρα προσέφυγε στον μηχανισμό στήριξης.

Όλα αυτά τα πραγματικά δεδομένα, δημιουργούν ένα εκρηκτικό περιβάλλον. Τι άλλο θα μπορούσε να γίνει; **Πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα κατάματα και να πούμε την αλήθεια.**

Μία χώρα που ζει στο έλεος των δανειστών της, μια χώρα που κάθε τρίμηνο εκλιπαρεί για τη δόση της, μια χώρα που παρά τις θυσίες του λαού της δεν μπορεί να πιάσει τους στόχους της, έχει ήδη χάσει μεγάλο μέρος της κυριαρχίας της στα δημοσιονομικά.

Δυνατοί, αξιόπιστοι και ανεξάρτητοι, ως χώρα, θα γίνουμε μόνο αν σταθούμε στα πόδια μας. Αν φτιάξουμε μια οικονομία ανταγωνιστική, χωρίς πρωτογενή ελλείμματα.

Το 2013 θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα και ταυτόχρονες αναπτυξιακές δράσεις. Αυτή είναι η ουσιαστική διαφορά από το παρελθόν. Γι' αυτό και η πεποίθησή μας είναι ότι τα συγκεκριμένα μέτρα, θα είναι τα τελευταία.

Η Νέα Δημοκρατία στέκεται όρθια μπροστά στην ευθύνη της και σηκώνει ένα τεράστιο βάρος. Δεν έχει κανένα πρόβλημα κυβερνησιμότητας. Αποτελεί τη βασική σταθερά του πολιτικού συστήματος.

Είναι γεγονός ότι η λήψη πολλών από τα μέτρα που προβλέπονται στον προϋπολογισμό, η άσκηση τέτοιων πολιτικών που είναι περιοριστικές και υφεσιακές, **δεν είναι οπωσδήποτε αυτό που θα επιθυμούσε η κάθε κυβέρνηση.**

Όμως, αυτή η κυβέρνηση, είναι μια κυβέρνηση εθνικής ευθύνης και σωτηρίας. Και αναγκάζεται να ασκεί πολιτικές με βαρύ πολιτικό κόστος.

Αλλά υπάρχει βαρύτερο κοινωνικό κόστος, κυρίες και κύριοι βουλευτές, από την παράδοση της χώρας στον ορμητικό και φονικό χείμαρρο της χρεοκοπίας;

Υπάρχει μεγαλύτερη ευθύνη από το να διαφυλάξουμε τη σταθερότητα και την ίδια την εθνική μας ακεραιότητα;

Πράγματι οι αλλαγές, ιδίως οι δομικές, οι διαρθρωτικές, κλονίζουν βεβαιότητες, ανατρέπουν στερεότυπα, αποκαθλώνουν παγιωμένες αντιλήψεις και προσδοκίες.

Αλλά δεν μπορούμε να είμαστε, και με τον αστυφύλαξ της διάσωσης της χώρας και με τον χωροφύλαξ του λαϊκισμού.

Δεν μπορούμε να γυρίζουμε σε εποχές αλόγιστων υποσχέσεων και διεκπεραιώσεων, που το πολιτικό σύστημα λειτουργούσε σαν το Άγιο Βασίλη.

10. ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Παρά το λαϊκισμό της κριτικής που μας ασκείται, δεν θα υποχωρήσουμε από την ευθύνη μας να κρατήσουμε τη χώρα όρθια. Λεφτά δεν υπάρχουν έξω από την Ευρώπη. Λύσεις, δεν υπάρχουν στη Λατινική Αμερική. Η Αργεντινή, που κάποιοι επικαλούνταν στο παρελθόν, κινδυνεύει πάλι να χρεοκοπήσει.

Ο προϋπολογισμός που έχω την τιμή να εισηγούμαι αποτυπώνει μια μεγάλη εθνική προσπάθεια. Βελτιώνει, οριακά έστω, αλλά βελτιώνει, κρίσιμους δείκτες της οικονομίας, στηρίζεται σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις, δημιουργεί ελπίδα, τονώνει την αισιοδοξία για τις προοπτικές της πατρίδας μας.

Η αισιοδοξία, δεν μπορεί να είναι μόνο το αποτέλεσμα της οικονομικής ανάκαμψης. Σε μεγάλο βαθμό αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξή της.

Και τα δύσκολα βήματα για τη δημιουργία κλίματος αισιοδοξίας, είναι τα πρώτα. Από τη στιγμή που αυτά τα πρώτα βήματα θα πραγματοποιηθούν, τα επόμενα βήματα ακολουθούν με ταχείς και επιταχυνόμενους ρυθμούς. Αυτό δείχνει η διεθνής εμπειρία.

Είμαστε σίγουροι, ότι ένα καλύτερο μέλλον για την πατρίδα μας δεν είναι μακριά. Είμαστε σίγουροι, ότι πράττουμε το καλύτερο για τη χώρα.

Σας καλώ να στηρίξουμε αυτή τη μεγάλη προσπάθεια που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Αντώνιος Μπέζας

Βουλευτής Θεσπρωτίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΕΥΚΛΕΙΔΗ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Γενικού Εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Ευκλείδη Τσακαλώτου
Βουλευτή Β' Αθηνών

1. Εισαγωγή – Η ιδεολογία και η θεωρία πίσω από τον Κρατικό Προϋπολογισμό

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Στη συζήτηση για το Προσχέδιο του Προϋπολογισμού είχα πει ότι θα έχουμε μπροστά μας τρεις τουλάχιστον Προϋπολογισμούς, δηλαδή, το Προσχέδιο, τον Προϋπολογισμό και την αναθεώρηση του Προϋπολογισμού - όπως είχαμε και πέρυσι - και ότι δεν θα είχαν πολύ μεγάλη σχέση μεταξύ τους. Θα ήταν τρία διαφορετικά κείμενα. Στο ένα σκέλος είχα δίκιο. Έχουμε τώρα τον Προϋπολογισμό και οι αριθμοί του δεν έχουν καμία σχέση με τους αριθμούς που υπήρχαν στο Προσχέδιο. Κάπου, όμως, είχα και άδικο, γιατί η ιδεολογία και η θεώρηση των πραγμάτων παραμένει η ίδια.

Θέλω να αρχίσω, λοιπόν, με την ιδεολογία και τη θεώρηση των πραγμάτων πίσω από αυτόν τον Προϋπολογισμό. Στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2013-2016 και στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2013, υπάρχουν σύμφωνα με την Κυβέρνηση δύο κατευθύνσεις. Η μία είναι η δημοσιονομική εξυγίανση και προσαρμογή και η άλλη είναι η ανάπτυξη που θα έρθει μέσα από τον ιδιωτικό τομέα και από τον εξωτερικό τομέα.

Συνεπώς, δεν έχουμε μπροστά μας δύο κατευθύνσεις ότι και να είναι, ένα μοντέλο ότι και να είναι. Έχουμε ένα μοντέλο πίσω από αυτόν τον Προϋπολογισμό με μια συγκεκριμένη θεώρηση της οικονομίας και μια συγκεκριμένη θεώρηση της σχέσης μεταξύ των μακροοικονομικών μεγεθών. Επίσης, έχουμε μια συγκεκριμένη θεώρηση για τις πηγές δυναμισμού της οικονομίας, μια θεώρηση των πραγμάτων όπου το κεφάλαιο εμφανίζεται ως οικουμενική τάξη, όπου τα συμφέροντα του κεφαλαίου ευθυγραμμίζονται με τα συμφέροντα όλης της κοινωνίας.

Το είχε πει πολύ καθαρά ο κ. Βορίδης στην προηγούμενη συζήτησή μας για τις αποκρατικοποιήσεις - για όποιον ήθελε να ακούσει. Η βασική αξία είναι η ελευθερία και η ελευθερία είναι μεγαλύτερη αξία σε σχέση με την ισότητα. Βεβαίως, θα έλεγα εγώ ότι η προσήλωση των νεοφιλελευθέρων στην ελευθερία πιο πολύ συζητιέται παρά παρατηρείται στην πράξη.

Ανεξαρτήτως αυτών, όμως, εδώ υπάρχει ένα ιδεολογικό υπόβαθρο. Το λέω αυτό για τους καλούς συναδέλφους και τις καλές συναδέλφισσες του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ. Δεν έχετε μπροστά σας απλώς έναν αναγκαίο Προϋπολογισμό σε δύσκολες συνθήκες. Έχετε μπροστά σας έναν Προϋπολογισμό με πολύ συγκεκριμένη ανάλυση, θεώρηση και ιδεολογία. Αυτή δεν μπορεί να είναι η βάση για την ανασυγκρότηση της Αριστεράς, της Κεντροαριστεράς ή οποιασδήποτε προοδευτικής πολιτικής δύναμης.

2. Η αποτελεσματικότητα της οικονομικής πολιτικής

Ας περάσουμε τώρα στην εξέταση του εάν με τους δικούς του όρους αυτός ο Προϋπολογισμός μπορεί να είναι λειτουργικός. Εάν, δηλαδή, μπορεί να δουλέψει ακόμα και δεδομένων των παραδοχών της Κυβέρνησης - και είναι πολλές αυτές οι παραδοχές.

Η βασική παραδοχή είναι ότι καθώς μειώνεται η δημόσια κατανάλωση και η δημόσια επένδυση θα αυξάνεται ο ιδιωτικός τομέας και ο εξωτερικός τομέας για να αναπληρώσουν το κενό. Με αυτόν τον τρόπο φθάνουμε στους «μαγικούς» αριθμούς του Πίνακα 1.1 του ΜΠΔΣ 2013-2016, ότι το 2016 θα έχουμε ρυθμό ανάπτυξης 3,5% και ότι θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης που θα αντιστοιχεί στο 4,5% του ΑΕΠ. Η πρόβλεψη αυτή δεν θα επαληθευτεί σε περίπτωση που:

- α) η κατανάλωση μειωθεί σε μεγαλύτερο βαθμό από τον αναμενόμενο λόγω της μείωσης των μισθών,
- β) οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν ανακάμψουν σε ένα κλίμα αβεβαιότητας,
- γ) οι τράπεζες δεν έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν την απαιτούμενη ρευστότητα.

Σε σχέση με το τελευταίο σημείο, αξίζει να υπενθυμίσω ένα βασικό ζήτημα που τέθηκε κατά τη συζήτηση για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Υπάρχει πολύ μεγάλος κίνδυνος τα κεφάλαια που θα διοχετευτούν στις τράπεζες απλώς να αντικαταστήσουν τους πόρους που αντλούν από τους μηχανισμούς του Ευρωσυστήματος. Έτσι, δεν θα μπορέσουν να αυξήσουν τη ρευστότητα, αν αναλογιστεί κανείς ότι θα συνεχίζονται οι κακές συνθήκες στην οικονομία και δεν υπάρχει εγγύηση ότι θα σταματήσει η διαρροή των καταθέσεων.

2.1 Η αποτελεσματικότητα των δημοσιονομικών παρεμβάσεων

Για πρώτη, ίσως, φορά σε κείμενο δημοσιονομικής πολιτικής υπάρχει διάκριση μεταξύ ακαθάριστης και καθαρής επίδρασης των μέτρων, δηλαδή μεταξύ του ύψους των περικοπών και του πραγματικού δημοσιονομικού τους αποτελέσματος. Προβλέπονται έτσι για το 2013 μέτρα ύψους 10,98 δις € ευρώ, με καθαρή επίδραση 9,4 δις €.

Σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση (σελ. 81-82), λαμβάνεται υπόψη η μείωση των φορολογητέων εισοδημάτων και των ασφαλιστικών εισφορών λόγω των μέτρων σε μισθούς και συντάξεις και η μείωση των εσόδων από ΦΠΑ λόγω μείωσης λειτουργικών δαπανών και φαρμακευτικής δαπάνης

Δεν χρειάζεται να έχει κανείς προχωρημένες γνώσεις οικονομικής θεωρίας για να αντιληφθεί ότι υπάρχει υποεκτίμηση της καθαρής επίδρασης των μέτρων. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι μειώσεις μισθών και συντάξεων θα οδηγήσουν σε περαιτέρω πτώση της κατανάλωσης,

επιφέροντας πρόσθετη μείωση των εσόδων από ΦΠΑ. Μπορεί κανείς να βρει και άλλες δευτερογενείς επιδράσεις:

- μείωση κύκλου εργασιών επιχειρήσεων
- απολύσεις – αύξηση ανεργίας
- δαπάνες για επιδόματα ανεργίας
- περαιτέρω μείωση εσόδων από φορολογία και ασφαλιστικές εισφορές κ.ο.κ

Γνωρίζουμε, επίσης, ότι αν λαμβάνονταν υπόψη οι υπόλοιπες επιδράσεις που θα μείωναν το δημοσιονομικό αποτέλεσμα, είναι πολύ πιθανό η Τρόικα να ζητούσε τη λήψη περαιτέρω μέτρων. Γι' αυτό, εν ολίγοις και αφού ο κ. Μπέζας αναφέρθηκε στον Άγιο Βασίλη, νομίζω ότι είναι πιο εύκολο να πιστέψει κανείς στον Άγιο Βασίλη παρά στην ιδέα ότι αυτά θα είναι τα τελευταία μέτρα.

Με την πολιτική αυτή έχουμε παρεμβάσεις ύψους 11 δις €, με επίδραση 9,4 δις €, με 3,4 δις € όφελος στο πρωτογενές έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης και μείωση του Α.Ε.Π. κατά 11 δις €. Νομίζω ότι μόνο από αυτούς τους αριθμούς φαίνεται ότι έχουμε πάρα πολύ μεγάλες θυσίες για πάρα πολύ μικρό όφελος.

Αλλά τα ζητήματα της λειτουργικότητας αυτού του Προϋπολογισμού πάνε πολύ πιο πέρα. Θα αναφερθώ σύντομα σε πέντε από αυτά.

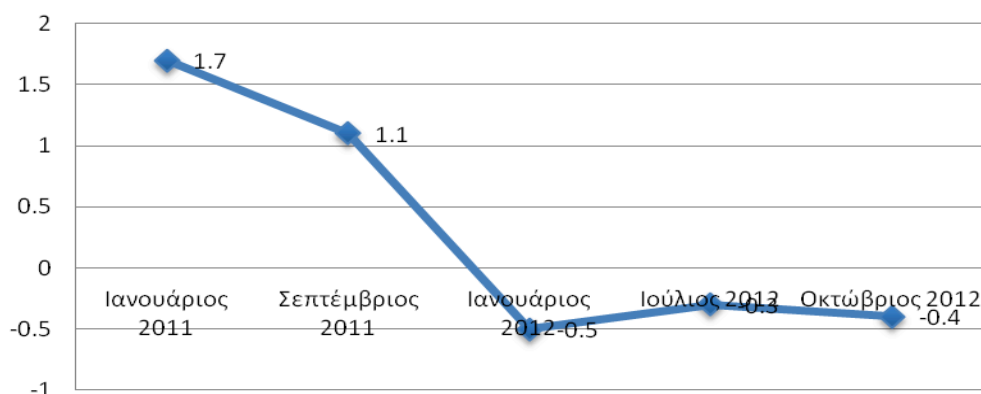
3. Πέντε σημεία αμφισβήτησης του Προϋπολογισμού

3.1 Οι διεθνείς οικονομικές συνθήκες

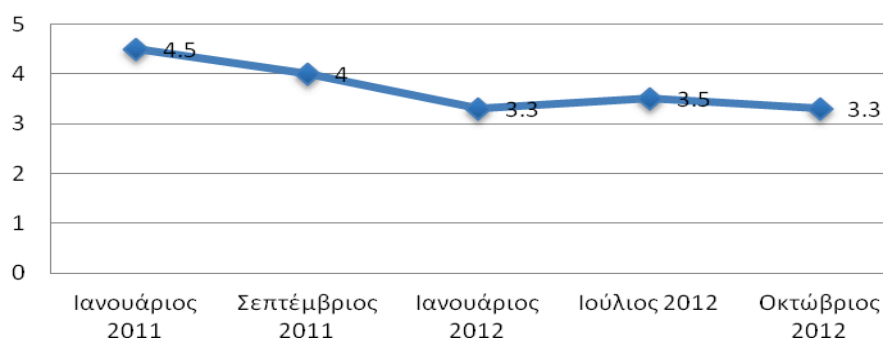
Το πρώτο σημείο αφορά την παγκόσμια οικονομική κατάσταση και επομένως, ποια θα είναι η ζήτηση για τα δικά μας αγαθά. Το ζήτημα αυτό είναι κρίσιμο για την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, καθώς ο εξωτερικός τομέας είναι αυτός που υποτίθεται ότι θα αναπληρώσει το κενό από τη μείωση του δημοσίου. Ακόμη και η πρώτη γραμμή, αν διαβάσει κανείς τον Προϋπολογισμό, αλλάζει αυτά που είχαν ειπωθεί στο Προσχέδιο, μόλις πριν από ένα μήνα. Παρά την αισιοδοξία περί σταθεροποίησης της παγκόσμιας οικονομίας που εκφράστηκε στο Προσχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού στην πραγματικότητα η κατάσταση στην παγκόσμια οικονομία και στην οικονομία της ευρωζώνης συνεχίζει να επιδεινώνεται από τις αρχές του έτους, δημιουργώντας μια πολύ προβληματική κατάσταση.

Αυτό αποτυπώνεται στη διαρκή αναθεώρηση των προβλέψεων των διεθνών οργανισμών για την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας και της οικονομίας της ευρωζώνης. Το Υπουργείο Οικονομικών χρησιμοποιεί στοιχεία από το World Economic Outlook του ΔΝΤ, τα οποία έχουν αναθεωρηθεί προς τα κάτω τουλάχιστον 4 φορές τα τελευταία 2 χρόνια. Για παράδειγμα, στις αρχές του 2011, υπολογίζονταν ότι το 2012 η ευρωζώνη θα αναπτύσσονταν με ρυθμό 1,7%. Στην πραγματικότητα το 2012 θα κλείσει με ύφεση τουλάχιστον -0,4%.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1
Προβλέψεις για το % μεταβολής του ΑΕΠ της ΕΖ το 2012

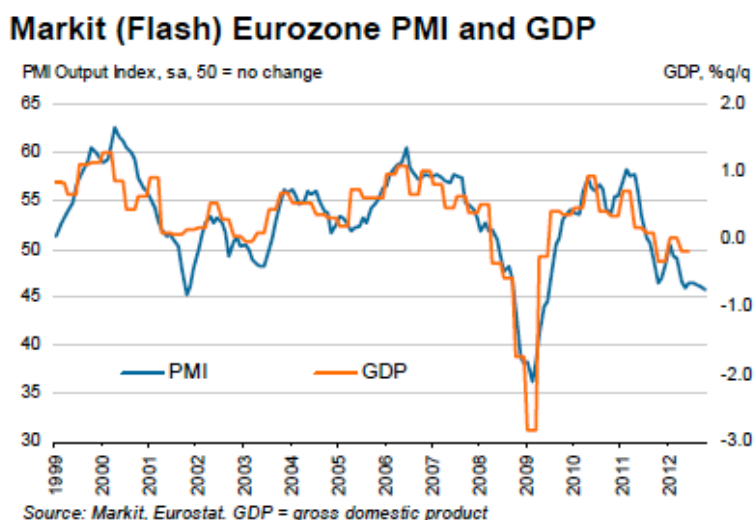
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2
Προβλέψεις για το % μεταβολής του Παγκόσμιου ΑΕΠ το 2012

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από World Economic Outlook, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο

Υπάρχουν επίσης, και ορισμένα ποιοτικά στοιχεία. Όπως είναι γνωστό, οι οικονομολόγοι χρησιμοποιούν τους λεγόμενους «leading indicators». Οι δείκτες αυτοί χρησιμοποιούνται για την πρόβλεψη της πορείας της οικονομίας το επόμενο διάστημα. Ένας από αυτούς είναι ο δείκτης που απευθύνεται στους τους μανάτζερ παραγωγής, είτε στη βιομηχανία είτε στις υπηρεσίες, που τους ρωτούν, τι αγοράσατε, τι προμήθειες κάνατε αυτό το μήνα. Αυτός ο δείκτης δείχνει ότι η ευρωζώνη έχει μπροστά της μια ακόμα ύφεση. Οι δείκτες της ευρωζώνης τόσο σε σχέση με τη βιομηχανία όσο και σε σχέση με τις υπηρεσίες, οι οποίοι ξέρουμε ότι έχουν πολύ καλή προβλεψιμότητα, αναδεικνύουν ότι έχουμε μια μείωση της παραγωγής στη βιομηχανία και στις υπηρεσίες και άρα θα έχουμε και μεγαλύτερη ύφεση στην Ε.Ε. και στην Ευρωζώνη το 2013.

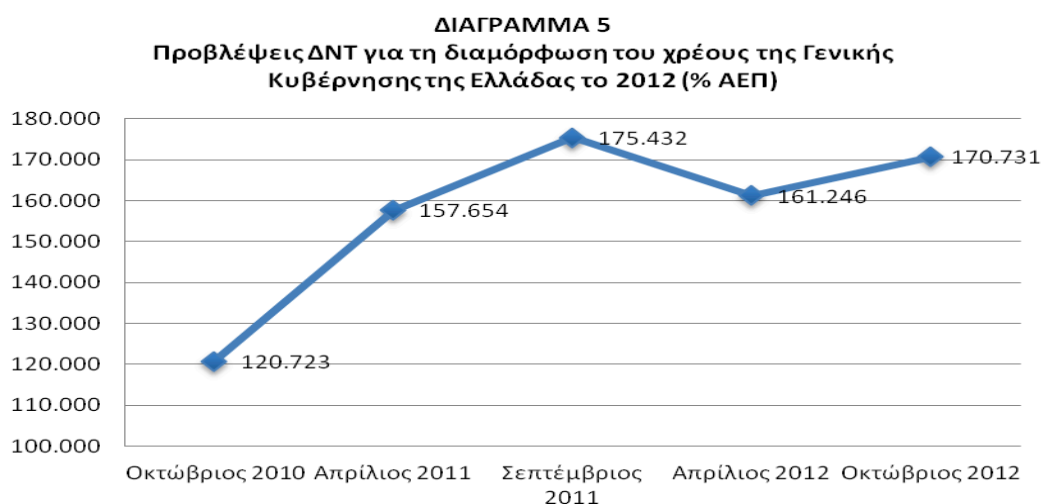
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3: Δείκτης PMI (βιομηχανία και υπηρεσίες) – Ευρωζώνη (24/10/2012)

3.2 Η αξιοπιστία της υπόθεσης ότι το ελληνικό δημόσιο χρέος είναι υπό έλεγχο

Το δεύτερο σημείο αφορά τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους ή έστω το πόσο πειστική είναι η ιδέα ότι το χρέος είναι βιώσιμο. Η κατάθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού 2013, προκάλεσε ένα παγκόσμιο σοκ. Τα πρωτοσέλιδα των Financial Times, των New York Times και άλλων σημαντικών εφημερίδων ανέφεραν ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι πλέον βιώσιμο. Έχει τεράστια σημασία αν το δημόσιο χρέος δεν είναι βιώσιμο. Γιατί αν δεν είναι, δεν θα μειωθούν τα επιτόκια. Και αν δεν μειωθούν τα επιτόκια δεν θα αυξηθούν οι ιδιωτικές επενδύσεις.

Τίθεται επομένως το ερώτημα, κατά πόσο αξιόπιστη είναι η εκτίμηση ότι το χρέος είναι υπό έλεγχο. Αξίζει να παρατεθούν οι προβλέψεις του ΔΝΤ για το ελληνικό χρέος, οι οποίες συνεχώς αναθεωρούνται προς τα πάνω. Για παράδειγμα για το 2012 το ΔΝΤ είχε προβλέψει τον Οκτώβριο του 2010 ότι θα φτάσει το 120%, τον Απρίλιο του 2011 157%, το Σεπτέμβριο του 2011 175%. Για το ελληνικό χρέος ως ποσοστό του Α.Ε.Π. το 2013 το ΔΝΤ είχε προβλέψει τον Οκτώβριο του 2010 ότι θα είναι 121%, τον Απρίλιο του 2011 156%, το Σεπτέμβριο του 2011 122 % και τον Οκτώβριο του 2012 181%.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 6
Προβλέψεις ΔΝΤ για τη διαμόρφωση του χρέους της Γενικής
Κυβέρνησης της Ελλάδας το 2013 (% ΑΕΠ)

Πηγή: Επεξεργασία δεδομένων WEO-IMF, Οκτώβριος 2010, Απρίλιος 2011, Σεπτέμβριος 2011, Απρίλιος 2012, Οκτώβριος 2012

3.3 Η πιθανότητα επίλυσης της κρίσης της Ευρωζώνης

Το τρίτο σημείο αφορά την πιθανότητα μιας συνολικής λύσης της κρίσης στην ευρωζώνη. Το καλοκαίρι υπήρχαν κάποια σημάδια αισιοδοξίας. Υποτίθεται ότι ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας, το ESM, θα αγόραζε τα ομόλογα των ισπανικών και των ιταλικών τραπεζών. Τρεις, τέσσερις μήνες αργότερα, μάθαμε ότι δεν ισχύει αυτό. Η συγκεκριμένη απόφασης αφορά μόνο τα νέα ομόλογα των τραπεζών της Ισπανίας και της Ιταλίας. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κ. Ντράγκι ανακοίνωσε ότι η ΕΚΤ θα αγοράζει απεριόριστα αυτή τη φορά κρατικά ομόλογα, μόνο που αυτή η αγορά θα γινόταν μόνο εάν υπήρχαν προγράμματα λιτότητας.

Το βασικό πρόβλημα είναι ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να βοηθήσει την κατάσταση μόνο μέχρι ενός σημείου. Μπορεί να δώσει μια ρευστότητα στις τράπεζες και να βοηθήσει τα κράτη με τα ομόλογα. Ωστόσο, η ευρωζώνη για να λύσει το πρόβλημα χρειάζεται πολιτική λύση, την οποία δεν μπορεί να δώσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτή η πολιτική λύση πρέπει να αφορά:

- α) το χρέος
- β) τις περιφερειακές αποκλίσεις και
- γ) την μακροοικονομική πολιτική που πρέπει να βασίζεται στις οικονομικές συνθήκες όλης της ευρωζώνης. Σήμερα η μακροοικονομική πολιτική καθορίζεται με βάση τις συνθήκες που επικρατούν στις βόρειες χώρες.

Το δεύτερο και το τρίτο σημείο, δηλαδή πόσο βιώσιμο είναι το δημόσιο χρέος και πόσο μπορούμε να προσδοκούμε σε μια οριστική λύση στην κρίση της ευρωζώνης, έχουν τεράστια σημασία. Γιατί αν οι απαντήσεις δεν είναι θετικές σε αυτά τα δύο ερωτήματα δεν θα έχουμε χαμηλότερα επιτόκια, δεν θα έχουμε υψηλότερες επενδύσεις και άρα κανέναν από τους ο αριθμούς που είναι σε αυτόν τον Προϋπολογισμό δεν θα έχει καμία πειστικότητα.

3.4 Η σχέση ΑΕΠ και απασχόλησης /ανεργίας και ο δημοσιονομικός πολλαπλασιαστής

Το τέταρτο ζήτημα αφορά τις σχέσεις μεταξύ των μακροοικονομικών μεγεθών. Σε πρώτο επίπεδο, αξίζει να γίνει αναφορά στη σχέση μεταξύ ΑΕΠ και ανεργίας. Στο σημείο αυτό παρατηρούνται πολύ παράξενες ελαστικότητες. Με τον όρο ελαστικότητες εννοούμε ότι αν αυξηθεί ή μειωθεί το Α.Ε.Π., ο ρυθμός ανάπτυξης, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα στην ανεργία ή στην απασχόληση. Έχουμε και εδώ «μαγικούς» αριθμούς, που δεν μπορούν να γίνουν πιστευτοί. Σύμφωνα με τον Πίνακα 1.1 του ΜΠΔΣ 2013-2016, κατά το 2012, το Α.Ε.Π. θα μειωθεί κατά 6,5% και η ανεργία θα αυξηθεί από το 2011, που ήταν 16,5%, στο 22,4%. Δηλαδή, σε ποσοστιαίες μονάδες θα έχουμε περίπου 6% αύξηση της ανεργίας. Για κάποιο παράξενο λόγο, το 2013, ενώ θα έχουμε μια ύφεση, αρνητική ανάπτυξη της τάξης του 4,5%, ξαφνικά η ανεργία θα αυξηθεί από το 22,4% στο 22,8%, δηλαδή μόνο 0,4 % σε ποσοστιαίες μονάδες. Η κυβέρνηση οφείλει να εξηγήσει πως προκύπτουν αυτοί οι αριθμοί, γιατί έχουν αλλάξει τόσο πολύ αυτές οι ελαστικότητες: με στόχο να δημιουργήσουν ένα κλίμα αισιοδοξίας; Η αισιοδοξία αυτή προεκτείνεται και στο μέλλον. Για παράδειγμα, το 2014 με μόνο 0,2% ανάπτυξη, θα έχουμε 1,4 ποσοστιαίες μονάδες πτώση της ανεργίας.

Ας περάσουμε τώρα στη μεγάλη συζήτηση που έχει γίνει για τους πολλαπλασιαστές, δηλαδή στο μέγεθος της επίδρασης της δημοσιονομικής προσαρμογής στα ελλείμματα και στο ΑΕΠ. Σύμφωνα με το ΜΠΔΣ 2013-2016 (σελ. 9), ο πολλαπλασιαστής που θα χρησιμοποιηθεί είναι το 0,5 και υποστηρίζεται – και αυτό είναι ειλικρινές – ότι η κατάσταση θα επιδεινωθεί αν ο αριθμός αυτός είναι μεγαλύτερος. Διάφορες μελέτες αλλά και η ίδια η εφαρμογή του Μνημονίου έχουν δείξει ότι αυτός ο αριθμός είναι πολύ μικρός. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός και το Μεσοπρόθεσμο υποθέτουν ότι η πορεία των μακροοικονομικών συντελεστών θα είναι η ίδια με αυτή που είχε προβλεφτεί μέχρι σήμερα. Δηλαδή, κάτι που δεν ίσχυε το 2010, κάτι που δεν ίσχυε το 2011, κάτι που δεν ίσχυε το 2012, θα ισχύσει το 2013. Υπάρχουν, βέβαια, πολλοί καλοί λόγοι γιατί το 2013 δεν θα είναι διαφορετικά τα πράγματα και θα διαψευστούν για μια ακόμα φορά οι προβλέψεις. Και αυτό έχει σχέση με το γεγονός ότι το 0,5 είναι ένας «χαζός» αριθμός, μια «χαζή» υπόθεση για να καταρτίσει κανείς ένα προϋπολογισμό, για τρεις ουσιαστικούς λόγους.

Ο **πρώτος λόγος** είναι ότι όταν μια οικονομία βρίσκεται σε ύφεση τα νοικοκυριά δεν έχουν πρόσβαση σε δανεισμό. Επομένως, ακόμα και αν υπάρχει μια προοπτική ανάπτυξης δεν δανείζονται για να μπορούν να αρχίσουν να καταναλώνουν.

Ο **δεύτερος λόγος** είναι το φαινόμενο που παρατηρείται και από την Κυβέρνηση, η οποία ωστόσο δεν εξηγεί τις επιπτώσεις αυτού του φαινομένου. Σήμερα, όλες οι υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης ακολουθούν πολιτική δημοσιονομικής εξυγίανσης. Οι μελέτες που έχουν γίνει από το Εθνικό Ινστιτούτο Οικονομικών και Κοινωνικών Ερευνών του Λονδίνου (NIESR) βγάζουν ένα πολύ σημαντικό αποτέλεσμα. Υπό κανονικές συνθήκες, οι αλληλοεπιδράσεις μεταξύ των χωρών δεν αλλάζουν τα μεγέθη, άρα και τον πολλαπλασιαστή σε σημαντικό βαθμό. Ωστόσο,

όταν μια χώρα βρίσκεται σε ύφεση και την ίδια στιγμή όλες οι χώρες προχωρούν σε περιοριστική δημοσιονομική πολιτική, η επίδραση είναι πολύ σημαντική, και ο πολλαπλασιαστής αυξάνεται αισθητά.

Ο **τρίτος λόγος** που ο πολλαπλασιαστής του 0,5 είναι μια παράλογη υπόθεση έχει σχέση με τη νομισματική πολιτική. Το ΔΝΤ είναι συνηθισμένο να προχωρά σε μια περιοριστική πολιτική και μετά να υπάρχει μια υποτίμηση ή μια χαλαρή νομισματική πολιτική. Στην Ελλάδα, ακριβώς επειδή δεν υπάρχει δυνατότητα άσκησης νομισματικής πολιτικής και παρόλο που η νομισματική πολιτική στην ευρωζώνη είναι χαλαρή γενικώς, δεν είναι χαλαρή για τις νότιες χώρες, για τις χώρες της περιφέρειας. Επομένως, ακόμα και αυτός ο λόγος που θα μπορούσε να μειώσει τον πολλαπλασιαστή και άρα να μην είναι μεγαλύτερη η επίδραση αυτών των μέτρων, δεν ισχύει καθόλου.

3.5 Η ανεπάρκεια της αναπτυξιακής πολιτικής

Το πέμπτο και τελευταίο σημείο που αμφισβητεί την αξιοπιστία του Προϋπολογισμού είναι η ανεπάρκεια των πολιτικών για την ανάπτυξη. Η υπόθεση σε αυτόν τον Προϋπολογισμό είναι ότι τα αναπτυξιακά μέτρα, η φιλελευθεροποίηση των εργασιακών σχέσεων και οι λοιπές «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» θα υπερκαλύψουν αυτό που θα μπορούσε να ονομαστεί ως τις Κεϋνσιανές επιδράσεις. Με λίγα λόγια, υποτίθεται ότι τα μέτρα αυτά θα επικαλύψουν τόσο το κλείσιμο των επιχειρήσεων όσο και το γεγονός ότι οι νέοι και οι νέες μας – και κυρίως οι πιο ταλαντούχοι - φεύγουν από αυτή τη χώρα. Υποτίθεται ότι θα επικαλύψουν το γεγονός ότι η δυνητική παραγωγή σε μια ύφεση συνεχώς μειώνεται.

Προκειμένου να γίνει κατανοητό πόσο απίθανο είναι να υπάρχει αυτή η υπερκάλυψη, θα πρέπει να γίνει συζήτηση για το δημόσιο τομέα και τις επενδύσεις του δημοσίου. Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα της δημοσιονομικής πολιτικής στη χώρα μας είναι ότι οι ελαστικότερες δαπάνες του Δημοσίου είναι οι επενδυτικές – με βασική συνέπεια να μη λειτουργούν αντικυκλικά. Σε αντίθεση με το τι επιβάλλει η απλή λογική, οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων μειώθηκαν μεταξύ 2009-2012 κατά 28%.

Θα πρέπει, επιπλέον, να σημειωθεί ότι τα τελευταία δύο χρόνια λαμβάνει χώρα μια πρωτοφανής χειραγώγηση των εσόδων και των δαπανών του ΠΔΕ – όπως καταγράφεται στα Δελτία Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού - προκειμένου να επιτυγχάνονται ονομαστικά οι στόχοι για το έλλειμμα. Η κατάσταση αυτή μπορεί να αναδειχθεί αν συγκρίνει κανείς τις προβλέψεις του εκάστοτε Προϋπολογισμού με τις τελικές πραγματοποιήσεις κατά το χρονικό διάστημα εφαρμογής του Μνημονίου.

Πίνακας 1 : Οι Δαπάνες του ΠΔΕ κατά την περίοδο εφαρμογής του Μνημονίου, σε εκατ. €

Δαπάνες ΠΔΕ	2010	2011	2012
Προβλέψεις	10300	8500	7700
Απολογισμός ¹	8454	6608	6850
Διαφορά	-1846	-1892	-850

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικού Προϋπολογισμού 2010,2011,2012,2013

1: Τα στοιχεία για το 2010 και το 2011 είναι απολογιστικά, ενώ για το 2012 αποτελούν εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων

Είναι προφανές ότι ο Προϋπολογισμός Δημοσίων Επενδύσεων έχει χάσει κάθε αξιοπιστία. Συνεπώς, ακόμα και οι εκτιμήσεις για το 2012 - όπου σε λίγες εβδομάδες από το Προσχέδιο το τελικό ποσό των δαπανών μειώθηκε κατά 500 εκατ. € - μάλλον είναι αισιόδοξες. Οποιαδήποτε έκτακτη αύξηση σε άλλες κατηγορίες δαπανών θα οδηγήσει σε ισόποση μείωση των επενδυτικών δαπανών. Άλλωστε, σύμφωνα με το Δελτίο Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, μέχρι το Σεπτέμβριο είχε δοθεί λιγότερο από το 40% του στόχου. Εάν συνεχιστεί η ίδια κατάσταση, με βάση τι έχει συμβεί έως σήμερα, το 2013 όχι μόνο δεν θα επιτευχθεί ο στόχος των 6,8 δις € αλλά ενδέχεται οι επενδυτικές δαπάνες να φτάσουν σε ποσό μικρότερο από τα 6 δις €.

Άρα, αν λάβουμε υπόψη τις Κεϋνσιανές επιδράσεις, το κλείσιμο των επιχειρήσεων, τη διαφυγή των ταλαντούχων νέων μας και συνυπολογίσουμε το επενδυτικό πρόγραμμα που μειώνεται, τότε θα πρέπει να είναι κανείς **πολύ** νεοφιλελεύθερος – κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της ΔΗΜ.ΑΡ - για να πιστέψει ότι η ελεύθερη αγορά σε αυτές τις συνθήκες θα υπερκαλύψει τις διαφορές.

4. Οι κοινωνικές συνέπειες του Προϋπολογισμού

Η κριτική του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2013 δεν περιορίζεται μόνο στο επίπεδο της αδυναμίας επίτευξης των στόχων και των συνεπειών του στην οικονομία. Πίσω από αυτόν τον προϋπολογισμό υπάρχει ένα κοινωνικό μοντέλο. Ο προϋπολογισμός αυτός δεν είναι ουδέτερος, δεν αποτελεί μια παρέμβαση στην οικονομία που αφήνει την κατάσταση αμετάβλητη και λέει στους πολίτες: «ας βγούμε από την κρίση, ας λύσουμε το πρόβλημα του χρέους και μετά να συζητήσουμε τις διαφορές μας για την κοινωνία, την πολιτική, για την ιδεολογία». Πίσω από αυτόν τον προϋπολογισμό υπάρχει ένα συγκεκριμένο κοινωνικό μοντέλο. Η ΔΗΜ.ΑΡ. δηλώνει ότι δεν ψηφίζει τα εργασιακά μέτρα, γιατί πίσω από αυτό υπάρχει μια ολόκληρη κοινωνική άποψη για το τι είδους κοινωνία θέλουμε. Δυστυχώς όμως, συνάδελφοι και συναδέλφισσες από τη ΔΗΜ.ΑΡ αυτό δεν ισχύει μόνο για τις εργασιακές σχέσεις. Όλος αυτός ο προϋπολογισμός έχει την κοινωνική χροιά των ιδεών του νεοφιλελευθερισμού.

Αυτό συμβαίνει επειδή ενώ έχουμε μια μετατόπιση βάρους στο Μνημόνιο μεταξύ εσόδων και δαπανών, τα θύματα παραμένουν τα ίδια. Είναι γνωστό ότι το βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής αρχικά έπεσε στο σκέλος των εσόδων. Είναι περιττό να αναφερθεί κανείς αναλυτικά στα φορολογικά μέτρα που πάρθηκαν από το Μάιο του 2010 κι έπειτα.

- Συνεχείς αυξήσεις στους συντελεστές του ΦΠΑ και γενικά των έμμεσων φόρων, που είναι εξ ορισμού κοινωνικά άδικοι.
- Διαδοχικές μειώσεις στο αφορολόγητο όριο για τα φυσικά πρόσωπα (μαζί με καταργήσεις εκπτώσεων δαπανών κλπ) όπου σήμερα ανέρχεται μόλις σε 5 χιλ €.
- Διάφορες έκτακτες φορολογίες (ειδική εισφορά αλληλεγγύης, «χαράτσι ΔΕΗ – ΕΕΤΗΔΕ κλπ). Ειδικά για τους φόρους στην περιουσία αξίζει να τονιστεί ότι ακόμα δεν έχει εισπραχθεί ο Φόρος Ακίνητης Περιουσίας που αφορά τη μεγάλη περιουσία και προβλέπεται αυτό να συμβεί το 2013.

Η φορολογική αυτή επίθεση δεν αφορά ωστόσο ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Αρκεί να παρατεθεί ένα μόνο στοιχείο που καταδεικνύει την ταξική πολιτική των προηγούμενων και της σημερινής κυβέρνησης. Όπως καταγράφεται στην Εισηγητική Έκθεση, η μείωση του ΑΕΠ το 2012 θα ανέλθει σε 6,5% του ΑΕΠ – εάν τελικά σε λίγους μήνες δεν αναθεωρηθεί προς το χειρότερο. Εντός του 2012, λοιπόν, κατά το πέμπτο συνεχές έτος ύφεσης, τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων θα αυξηθούν κατά 20% σε σχέση με πέρυσι. Την ίδια στιγμή, τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων θα μειωθούν κατά 40% σε σχέση με το 2011. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα έσοδα από το φόρο στα νομικά πρόσωπα θα διαμορφωθούν το 2012 – και προβλέπεται να παραμείνουν και το 2013 – σε ποσοστό μικρότερο από το 1% του ΑΕΠ.

Είναι επίσης, γνωστό, ότι έχει εδώ και αρκετό καιρό αποφασιστεί από κυβέρνηση και Τρόικα, η μετατόπιση του βάρους της προσαρμογής στο σκέλος των δαπανών. Και σε αυτόν τον τομέα, έχουν ήδη ληφθεί πολλά μέτρα κατά το προηγούμενο διάστημα:

- μείωση δώρων και γενικά αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων
- περικοπές στις συντάξεις
- μείωση λειτουργικών δαπανών κλπ

Η μετατόπιση αυτή δεν θα μπορούσε να είναι πιο εμφανής απ' ό τι δείχνει η Εισηγητική Έκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού (Πίνακας 3.11 σελ. 83-84). Από τα 10,98 δις € των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής, τα 9 δις € προέρχονται από την περικοπή δαπανών. Η εσωτερική κατανομή των μέτρων καταδεικνύει, εκτός των άλλων, και ποια θα είναι τα θύματα της προσαρμογής:

- τα 5,5 δις €, το ήμισυ δηλαδή της προσαρμογής, θα προέλθει από την περικοπή των συντάξεων, με μέτρα όπως: αύξηση ορίου συνταξιοδότησης, κλιμακωτή μείωση συντάξεων, πλήρης κατάργηση των δώρων, μείωση εφάπαξ κλπ.
- Ακολουθεί σε μέγεθος η μισθολογική δαπάνη του δημοσίου με παρεμβάσεις ύψους 1,7 δις € (περικοπή ειδικών μισθολογίων, μείωση συμβασιούχων, κατάργηση δώρων κλπ).

Σημαντικές επίσης, περικοπές προβλέπονται σε υγεία (490 εκατ. €), κοινωνικά επιδόματα (210 εκατ. €) και εκπαίδευση (120 εκατ. €).

- Επί της ουσίας, η μείωση των συντάξεων είναι εκείνη που θα οδηγήσει στο «πολυπλόκητο» πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης.
- Τέλος, αν συνυπολογιστούν οι παρεμβάσεις στις εργασιακές σχέσεις του ιδιωτικού τομέα, που κατά πάσα πιθανότητα θα περιλαμβάνονται στο πακέτο των μέτρων που θα κατατεθεί τη Δευτέρα, ολοκληρώνεται η εικόνα σε σχέση με το ποιος θα επωμιστεί τις θυσίες. Για μια ακόμα φορά, τα θύματα της προσαρμογής θα είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι.

Η προσκόλληση της κυβέρνησης στην οριζόντια μείωση των δαπανών σε μισθούς και συντάξεις και συγκεκριμένα οι τεράστιες και άνισες περικοπές των συντάξεων, η κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα και η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης που προβλέπονται στο Σχέδιο του Προϋπολογισμού του 2013 είχε σαν αποτέλεσμα να κριθούν αντισυνταγματικές οι νέες μειώσεις στις συντάξεις από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο στην ουσία είπε ότι είναι αντισυνταγματικό να οδηγείται ολόένα και μεγαλύτερο τμήμα της κοινωνίας κάτω από το όριο της φτώχειας και κάτω από τα όρια της επιβίωσης, ούτε καν της φτώχειας. Ο λόγος είναι ότι το Σύνταγμα της Ελλάδας συντάχθηκε τη δεκαετία του εβδομήντα, πριν από την συναίνεση της Ουάσιγκτον, πριν από την άνοδο του νεοφιλελευθερισμού και πριν από το δόγμα ότι πάνω απ' όλα είναι ανταγωνισμός - ότι η ανταγωνιστικότητα είναι πολύ πιο σημαντική από την επιβίωση των απλών ανθρώπων και των ανθρώπων της εργασίας. Το κοινωνικό μοντέλο αφορά και τις εργασιακές σχέσεις που θα συζητηθούν τις επόμενες μέρες και το μικρότερο κράτος. Αυτό δημιουργεί ένα κράτος που δεν θα μπορέσει κοινωνικά να λειτουργήσει ως ευρωπαϊκή χώρα.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι στην περίπτωση της χώρας μας, δεν έχουμε να κάνουμε με ένα πρόγραμμα σταθεροποίησης. Τα προγράμματα σταθεροποίησης υποτίθεται ότι διαρκούσαν για δύο ή τρία χρόνια και μετά θα επιστρέφαμε σε καλύτερους καιρούς. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2013 έχει μια μακροπρόθεσμη εικόνα σχετικά με το ποια κοινωνία θέλει να διαμορφώσει. Μια κοινωνία πολύ πιο άνιση, με πολύ λιγότερες κοινωνικές παροχές, με πολύ λιγότερο κράτος. Ένα κράτος που δεν θα μπορεί να έχει καμία εξουσία απέναντι στην ιδιωτική εξουσία.

5. Επίλογος – Η κοινωνική νομιμοποίηση του καπιταλισμού

Το μεγάλο ερώτημα παγκοσμίως για τον καπιταλισμό είναι πώς θα στηριχθεί η νομιμοποίηση του συστήματος, επομένως πώς τα «αγαθά» του καπιταλισμού θα διαχυθούν προς τα μεσαία και κάποια από τα κατώτερα στρώματα. Στη μεταπολεμική περίοδο, υπήρχαν διάφορες λύσεις για αυτό το πρόβλημα. Υπήρχε το κοινωνικό κράτος της σοσιαλδημοκρατικής συναίνεσης, υπήρχε ο δανεισμός στις φιλελεύθερες οικονομίες μετά από το 1980. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα στην Βρετανία, στις ΗΠΑ και σε άλλες χώρες ουσιαστικά δάνειζε και στα πιο φτωχά

στρώματα. Επιπλέον, υπήρχε το ελληνικό πελατειακό σύστημα, όπως και σε άλλες χώρες. Με δεδομένες όλες τις ανεπάρκειες αυτών των τριών λύσεων και με όλες τις πραγματικές διαπιστώσεις, ότι οι λύσεις αυτές δεν είναι βιώσιμες, τίθεται το ερώτημα. Τι ακριβώς είναι αυτό που θα τα αντικαταστήσει στο καπιταλισμό που ονειρεύεται ο Προϋπολογισμός;

Η απάντηση αυτού του προϋπολογισμού και του μεσοπρόθεσμου είναι απολύτως τίποτε. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτε που θα πάρει τη θέση του κοινωνικού κράτους, του πελατειακού κράτους, του δανεισμού, για να μπορεί να υπάρχει στοιχειώδης νομιμοποίηση αυτού του καπιταλιστικού συστήματος. Μια νομιμοποίηση που στηρίζεται στη λογική ότι βεβαίως θα γίνουν οι πλούσιοι πλουσιότεροι, βεβαίως θα στηριχτούμε στο κεφάλαιο, αλλά θα υπάρχει και μια μερίδα της πítας για κάποια στρώματα. Όσοι από σας της Ν.Δ. που βλέπετε την διάσπαση των Ανεξάρτητων Ελλήνων, όσοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την Δημοκρατική Αριστερά βλέπετε τι δικές σας διασπάσεις και προβλήματα, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι αυτά βασίζονται σε κοινωνικές πραγματικότητες. Φεύγει κόσμος και διασπάται το πολιτικό σύστημα, ακριβώς διότι δεν υπάρχει κάποια νομιμοποίηση, όχι μόνο διότι αυτός ο προϋπολογισμός καταστρέφει τις ζωές των ανθρώπων, αλλά διότι δεν έχει ούτε στο ιδεατό επίπεδο, ούτε στο επίπεδο της ιδεολογίας, μια πειστική αφήγηση που θα μπορούσε στοιχειωδώς να ενσωματώσει μερίδες των λαϊκών στρωμάτων.

Δεν είναι η πρώτη φορά που έχουμε έναν ταξικό προϋπολογισμό, αλλά είναι η πρώτη φορά που ένας προϋπολογισμός δεν μπαίνει καν στον κόπο να πει πώς εκτός από το ένα τρίτο της κοινωνίας υπάρχει κάτι και για τα δύο τρίτα. Επομένως, μην προβληματίζεστε για νέες αφηγήσεις για το κέντρο και την κεντροαριστερά, χωρίς να δείτε την κοινωνική γείωση, χωρίς μια ατζέντα για μισθούς, για συντάξεις και ανθρώπινες εργασιακές σχέσεις, διότι απλώς δεν υπάρχει.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ΛΟΙΠΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Α. ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Προβλέψεις του ΔΝΤ για το % μεταβολής του ΑΕΠ το 2012 (Παγκόσμιο, ΕΖ, ΗΠΑ) [World Economic Outlooks]					
	Ιαν 2011	Σεπ 2011	Ιαν 2012	Ιούλ 2012	Οκτ 2012
Παγκόσμιο ΑΕΠ	4,5	4	3,3	3,5	3,3
ΑΕΠ Ευρωζώνης	1,7	1,1	-0,5	-0,3	-0,4
ΑΕΠ ΗΠΑ	2,7	1,8	1,8	2	2,2

Προβλέψεις Διεθνών Οργανισμών για την παγκόσμια οικονομία

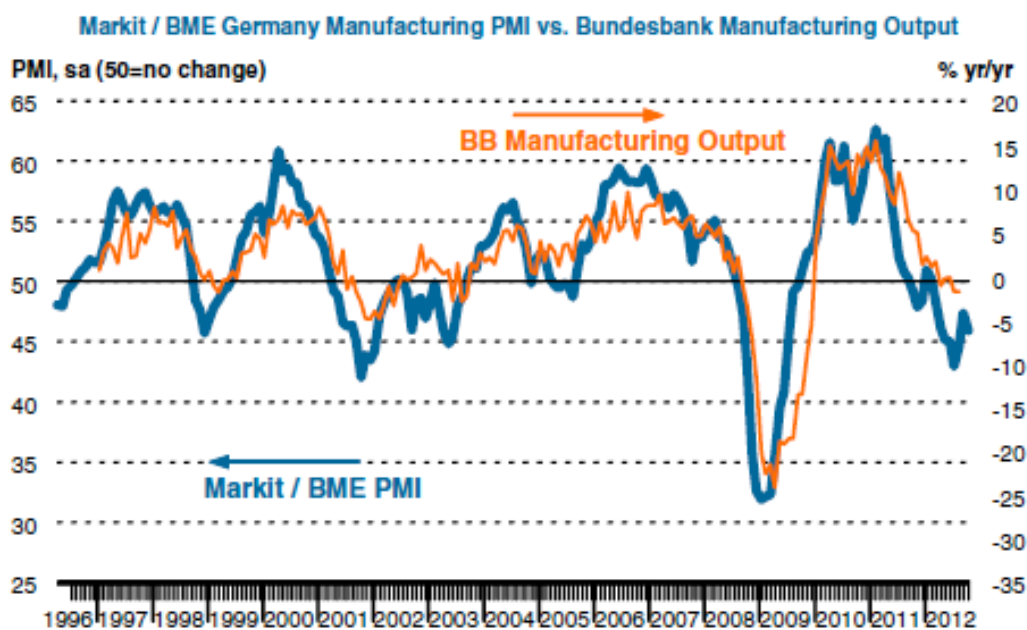
	2011*			2012**			2013**		
	ΔΝΤ	ΟΗΕ	ΠΤ	ΔΝΤ	ΟΗΕ	ΠΤ	ΔΝΤ	ΟΗΕ	ΠΤ
Παγκόσμια οικονομία	3,9	3,7	3,7	3,5	3,4	3,3	3,9	4,0	3,9
Προηγμένες οικονομίες	1,6	1,4	1,6	1,4	1,2	1,4	1,9	1,8	1,9
ΗΠΑ	1,7	1,7	1,7	2,0	2,1	2,1	2,3	2,3	2,4
Ευρωζώνη	1,5	1,5	1,6	-0,3	-0,3	-0,3	0,7	0,9	0,7
Ιαπωνία	-0,7	-0,7	-0,7	2,4	1,7	2,4	1,5	2,1	1,5
Αναπτυσσόμενες οικονομίες	6,2	5,9	6,1	5,6	5,3	5,3	5,9	5,8	5,9
Βραζιλία	2,7	2,7	2,7	2,5	3,3	2,9	4,6	4,5	4,2
Ρωσία	4,3	4,3	4,3	4,0	4,4	3,8	3,9	4,4	4,2
Ινδία	7,1	7,1	6,9	6,1	6,7	6,6	6,5	7,2	6,9
Κίνα	9,2	9,2	9,2	8,0	8,3	8,2	8,5	8,5	8,6

Πηγές: IMF, *World Economic Outlook* (Update), July 2012, United Nations, *World Economic Situation and Prospects 2012* (Update as of mid-2012), World Bank, *Global Economic Prospects*, Volume 5, June 2012.

* Εκτιμήσεις, ** Προβλέψεις.

Πηγή: ΚΕΠΕ, Οικονομικές εξελίξεις, Οκτώβριος 2012

Δείκτης PMI (βιομηχανία) - Γερμανία (2/11/2012)

Sources: Markit, BME, Bundesbank.

ΒΑΣΙΚΑ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ ΣΤΗ ΖΩΝΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩ

(ετήσιος ρυθμός μεταβολής %)

	2008	2009	2010	2011*	2012**	2013**
ΑΕΠ	0,4	-4,3	1,9	1,5	-0,3	1,0
Ιδιωτική κατανάλωση	0,4	-1,2	0,9	0,2	-0,6	0,5
Δημόσια κατανάλωση	2,3	2,5	0,5	-0,1	-0,8	0,0
Συνολικές επενδύσεις	-1,1	-12,1	-0,5	1,3	-1,5	1,9
Απασχόληση	0,7	-2,0	-0,6	0,1	-0,5	0,0
Ρυθμός Ανεργίας	7,6	9,6	10,1	10,2	11,0	11,0
Πληθωρισμός	3,3	0,3	1,6	2,7	2,4	1,8
Δημοσιονομικό αποτέλεσμα (% ΑΕΠ)	-2,1	-6,4	-6,2	-4,1	-3,2	-2,9
Δημόσιο χρέος (% ΑΕΠ)	70,1	79,9	85,6	88,0	91,8	92,6
Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών (%ΑΕΠ)	-1,6	-0,3	-0,5	-0,3	0,1	0,6
Συμβολή στην μεταβολή του ΑΕΠ						
Εγχώρια ζήτηση	0,4	-2,8	0,5	0,4	-0,8	0,7
Εμπορικό ισοζύγιο	0,1	-0,6	0,7	1,0	0,8	0,4

*=εκτίμηση,

**=πρόβλεψη

Πηγή: *European Economic Forecast, Spring 2012.*

Πηγή: Έκθεση INE-ΓΣΕΕ (σελ. 244)

Β. ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ

Ανάλυση βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους της Ελλάδας

	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Scenario 0	170.7	173.0	188.1	189.2	186.3	179.5	171.3	162.7	154.1	145.6	137.0	128.7
Scenario 0 (+1% nominal GDP growth)	170.7	173.0	185.7	184.4	179.2	170.3	160.2	149.6	139.4	129.2	119.1	109.4
Scenario 0 (-1% nominal GDP growth)	170.7	173.0	190.5	194.1	193.6	189.1	183.1	176.6	170.0	163.4	156.7	150.3
€30bn debt buybacks	170.7	173.0	177.0	177.8	175.0	168.3	160.2	151.3	142.6	134.0	125.2	116.6
Lower interest rates on EU bilateral loans	170.7	173.0	187.7	188.4	185.1	178.0	169.5	160.5	151.6	142.8	134.0	125.4
Direct bank recapitalization from the ESM	170.7	173.0	161.8	165.0	164.9	161.0	153.6	145.2	136.9	128.6	120.3	112.3

Source: IMF Oct 2012, Eurobank Research

Πηγή: Eurobank, GREECE MACRO MONITOR – Focus note, 01/11/2012,

Γ. ΜΕΓΕΘΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ

Δαπάνες Γενικής Κυβέρνησης πλην τόκων ως % του ΑΕΠ σύμφωνα με το ΜΠΔΣ 2013-2016

	2013	2014	2015	2016
Συνολικές Δαπάνες	47,8	46,7	46	44,7
Τόκοι	5,6	6	6,4	6,3
Δαπάνες πλην τόκων	42,2	40,7	39,6	38,4

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από ΜΠΔΣ 2013-2016

ΠΙΝΑΚΑΣ 5: Δαπάνες Γεν. Κυβέρνησης πλην τόκων ως % του ΑΕΠ, 2011

Χώρα	Πρωτογενείς Δαπάνες	Χώρα	Πρωτογενείς Δαπάνες
ΕΕ-27	46,2	Λιθουανία	35,6
ΕΖ -17	46,5	Λουξεμβούργο	41,5
Βέλγιο	49,9	Ουγγαρία	45,4
Βουλγαρία	35,0	Μάλτα	39,2
Τσεχία	41,6	Ολλανδία	47,8
Δανία	56,1	Αυστρία	47,9
Γερμανία	42,8	Πολωνία	40,9
Εσθονία	38,2	Πορτογαλία	45,4
Ιρλανδία	44,8	Ρουμανία	36,3
Ισπανία	42,7	Σλοβενία	48,8
Γαλλία	53,4	Σλοβακία	36,6
Ιταλία	45,1	Φινλανδία	53,4
Κύπρος	43,7	Σουηδία	49,9
Λετονία	36,9	Ην. Βασίλειο	45,3

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Eurostat, Annual Government Finance Statistics και Government Deficit and Debt

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΑΧΙΝΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2013
του Γενικού Εισηγητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Φίλιππου Σαχινίδη
Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η σημερινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό γίνεται την ώρα που ένα σημαντικά μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας βιώνει τις δυσκολότερες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί μετά τον πόλεμο, αποτέλεσμα της τριπλής κρίσης παραγωγικού προτύπου δημοσιονομικής και ρευστότητας και της απότομης προσαρμογής των τελευταίων χρόνων.

Είμαστε για πέμπτη συνεχόμενη χρόνια σε ύφεση, η οποία θα παραμείνει και την επόμενη χρονιά.

Η ανεργία έχει φτάσει σε πρωτόγνωρα επίπεδα ιδιαίτερα μεταξύ των νέων και των γυναικών.

Τα εισοδήματα εργαζομένων και συνταξιούχων έχουν μειωθεί δραστικά.

Ο αριθμός των νοικοκυριών που βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας έχει αυξηθεί.

Μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες η σημερινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό δεν μπορεί να έχει τα τυπικά χαρακτηριστικά των συζητήσεων που διεξάγονταν στο παρελθόν.

Συζητήσεις που εκ των υστέρων έγινε κατανοητό πόσο κατώτερες των περιστάσεων ήταν αφού απέτυχαν να αναδείξουν τα βαθύτερα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας.

Απέτυχαν να ανοίξουν μια δημόσια συζήτηση για τις αλλαγές που είχε ανάγκη η χώρα, να διαμορφώσουν τις πολιτικές προϋποθέσεις για την έγκαιρη αντιμετώπιση των προβλημάτων ώστε να μην φτάσουμε στο σημείο που βρισκόμαστε.

Διότι ακόμη και σήμερα εξακολουθούμε να έχουμε ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, παρά το «κούρεμα» του Απριλίου.

Το χρέος μάλιστα ως ποσοστό του ΑΕΠ συνεχίζει να αυξάνεται, γιατί το ΑΕΠ της χώρας μειώνεται.

Αυτό είναι βαρίδι για τις επόμενες γενιές.

Και το ερώτημα είναι αν και πως θα τα καταφέρουν να απαλλαγούν από αυτό;

Αν εμείς θα τους αφήσουμε τα εφόδια.

Αν θα δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ώστε να απαλλαγούν πιο εύκολα;

Στη σημερινή συζήτηση οφείλουμε να πούμε σκληρές αλήθειες στους πολίτες.

Ιδιαίτερα στους νέους ανθρώπους που παρακολουθούν αυτή τη συζήτηση μέσα σε συνθήκες υψηλής αβεβαιότητας και ανασφάλειας για το μέλλον τους.

Οφείλουμε να απαντήσουμε στο ερώτημα αν ο προϋπολογισμός που συζητούμε θα βοηθήσει τη χώρα να ξεπεράσει αυτή την βαθιά κρίση ή την οδηγεί στο απόλυτο οικονομικό αδιέξοδο, όπως υποστηρίζουν πολλοί από τους συναδέλφους της αντιπολίτευσης.

Είμαστε πλέον σε ένα οριακό σημείο αντοχής για την οικονομία αφού η χώρα πληρώνει βαρύ τίμημα από τις τεράστιες καθυστερήσεις στην εκταμίευση των χρημάτων.

Με τον προϋπολογισμό του 2013 συνεχίζεται μια σκληρή και απότομη δημοσιονομική προσαρμογή η οποία ξεκίνησε πριν δύο χρόνια προκειμένου να τεθεί υπό έλεγχο η δημοσιονομική πορεία της χώρας η οποία είχε εκτροχιαστεί το 2009.

Και όπως επιβεβαιώνεται και από τα στοιχεία του προϋπολογισμού η χώρα κάλυψε περίπου τα 2/3 της απόστασης από τον στόχο.

Αυτό δεν το πέτυχαν οι κυβερνήσεις του Γ. Παπανδρέου και του Λ. Παπαδήμου.

Το πέτυχαν οι Έλληνες με τις θυσίες που ανέλαβαν όλα αυτά τα χρόνια.

Εάν κάποιοι ηγέτες στην Ευρώπη μιλούν σήμερα με ευαισθησία για τους Έλληνες είναι γιατί τα δύο αυτά χρόνια οι Έλληνες έδωσαν και με το παραπάνω τον αγώνα τους να σταθεί η χώρα όρθια.

Έχει αναρωτηθεί κανείς από αυτούς που είχαν διαφορετική άποψη, που θα βρισκόταν σήμερα η χώρα αν δεν είχαν γίνει όλες αυτές οι προσπάθειες;

Όμως η ταχύτητα και το μέγεθος της προσαρμογής οδήγησαν σε βαθύτερη ύφεση καθώς συνέπεσε και με μια πρωτοφανή έλλειψη ρευστότητας που επιδείνωσε το πρόβλημα.

Πέρυσι στην ίδια αίθουσα άκουγα με πολύ μεγάλη προσοχή τις τοποθετήσεις ακόμη και από τα πιο επίσημα χείλη όλων όσων υποστήριζαν ότι η πολιτική των περικοπών σε μισθούς και συντάξεις και η πολιτική της αύξησης των φόρων είναι η λάθος πολιτική γιατί βαθαίνει την ύφεση.

Και απαντούσα: Το ζήτημα δεν είναι αν η άποψη είναι σωστή.

Η πρόταση να ξοδέψει το κράτος χρήμα για να κινηθεί η οικονομία –παρά το γεγονός ότι δεν δούλεψε μεταξύ 2008 και 2009 γιατί τότε το κράτος ξόδεψε χρήμα αλλά η οικονομία μπήκε τελικά σε βαθύτερη ύφεση και σε μεγαλύτερο έλλειμμα- προϋποθέτει ότι κάποιος είναι διατεθειμένος να μας δώσει τα χρήματα αυτά για να τα ξοδέψουμε.

Διότι η χώρα δεν μπορεί πλέον να δανείζεται από τις αγορές.

Και κανείς δεν σε δανείζει χρήματα αν δεν είναι σίγουρος ότι μπορείς να αποπληρώσεις τα χρέη σου.

Κάποιοι άλλοι έθεταν το ερώτημα γιατί δεν πάμε πιο σιγά για να αποφύγουμε την ύφεση;

Απαντούσα: γιατί το πόσο γρήγορα θα μειώσεις το έλλειμμα δεν το αποφασίζεις μόνος σου αλλά το καθορίζουν τα κεφάλαια που μας έχουν δοθεί από τους δανειστές μας.

Μια πιο αργή προσαρμογή σημαίνει ότι οι δανειστές μας έπρεπε να μας δώσουν περισσότερα από τα 110 δις του πρώτου προγράμματος και τα 130 δις του δεύτερου προγράμματος.

Και βέβαια τα χρήματα αυτά τόσο του πρώτου όσο και του δεύτερου προγράμματος τα εξασφαλίσαμε μέσα από τεράστιες δυσκολίες και συγκρούσεις και με ένα αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων σε μία βαθύτατα συντηρητική Ευρώπη.

Και καταφέραμε με μεγάλη καθυστέρηση να πείσουμε την Ευρώπη να δημιουργήσει τον Ελληνικό Μηχανισμό στην αρχή και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό στη συνέχεια παρά τις αντιδράσεις.

Και το λέω αυτό γιατί ακούω από συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ προτάσεις για το πώς μπορεί να ενισχυθεί η διαπραγματευτική θέση της Ελλάδας έναντι των δανειστών μας. Δεν μπορεί να θεωρούνται πρόταση οι υποσχέσεις για ανατροπή των διεθνών συσχετισμών οικονομικής, πολιτικής ισχύος ή ανατροπή των γεωστρατηγικών δεδομένων ώστε να επιβάλλει η Ελλάδα τους όρους της στους δανειστές της.

Δείτε μόνο τις θέσεις φιλικών προς εσάς κομμάτων όπως το Die Linke και θα καταλάβετε τι εννοώ.

Θεωρώ ότι θα βοηθούσε περισσότερο την Ευρωζώνη αντί να επιβάλλει πολιτικές λιτότητας στις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου να απαιτήσει από τις χώρες του Βορά να προχωρήσουν σε μισθολογικές αυξήσεις που θα πληθωρίσουν τις οικονομίες του και θα βοηθήσουν την προσαρμογή των χωρών του Νότου. Ελάτε λοιπόν συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ να θέσουμε ως διεκδικητικό πλαίσιο τις αυξήσεις μισθών σε Γερμανία, Ολλανδία και Φιλανδία και να δούμε τι μπορούμε τελικά να πετύχουμε.

Η συντηρητική Ευρώπη υποτίμησε από την αρχή το μέγεθος του προβλήματος και προσέγγισε με ιδεοληψίες τα αίτια του.

Η Ελλάδα είχε τεράστιες ευθύνες για το γεγονός ότι δεν αντιμετώπισε έγκαιρα τα δημοσιονομικά της προβλήματα και την απώλεια ανταγωνιστικότητας κατά την τελευταία δεκαετία. Η στάση της Ευρώπης επηρέασε αρνητικά την εξέλιξη της κρίσης και επιδείνωσε ακόμη περισσότερο το πρόβλημα της Ελλάδας. Τελικά η Ευρώπη επέβαλε ως λύση στο πρόβλημα των χωρών του Νότου της ευρωζώνης την πολιτική της λιτότητας.

Η πολιτική λιτότητας που ακολουθούν πλέον οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες έχει την ίδια αδυναμία που έχει η ταυτόχρονη πολιτική ανταγωνιστικών υποτιμήσεων των εθνικών νομισμάτων.

Όταν δυο χώρες υποτιμούν ταυτόχρονα το νόμισμά τους καμία δεν βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα της.

Έτσι, στην Ευρώπη όλες οι χώρες ακολουθούν πολιτική λιτότητας για να πετύχουν την εσωτερική υποτίμηση αλλά το μόνο που πετυχαίνουν είναι να βαθύνει η ύφεση.

Εδώ που φτάσαμε οφείλει η Ευρώπη να αναγνωρίσει τα λάθη που έγιναν τόσο στη διάγνωση του προβλήματος, όσο και στην καθυστέρηση της αντίδρασης και να προχωρήσει σε διορθωτικές κινήσεις όσο ακόμη υπάρχουν περιθώρια. **Οφείλει να δώσει μια πολιτική λύση στο πρόβλημα του χρέους και της ύφεσης** όχι για το καλό μόνο της Ελλάδας αλλά για το μέλλον όλης της ευρωζώνης.

Η ραγδαία ανατροπή των κοινωνικών ισορροπιών στη χώρα μας οδηγεί σε απαξίωση των θεσμών.

Οι πολίτες δυσπιστούν για την αποτελεσματικότητα του πολιτικού συστήματος και της δικαιοσύνης.

Τους εξωθεί σε σιωπηλή αποδοχή ακραίων και αντιδημοκρατικών συμπεριφορών. Υποκύπτουν στο σκοταδισμό και τη μισαλλοδοξία.

Έχοντας επίγνωση ότι η χώρα μας έκανε μια από τις πιο δραστικές προσαρμογές που έχει κάνει ποτέ χώρα σε συνθήκες ύφεσης και διαπιστώνοντας πόσο έξω -προς το χειρότερο - είχαν πέσει οι προβλέψεις των δανειστών μας για την ύφεση ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Ε. Βενιζέλος είχε υποστηρίξει πριν από την διπλή εκλογική αναμέτρηση ότι η χώρα πρέπει να διεκδικήσει από τους δανειστές την επιμήκυνση του προγράμματος κατά μια τουλάχιστον διετία.

Αυτό θα άφηνε το περιθώριο στην οικονομία να ανασάνει.

Με την επιστροφή της σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης η προσαρμογή θα γινόταν πιο ομαλά.

Την επομένη των εκλογών θέσαμε μεταξύ άλλων ως προτεραιότητα της νέας Κυβέρνησης την επίτευξη του στόχου της επιμήκυνσης.

Ωστε τα μέτρα των 13,5 δις σε καθαρή βάση γιατί μικτά είναι πολύ περισσότερα, να κατανεμηθούν πιο ισόρροπα στα τέσσερα χρόνια μέχρι το 2016.

Τελικά η χώρα εξασφάλισε επιμήκυνση ως προς το χρόνο επίτευξης του στόχου αλλά αντί να γίνει ισόρροπη η κατανομή των μέτρων σε βάθος τετραετίας τώρα έχουμε ένα πρόγραμμα που είναι ιδιαίτερα βαρύ το 2013 γεγονός που εξηγεί και την παράταση της ύφεσης κατά ένα ακόμη χρόνο.

Την ίδια στιγμή καλούμαστε να πάρουμε δύσκολες αποφάσεις γύρω από τα εργασιακά, αποφάσεις που δεν συμβαδίζουν με το Ευρωπαϊκό κεκτημένο και δεν απαντούν κατ'ανάγκη στο στόχο βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας.

Εύλογα οι πολίτες αναρωτιούνται γιατί να συνεχίσουν τις θυσίες αν αυτές δεν διασφαλίζουν μια προοπτική δεν οδηγούν τη χώρα έξω από την ύφεση.

Είμαστε σε ένα σημείο όπου παρά το κούρεμα του χρέους η Ελλάδα εξακολουθεί σύμφωνα με τους Οικονομικούς αναλυτές αλλά και κάποιους απ' τους δανειστές μας να έχει πρόβλημα με τη βιωσιμότητα του χρέους της.

Και όσες διαρθρωτικές αλλαγές αν κάνει και όσο και να μειώσει τα ελλείμματα της και να δημιουργήσει πλεονάσματα, δεν πρόκειται να προσελκύσει επενδύσεις που θα ανοίξουν νέες θέσεις εργασίας αν δεν απομακρυνθεί ο κίνδυνος της χρεοκοπίας και ο κίνδυνος της εξόδου από την ζώνη του ευρώ.

Εμείς λοιπόν στηρίζουμε την κυβέρνηση, προκειμένου να εξασφαλίσει μια οριστική επίλυση στο πρόβλημα του χρέους, να διασφαλίσει τη συμμετοχή στην ευρωζώνη. Να διεκδικήσει ένα αναπτυξιακό και κοινωνικό πακέτο που θα στηρίξει τους Έλληνες πολίτες που θέλουν οι θυσίες τους να πιάσουν τόπο.

Τα ευρωπαϊκά δεδομένα καταδεικνύουν, ότι βρίσκονται σε εξέλιξη συζητήσεις για μια συνολικότερη διευθέτηση του ζητήματος της κρίσης χρέους και των σημαντικών ανισορροπιών στο σχεδιασμό της ευρωζώνης.

Είναι απόλυτα καθοριστικό και κρίσιμο να συμμετέχουμε διεκδικητικά στον κύκλο αυτών των συζητήσεων και των διευθετήσεων που δρομολογούνται.

Και σε αυτό δεν χωράνε ούτε λαϊκισμοί, ούτε συζητήσεις και επιχειρήματα καφενείου.

Σήμερα - παρά τα όσα μαθήματα πήραμε τα τελευταία δύομισι χρόνια – γινόμαστε μάρτυρες για ακόμα μια φορά μιας αντιπολιτευτικής τακτικής που προτάσσει το λαϊκισμό ως κεντρικό δόγμα διαμόρφωσης πολιτικών προτάσεων.

Το βασικό στοιχείο αυτού του λαϊκισμού είναι η στρέβλωση των πραγματικών επιλογών που να έχουν στη διάθεση τους οι πολίτες και η αντικατάσταση τους από ποικίλες μυθοπλασίες.

Όμως μόνο όταν οι επιλογές είναι διαυγείς τότε μόνον μπορεί ο πολίτης να αναλάβει το βάρος της ευθύνης των επιλογών του.

Και το λέω αυτό γιατί τις περισσότερες φορές η οριακή κατάσταση της χώρας, ανάγκασε αυτούς που είχαν το βάρος και την ευθύνη λήψης αποφάσεων κατά την τελευταία διετία να προχωρήσουν σε δύσκολες και επώδυνες επιλογές και όχι σε επιλογές που εδράζονται σε μυθοπλασίες.

Οι υπόλοιποι μπορούσαν ανέξοδα να ακολουθούν την ανεύθυνη κριτική και την πολιτική του «ώριμου φρούτου».

Λέω λοιπόν στους όψιμους θιασώτες του παραδείγματος της Αργεντινής που ευχήθηκαν να είχαμε γίνει σαν και αυτήν – για να απαλλαγούμε δήθεν από τα βάσανα μας – ας δουν που βρίσκεται η Αργεντινή σήμερα.

Μια μεγάλη πλούσια χώρα δέκα χρόνια μετά την χρεοκοπία της παραμένει αποκομμένη από τις διεθνείς αγορές.

Η φτώχεια κυριαρχεί σε ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Ο πληθωρισμός καλπάζει λόγω της διαρκούς χρηματοδότησης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων δια μέσου νομισματικής κυκλοφορίας.

Γιατί ας μην ξεχνάμε ότι η χώρα αυτή έχει δικό της εθνικό νόμισμα.

Πρόσφατα ο πρώην πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Αλαβάνος έγραψε ένα άρθρο στο Βήμα όπου υποστηρίζει ότι η πρόταση για κατάργηση του μνημονίου εντός της ευρωζώνης είναι μια φενάκη.

Η μόνη λύση υποστηρίζει είναι η έξοδος από την ευρωζώνη.

Συμφωνείτε με την άποψη αυτή κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ ή διαφωνείτε;

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα να φαίνεται ότι έχει διανύσει μια μεγάλη απόσταση σε σχέση με το ΣΥΡΙΖΑ της προεκλογικής περιόδου αλλά παραμένει αγκιστρωμένος σε μια βασική αντίληψη για άμεση κατάργηση του Μνημονίου.

Αυτή τη στάση υπερασπίστηκε προχτές στη συζήτηση στη βουλή όταν συζητήθηκε η πρόταση νόμου του ΚΚΕ για την κατάργηση του Μνημονίου.

Η ελληνική οικονομία δεν έχει πρόβλημα μόνο με τα δημόσια οικονομικά.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα της είναι ότι δεν μπορεί να ενταχθεί αποτελεσματικά στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας ώστε να εξασφαλίσει επενδύσεις θέσεις εργασίας και εισοδήματα για τους πολίτες. Δε μετέφρασε σωστά η χώρα τι σήμαινε το νέο κύμα παγκοσμιοποίησης που εκδηλώθηκε στη δεκαετία του 1990.

Η απώλεια ανταγωνιστικότητας διογκώθηκε κατά την τελευταία δεκαετία αλλά ιδιαίτερα μετά την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ένα μεγάλο μέρος της εγχώριας παραγωγικής βάσης να χαθεί. Ακόμη και σήμερα συνεχίζουν να χάνονται υγιείς και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις κυρίως εξαιτίας της έλλειψης ρευστότητας.

Η χώρα είναι υποχρεωμένη να αλλάξει το παραγωγικό της πρότυπο. Το πρότυπο που στηρίζονταν στην αύξηση του εξωτερικού χρέους δημόσιου και ιδιωτικού κατέρρευσε.

Να μειώσει το διογκωμένο μη ανταγωνιστικό τμήμα της οικονομίας. Να αποδεσμεύσει κεφάλαια και εργαζόμενους από το μη ανταγωνιστικό τμήμα που θα κατευθυνθούν προς το μικρό αλλά ανταγωνιστικό τμήμα της.

Αυτό θα επιτρέψει να υποκαταστήσουμε εισαγωγές με εγχώρια παραγωγή και να αυξήσουμε τις εξαγωγές μας. Έτσι θα δημιουργηθούν καλά αμειβόμενες νέες θέσεις εργασίας.

Ο μετασχηματισμός αυτός δεν είναι εύκολος ούτε γραμμικός. Θα βρεθεί αντιμέτωπος με ανυπέρβλητες δυσκολίες, με αντιστάσεις από όσους θίγονται.

Για αυτό επιμένουμε ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές αλλά και το νέο φορολογικό πλαίσιο είναι αυτά που θα διαμορφώσουν τα κίνητρα αλλά και τα αντικίνητρα που θα διευκολύνουν αυτόν τον μετασχηματισμό.

Προϋπόθεση για την ανασύνταξη της οικονομίας είναι η ομαλοποίηση των συνθηκών ρευστότητας στην οικονομία.

Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έχει καθυστερήσει εξαιτίας της καθυστέρησης στην εκταμίευση των χρημάτων από τους δανειστές.

Άμεση προτεραιότητα είναι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών αφού διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον.

Γιατί δεν μπορεί να ζητάμε από τους Έλληνες φορολογούμενους να δανειστεί η χώρα 50 δις για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος και αυτό να γίνει σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου και του δημόσιου συμφέροντος.

Αναμφίβολα η αλλαγή του παραγωγικού προτύπου της χώρας θα πρέπει να συνδυαστεί και με αλλαγές στο πολιτικό επίπεδο αλλά και στον τρόπο λειτουργίας της Δικαιοσύνης.

Ο εναγκαλισμός του κράτους με τμήματα της οικονομίας και με μικρές ή μεγάλες ομάδες της κοινωνίας υπήρξε όπως αποδεικνύεται από την πρόσφατη κρίση καταστροφικός.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί η λειτουργία του κράτους ως φορέα παροχής προνομίων και θεσμικών ρυθμίσεων που διατηρούν εξασφαλισμένες προσόδους σε τμήματα της οικονομίας. Ρυθμίσεων που συντηρούν στρεβλώσεις στις αγορές υπηρεσιών και αγαθών.

Τα τελευταία δυόμισι χρόνια έγιναν σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές.

Άλλαξε το θεσμικό πλαίσιο άσκησης της δημοσιονομικής πολιτικής, καθιερώθηκε η δημοσιοποίηση των Υπουργικών αποφάσεων, ψηφίστηκαν διατάξεις για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής όπως η άρση του τραπεζικού απορρήτου, η δημιουργία των φορολογικών Δικαστηρίων και η θεσμοθετήθηκε ο Οικονομικός Εισαγγελέας.

Έγιναν αλλαγές στην αυτοδιοίκηση με τον Καλλικράτη. Στο ασφαλιστικό σύστημα, στην εκπαίδευση, στο χώρο της υγείας με στόχο τη μείωση των δαπανών για τα φάρμακα.

Αλλαγές που σε πολλές περιπτώσεις πολεμήθηκαν και καταψηφίστηκαν από πολλούς που σήμερα διακρίνονται για τον μεταρρυθμιστικό τους ζήλο.

Παρά όμως το μεγάλο εύρος των διαρθρωτικών αλλαγών το κόστος της προσαρμογής της οικονομίας υπήρξε τεράστιο και αυτό γιατί σε πολλούς τομείς ειδικά στην αγορά αγαθών και υπηρεσιών δεν προχώρησαν οι αναγκαίες αλλαγές.

Αυτή είναι πραγματικά μια ήττα της πολιτικής και της κοινωνίας.

Κατά τα τελευταία δυόμισι χρόνια είδαμε τις σφοδρές αντιδράσεις κάθε φορά που μια μεταρρυθμιστική πρόταση ήταν να τεθεί σε εφαρμογή.

Το τίμημα της προσαρμογής έγινε μεγαλύτερο γιατί δεν καταφέραμε να μειωθούν οι τιμές ώστε και τα προϊόντα μας να γίνουν πιο ανταγωνιστικά αλλά και το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων να μην μειωθεί τόσο πολύ.

Ας διδαχθεί η κυβέρνηση από τα δικά μας λάθη στον τομέα αυτό και ας θέσει ως άμεση προτεραιότητα τη μάχη για την μείωση των τιμών.

Πριν από τέσσερις μήνες πήραμε μια δύσκολη απόφαση παρά το γεγονός ότι ως παράταξη βγήκαμε βαριά τραυματισμένη από τις εκλογές.

Αποφασίσαμε να στηρίξουμε μια κυβέρνηση με προοπτική τετραετίας για να ολοκληρωθούν οι αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα ώστε να επιταχύνει την έξοδο από την ύφεση.

Αποφασίσαμε παρά τις ιδεολογικές διαφορές που έχουμε με τη ΝΔ και παραγνωρίζοντας τη αρνητική στάση που τήρησε κατά την διάρκεια της προηγούμενης διετίας να συγκροτήσουμε από κοινού και με τη ΔΗΜΑΡ μια κυβέρνηση για να προχωρήσουμε μαζί στα εύκολα αλλά και στα δύσκολα.

Αυτή η επιλογή υπήρξε μια πράξη ευθύνης και συνέπειας όχι ατομικής στρατηγικής. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει γίνει ούτε και πρόκειται να γίνει υποστύλωμα της ΝΔ.

Και θεωρώ προσβλητικές για το ΠΑΣΟΚ ως κυβερνητικό εταίρο προσκλήσεις και παληκαρισμούς του τύπου «εμείς προχωράμε μόνοι μας και όποιος θέλει ας ακολουθήσει».

Θυμηθείτε ότι εμείς –ίσως αυτό να ήταν ένα μεγάλο λάθος μας - πραγματικά πορευτήκαμε μόνοι μας πριν δύο χρόνια και τελικά δεν τα καταφέραμε. Και συνεχίσαμε την προσπάθεια με την κυβέρνηση Λουκά Παπαδήμου που όμως ανακόπηκε και αυτή από τη διπλή εκλογική αναμέτρηση.

Σήμερα αποδεικνύουμε ότι εμείς έχουμε θάρρος γιατί αναλαμβάνουμε ως τρίτο κόμμα τις ίδιες ευθύνες που αναλάβαμε πριν από δυόμισι χρόνια και ως πρώτο κόμμα.

Βάζουμε μπροστά το συμφέρον της χώρας και υποστέλλουμε τις κομματικές ανάγκες και προτεραιότητες. Γιατί το ΠΑΣΟΚ υπάρχει για να υπηρετεί τις ανάγκες των πολιτών και της χώρας. Και είναι ανώφελο να αγωνιούμε για το μέλλον και τις προοπτικές του ΠΑΣΟΚ αν δεν διασφαλίσουμε το μέλλον και τις προοπτικές της χώρας και των πολιτών.

Ακούω τους συναδέλφους από τη ΔΗΜΑΡ να λένε ότι δεν μπορούν να ακολουθήσουν την κοινή πορεία και να ζητούν προσωρινή απαλλαγή από τα καθήκοντα, να ξαποστάσουν λείι λίγο και μετά να συνεχίσουμε ξανά την πορεία μαζί.

Όμως δεν μπορεί να προχωράμε μαζί στα εύκολα και χώρια στα δύσκολα.

Ούτε μπορεί να γίνει κατανοητή η επίκληση αρχών, ως αιτία για τη στάση αυτή.

Εμείς μπροστά στην ανάγκη να σταθεί όρθια η χώρα και να φτάσει μέχρι εδώ κάναμε πολλές υποχωρήσεις από τις αρχές μας, πληρώσαμε και συνεχίζουμε να πληρώνουμε μεγάλο τίμημα.

Για σκεφτείτε τι θα συνέβαινε αν σήμερα ζητούσαμε και εμείς να «ξαποστάσουμε» γιατί κλονίζονται οι αρχές μας.

Και ενώ πολύ θα μας διευκόλυνε να καθόμαστε απέναντι από τη ΝΔ και να την πετροβολάμε και να τις υπενθυμίζουμε τι έλεγε πριν τις εκλογές, στηρίζουμε την κυβέρνηση γιατί μόνο έτσι διασφαλίζουμε ότι θα δοθεί λύση στο μεγάλο πρόβλημα της βιωσιμότητας του χρέους και της παραμονής στην ευρωζώνη.

Για να διεκδικήσουμε το κοινωνικό και αναπτυξιακό πακέτο που ενταγμένα σε ένα Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης της χώρας θα δώσουν ελπίδα και προοπτική στον τόπο.

Εμείς καλούμε τους συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ να μην εγκαταλείψουν.

Να συνεχίσουμε μαζί το κοινό δρόμο γιατί το διακύβευμα είναι μεγάλο.

Ελάτε να δουλέψουμε μαζί για να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στους νέους και στις νέες για να αναστρέψουμε την πορεία και να χτίσουμε μια Ελλάδα που θα έχει το δικό της μερίδιο στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας.

Ένα μερίδιο που θα της επιτρέψει να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων να αποκαταστήσουμε τις απώλειες. Την ίδια στιγμή θα δώσουμε από κοινού τη μάχη στην Ευρώπη για να διορθώσουμε τις αντινομίες που προκάλεσαν οι Νεοφιλελεύθερες επιλογές της τελευταίας εικοσαετίας.

Αυτό είναι το όραμα μας, για αυτό το όραμα θέλουμε να εργαστούμε και θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε την κυβέρνηση έως ότου πετύχουμε να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση.

Ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση Εθνικής Ευθύνης

Φίλιππος Σαχινίδης

Βουλευτής Λαρίσης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΜΑΡΙΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Γενικού Εισηγητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων
Επαμεινώνδα Μαριά
Βουλευτή Ηρακλείου

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ακούγοντας προ ολίγου τον γενικό εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ θα ήθελα κατ' αρχάς να επισημάνω ότι επιβεβαιώνονται πλήρως όλα όσα είχα πει προ ολίγων ημερών στο πλαίσιο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής κατά τη συζήτηση του Προσχεδίου του Κρατικού Προϋπολογισμού έτους 2013. Ότι δηλαδή η τρικομματική Κυβέρνηση Σαμαρά βιώνει τεράστια κρίση και βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Η προγραμματική συμφωνία των τριών κομμάτων, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, όπως επισημαίνουν βουλευτές που στηρίζουν τη συγκυβέρνηση έχει γίνει κουρελόχαρτο. Η κυβέρνηση δεν την τηρεί. Βέβαια η Κυβέρνηση δεν τηρεί ούτε τις προεκλογικές δεσμεύσεις του κυρίου Σαμαρά, τα περίφημα 18 σημεία. Μάλιστα ιδίως μετά το πύρρειο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας που έγινε την προηγούμενη εβδομάδα για τις ιδιωτικοποιήσεις, το ΤΑΙΠΕΔ και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας εν γένει, είναι πλέον διάχυτος ο πανικός στο κυβερνητικό στρατόπεδο. Έκφραση αυτού του πανικού είναι και οι διάφορες αντιθέσεις μεταξύ των κυβερνητικών συνεταίρων, οι κριτικές αλλά και οι «οδηγίες προς ναυτιλλομένους» που απευθύνονται κυρίως προς τη ΔΗΜ.ΑΡ, δηλαδή, για το πώς πρέπει να πορευθεί στις αμέσως επόμενες κρίσιμες ψηφοφορίες.

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Το πρώτο σημείο το οποίο θα θέλαμε να επισημάνουμε εισαγωγικά είναι ότι εντείνονται σε παγκόσμιο επίπεδο οι αντιθέσεις, οι συγκρούσεις και ο ανταγωνισμός μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Γερμανίας. Οι αντιθέσεις αυτές εκφράζονται σε σημαντικό βαθμό και σε σχέση με το «πειραματόζωνο η Ελλάς». Στο πλαίσιο αυτό παρατηρεί κανείς τις διαφωνίες των ΗΠΑ μέσω Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και κυρίως με τη Γερμανία σε σχέση με τη «βιωσιμότητα» του ελληνικού δημοσίου χρέους. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω ότι θα ήταν προτιμότερο να μιλάμε για το κατά πόσον το χρέος είναι «διαχειρίσιμο» και όχι «βιώσιμο», γιατί δεν νομίζω ότι επιθυμεί κανείς να υφίσταται εις το διηνεκές το δημόσιο χρέος και συνακόλουθα να είναι βιώσιμο. Στόχος μας είναι το ελληνικό δημόσιο χρέος να μειωθεί και να εξαλειφθεί.

Η δεύτερη παρατήρησή μου είναι ότι ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία συνεχίζεται στη χώρα μας η εξαθλίωση της ελληνικής κοινωνίας, έχουμε πάνω από ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, έχουμε χιλιάδες μαγαζιά που έχουν κλείσει, έχουμε πάνω από 3000 αυτοκτονίες, έχουμε χιλιάδες ανθρώπους οι οποίοι πηγαίνουν στα συσσίτια, έχουμε την πτώχευση της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικογένειας και αυτό συμβαίνει τη στιγμή που η χώρα μας έχει πάρει από τους δανειστές της περίπου 350 δισ. ευρώ. Έχει εκταμιεύσει από το πρώτο δανειακό πακέτο συνολικά 73,2 δισ. ευρώ και από το δεύτερο δάνειο μέχρι στιγμής 41 δισ. ευρώ, δηλαδή

συνολικά 114 δισ. ευρώ. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν δανειοδοτηθεί είτε απευθείας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είτε μέσα από τον Μηχανισμό Εκτάκτου Ανάγκης (ELA) περίπου με 130 δισ. ευρώ, ενώ έχουν δοθεί και εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου στις ελληνικές τράπεζες τουλάχιστον 52,85 δισ. ευρώ - όπως αναφέρει και η Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού 2013 (βλ. σελ. 141). Και όμως ενώ έχει δανειοδοτηθεί η χώρα και οι ελληνικές τράπεζες με πακτωλό χρημάτων, ταυτόχρονα συνεχίζεται η εξαθλίωση των συμπολιτών μας.

Αυτό, είναι ένα καταπληκτικό φαινόμενο, δηλαδή να έχει δανειοδοτηθεί η χώρα και οι τράπεζές της με 350 δισεκατομμύρια ευρώ τα δύομισι τελευταία χρόνια και να έχουμε σπάσει το ρεκόρ σε ύφεση, σε ανεργία, σε εξαθλίωση. Γι' αυτό, πρέπει κάποιοι να δώσουν λογαριασμό και λογαριασμό θα δώσουν αυτοί που είχαν τη διαχείριση της χώρας τα δύομισι τελευταία χρόνια.

Η τρίτη εισαγωγική παρατήρηση αφορά στο γεγονός ότι στον πολιτικό διάλογο επανέρχονται για άλλη μια φορά τα γνωστά πλέον κλασικά εκβιαστικά διλήμματα. Προεκλογικά οι υπέρμαχοι του Μνημονίου μας είπαν ότι αν δεν κερδίσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου, τότε δεν θα υπάρχουν χρήματα για να αγοράσουμε φάρμακα. Υπάρχει κανείς αυτή τη στιγμή που να μπορεί να αγοράσει φάρμακα; Είναι γνωστές οι τεράστιες ελλείψεις φαρμάκων σε όλη τη χώρα τόσο λόγω του ΕΟΠΥΥ, όσο και εξαιτίας της γενικότερης οικονομικής κατάστασης που επικρατεί. Είχαν πει ότι αν δεν κερδίσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου, δεν θα υπάρχουν χρήματα για να αγοράσουμε πετρέλαιο. Μπορεί να αγοράσει κανείς πετρέλαιο με βάση τις κυβερνητικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν αυξήσει σε δυσθεώρητα ύψη τον φόρο του πετρελαίου θέρμανσης; Επίσης, αν δεν κερδίσει το μαύρο μέτωπο του Μνημονίου μας έλεγαν ότι δεν θα πληρωθούν μισθοί και συντάξεις. Διασφαλίσατε κύριοι του Μνημονίου τους μισθούς και τις συντάξεις; Από το 2010 λέγατε ότι δήθεν τα δάνεια συνάπτονται για να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Εάν όμως τα δάνεια είχαν συναφθεί για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις τότε γιατί έγιναν οι επανειλημμένες περικοπές μισθών και συντάξεων; Στη συνέχεια ήρθε ο κ. Σαμαράς και είπε τη μεγάλη αλήθεια, ότι δηλαδή για πρώτη φορά από εδώ και πέρα το 90% της δανειοδότησης θα πέσει στην Ελλάδα. Δηλαδή, το προηγούμενο διάστημα όλα τα δάνεια που είχαμε πάρει, επί της ουσίας πήγαιναν για να πληρώσουν παλιά δανεικά και όχι βέβαια για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις. Έτσι, η ίδια η συγκυβέρνηση καταρρίπτει τα επιχειρήματα και τους μύθους που είχαν αναπτυχθεί στο παρελθόν. Βέβαια μπορεί το 90% της δανειοδότησης να έρχεται στην Ελλάδα, αλλά δεν πηγαίνει στους Έλληνες. Πηγαίνει κατά κύριο λόγο στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

2. Τα αίτια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης

Προκειμένου να βρούμε τη θεραπεία για να ξεφύγουμε από τη δεινή οικονομική και κοινωνική κατάσταση στην οποία έχει εμπλακεί η πατρίδα μας οφείλουμε να διερευνήσουμε τις αιτίες της οικονομικής κρίσης που ξέσπασε το 2008.

Η κατάσταση της Ελλάδας αναμφίβολα επηρεάζεται άμεσα από τη διεθνή οικονομική κρίση και τις διεθνείς οικονομικές εξελίξεις.

Ποιες είναι όμως οι αιτίες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης του 2008;

Η οικονομική κρίση είναι το αποτέλεσμα της επιλογής και της εφαρμογής του νεοφιλελευθερισμού ως μοντέλο λειτουργίας της παγκόσμιας οικονομίας. Οι βασικές επιλογές της νεοφιλελεύθερης συνταγής συμπυκνώθηκαν στη γνωστή «Συναίνεση της Ουάσιγκτον» που επέβαλαν το ΔΝΤ και η Διεθνής Τράπεζα, μια συνταγή η οποία βασίζεται στη μείωση των δημοσίων δαπανών, στην αύξηση των ιδιωτικοποιήσεων, στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, στη δραματική μείωση των μισθών και στην απόσυρση του κράτους από την οικονομία. Η επί χρόνια λειτουργία της οικονομίας στη βάση των επιλογών του νεοφιλελευθερισμού οδήγησε στην συσσώρευση υπερκερδών εκ μέρους των βιομηχανιών και των τραπεζών. Ο νεοφιλελευθερισμός ανέτρεψε τον κλασικό κοινωνικό συμβιβασμό που είχε οικοδομηθεί στη Δύση μεταπολεμικά στη βάση του κράτους πρόνοιας που διασφάλιζε ένα συγκεκριμένο τρόπο διανομής του παραγόμενου κοινωνικού πλούτου νομιμοποιώντας ταυτόχρονα και τη λειτουργία του υφιστάμενου πολιτικού και κοινωνικού συστήματος. Όμως για να μπορέσει να λειτουργήσει απρόσκοπτα η οικονομία θα έπρεπε να συνεχιστεί η αύξηση της ζήτησης και της κατανάλωσης. Αυτό όμως δεν μπορούσε σε πρώτη φάση να γίνει αφού η εφαρμογή της νεοφιλελεύθερης συνταγής οδήγησε σε μείωση των μισθών. Το εισοδηματικό αυτό κενό αυτό ήρθε να καλύψει το πιστωτικό σύστημα το οποίο χορηγώντας αφειδώς πλαστικό χρήμα στους εργαζομένους και στα υπόλοιπα κοινωνικά στρώματα μπόρεσε σε πρώτη φάση να διατηρήσει αμείωτη τη ζήτηση και κατά συνέπεια την κερδοφορία των βιομηχανιών.

Κατ' αυτό τον τρόπο οι τράπεζες απέκτησαν κεντρικό ρόλο στη λειτουργία της οικονομίας αφού παρά τη δραστική μείωση των μισθών, με τα δανειακά τους κεφάλαια διατηρούσαν αμείωτη τη ζήτηση και την κατανάλωση και δανειοδοτούσαν τους πάντες χωρίς κριτήρια. Η λειτουργία όμως αυτή είχε όρια. Και όταν τα όρια αυτά ξεπεράστηκαν το 2008 έσκασε η «φούσκα» των τραπεζών.

Το γεγονός λοιπόν ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση εκφράστηκε ως κρίση του τραπεζικού συστήματος δεν είναι παρά το επιφανινόμενο, δεδομένου ότι η βασική της αιτία εδράζεται στην άνιση κατανομή του παραγόμενου πλούτου, στην φτώχεια και στην υποκατανάλωση που προέκυψαν λόγω της τριακονταετούς και πλέον λειτουργίας του νεοφιλελεύθερου μοντέλου. Αυτό φυσικά δεν εμπόδισε τα κράτη να προβούν μετά το 2008 σε έντονη κοινωνικοποίηση των ζημιών των τραπεζών προκειμένου να διασωθούν οι μεγαλομέτοχοι των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων.

Επομένως, αυτό το οποίο θα πρέπει να επιδιώξουμε με τις πολιτικές μας είναι η δίκαιη κατανομή του παραγόμενου πλούτου στη χώρα μας και εμείς, οι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, πιστεύουμε στην ισότητα, πιστεύουμε και παλεύουμε για τη δίκαιη κατανομή του παραγόμενου

πλούτου. Παλεύουμε προκειμένου να διασφαλιστεί ότι από το μόχθο της ελληνικής κοινωνίας θα πρέπει να αμείβονται δίκαια και κατά απόλυτη προτεραιότητα τα μέλη της και όχι οι κάθε λογής τοκογλύφοι και δανειστές. Γιατί βασικό μέλημα κάθε Πολιτείας είναι η διασφάλιση κατά προτεραιότητα της κοινωνικής ευημερίας του λαού της και όχι η κατά προτεραιότητα εξόφληση των κάθε λογής δανειστών της.

3. Τα θεσμικά και λοιπά ελλείμματα της ONE και η ΕΕ των Δανειστών

Η χώρα μας ως μέλος της ευρωζώνης λειτουργεί εντός του ασφυκτικού πλαισίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης η οποία δομήθηκε, με βάση τη νεοφιλελεύθερη συνταγή της «Συναίνεσης της Ουάσιγκτον» και τη μακροχρόνια μονεταριστική εμπειρία της Ομοσπονδιακής Τράπεζας της Γερμανίας, της Μπούντεσμπανκ.

Το Μάαστριχτ θεμέλιος λίθος της ONE έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στα ονομαστικά κριτήρια σύγκλισης των οικονομιών και στον περιορισμό των χρεών και των ελλειμμάτων και η ΕΕ οδηγήθηκε στη δημιουργία ενός ενιαίου νομίσματος χωρίς κυβέρνηση.

Οι μονεταριστικές αντιλήψεις της Γερμανίας που επικράτησαν κατά το σχεδιασμό της ONE συνέβαλαν στη διατήρηση του καταμερισμού εργασίας που υπήρχε στο πλαίσιο της ΕΟΚ και ο βορράς κατάφερε να διατηρήσει την κυρίαρχη θέση του ενώ ο ευρωπαϊκός νότος έγινε ακόμη πιο καταναλωτικός καθώς οι τράπεζές του λόγω των χαμηλών επιτοκίων του ευρώ χορηγούσαν αφειδώς φτηνά καταναλωτικά δάνεια με τα οποία οι πληθυσμοί του νότου αφενός αναπλήρωναν τα χαμηλά τους εισοδήματά και αφετέρου αγόραζαν βιομηχανικά προϊόντα του βορρά. Με τον τρόπο αυτό ο βορράς αξιοποίησε υπέρ του τα οφέλη μιας ενιαίας αγοράς μεγέθους 13 δισεκατομμυρίων δολαρίων με χαμηλό κόστος δανεισμού.

Μέσα σε λιγότερο από μία δεκαετία ο ευρωπαϊκός βορράς κέρδισε τριπλά.

- 1) Αύξησε τις εξαγωγές του στο νότο.
- 2) Εξαγόρασε τις κυριότερες τράπεζες και βιομηχανίες του νότου.
- 3) Μετατράπηκε στον μεγαλύτερο πιστωτή των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας.

Επομένως, τα δημοσιονομικά προβλήματα του ευρωπαϊκού νότου και κατ' επέκταση της Ελλάδας οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στον ευρωπαϊκό καταμερισμό εργασίας που έχει διαμορφωθεί κατά τη λειτουργία της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης, ιδίως μετά τη νεοφιλελεύθερη στροφή της ΕΟΚ τον Ιούνιο του 1984.

Χαρακτηριστικά οι εξαγωγές του άξονα Γερμανίας-χωρών Μπενελούξ (Βέλγιο-Ολλανδία-Λουξεμβούργο) το 12μηνο Νοέμβριος 2008-2009 παρουσίασαν πλεόνασμα τρεχόντων λογαριασμών 211 δισεκατομμύρια δολάρια ενώ το ίδιο διάστημα Ελλάδα-Ισπανία-Ιταλία παρουσίασαν συνολικό έλλειμμα 193 δισεκατομμυρίων δολαρίων (βλ. Ισοτιμία 27/2/2010, σελ. 13). Ταυτόχρονα η Γερμανία μετατράπηκε στον μεγαλύτερο πιστωτή των χωρών της

ευρωπαϊκής περιφέρειας αγοράζοντας κρατικά ομόλογα της Ελλάδας, Ισπανίας, Πορτογαλίας και Ιρλανδίας αξίας 909 δισεκατομμυρίων ευρώ (βλ. Ισοτιμία 13/2/2010 σελ. 6) ενώ ο φτηνός δανεισμός οδήγησε σε υπερχρέωση τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις του νότου. Η καθήλωση όμως των μισθών των Γερμανών εργαζομένων οδήγησε σε μείωση της εσωτερικής ζήτησης στη Γερμανία, με αποτέλεσμα τα μεγάλα εμπορικά πλεονάσματα της γερμανικής πλευράς να μην μετατρέπονται σε εσωτερική καταναλωτική δαπάνη.

Αν όμως υπήρχε δικαιότερη κατανομή πλούτου στη Γερμανία και αύξηση των μισθών και άρα και της εσωτερικής ζήτησης, αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των εξαγωγών των υπόλοιπων χωρών της ευρωζώνης στη Γερμανία. Έτσι θα υπήρχε τόνωση της ανάπτυξης στις υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης και κυρίως του ευρωπαϊκού νότου και αναδιανομή των πλεονεκτημάτων της ΟΝΕ σε όλα τα μέλη της. Όμως η γερμανική επιμονή για περιορισμό των ελλειμμάτων και της εσωτερικής ζήτησης, προκειμένου να ενισχυθεί δήθεν η ανταγωνιστικότητα της γερμανικής οικονομίας και να αυξηθούν έτσι οι εξαγωγές της καθιστά στην πραγματικότητα πιο δύσκολο για τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες να ανακτήσουν την ανταγωνιστικότητά τους. Με τον τρόπο αυτό όμως η Γερμανία μετατρέπεται στο βασικό πρωταγωνιστή της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους. Επομένως, για όσο διάστημα η Γερμανία θα είναι η «Κίνα της Ευρωζώνης» και θα ακολουθεί το μοναχικό της δρόμο προς τον οικονομικό εθνικισμό, τα χρέη και τα ελλείμματα της ευρωπαϊκής περιφέρειας θα αυξάνονται παρά τις όποιες μνημονιακές επιλογές οι οποίες επιβάλλουν μειώσεις στους μισθούς στο όνομα της δήθεν ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας.

Η λειτουργία της ευρωζώνης θα μπορούσε να δρομολογήσει την οικονομική ολοκλήρωση σε μια περισσότερο ισόρροπη ανάπτυξη μόνο εάν συνδύαζε και υπέρ του ευρωπαϊκού νότου τα θετικά της κυκλοφορίας ενός ενιαίου νομίσματος με τις αναγκαίες κοινωνικές και πολιτικές αντισταθμίσεις στη βάση της ευρωπαϊκής κοινοτικής αλληλεγγύης. Αυτό προϋποθέτει πέραν των άλλων μεταφορά πόρων για επενδύσεις και κοινωνικές μεταβιβάσεις. Προϋποθέτει τη λειτουργία ενός είδους αναδιανεμητικού μηχανισμού ο οποίος θα στηρίζει τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες της ΕΕ μεταφέροντας πλούτο από τον ευρωπαϊκό βορρά. Πλούτο ο οποίος έχει ήδη συσσωρευτεί από την υπερχρέωσή του ευρωπαϊκού νότου με δάνεια τα οποία έχουν χορηγήσει οι τράπεζες του βορρά προκειμένου οι λαοί του ευρωπαϊκού νότου να καταναλώνουν τα προϊόντα που παράγει ο γαλλογερμανικός άξονας.

Καθώς όμως αυτό δεν έγινε η ευρωζώνη λειτουργεί πλέον μονοδιάστατα υπέρ των ισχυρά οικονομικά χωρών της ΕΕ και εντείνει την οικονομική εξάρτηση των χωρών του νότου από τον ευρωπαϊκό βορρά και κυρίως τη Γερμανία με αποτέλεσμα η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση να μετατραπεί πλέον από Ένωση κρατών και λαών σε Ευρωπαϊκή Ένωση των δανειστών. Στο πλαίσιο αυτό τα κράτη μέλη της ευρωζώνης από εταίροι διαχωρίστηκαν σε δανειστές και οφειλέτες αντίστοιχα. Έτσι τα κράτη μέλη της ΕΕ που ανήκουν κυρίως στην περιφέρεια δανείζονται είτε απευθείας από τα κράτη του ευρωπαϊκού βορρά είτε μέσω του ΕFSF. Επομένως, η Ε.Ε. μετατρέπεται σιγά-σιγά σε μια ένωση δανειστών και αυτό είναι καθοριστικό στοιχείο που πρέπει να το επισημάνει κανείς, διότι μέσα σε αυτό το πλαίσιο λειτουργεί πλέον η

ίδια η Ε.Ε. και τα θεσμικά της όργανα. Η ΕΕ των δανειστών επιμολύνει πλέον και τη λειτουργία των θεσμών της και έτσι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αντί να στηρίζει υποτίθεται το κοινό συμφέρον, το ευρωπαϊκό, το κοινοτικό, στηρίζει το συμφέρον των δανειστών.

Κατ' ακολουθία ο κ. Όλι Ρεν έχει μετατραπεί σε γκαουλάιτερ των δανειστών, αντί να παίζει το ρόλο που του έχει αναθέσει η Συνθήκη της ΕΕ. Γι' αυτό εδώ και πολύ καιρό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν ασχολείται με τα θέματα του ανταγωνισμού ή της κοινωνικής Ευρώπης, διότι οι δανειστές δεν θέλουν να λειτουργήσουν οι διατάξεις περί ανταγωνισμού ή οι διατάξεις περί κοινωνικών ρυθμίσεων της Ε.Ε. στην Ελλάδα και κατ' αυτόν τον τρόπο η Κομισιόν έχει μετατραπεί σε γκαουλάιτερ των κρατών μελών της ΕΕ που δρουν ως δανειστές και κυρίως των μεγαλοπιστωτών και ιδίως της Γερμανίας. Το ίδιο ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η κατά τον τρόπο αυτό λειτουργία της ΕΕ έχει ως αποτέλεσμα να μετατραπεί η χώρα μας σε προτεκτοράτο της ΕΕ και κυρίως της Γερμανίας. Οι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ δεν πρόκειται να δεχθούμε τη μετατροπή της πατρίδας μας σε προτεκτοράτο καμιάς χώρας και καμιάς τρόικας. Για το λόγο αυτό άλλωστε συγκροτηθήκαμε ως πολιτικό κίνημα. Ένα κίνημα πατριωτικό, δημοκρατικό που παλεύει για μια Ελλάδα πραγματικά ανεξάρτητη στο πλαίσιο μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης των κρατών-εθνών η οποία οφείλει να σέβεται την εθνική μας ταυτότητα.

4. Το Μνημόνιο

Ερχόμαστε τώρα στην λειτουργία του Μνημονίου. Στο πλαίσιο αυτό δεν ακούσαμε καμία αυτοκριτική από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, που μας οδήγησε στο Μνημόνιο. Και κατά την συζήτηση του προσχεδίου του κρατικού προϋπολογισμού 2013, είχα προκαλέσει τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, χωρίς να είναι προσωπικό το θέμα, αλλά πολιτικό, να μας πει πώς και με τι προϋποθέσεις, οδηγήθηκε η Ελλάδα στην κρίση δανεισμού. Δηλαδή, ενώ οι αγορές είχαν προσφέρει 53,4 δισ. ευρώ στο πρώτο τρίμηνο του 2010, για να καλυφθεί το δανειακό πρόγραμμα της Ελλάδος, που ήταν 53 δισ. ευρώ, δηλαδή ενώ οι αγορές μας πρόσφεραν όσα ακριβώς ζητούσαμε, για ποιο λόγο οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, οι οποίοι ομιλούν σε αυτή την Αίθουσα και κάνουν αναλύσεις για το πώς δήθεν θα σωθεί η χώρα, γιατί όταν αυτοί είχαν την ευθύνη διακυβέρνησης του Υπουργείου Οικονομικών δεν δανείστηκαν τα χρήματα αυτά την εποχή εκείνη; Διότι, αν τα είχαν δανειστεί, δεν θα δημιουργούνταν η κρίση δανεισμού και δεν θα προσφεύγαμε στο ΔΝΤ και στον ευρωπαϊκό μηχανισμό δήθεν στήριξης.

Δεύτερον, οι άνθρωποι αυτοί που είχαν τις τύχες της χώρας στα χέρια τους – γι' αυτό κι εμείς ζητάμε να γίνει εξεταστική επιτροπή και μάλιστα ζητάμε να προχωρήσει και η μήνυση για εσχάτη προδοσία που έχουν καταθέσει ορισμένοι πολίτες κατά του κ. Παπανδρέου και του κ. Παπακωνσταντίνου – οι άνθρωποι, λοιπόν, αυτοί πρέπει να εξηγήσουν από πότε συζητούσαν την προσφυγή της χώρας στο ΔΝΤ.

Σε σχέση με το Μνημόνιο θα πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτό αποτελεί ένα θεσμικό υβρίδιο μέσα από το οποίο επιβάλλεται ο Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος της χώρας και διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα των δανειστών.

Το Μνημόνιο στηρίζεται στη θεωρία του αποπληθωρισμού δηλαδή στη μείωση μισθών και τιμών. Πέτυχε άραγε το Μνημόνιο μείωση των τιμών; Καμία μείωση των τιμών. Μείωση των μισθών; Ραγδαία. Αυτό είχε δύο σημαντικές επιπτώσεις.

Πρώτον η μείωση των μισθών (και των συντάξεων) και η πολιτική της λιτότητας που επέβαλε το Μνημόνιο οδήγησαν σε δραστική μείωση των εισοδημάτων και στη μείωση της κατανάλωσης με αποτέλεσμα την περαιτέρω ύφεση και τη μείωση των κερδών του ιδιωτικού τομέα. Άμεση συνέπεια ήταν η μείωση των φορολογικών εσόδων του κράτους αφού άρχισαν να εισπράττονται λιγότεροι έμμεσοι φόροι (ΦΠΑ, φόρος καυσίμων κλπ) αλλά και φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων. Επομένως η μείωση των μισθών στην Ελλάδα που επέφερε η θεωρία του αποπληθωρισμού δεν ήταν μόνο κοινωνικά άδικη αλλά οδήγησε ταυτόχρονα στην ύφεση, στην ανεργία και στην συνακόλουθη μείωση των δημοσίων εσόδων και εν τέλει στην αδυναμία μείωσης του δημοσίου χρέους.

Δεύτερον, όταν στηρίζει κανείς την οικονομική ανάπτυξη της χώρας στα χαμηλά μεροκάματα, σημαίνει ότι προδιαγράφει ένα μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης που θα βασίζεται σε μια οικονομία εντάσεως εργασίας. Δηλαδή, κινεζοποίηση της Ελλάδας. Δηλαδή, επιδιώκεται η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας με βάση τη μείωση των μισθών. Επιδιώκεται λοιπόν να διαμορφωθούν μισθοί στην Ελλάδα αντίστοιχοι με αυτούς της Βουλγαρίας τουλάχιστον. Πρόκειται όμως για μια αδιέξοδη πολιτική αφού η Ελλάδα δεν μπορεί να μειώσει το επίπεδο των μισθών στα αντίστοιχα επίπεδα των χωρών της Ασίας προκειμένου να τις ανταγωνιστεί. Αντίθετα η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας πρέπει να στηριχθεί στην ποιότητα των ελληνικών προϊόντων, στην καινοτομία, στο σχεδιασμό, στην ενσωμάτωση τεχνολογίας και στην παραγωγή προϊόντων φιλικών προς το περιβάλλον. Έτσι εξηγείται η αύξηση των ελληνικών εξαγωγών στην Τουρκία, τη Ρωσία, την Ινδία και τις χώρες της Μέσης Ανατολής το 2012, σε χώρες δηλαδή με χαμηλότερο εργατικό κόστος έναντι μείωσης εξαγωγών προς τις χώρες της ΕΕ που περιγράφεται στη σελίδα 21 της Εισηγητικής Έκθεσης του Προϋπολογισμού 2013.

Άκουσα και άλλα ενδιαφέροντα από τον κ. Σαχινίδη, περί άλλου μοντέλου, ποιο είναι το άλλο μοντέλο; Είναι όπως προανέφερα η επένδυση στη γνώση και την τεχνολογία. Τότε γίνεται κανείς παραγωγικός. Μα, πώς θα επενδύσεις στη γνώση και την τεχνολογία, όταν το ίδιο το Μνημόνιο επιβάλλει μείωση των δαπανών για την παιδεία, την τεχνολογία και τις παρεμβάσεις που πρέπει να κάνει το κράτος;

Γι' αυτό το λόγο φεύγουν οι Έλληνες επιστήμονες και έχουμε αυτή την αφαίμαξη εγκεφάλων, το brain drain. Έχει επενδύσει η ελληνική οικογένεια, ο καθένας από εμάς, για να μορφώσει τα

παιδιά του, έχει επενδύσει το κράτος στην παιδεία και όμως φεύγουν πλέον πολλοί επιστήμονες, προς άλλες χώρες της Ε.Ε. Έτσι πέραν του συναισθηματικού και πολιτισμικού στοιχείου που ενέχει η αναγκαστική μετανάστευση των παιδιών μας, υπάρχει πλέον σε καθαρά οικονομικό επίπεδο μεταφορά κεφαλαίων στο εξωτερικό. Αυτά μπορείς να τα αντιμετωπίσεις όταν επιμένεις στο μοντέλο του Μνημονίου, δηλαδή στον αποπληθωρισμό;

Έρχεται, λοιπόν, το ΔΝΤ και μας λέει σε πρώτη φάση ότι θα πετύχουμε τη μείωση του χρέους μέσα από τη μείωση των ελλειμμάτων. Και ενώ έγινε μείωση των ελλειμμάτων, εξαθλιώνοντας όλη την ελληνική κοινωνία, το χρέος τελικά έχει αυξηθεί. Άρα, λοιπόν, η βασική επιλογή που έκανε το ΔΝΤ, ήταν ένα αποτυχημένο μοντέλο. Γνώριζε το ΔΝΤ ότι το μοντέλο του αποπληθωρισμού θα αποτύχει, αυτό μας το έχει καταγγείλει και ο κ. Ρουμελιώτης. Ότι ήταν δηλαδή γνωστό εκ των προτέρων ότι δε πρόκειται να βγάλει κανένα αποτέλεσμα η συνταγή του αποπληθωρισμού. Γιατί όμως υιοθετήθηκε το Μνημόνιο θα διερωτηθεί κανείς αφού ήταν γνωστό ότι θα αποτύχει. Είναι απλό και το έχουμε καταγγείλει ευθύς εξ αρχής. Το ΔΝΤ και οι διεθνείς δανειστές δεν είχαν στόχο να διασώσουν τη χώρα, όπως μας λένε εδώ οι της συγκυβέρνησης, αλλά στόχος τους ήταν η υπερχρέωση της ελληνικής οικονομίας. Διότι, με την υπερχρέωση, θα μπορούσαν να περάσουν στο δεύτερο στάδιο, δηλαδή να «βάλουν χέρι στα ασημικά» της πατρίδας μας, δηλαδή, να «βάλουν χέρι» στον υποθαλάσσιο πλούτο, στον ορυκτό πλούτο, να πάρουν αντί πινακίου φακής κάθε δημόσια επιχείρηση. Και αυτό το σχέδιο έχει αρχίσει να υλοποιείται και με αφορμή την πρόσφατη ψηφοφορία για τις ιδιωτικοποιήσεις, με κύριο όργανο το ΤΑΙΠΕΔ, που είναι ένα όργανο στην υπηρεσία των δανειστών, όπου όλες οι εισπράξεις θα πάνε σε έναν ειδικό λογαριασμό για την αποκλειστική εξυπηρέτηση του χρέους. Αυτό, λοιπόν, ήταν το σχέδιο των δανειστών.

Έτσι η εφαρμογή του Μνημονίου οδήγησε σε πλήρη διάλυση την ελληνική οικονομία. Με κύρια χαρακτηριστικά την ύφεση, την ανεργία, τη διάλυση του κοινωνικού κράτους και την πτώχευση της ελληνικής οικογένειας. Και τώρα βρισκόμαστε στη δεύτερη φάση. Στη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και στην μετατροπή της χώρας μας σε προτεκτοράτο των δανειστών οι οποίοι επιδιώκουν μάλιστα τη δημιουργία ειδικού λογαριασμού στην ΕΚΤ, τον οποίο θα διαχειρίζεται η τρόικα και στον οποίο θα κατατίθενται όχι μόνο τα ποσά των δανείων αλλά και τα ποσά των εσόδων του ελληνικού κράτους για την εξόφληση του χρέους όπως είναι το ΦΠΑ και τα τίμημα των ιδιωτικοποιήσεων.

5. Εισαγωγικές παρατηρήσεις επί του Προϋπολογισμού 2013

Μέσα λοιπόν στο μνημονιακό αυτό πλαίσιο συντάχθηκε το σχέδιο του προϋπολογισμού (Σ/Π) για το έτος 2013.

Προχωρούμε λοιπόν στη διατύπωση ορισμένων προκαταρκτικών συμπερασμάτων.

1. Τα μνημονιακά μέτρα που έχουν ληφθεί μέχρι στιγμής ανέρχονται σε 49 δις ευρώ (βλ. σελ. 16 Εισαγωγικής Έκθεσης Σ/Π).

Πρόκειται για πραγματικό κοινωνικό Αρμαγεδδώνα που οδήγησε στην εξαθλίωση της ελληνικής κοινωνίας. Καθημερινά πλέον έρευνες αποκαλύπτουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο πληθυσμός της χώρας από την εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής.

Στις 2 Νοεμβρίου 2012 με δελτίο τύπου η Ελληνική Στατιστική Αρχή παρουσίασε τα αποτελέσματα της έρευνας εισοδήματος και συνθηκών διαβίωσης των νοικοκυριών έτους 2011 απ' όπου προκύπτει ότι η στέρηση βασικών αγαθών και υπηρεσιών (δυσκολία ικανοποίησης βασικών αναγκών, ανεπαρκείς συνθήκες στέγασης, επιβάρυνση από τις δαπάνες στέγασης, αδυναμία αποπληρωμής δανείων ή αγορών με δόσεις, δυσκολίες στην πληρωμή πάγιων λογαριασμών, δυσκολία αντιμετώπισης των συνήθων αναγκών, ποιότητα ζωής) δεν αφορά μόνο το φτωχό πληθυσμό αλλά και μέρος του μη φτωχού πληθυσμού και ιδιαίτερα τα παιδιά (βλ. http://www.statistics.gr/portal/page/portal/ESYE/BUCKET/A0802/PressReleases/A0802_SF_A10_DT_AN_00_2011_08_F_GR.pdf).

2. Παρά τη μνημονιακή φορολογική λαίλαπα τελικά τα φορολογικά έσοδα του κράτους μειώθηκαν (βλ. ό.π. σελ. 16 Εισαγωγικής Έκθεσης Σ/Π).
3. Σε σχέση με τη σύνθεση των φορολογικών εσόδων κατά κατηγορία ο λόγος εμμέσων/ αμέσων φόρων είναι 1,23 που σημαίνει ότι για άλλη μια χρονιά συνεχίζεται η αφαίμαξη των λαϊκών και μεσαίων στρωμάτων (βλ. ό.π. σελ. 73 Εισαγωγικής Έκθεσης Σ/Π).
4. Το PSI οδήγησε σε ανάγκη επιπλέον χρηματοδότησης, του γνωστού δεύτερου δανειοδοτικού πακέτου των 130 δισ. ευρώ (βλ. ό.π. σελ. 17).
5. Συνεχίζεται για πέμπτη συνεχή χρονιά η βαθειά ύφεση που πλήττει τη χώρα ήδη από το 2008 παρά τα 350 δισεκατομμύρια ευρώ με τα οποία το κράτος και οι ελληνικές τράπεζες δανειοδοτήθηκαν από ΔΝΤ, χώρες της ευρωζώνης και ΕΚΤ (βλ. ό.π. σελ. 17). Λόγω της παρατεταμένης ύφεσης το ΑΕΠ μειώθηκε το ίδιο χρονικό διάστημα συνολικά κατά 20%. Αυτό σημαίνει ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού πήγαν χαμένες και δεν έπιασαν τόπο. Ειδικότερα το 2012 το ΑΕΠ μειώνεται κατά 6,5%, ενώ το 2013 θα μειωθεί κατά 4,5%. Η συνεχής μείωση λοιπόν του ΑΕΠ εξανεμίζει τις υποτιθέμενες δυνατότητες σταδιακής αποπληρωμής του δημοσίου χρέους μέσω των δήθεν αυξημένων δημοσίων εσόδων.
6. Ο επίσημος αριθμός των ανέργων ανέρχεται σε 1.261.604. Φυσικά ο ανεπίσημος αριθμός των ανέργων είναι πολύ μεγαλύτερος. Έτσι επιβεβαιώθηκε πλέον ο κ. Γιώργος Παπανδρέου, που είχε πει ότι θα υπάρχει μόνο ένας εργαζόμενος σε κάθε ελληνική οικογένεια.
7. Σε σχέση με τις πιστωτικές εξελίξεις, δηλαδή, τη χρηματοδότηση του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα από τις τράπεζες παρατηρεί κανείς μια σταθερή μείωση της χρηματοδότησης του ιδιωτικού τομέα κατά το διάστημα από τον Ιούλιο του 2011 ως τον Αύγουστο του 2012 (βλ. ό.π. σελ. 20 Σ/Π). Πρόκειται για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι διάφοροι κυβερνώντες μας διαβεβαίωναν ότι η συνεχής και σταθερή ενίσχυση των τραπεζών με ενέσεις ρευστότητας από το ελληνικό κράτος θα οδηγούσαν δήθεν τα πιστωτικά ιδρύματα της χώρας να ρίξουν χρήμα στην αγορά. Επομένως και σήμερα όσοι ισχυρίζονται ότι τα κεφάλαια της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών θα πέσουν δήθεν στην αγορά παραπλανούν τους πολίτες. Άλλωστε η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών γίνεται όχι με ρευστό αλλά με τίτλους του ΕΤΧΣ (EFSF) (βλ. ό.π. σελ. 127) δηλαδή «με χαρτιά» που αξιοποιούνται προκειμένου να ρυθμιστούν λογιστικά τα ζητήματα της

κεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Έτσι οι τράπεζες ακόμη και μετά την ανακεφαλαιοποίηση δεν πρόκειται να ρίξουν ζεστό χρήμα στην αγορά, όπως μας λένε οι της συγκυβέρνησης. Πολύ δε περισσότερο αφού η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε βαθιά ύφεση και η δανειοληπτική ικανότητα των διαφόρων επιχειρήσεων βρίσκεται στο κόκκινο.

8. Το κράτος έχει κηρύξει στην πράξη μια οιονεί στάση πληρωμών αφού οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου ανέρχονται σύμφωνα με το Σ/Π σε 7.902 εκατ. ευρώ τον Αύγουστο του 2012 (βλ. ό.π. σελ. 63). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στα έτη 2012 και 2013 έχει προβλεφθεί πίστωση ύψους 7 δισεκατομμυρίων ευρώ για την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης. Σύμφωνα όμως με το δημοσιευθέν, στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών, δελτίο με τα στοιχεία της Γενικής Κυβέρνησης για τον μήνα Σεπτέμβριο 2012 ήδη τον μήνα Σεπτέμβριο οι συνολικές οφειλές ανέρχονταν στα 8.294 εκατ. έναντι 6.728 εκατ. τον Δεκέμβριο 2011. Αν ληφθεί υπόψη και η χαμηλή χρηματοδότηση των φορέων το τελευταίο διάστημα, λόγω των περιορισμένων διαθεσίμων του Ελληνικού Δημοσίου, με τις συντηρητικότερες εκτιμήσεις οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου υπερβαίνουν πλέον τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ, με αποτέλεσμα τα προβλεπόμενα 7 δισεκατομμύρια να μην μπορούν να λύσουν το υφιστάμενο πρόβλημα, δημιουργώντας εκ νέου υπόλοιπο ληξιπρόθεσμων οφειλών.

6. Ειδικότερες παρατηρήσεις σε σχέση με τον Προϋπολογισμό 2013

6.1.Οικονομικές εξελίξεις 2011-2013

Όπως περιγράφεται και στο κείμενο του Σ/Π, όλοι οι δείκτες που αποτυπώνουν την οικονομική κατάσταση της χώρας μας όλη την τριετία, πλην των εξαγωγών, είναι αρνητικοί γεγονός που καταδεικνύει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι το Μνημόνιο κυριολεκτικά διέλυσε την ελληνική οικονομία. Αυτό συνοπτικά αποτυπώνεται στον κατωτέρω πίνακα:

Πίνακας Βασικών μεγεθών+ της Ελληνικής οικονομίας (% ετήσιες μεταβολές, σταθερές τιμές)			
	2011	2012	2013
ΑΕΠ	-7,1	-6,5	-4,5
Ιδιωτική κατανάλωση	-7,7	-7,7	-7,0
Δημόσια κατανάλωση	-5,2	-6,2	-7,2
Επενδύσεις	-19,6	-15,0	-3,7
Εξαγωγές	0,3	0,0	2,6
Εισαγωγές	-7,3	-10,1	-5,2
Δ.Τ.Κ.	3,1	1,1	0,8
Ποσοστό ανεργίας	16,5	22,4	22,8

Στο σημείο αυτό θα ήταν σκόπιμο να δούμε τα αντίστοιχα μεγέθη που περιγράφονταν στο σχέδιο προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2012 και την απόκλιση τους με τις νεότερες εκτιμήσεις για το 2012.

Πίνακας Εκτιμήσεων			
	2012 Εκτιμήσεις Σχεδίου Π/Υ 2012	2012 Εκτιμήσεις Σχεδίου Π/Υ 2013	Απόκλιση % Διαφορά
ΑΕΠ	-2,8	-6,5	132,1
Ιδιωτική κατανάλωση	-4,1	-7,7	87,8
Δημόσια κατανάλωση	-7,5	-6,2	-17,3
Επενδύσεις	-4,0	-15,0	275,0
Εξαγωγές	6,4	0,0	-100,0
Εισαγωγές	-2,8	-10,1	260,7
Δ.Τ.Κ.	0,6	1,1	83,3
Ποσοστό ανεργίας	17,1	22,4	31,0

Παρατηρούμε τις τεράστιες αποκλίσεις-αστοχίες όλων των μεγεθών, πλην δημόσιας κατανάλωσης, και εκτιμούμε ότι αντίστοιχες θα υπάρξουν και το 2013.

Ειδικότερα, επικεντρώνοντας την προσοχή μας στο Α.Ε.Π., παρατηρούμε τη συνεχή αναπροσαρμογή των μεγεθών για το 2012 σε συνεχώς χαμηλότερα επίπεδα, γεγονός που καταδεικνύει ότι το μίγμα της εφαρμοζόμενης μνημονιακής πολιτικής οδηγεί ολοένα και σε μεγαλύτερη ύφεση.

Πίνακας ΑΕΠ ποσά σε εκατ. ευρώ	
	ΑΕΠ 2012
Προϋπολογισμός 2012	212.544
Συμπληρωματικός προϋπ/σμός 2012	206.319
Εκτιμήσεις προσχεδίου 2013	200.906
Εκτιμήσεις σχεδίου προϋπολογισμού 2013	194.003

Λαμβάνοντας υπόψη επιπλέον τις αρνητικές μετρήσεις της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, όπως αυτές εμφανίζονται στον ακόλουθο πίνακα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η κατάσταση στην οικονομία ολοένα και χειροτερεύει.

Πίνακας Στοιχείων ΕΛ.ΣΤΑΤ		
Στοιχεία	Περίοδος	Τιμή
ΑΕΠ	Β' τρίμηνο 2012	-6,3
Δείκτης ανεργίας	Β' τρίμηνο 2013	23,6
Δείκτης τιμών παραγωγού στη βιομηχανία	Σεπτ. 12/Σεπτ. 11	5,0
Δείκτης κύκλου εργασιών στο λιανικό εμπόριο	Αυγ. 12/Αυγ. 11	-8,0
Οικοδομική δραστηριότητα	Ιούλιος 12/Ιούλιος 11	-47,7

6.2. Εκτέλεση Π/Υ 2012

- α) Η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος Γενικής Κυβέρνησης, η οποία σύμφωνα με το σχέδιο Π/Υ 2012 θα επιτυγχάνονταν το 2012 και θα ανέρχονταν στα 2.423 εκατ. ευρώ (ή 1,1% του Α.Ε.Π.), μετατράπηκε σε πρωτογενές έλλειμμα στον συμπληρωματικό Π/Υ/2012, ύψους 2.490 εκατ. ευρώ (ή 1,2% του Α.Ε.Π.) και τελικά αναθεωρήθηκε σε πρωτογενές έλλειμμα ύψους 2.396 εκατ. ευρώ (ή 1,2% του Α.Ε.Π.), σύμφωνα με τις τελικές εκτιμήσεις του σχεδίου. Η συνολική απόκλιση των εκτιμήσεων μεταξύ του Π/Υ 2012 και του προσχεδίου ανέρχεται στα **4.819 εκατ. ευρώ** (2.423+2.396).
- β) Μεγάλη απόκλιση στην επίτευξη των στόχων για τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού (Κ.Π.) και ειδικότερα των καθαρών εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού το 2012 σε σχέση με τον συμπληρωματικό προϋπολογισμό, η οποία ανέρχεται στα **3.703 εκατ. ευρώ** ή σε ποσοστό 7,2%.
- γ) Εντύπωση προκαλεί η προμήθεια που καταβάλλεται για τη λήψη δανείων στο EFSF, ύψους **565,0 εκατ. ευρώ**.
- δ) Πάντως το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού διαμορφώνεται στα **13.386 εκατ.** έναντι πρόβλεψης στον συμπληρωματικό προϋπολογισμό 15.083 εκατ. ευρώ.
- ε) Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης (περιλαμβάνονται όλοι οι φορείς της δηλαδή κράτος, νομικά πρόσωπα, ΟΤΑ, ΟΚΑ) εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 12.882 εκατ. έναντι στόχου στον συμπληρωματικό 13.732 εκατ. (δηλαδή διαφορά 850 εκατ.) Η μείωση οφείλεται κυρίως στην πληρωμή για τόκους (διαφορά 755 εκατ. μεταξύ 2012 και 2011)

6.3. Σύγκριση μεγεθών 2011-2013

Από την ανάγνωση του σχεδίου του προϋπολογισμού οικον. έτους 2013 προκύπτουν τα ακόλουθα:

- α) Παρά την φορολογική αφαίμαξη των νοικοκυριών, οι άμεσοι φόροι το χρονικό διάστημα 2011-2013 παραμένουν περίπου στο ίδιο ύψος (20.318 εκατ. ευρώ το 2011 και 19.877 εκατ. ευρώ το 2013), ενώ οι έμμεσοι φόροι το ίδιο χρονικό διάστημα μειώνονται από 28.632 εκατ. σε 24.430 εκατ. ή σε ποσοστό 14,7%, γεγονός που καταδεικνύει με τον καλλίτερο τρόπο την αδυναμία απόδοσης οποιουδήποτε φορολογικού μέτρου στην

κατάσταση μακροχρόνιας ύφεσης στην οποία έχει περιέλθει η οικονομία λόγω του Μνημονίου.

- β) Οι δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις του κρατικού προϋπολογισμού μειώνονται το χρονικό διάστημα 2011 – 2013 από 20.328 εκατ. στα 17.511 εκατ. δηλαδή 2.817 εκατ. ή σε ποσοστό 13,9%.
- γ) Οι σχεδιαζόμενες δημοσιονομικές παρεμβάσεις το 2013 αγγίζουν τα 9,4 δισεκατομμύρια και αφορούν παρεμβάσεις στο σκέλος των δαπανών ύψους 7,6 δισεκατομμυρίων και παρεμβάσεις 1,8 δισεκατομμυρίων στο σκέλος των εσόδων. Οι παρεμβάσεις στις δαπάνες αφορούν κυρίως περικοπή μισθολογικών δαπανών (1,2 δισ.), μείωση συντάξεων (4,7 δισ.) αλλά και περικοπές επιδομάτων δαπανών υγειονομικής περίθαλψης κλπ. Αλλά και στα έσοδα σχεδιάζονται μειώσεις των επιστροφών και της επιδότησης του ΕΦΚ στους αγρότες και λοιπές παρεμβάσεις χωρίς να υπάρχει στόχευση στην ελάφρυνση των ήδη βεβαρημένων ευπαθών ομάδων και μεσαίων εισοδημάτων.
- δ) Εντύπωση τέλος προκαλεί ότι με τις παρεμβάσεις των νέων μέτρων το εκτιμώμενο ΑΕΠ περιορίζεται το 2013 στα 183.049 εκατ. από 194.003 εκατ. το 2013 (ή σε ποσοστό 5,6%), γεγονός που επίσης καταδεικνύει τον αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα των μέτρων.

6.4.Εσοδα κρατικού προϋπολογισμού

Παρά την φορολογική αφαίμαξη των τελευταίων ετών, τα καθαρά έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού θα ανέλθουν στα 46.322 εκατ. έναντι 50.159 εκατ. το 2011 και 51.680 εκατ. το 2008 (δηλαδή μείωση 10,4% έναντι του 2008).

Ειδικότερα ο ΦΠΑ το 2013 θα ανέλθει στα 13.717 εκατ. έναντι 16.887 το 2011 και 18.243 εκατ. το 2008 (δηλαδή μείωση 24,8%) γεγονός που καταδεικνύει την καθίζηση της αγοράς με τον πλέον δραματικό τρόπο.

6.5.Δαπάνες κρατικού προϋπολογισμού

Εντυπωσιακές μειώσεις δαπανών στο σύνολο σχεδόν των Υπουργείων στον τακτικό προϋπολογισμό, έναντι του 2012 με εξαίρεση το Υπ. Εσωτερικών και το Υπ. Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Βασικοί τομείς της δημόσιας διοίκησης, με σημαντικά μειωμένο προσωπικό, θα υποστούν μεγάλες μειώσεις με αποτέλεσμα να υπάρχει αμφιβολία αν θα καταστεί δυνατή η εκπλήρωση του ρόλου τους. Μπορεί να λειτουργήσει επαρκώς η Δημόσια Ασφάλεια με μείωση στο Υπ. Δημόσιας Τάξης 8,4%, ο τομέας της Εθνικής Άμυνας με μείωση 14,3%, η Υγεία με μείωση 9,5%, η Δικαιοσύνη με μείωση 12,7% και η Παιδεία με 10%.

Μπορεί να γίνει ανταγωνιστικός ο Τουρισμός με μείωση 22,6%, η Αγροτική Ανάπτυξη με μείωση 20,3%. Μπορεί το Υπ. Εργασίας να καλύψει τις αυξημένες ανάγκες των Ταμείων με μειωμένο προϋπολογισμό κατά 4,7%;

Το προηγούμενο έτος το ποσό που είχε προβλεφθεί για εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών της Γεν. Κυβέρνησης ήταν 6.000 εκατ., ενώ στην εισηγητική έκθεση προβλέπονται 3.500 εκατ. το 2012 και 3.500 εκατ. το 2013, δηλαδή συνολικά 7.000 εκατ. γεγονός που αποδεικνύει ότι οι υποχρεώσεις των φορέων της Γεν. Κυβέρνησης συνεχίζονται να αυξάνονται.

6.6.Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ)

Το ΠΔΕ συνεχίζει την πτωτική του πορεία και θα ανέλθει στα 6.850 εκατ. το 2013, όταν το 2010 ήταν 8.454 εκατ. και το 2008 ήταν 9.624 εκατ. Βέβαια το ΠΔΕ θα μπορούσε να αποτελέσει βασικό μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας.

6.7.Νομικά Πρόσωπα πλην ΑΚΑΓΕ

Τα έσοδα τους περιορίζονται από 3.082 εκατ. το 2012 στα 2.315 εκατ. το 2013 και τα έξοδα τους από 2.869 εκατ. στα 2.575 εκατ. με αποτέλεσμα το θετικό ισοζύγιο το 2012 (212 εκατ.) να μετατρέπεται σε αρνητικό (259 εκατ.) το 2013.

Σημειώνεται ότι τα νομικά πρόσωπα λόγω των μειωμένων επιχορηγήσεων και του PSI αναλώνουν τα διαθέσιμά τους με αποτέλεσμα να επιτείνεται το πρόβλημα.

6.8.ΟΚΑ

Περιλαμβάνονται τα Ασφαλιστικά Ταμεία και τα Νοσοκομεία. Το έλλειμμα του 2012 ύψους 953 εκατ., σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση θα γίνει πλεόνασμα ύψους 3.178 εκατ. λόγω των μειώσεων των συντάξεων (από 24.620 εκατ. το 2012 στα 22.547 εκατ. το 2013) και των λοιπών μεταβιβάσεων από 11.297 στα 8.706 εκατ. ευρώ (περιλαμβάνονται επιδόματα ανεργίας, φαρμακευτική δαπάνη και άλλες παροχές σε ασφαλισμένους).

Θεωρείται υψηλού ρίσκου η πρόβλεψη ότι το 2013 --σε μια περίοδο που η ανασφάλιστη εργασία είναι κανόνας και όχι εξαίρεση, η μείωση μισθών μεγάλη και η αδυναμία των εργοδοτών για την καταβολή των εισφορών δεδομένη-- θα εισπραχθούν 20.565 εκατ. έναντι 20.436 εκατ. το 2012. Σημειώνεται ότι το 2009 οι εισπραχθείσες ασφαλιστικές εισφορές ανήλθαν στα 22.069 εκατ.

Επίσης φιλόδοξη κρίνεται η πρόβλεψη ότι οι αυξημένες ανάγκες των ασφαλιστικών ταμείων και των νοσοκομείων το 2013, λόγω ύφεσης, ανεργίας κλπ θα αντιμετωπισθούν με μειωμένη επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό (14.871 εκατ. το 2013 έναντι 15.624 εκατ. το 2012).

6.9.ΟΤΑ

Και ο υποτομέας αυτός κρίνεται αμφίβολο αν θα πετύχει την αύξηση του πλεονάσματος από 146 εκατ. το 2012 στα 439 εκατ. το 2013, όταν είναι γνωστό ότι πολλοί δήμοι αδυνατούν να λειτουργήσουν και είναι έτοιμοι να κατεβάσουν «ρολά».

6.10.ΔΕΚΟ

Και σε αυτό τον τομέα είναι φιλόδοξος ο στόχος της διεύρυνσης του πλεονάσματος στα 208 εκατ. το 2013 από 139 το 2012. Το μόνο σίγουρο στοιχείο αποτελεί η μείωση των δαπανών προσωπικού από 635 εκατ. το 2012 στα 494 το 2013 (μείωση 22,2%)

Τέλος θα πρέπει να επισημανθεί ότι τα στοιχεία για τους υποτομείς ελήφθησαν από τους αναλυτικούς πίνακες της εισηγητικής έκθεσης από σελίδα 113 μέχρι σελίδα 120 και παρουσιάζονται διαφοροποιημένα, σε σχέση με τον βασικό πίνακα 3.4, κυρίως λόγω των προσαρμογών που εμφανίζονται στον πίνακα.

7. Δημόσιο Χρέος

7.1.Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Σε σχέση με το δημόσιο χρέος θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι ενώ η Ελλάδα το 2004 είχε δημόσιο χρέος 131 δισεκατομμύρια ευρώ όταν μπήκαμε στο Μνημόνιο το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευθεί στα 329 δισεκατομμύρια ευρώ όπως προκύπτει και από τον παρακάτω πίνακα που συντάχθηκε με βάση την Έκθεση του ΔΝΤ 10/110, 5/5/2010, σελ. 125.

Πίνακας Δημοσίου Χρέους							
Έτος	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Χρέος Γ.Κ. (δισ €)	131	152	163	188	227	264	329

Παρατηρεί λοιπόν κανείς την αλματώδη αύξηση του δημοσίου χρέους της χώρας μας στο πλαίσιο της λειτουργίας της ευρωζώνης. Αυτό οφείλεται στην ίδια τη λειτουργία της ευρωζώνης που συνέβαλε στην εξάπλωση των πρακτικών «χρηματοπιστικοποίησης» (financialization) της οικονομίας με αποτέλεσμα οι μεγαλομέτοχοι των ξένων και ελληνικών τραπεζών και οι λοιποί «ραντιέριδες» να διασφαλίζουν τεράστια ποσά υπεραξίας από την τοκογλυφική λειτουργία τους εις βάρος του υπερχρεωμένου Ελληνικού Δημοσίου χωρίς να ρισκάρουν ιδιαίτερα. Κι αυτό γινόταν μέσω της δανειοδότησης των ξένων και ελληνικών τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με χαμηλό επιτόκιο (περί το 1%) και την εν συνεχεία αγορά εκ μέρους των εν λόγω τραπεζών ελληνικών κρατικών ομολόγων με απόδοση επιτοκίου τουλάχιστον 5%, αφού η Συνθήκη της ΕΕ (νυν ΣΛΕΕ) απαγόρευε την απευθείας δανειοδότηση των κρατών μελών από

την ΕΚΤ. Με τον τρόπο λοιπόν αυτό σωρεύτηκε ένα τεράστιο επονείδιστο δημόσιο χρέος εις βάρος της πατρίδας μας.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης όπως προκύπτει από τον παρακάτω πίνακα (βλ. σελ. 129 Σ/Π) είναι δυσθεώρητο και μάλιστα το 2013 θα είναι αυξημένο σε σχέση με αυτό του 2012 αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι το Μνημόνιο έχει αποτύχει πλήρως και το δημόσιο χρέος έχει πλέον εντελώς ξεφύγει παρά τα συνεχή αντιλαϊκά μέτρα.

Πίνακας Χρέους Γενικής Κυβέρνησης				
Έτος	2010	2011	2012	2013
Χρέος Γ.Κ. (δισ €)	329.512	355.657	340.600	346.200
(ως % του ΑΕΠ)	148,3	170,6	175,6	189,1
ΑΕΠ (δισ €)	222.151	208.532	194.003	183.049

Το εντυπωσιακότερο στοιχείο όλων αποτελεί η εξέλιξη του Δημόσιου Χρέους, η οποία σύμφωνα με τον παραπάνω πίνακα 4.2 της Εισηγητικής Έκθεσης Προϋπολογισμού 2013 « Δημόσιο Χρέος Γεν. Κυβέρνησης» αναμένεται να ανέλθει στο 175,6% του ΑΕΠ το 2012 από 113,0% του ΑΕΠ το 2008, παρά το γεγονός ότι μειώθηκε λόγω της εθελοντικής ανταλλαγής ομολόγων κατά 106 δισ. ευρώ. Εξαιτίας όμως των απωλειών ΟΤΑ, ΟΚΑ και λοιπών νομικών προσώπων (20,7 δισ.), της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών (49 δισ.) του δημοσιονομικού ελλείμματος (15,0 δισ.) κ.λπ. παρουσιάζει εκ νέου αυξητικές τάσεις και τίθεται σε αμφισβήτηση η δυνατότητα πληρωμής του.

Πρώτη διαπίστωση από τα παρατιθέμενα στοιχεία είναι ότι η καθαρή επίπτωση του PSI στο ύψος του Δημοσίου Χρέους του 2012 ήταν τελικά μόνο 15 δισ. (βλ. σελ. 28 Προσχεδίου Κρατικού Προϋπολογισμού 2013), ενώ ως ποσοστό του ΑΕΠ το Δημόσιο Χρέος το 2012 υπερβαίνει το 2011 (175.6% το 2012 έναντι 170,6% το 2011).

Δεύτερη διαπίστωση είναι ότι η προσπάθεια σωτηρίας των τραπεζών με την ένεση των 49 δισ. έρχεται σε αντίθεση με την μείωση της περιουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών, ΟΤΑ και λοιπών νομικών προσώπων των οποίων μειώνεται η περιουσία κατά 16,0 δισ. ευρώ περίπου λόγω του PSI (το υπόλοιπο 4,7 δισ. περίπου το έλαβαν ως ομόλογα του EFSF).

Στο σημείο αυτό είναι σκόπιμο να παρουσιάσουμε τις εκτιμήσεις του οικονομικού επιτελείου για την πορεία του Δημόσιου Χρέους ως ποσοστού του Α.Ε.Π. για το 2012.

Πίνακας Διαμόρφωσης Δημόσιου Χρέους έτους 2012 ως % του Α.Ε.Π.		
	Ποσό σε εκατ. ευρώ	% ΑΕΠ
Προϋπολογισμός 2012	309.300	145,5
Εκτιμήσεις προσχεδίου 2013	340.600	169,5
Εκτιμήσεις σχεδίου 2013	340.600	175,6

Παρατηρούμε επίσης ότι συνεχώς αλλάζουν οι προβλέψεις για το δημόσιο χρέος και αυτό αφορά όχι μόνο την ελληνική πλευρά αλλά και την τρόικα και ιδίως τις εκτιμήσεις του ΔΝΤ που φαίνεται ότι έχει «χάσει πλέον τη μπάλα». Άλλες εκτιμήσεις έκανε τον Απρίλιο 2012, άλλες τον Ιούλιο 2012 άλλες τον Οκτώβριο 2012. Και όλες βεβαίως οι εκτιμήσεις προς τα πάνω. Δεν μπορούν και οι ίδιοι, οι υποτιθέμενοι εμπειρογνώμονες και γνώστες να δώσουν μια συγκεκριμένη απάντηση σε αυτά τα ζητήματα. Ειδικότερα το ΔΝΤ στις εξαμηνιαίες εκθέσεις του «World Economic Outlook» και «Fiscal Monitor» προβλέπει ότι το χρέος της χώρας μας για το 2012 θα ανέλθει στο 170,7% του ΑΕΠ έναντι πρόβλεψης 162,6% του ΑΕΠ τον περασμένο Ιούλιο και 153,2% του ΑΕΠ τον περασμένο Απρίλιο!!!» Παράλληλα τονίζει πως « Για το 2013 η πρόβλεψη του ΔΝΤ είναι ότι το δημόσιο χρέος της Ελλάδας θα ανέλθει στο 181,8% του ΑΕΠ έναντι πρόβλεψης 171% του ΑΕΠ τον περασμένο Ιούλιο και 160,9% του ΑΕΠ τον περασμένο Απρίλιο!!!»

7.2.Χαρακτηριστικά του δημοσίου χρέους

Όπως επισημάνθηκε στο πλαίσιο του PSI το δημόσιο χρέος σε πραγματικούς όρους μειώθηκε μόνο 15 δισεκατομμύρια ευρώ. Τίποτα άλλο. Όμως ενώ το δημόσιο χρέος πριν το PSI ρυθμιζόταν με βάση το ελληνικό δίκαιο, που σημαίνει ότι αρμόδια ήταν τα ελληνικά δικαστήρια, ότι οι δανειστές δεν μπορούσαν να κάνουν κατάσχεση κατά του ελληνικού δημοσίου σε περίπτωση μη εξόφλησης ή αναστολής πληρωμών, μετά το PSI εφαρμοστέο δίκαιο είναι το αγγλικό δίκαιο, που σημαίνει ότι οι υποθέσεις θα εκδικάζονται στα αγγλικά δικαστήρια ή σε δικαστήρια του εξωτερικού, ενώ ταυτόχρονα με τις σχετικές δανειακές συμβάσεις επιβάλλεται και η άρση της ασυλίας λόγω εθνικής κυριαρχίας. Αυτό σημαίνει ότι εν προκειμένω οι δανειστές αποκτούν το δικαίωμα κατάσχεσης των κατά λοιπά ακατάσχετων περιουσιακών στοιχείων του ελληνικού δημοσίου. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου ακολούθησε τα όσα συμφώνησε η κυβέρνηση Παπανδρέου στο πλαίσιο της πρώτης δανειακής σύμβασης με τις χώρες της ευρωζώνης και τη γερμανική τράπεζα KfW αναφορικά με την παραίτηση από την ασυλία λόγω εθνικής κυριαρχίας.

Περαιτέρω ο κ. Σαμαράς υποσχέθηκε προεκλογικά ότι θα κάνει διαπραγμάτευση. Και δεν έχει κάνει μέχρι στιγμής τίποτε. Έχουμε επανειλημμένα υποβάλει ερωτήσεις στην κυβέρνηση και έχουμε πει «θέλετε να κάνετε διαπραγμάτευση;» Πολύ ωραία. Αυτή τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατέχει ελληνικά ομόλογα ονομαστικής αξίας 50 δισ. ευρώ, τα οποία όμως

έχει αγοράσει καταβάλλοντας μόνο 38 δισεκατομμύρια ευρώ. Πηγαίνετε λοιπόν, κάντε μια διαπραγμάτευση εντός του πλαισίου -δεν σας λέμε να καταγγείλετε το μνημόνιο- και διαπραγματευτείτε να πληρώσετε στην ΕΚΤ τα 38 δισ., το κεφάλαιο δηλαδή που πλήρωσε συν ένα εύλογο τόκο 0,75%, όσο δηλαδή τοκίζει η ΕΚΤ τα κεφάλαια της. Αυτή είναι μια ρύθμιση που πρέπει να γίνει και να κερδίσουμε ως Ελλάδα τουλάχιστον 12 δισ. ευρώ. Αντ' αυτού τι βλέπουμε; Οι Γερμανοί δεν το θέλουν και προωθούν τη δανειοδότηση της Ελλάδας για να επαναγοράσει το χρέος που κατέχουν διάφοροι ιδιώτες, όχι η ΕΚΤ. Πρώτο πρόβλημα: Από την ώρα που θα γίνει αυτή η δανειοδότηση αμέσως θα αρχίσει να ανεβαίνει η τιμή των ομολόγων στη δευτερογενή αγορά. Επομένως περιορίζονται και τα ενδεχόμενα οφέλη από την εν λόγω ενέργεια.

Δεύτερον, θα πάρουμε δάνειο για να αγοράσουμε τα παραπάνω ομόλογα, τα οποία υπολογίζονται σε 60 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ και βρίσκονται στη δευτερογενή αγορά. Αυτό το δάνειο θα το πάρουμε από που και με ποιο επιτόκιο; Όλα αυτά γίνονται προκειμένου να μπορεί η ΕΚΤ να πληρωθεί τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου που κατέχει στην ονομαστική τους αξία και όχι στην τιμή κτήσης και έτσι να συνεχίσει να κερδοσκοπεί σε βάρος του ελληνικού λαού. Άλλωστε στις 20 Αυγούστου 2012 η ΕΚΤ πληρώθηκε στην ονομαστική του αξία ομόλογο του ελληνικού δημοσίου ύψους 3,2 δισ. ευρώ το οποίο αγόρασε στη δευτερογενή αγορά στο 60% της αξίας του με αποτέλεσμα να κερδίσει 1,28 δισ. ευρώ από τον μόχθο του ελληνικού λαού.

Από κει και πέρα, κατά πόσον το χρέος είναι διαχειρίσιμο ή βιώσιμο, έτσι όπως το λέτε. Αποδεικνύεται ότι με βάση τους όρους, τις προϋποθέσεις κ.λπ. το χρέος δεν είναι πλέον διαχειρίσιμο. Άρα λοιπόν, πώς θα ξεπεραστεί το υποτιθέμενο πρόβλημα, το οποίο δεν αφορά μόνο στο Δ.Ν.Τ., διότι, μερικοί λένε ότι το Δ.Ν.Τ. έχει βάλει το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους και άρα, το πολύ-πολύ να μην δώσει τα λεφτά το Δ.Ν.Τ., αλλά θα τα πάρουμε από την Ε.Ε.. Τα πράγματα δεν είναι έτσι αφού στις σχετικές ευρωπαϊκές αποφάσεις του Μαρτίου του 2011 περιλαμβάνεται η ρύθμιση ότι βασική προϋπόθεση στήριξης διαφόρων οικονομιών από το Eurogroup και από το Ecofin είναι να είναι το χρέος διαχειρίσιμο. Επομένως, πώς θα ξεπεραστούν όλα αυτά τα ζητήματα; Ποια είναι η στρατηγική την οποία έχει, επί του πρακτέου, η κυβέρνηση;

7.3.Δαπάνες Δημοσίου Χρέους

Το βασικό δημοσιονομικό πρόβλημα παραμένει. Έτσι παρά τα συνεχή μέτρα συνεχίζεται η αδυναμία τιθάσευσης του Χρέους της Γενικής Κυβέρνησης. Αυτό είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας κατανόησης από τους κυβερνητικούς εταίρους των συνεπειών των μέτρων που επιδεινώνουν την ύφεση, κάνουν αδύνατη την δημιουργία πλεονασμάτων και τελικά αυξάνουν το Χρέος. Για να γίνει κατανοητή η αδυναμία πρόβλεψης του Χρέους της Γενικής Κυβέρνησης παρουσιάζουμε πίνακα με την προβλεπόμενη εξέλιξη του στο ΜΠΔΣ 2012-2015, που κατατέθηκε τον Ιούνιο 2011 στη Βουλή και στο βασικό σενάριο του ΜΠΔΣ 2013-2016 που

κατατίθεται τώρα στη Βουλή και συμπεριλαμβάνει και τις επιπτώσεις των μέτρων που ήδη έχουν ληφθεί και ανέρχονται για το διάστημα 2011-2016 στο ποσό των 28 δισ. ευρώ περίπου.

Πίνακας Χρέους Γενικής Κυβέρνησης (ποσά σε εκατ.)			
	ΜΠΔΣ 2012-2015 (Ιούνιος 2011)	ΜΠΔΣ 2013-2016 (Νοέμβριος 2012)	% ΑΠΟΚΛΙΣΗ
2012	364.886	340.600	-6,7
2013	371.436	353.900	-4,7
2014	364.503	369.100	1,3
2015	351.356	390.000	11,0

Παρατηρούμε ότι μείωση του Χρέους επιτυγχάνεται μόνο το 2012 και 2013, λόγω όμως του PSI που δεν είχε συνυπολογισθεί κατά την κατάρτιση του ΜΠΔΣ 2012-2015 και στην συνέχεια αυξάνεται. Συνεπώς οι θυσίες των πολιτών που επιβαρύνθηκαν με τα αντιλαϊκά μέτρα δεν είχαν καμία ουσιαστική επίπτωση στην μείωση του Χρέους. Και παρά την αποτυχία των μέτρων, νέα μέτρα στην ίδια κατεύθυνση, ύψους 9,4 δισ. ενσωματώνονται στον κρατικό προϋπολογισμό 2013 για να επιδεινώσουν περαιτέρω τα οικονομικά και δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας.

Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημανθεί ότι οι διάφορες δαπάνες που σχετίζονται με την διαχείριση του Χρέους και παρουσιάζονται στην εισηγητική έκθεση Π/Υ 2013 (σελ. 133) με την ονομασία «Παράλληλες δαπάνες» στον Πίνακα 4.6 ακολουθούν από το 2010 και εντεύθεν αυξητική πορεία σε σχέση με την περίοδο πριν την ένταξη της χώρας μας στον μηχανισμό στήριξης. Ακολουθεί σχετικός πίνακας:

Πίνακας Παράλληλων Δαπανών Χρέους (ποσά σε εκατ.)	
ΕΤΟΣ	ΠΟΣΟ
2007	71
2008	72
2009	141
2010	246
2011	218
2012	565

Παρατηρούμε ότι το χρηματοδοτικό κόστος λήψης των δανείων από τον μηχανισμό στήριξης είναι κατά πολύ υψηλότερο από το αντίστοιχα κόστος πριν την ένταξη στον μηχανισμό.

7.4.Χρηματοδότηση Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης από Ελλάδα

Όπως προκύπτει από τους σχετικούς πίνακες της εισηγητικής έκθεσης (3.9,3.10 και 3.16) η χώρα μας συμμετέχει στην χρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης με το ποσό των 901 εκατ. το 2012 και 901 εκατ. το 2013. Κατά την άποψη μας για χώρες που οι ίδιες βρίσκονται στον μηχανισμό στήριξης δεν θα έπρεπε να χρηματοδοτούν τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης, δημιουργώντας αύξηση του Δημοσίου Χρέους.

8. Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2012-2016

Σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2012-2016 θα πρέπει να επισημάνουμε τα εξής:

8.1.Σύγκριση ΜΠΔΣ 2011-2015 και 2012-2016

Για την καλλίτερη κατανόηση του ΜΠΔΣ 2012-2016 θα ήταν σκόπιμο να δούμε τις αποκλίσεις μεταξύ του ΜΠΔΣ 2011-2015 που κατατέθηκε στη Βουλή τον Ιούνιο του 2011 και του σεναρίου βάσης που περιλαμβάνεται στο ΜΠΔΣ 2012-2016 για τα ίδια έτη και αποτελεί την εξέλιξη των δημοσιονομικών μεγεθών με βάση τα ήδη ληφθέντα μέτρα σε εφαρμογή του πρώτου ΜΠΔΣ.

8.2.Εξέλιξη βασικών δεικτών ελληνικής οικονομίας.

- α) Σύμφωνα με το ΜΠΔΣ 2011-2015 το ΑΕΠ αναμένονταν το 2012 να παρουσιάζει θετικό ρυθμό ανάπτυξης της τάξης του 0,8%, ενώ το 2013 θα υπήρχε επιπλέον ανάπτυξη 2,7%. Με τα νεότερα στοιχεία βέβαια έχουμε μείωση του ΑΕΠ το 2012 6,5% και περαιτέρω μείωση το 2013 της τάξης του 2,7%.
- β) Σύμφωνα επίσης με το ΜΠΔΣ 2011-2015 το ποσοστό ανεργίας θα αυξάνονταν μέχρι το 2012 και θα μειωνόταν σταθερά στη συνέχεια, λόγω των διαρθρωτικών αλλαγών. Με την κατάθεση του νέου ΜΠΔΣ 2012-2016, το ποσοστό ανεργίας θα συνεχίζει να αυξάνει και το 2013 πριν αρχίσει, σύμφωνα με το πρόγραμμα, η σταδιακή αποκλιμάκωσή του.

8.3.Μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής.

Α. Η απόδοση των μέτρων που ελήφθησαν συνεπεία του ΜΠΔΣ 2011-2015, με το Π/Υ 2012 και με τον συμπληρωματικό Π/Υ 2012 ανήλθαν στα 27.904 εκατ. ευρώ και αναλύονται ως εξής :

- I) Προσαρμογές στο σκέλος των δαπανών :13.398 εκατ.
- II) Προσαρμογές στο σκέλος των εσόδων:14.506 εκατ.

Αναλυτικότερα κατά κατηγορία:

- Εξορθολογισμός μισθολογικής δαπάνης	4.040 εκατ.
- Μειώσεις λειτουργικών δαπανών	502 εκατ.
- Καταργήσεις -Συγχωνεύσεις φορέων	501 εκατ.
- Αναδιοργάνωση ΔΕΚΟ	1.169 εκατ.
- Μείωση αμυντικών δαπανών	432 εκατ.
- Βελτίωση αποτελεσμάτων τομέα υγείας	636 εκατ.
- Εξορθολογισμός ιατροφαρμακευτικής δαπάνης	1.421 εκατ.
- Μείωση δαπανών ΟΚΑ	3.502 εκατ.
- Βελτίωση εσόδων ΟΚΑ	2.732 εκατ.
- Ενίσχυση φορολογικής συμμόρφωσης	3.355 εκατ.
- Μείωση φοροαπαλλαγών κλπ.	7.934 εκατ.
- Βελτίωση αποτελεσμάτων ΟΤΑ	775 εκατ.
- Εξορθολογισμός δαπανών ΠΔΕ	904 εκατ.

Ανάλυση κατ' έτος

ΠΙΝΑΚΑΣ 2 ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ							
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	ΣΥΝΟΛΟ
ΕΣΟΔΑ	4.621	6.401	1.367	253	1.247	480	14.369
ΔΑΠΑΝΕΣ	3.800	6.028	818	1.275	996	617	13.534
ΣΥΝΟΛΟ	8.421	12.429	2.185	1.528	2.243	1.097	27.903

Β. Πέραν αυτών των μέτρων λαμβάνονται σε εφαρμογή των μέτρων του ΜΠΔΣ 2012-2016 μέτρα συνολικού ύψους 14.244 εκατ. ευρώ που αναλύονται ως εξής :

Ι)Προσαρμογές στο σκέλος των δαπανών :10.354 εκατ.

ΙΙ)Προσαρμογές στο σκέλος των εσόδων : 3.890 εκατ.

Αναλυτικότερα:

- Αναδιάρθρωση δημόσιου τομέα	719 εκατ.
- Τοπική Αυτοδιοίκηση	210 εκατ.
- Μισθολόγιο	1.497 εκατ.

- Συντάξεις	5.475 εκατ.
- Επιδόματα πρόνοιας	307 εκατ.
- Υγειονομική περίθαλψη	1.113 εκατ.
- Δαπάνες Άμυνας	406 εκατ.
- Εκπαίδευση	133 εκατ.
- ΔΕΚΟ	495 εκατ.
- Αλλαγές στο φορολογικό σύστημα	3.890 εκατ.

Ανάλυση κατ' έτος

ΠΙΝΑΚΑΣ 3 ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ								
	2013	2014	2015	2016	ΣΥΝΟΛΟ			
ΕΣΟΔΑ	1782	2024	103	-19	3.890			
ΔΑΠΑΝΕΣ	7592	2162	426	174	10.354			
ΣΥΝΟΛΟ	9374	4186	529	155	14.244			

Κύριο χαρακτηριστικό των νέων μέτρων είναι η προσπάθεια υλοποίησης τους, κατά το μεγαλύτερο μέρος το 2013 και το 2014 (65,8 % το 2013 και 29,3% το 2014). Κυρίως αφορούν άμεση εκ νέου μείωση μισθών και συντάξεων. Συγκεκριμένα οι άμεσες μισθολογικές περικοπές είναι συνολικά 1.573 εκατ. (συμπεριλαμβανομένων και των μειώσεων στις ΔΕΚΟ) ενώ οι συνολικές μειώσεις των συντάξεων ανέρχονται στα 5.363 εκατ. (αφαιρουμένων των παράτυπα καταβαλλομένων συντάξεων).

Πέρα τούτων θα προκύψει περαιτέρω μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος με την αυξημένη συνεισφορά των ασφαλισμένων των ταμείων κατά 115 εκατ. καθώς και με τις προτεινόμενες παρεμβάσεις στο φορολογικό σύστημα με την μείωση των εκπτώσεων φορολογικών δαπανών στα φυσικά πρόσωπα κλπ. Στο σημείο αυτό αξίζει να τονισθεί η σχεδιαζόμενη μείωση των επιστροφών φόρου στους αγρότες καθώς και η μείωση της επιδότησης του ΕΦΚ στην ίδια κατηγορία φορολογουμένων συνολικού ύψους 282 εκατ. ευρώ.

Τέλος θα πρέπει να επισημανθεί η δραματική μείωση των δαπανών για προνοιακά επιδόματα, ύψους 307 εκατ., για τα έτη 2013-2016, γεγονός που καταδεικνύει με τον πλέον περίτρανο τρόπο την αναληγσία των εφαρμοζομένων μέτρων.

Συνολικά για την εφαρμογή του ΜΠΔΣ 2011-2015 και ΜΠΔΣ 2012-2016 τα μέτρα που λαμβάνονται ανέρχονται στα 42.147 εκατ. και αναλύονται κατ' έτος ως εξής:

Πίνακας Συνολικών Δημοσιονομικών Παρεμβάσεων							
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	ΣΥΝΟΛΟ
ΕΣΟΔΑ	4.621	6.401	3.149	2.277	1.350	461	18.259
ΔΑΠΑΝΕΣ	3.800	6.028	8.410	3.437	1.422	791	23.888
ΣΥΝΟΛΟ	8.421	12.429	11.559	5.714	2.772	1.252	42.147

9. Να εγγραφούν στον Προϋπολογισμό οι Γερμανικές αποζημιώσεις

Οι γερμανικές οφειλές προς τη χώρα μας προέρχονται από:

- 1) Την υποχρέωση καταβολής του υπολοίπου των Επανορθώσεων από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.
- 2) Αποζημιώσεις λόγω της απώλειας κυρίως σκαφών (βομβαρδισμοί, торπιλισμοί, βυθίσεις, αιχμαλωσία) κατά την περίοδο ουδετερότητας της Ελλάδος στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, πριν την επίθεση Ιταλίας και Γερμανίας εναντίον μας.
- 3) Από τις πολεμικές επανορθώσεις που μας επιδίδασε η Διεθνής Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων (1946) να μας πληρώσει η Γερμανία για τις καταστροφές που προξένησαν στην ελληνική οικονομία και στη χώρα μας γενικότερα τα κατοχικά γερμανικά στρατεύματα.
- 4) Την επιστροφή του αναγκαστικού κατοχικού δανείου.
- 5) Από την καταβολή αποζημιώσεων στα θύματα των θηριωδιών του γερμανικού στρατού κατοχής, όπως είναι η περίπτωση του Διστόμου κλπ

Ως γνωστό η ελληνική κυβέρνηση στη Βουλή στις 13 Δεκεμβρίου 2010 δέχθηκε τις σχετικές κρατικές διεκδικήσεις σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις. Διεκδικήσεις που ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 162 δισ. ευρώ χωρίς τους τόκους από τα οποία 108 δισ. ευρώ αφορούν στις πολεμικές επανορθώσεις και 54 δισ. ευρώ στο αναγκαστικό κατοχικό δάνειο.

Επομένως, σε πρώτη φάση η κυβέρνηση οφείλει να εγγράψει το «αντίστοιχο γερμανικό χρέος προς την Ελληνική Δημοκρατία» στις ανείσπρακτες οφειλές προς το Ελληνικό Δημόσιο και κατ' επέκταση στον κρατικό προϋπολογισμό, αφού πρόκειται για άμεσα απαιτητό ληξιπρόθεσμο χρέος. Στη συνέχεια θα πρέπει δοθεί σχετική εντολή από το Υπουργείο Οικονομικών στις υπηρεσίες του να προβούν σε άμεσες ενέργειες για την είσπραξή του εν λόγω ληξιπρόθεσμου γερμανικού χρέους.

Ταυτόχρονα, η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να προχωρήσει άμεσα στην τιτλοποίηση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου.

10. Συμπεράσματα

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω συμπερασματικά ότι ο Προϋπολογισμός 2013 είναι ένας κλασσικός προϋπολογισμός του Μνημονίου.

Πρώτον πρόκειται για έναν προϋπολογισμό της τρόικας, ο οποίος ενδιαφέρεται βεβαίως για το πώς θα πληρωθούν οι δανειστές.

Δεύτερον, ο προϋπολογισμός επιβάλλει πλήρη αφαίμαξη όλων των εισοδημάτων, πρόκειται δηλαδή για μια γενική μνημονιακή επίθεση στα λαϊκά στρώματα, μια επίθεση στην ελληνική κοινωνία που δεν πρόκειται φυσικά να βγάλει πουθενά. Δεν πρόκειται να έχει κανένα αποτέλεσμα. Τα ίδια τα στοιχεία δείχνουν ότι θα πάμε σε ακόμα μεγαλύτερη ύφεση, σε ακόμα μεγαλύτερη ανεργία, σε ακόμα μεγαλύτερη ανέχεια και σε κοινωνικές εκρήξεις και εντάσεις. Αυτά λοιπόν προκαλεί αυτός ο προϋπολογισμός.

Ο προϋπολογισμός περαιτέρω είναι άδικος, αντικοινωνικός, αντιαναπτυξιακός αλλά και αναποτελεσματικός αφού οδηγεί σε μεγαλύτερη ύφεση και ανοίγει το δρόμο μετά βεβαιότητας για την επιβολή και νέων αντικοινωνικών μέτρων.

Τρίτο ο προϋπολογισμός δρομολογεί την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, που επί της ουσίας, διασώζει τους έλληνες και ξένους μεγαλομετόχους τους και διατηρεί στη διοίκηση των τραπεζών τους παλιούς μετόχους. Επομένως η ανακεφαλαιοποίηση οδηγεί για άλλη μια φορά στην κοινωνικοποίηση των ζημιών των τραπεζών, δεν διασώζει το τραπεζικό σύστημα όπως διατείνονται οι θιασώτες της ανακεφαλαιοποίησης αλλά απλά διασώζει τις συγκεκριμένες τράπεζες και τους μεγαλομετόχους τους με χρήματα των ελλήνων φορολογουμένων, αυξάνοντας ταυτόχρονα το δημόσιο χρέος. Τα παραπάνω έγιναν εμφανή στην περίπτωση της ΑΤΕ που κυριολεκτικά χαρίστηκε στην Πειραιώς που έλαβε από πάνω και «προίκα» 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Κάτι ανάλογο δρομολογεί η κυβέρνηση και για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Τέταρτον ο προϋπολογισμός αποτελεί αναγκαίο εργαλείο για την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και της λεηλασίας της δημόσιας περιουσίας. Με βασικό εργαλείο το ΤΑΙΠΕΔ δρομολογείται το ξεπούλημα των ΔΕΚΟ αλλά και των δημοσίων αγαθών αντί πινακίου φακής όπως διαφαίνεται και από τις σχετικές εκτιμήσεις για τα αναμενόμενα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις. Έσοδα τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους.

Πέμπτο ο προϋπολογισμός 2013 σιωπά σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις. Ενώ θα μπορούσε η χώρα μας να διεκδικήσει τόσο τις γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις όσο και την εξόφληση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου η κυβέρνηση παρά τις συνεχείς πιέσεις μας δεν προχωρά στο ζήτημα αυτό.

Έκτο ο προϋπολογισμός 2013 διαλαμβάνει σχετικές προβλέψεις εξόφλησης του δημοσίου χρέους ενώ το μέγιστο τμήμα του δημοσίου χρέους αποτελεί επονείδιστο χρέος το οποίο θα πρέπει να διαγραφεί μονομερώς με κυρίαρχη πράξη εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας.

Έβδομο ο προϋπολογισμός στηρίζει τη πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Όγδοο ο προϋπολογισμός δεν θέτει τις βάσεις για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, την ενίσχυση της πρωτογενούς παραγωγής και τη διαμόρφωση ενός μοντέλου ανταγωνιστικής οικονομίας της γνώσης με δίκαιη διανομή του παραγόμενου πλούτου.

Για τους λόγους λοιπόν αυτούς εμείς, οι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2013 και επισημαίνουμε ότι, ούτως ή άλλως, ο προϋπολογισμός αυτός δεν θα μπορέσει να εφαρμοστεί, διότι, η συγκυβέρνηση των τριών κομμάτων, η συγκυβέρνηση του Μνημονίου θα καταρρεύσει σε συντομότερο χρονικό διάστημα λόγω της πάλης του ελληνικού λαού και των εσωτερικών αντιφάσεων της μνημονιακής κυβέρνησης Σαμαρά.

Με τον τρόπο αυτό θα ανοίξει ο δρόμος για τον λογιστικό έλεγχο του δημοσίου χρέους, τη μονομερή διαγραφή του επονείδιστου χρέους και την καταγγελία των Μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων και όλων των σχετικών νόμων και λοιπών κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί σε εφαρμογή τους προκειμένου να μπορέσουμε να διώξουμε την τρόικα και να ξαναπάρουμε πίσω την Ελλάδα.

Επαμεινώνδας Μαριάς

Βουλευτής Ηρακλείου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΗΛΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Γενικού Εισηγητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή
Ηλία Παναγιώταρου
Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Μετά από πάρα πολλές αλλαγές, μετατροπές, αδιέξοδα, παλινωδίες, κόντρα αλλαγές, τελικά η εγχώρια τρόικα, έφερε έναν προϋπολογισμό προς διαβούλευση πατροναρισμένο, βέβαια από την τρόικα εξωτερικού. Η όλη διαβούλευση η οποία ξεκίνησε σήμερα, μάλιστα θα είναι και τάχιστη, όπως και όλοι οι «τσαμπουκάδες» των ιδιαιτέρων της συγκυβέρνησης, καθώς και των βουλευτών της συγκυβέρνησης και ειδικότερα σε τηλεοπτικό πλάνο τις προηγούμενες μέρες, μάλλον γέλωτα προκαλούσαν και θυμηδία.

Ένας προϋπολογισμός πατροναρισμένος στην κυριολεξία, διότι όσες αντιρρήσεις και εάν φέρει η συγκυβέρνηση στους εγχώριους ελεγκτές, δεν θα φέρουν κανένα αποτέλεσμα. Αυτό το έχουμε δει και με την παραμικρή ένσταση την οποία είχαν, έστω και για το θεαθήναι, οι ξένοι πάτρωνές μας απαντούσαν συνεχώς με ένα ξερό «όχι». Ένα «όχι», που μάλλον θα έπρεπε να το έχουμε πει εμείς σαν κράτος, σαν χώρα, σαν κυβέρνηση σε αυτούς για όλα όσα υποβάλουν τον ελληνικό λαό την τελευταία 3ετία. Έχει το βασικό επιχείρημα ότι, τουλάχιστον, για τρία χρόνια τώρα, καταστροφολογούμε, κινδυνολογούμε και ότι τα πράγματα είναι τραγικά, ότι δεν θα έχουμε γάλα για τα παιδιά μας, δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να βάλουμε πετρέλαιο στα σπίτια μας, να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις και να γίνουν όλα αυτά.

Αυτό είναι το βασικό επιχείρημα του Υπουργού Οικονομικών, το οποίο διατυμπανίζει όπου βρεθεί, δεξιά και αριστερά. Λες και αυτή τη στιγμή οι συμπολίτες μας δεν περνάνε τραγικές στιγμές. Κάδοι σκουπιδιών να αναμοχλεύονται για να βρεθούν αποφάγια, όπου το ίδιο συμβαίνει και στις λαϊκές. Ψάχνει φάρμακα για να βρει ο κόσμος με διάφορους τρόπους και πατέντες, διότι αδυνατεί μέσω των ταμείων του για πολλούς λόγους. Ισχυρίστηκε ο Υπουργός ότι εάν δεν πάρουμε τα λεφτά, η ανεργία θα εκτοξευτεί, λες και τώρα που έχει ξεπεράσει το 25% είναι σε καλό δρόμο. Μας είπατε, ότι με αυτά τα λεφτά θα έχουμε ανάπτυξη, θέσεις εργασίας και είναι κάτι το οποίο ακούμε συνεχώς τα τελευταία χρόνια και πριν από κάθε δόση. Επίσης, μας είπατε ότι θα έχουμε επενδύσεις κ.λπ.. Όμως, για ποια ανάπτυξη μιλάμε; Η κατάσταση είναι απολύτως τραγική. Η ανεργία όπως είπαμε, ξεπέρασε ακόμη και το 22,8% που προβλέπεται για το 2013 και έχει φθάσει στο 25% και σε αυτό δεν συνυπολογίζεται η τραγική κατάσταση των ελευθέρων επαγγελματιών που εκατοντάδες – χιλιάδες, ουσιαστικά, είναι άνεργοι και υπερχρεωμένοι. Αυτοκτονίες χιλιάδες καθημερινώς και μάλιστα, προχθές, έγινε και μια καταγγελία, ότι κάποιος υπουργός είχε υποσχεθεί σε κάποιον συμπολίτη μας δουλειά και επειδή δεν μπόρεσε να του κάνει την υπόσχεση, πήγε σπίτι του και φούνταρε.

Επίσης, ο κόσμος να συνεχίζει να τρώει από τα σκουπίδια. Οι άστεγοι κατά χιλιάδες να κοιμούνται στους δρόμους της πρωτεύουσας και των άλλων περιοχών της Ελλάδος. Βλέπουμε ότι έχει γίνει πρώτο θέμα ο τρόπος με τον οποίο στον επερχόμενο χειμώνα θα ζεσταθούν οι Έλληνες. Πετρέλαιο δεν έχει σκοπό να βάλει κανένας. Εφαρμόζονται μέθοδοι θερμάνσεως του προηγούμενου αιώνα, που ούτε και σε αυτές τις μεθόδους μπορούν να ανταποκριθούν, γι' αυτό και βλέπουμε ότι η λαθροϋλοτομία βρίσκεται σε απόλυτη άνθιση. Εάν συνεχιστούν έτσι τα πράγματα, σε λίγο καιρό δεν θα έχουμε έλλειψη δασών από πυρκαγιές, αλλά μάλλον θα είναι από τη λαθροϋλοτόμηση. Αυτή είναι η ανάπτυξη που θέλει να διατυμπανίζει η Κυβέρνηση, η συγκυβέρνηση και οι εξωτερικοί μας «μπαμπούλες»;

Το πρόβλημα είναι τεράστιο, ναι, υπάρχει και το αναγνωρίζουν όλοι ότι είναι πολύ μεγάλο. Όμως, πολύ μεγαλύτερο είναι το πρόβλημα που δεν έχετε καταφέρει να εντοπίσετε τα πραγματικά προβλήματα, τις αιτίες που μας οδήγησαν εδώ. Δεν τις αναφέρατε ποτέ και πουθενά τόσα χρόνια τώρα. Κατ' αρχήν, οι περισσότεροι από αυτούς τους σωτήρες μας, τους εγχώριους, είναι τα ίδια άτομα που 40 χρόνια τώρα περίπου, ανελλιπώς ή εναλλασσόμενα οδήγησαν τη χώρα σε αυτό εδώ το σημείο. Τα ίδια κυβερνητικά στελέχη, τα ίδια τραπεζικά στελέχη, οι ίδιοι υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα, οι ίδιοι εργατοπατέρες, οι ίδιοι ιδιώτες επιχειρηματίες που κάνουν μπίζνες με το δημόσιο και έχουν κάνει τεράστιες περιουσίες από αυτό.

Έχετε αφήσει απέξω, ενώ θα έπρεπε να είναι οι πρώτοι που θα έπρεπε να συμβουλευτείτε σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που ζει η πατρίδα μας, τους όποιους επιτυχημένους, διότι υπάρχουν και κάποιοι λίγοι τέτοιοι. Κάποιοι που εμφανίζονται αραιά και πού και που εν μέσω κρίσεως, την τελευταία 3ετία, έχουν επιτυχημένες επιχειρηματικές δραστηριότητες, χωρίς να έχουν σχέση με επιδοτήσεις, συνδιαλλαγές με το δημόσιο κ.λπ.. Θα έπρεπε να έχετε ερωτήσει κάποιον εξ αυτών και να είναι σε κάποια θέση κλειδί και να συμβάλλει και αυτός με τις θαυματουργές λύσεις του ή λύσεις τους στο πρόβλημα.

Τρία χρόνια τώρα, για να μην πάμε πιο πίσω, δεν διορθώθηκαν τα κακώς κείμενα, δεν έγινε προσπάθεια να εντοπιστούν και να παταχθούν αυτά. Επίορκοι κρατικοί λειτουργοί, οι περισσότεροι είναι στις θέσεις τους, απείραχτοι και αλώβητοι. Πάταξη λαθρεμπορίου, το ακούμε συνεχώς, αλλά επί της ουσίας, το απόλυτο μηδέν. Το μόνο που κατάφερε η κυβέρνηση, εάν πάρουμε το παράδειγμα του πετρελαίου, είναι να εξισωθεί το πετρέλαιο κίνησης και θέρμανσης, να είναι αδύνατον στους Έλληνες πολίτες αυτή τη στιγμή να βάλουν πετρέλαιο και το πετρέλαιο τράνζιτ να παραμένει στην ίδια χαμηλή τιμή, οπότε, το λαθρεμπόριο να συνεχίζει να λειτουργεί κανονικότητα. Κάποιοι να εξοικονομούν τεράστια ποσά εις βάρος των Ελλήνων πολιτών και του Ελληνικού Δημοσίου.

Θα έπρεπε να υπάρχει πάγωμα, έλεγχος και στο τέλος επιστροφή τεραστίων κονδυλίων που έχουν δαπανηθεί μέσω Μ.Κ.Ο., όλα αυτά τα χρόνια. Τα ποσά είναι τεράστια και δεν μπορεί να κατανοήσει σχεδόν κανένας Έλληνας, ούτε την προέλευση αυτών των Μ.Κ.Ο., ούτε το πού

πηγαίνουν τα χρήματα, ούτε τίποτα. Τα ίδια τα κόμματα που κυβερνούν, είναι καταχρεωμένα και είναι έτοιμα για κλείσιμο. Ετοιμάζεται να βρεθεί ο τρόπος για καινούργια κόμματα και με τα παλιά κόμματα τι θα γίνει με τα χρέη τους; Ποιος θα τα πληρώσει; Το ΠΑΣΟΚ χρωστά 112 εκατ. ευρώ και 120 εκατ. ευρώ η Νέα Δημοκρατία. Τα δάνεια αυτά λήγουν το 2015, δηλαδή, σε 3 χρόνια από τώρα. Πήραν επιπλέον δάνεια προεκλογικά με τι εγγυήσεις; Την ίδια στιγμή οι Έλληνες πολίτες δεν μπορούν να πάρουν τίποτα για τη δουλειά τους. Με το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου τι έγινε; Σχεδόν έμειναν όλοι ατιμώρητοι. Χαθήκαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια μέσω αυτών των διαφόρων λογαριασμών του εξωτερικού, όπως είναι της λίστας Λαγκάρντ, καθώς και άλλων λιστών και με «η», όπου τα λεφτά αυτά πήγαν στο εξωτερικό και οι πρωταγωνιστές ζουν και βασιλεύουν.

Με τα τοξικά ομόλογα τι έγινε; Τίποτα. Χάθηκαν τεράστια ποσά του ελληνικού δημοσίου, των ταμείων, διαφόρων σχολών, Α.Ε.Ι., νοσοκομείων και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ξέρατε, εσείς, τα στελέχη του τραπεζικού συστήματος περί τίνος πρόκειται, αλλά συνδράματε με τον δικό σας τρόπο, ακούσια ή εκούσια, στο να φαγωθούν αυτά τα λεφτά. Γιατί, υπέρ φαγώματος πρόκειται. Δεν κάνατε τίποτα για τους δεκάδες χιλιάδες μαύρους λογαριασμούς που υπάρχουν στο εξωτερικό και που έχετε στοιχεία και πιστεύω ότι δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνουμε και εμείς τα περί λίστας Λαγκάρντ και το μόνο που κάνει αυτό το σύστημα είναι να υποθάλλει τους επίορκους τέως υπουργούς και που εάν ήταν ένα σοβαρό κράτος, αυτή τη στιγμή, κάποιος εξ' αυτών θα έπρεπε να είναι ήδη προφυλακισμένοι -προφυλακιστέοι.

Βάλατε με χαλκευμένα και πλαστά στοιχεία τη χώρα στην μέγγενη του Δ.Ν.Τ. και που τα αποδεικτικά στοιχεία έχουνε βγει όλα στην φόρα και δεν έχει γίνει τίποτα για αυτό. Δεν «τσακίσατε» την φαύλη και σπάταλη Τοπική Αυτοδιοίκηση και η οποία μέχρι σήμερα διαχειρίστηκε και διαχειρίζεται τεράστια ποσά χωρίς κανέναν έλεγχο και μιλάμε για ποσά των ελλήνων πολιτών, ενώ όλοι ξέρουμε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει την δυνατότητα να εκμεταλλεύεται απίστευτα φιλέτα και αυτή να είναι μέχρι σήμερα συνεχώς καταχρεωμένη.

Δεν περικόψατε εκατοντάδες ή χιλιάδες και κανείς δεν ξέρει μέχρι σήμερα πόσες θέσεις με παχουλότατους μισθούς και όπως έχουμε ξαναπεί π.χ. της κυρίας Μπιρμπίλη που την έχετε στον ΟΟΣΑ στο Παρίσι και «εισπράττει ένα καλό δεκαρικάκι» και δεν κάνει τίποτα αλλά κάνει shopping. Θέσεις χιλιάδων συμβούλων, Υπουργών, στελεχών, όπως και μέχρι και τα στελέχη του ΤΑΙΠΕΔ προχθές μας είπατε ότι έχουν πάρει 20 εκατ. ευρώ υπό την μορφή εισπράξεων αμοιβών κ.λπ. και μέχρι σήμερα δεν έχει αποκρατικοποιηθεί ούτε περίπτερο. Αυτό σας το αναφέρω, γιατί το θέλετε τόσο πολύ εσείς.

Δεν δώσατε την πρέπουσα σοβαρότητα στο τεράστιο πρόβλημα των λαθρομεταναστών και το γεγονός ότι απομυζούν τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, είτε εκμεταλλευόμενοι παρανόμως δικαιώματα των ελλήνων φορολογουμένων πολιτών, είτε χρησιμοποιώντας τις υποδομές αυτού του κράτους χωρίς να καταβάλλουν κανένα αντίτιμο. Στα νοσοκομεία, στα Ταμεία με συντάξεις, έχουμε το φαινόμενο, όπου σκοπίμως έγινε ολόκληρη και συνεχίζει και γίνεται μέχρι σήμερα, να

έρχονται από την Βουλγαρία και την Ρουμανία και με μόνον 300 ένσημα να παίρνουν σύνταξη των 486 ευρώ για το υπόλοιπο της ζωής τους. Πράγματα απίστευτα και δεν έχει γίνει κανένας έλεγχος για όλα αυτά. Δεν έγινε κανένας έλεγχος για τα επιδόματα που δίδονται μέσω του Ο.Α.Ε.Δ. και που είναι από τις εισφορές εργοδοτών και εργαζομένων και σας αναφέρω ένα π.χ. όπου το καλοκαίρι που μας πέρασε επιδοτήθηκαν δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας για αλλοδαπούς. Αναφέρω το παράδειγμα της Ρόδου, όπου από τις 5.000 επιδοτούμενες θέσεις εργασίας στον τουρισμό, περισσότεροι από 4.000 που επωφελήθηκαν ήταν αλλοδαποί εις βάρος των Ελλήνων.

Να μην μιλήσουμε για τις φορολογικές απαλλαγές. Μας ήρθαν κάποια χαρτιά τις προηγούμενες ημέρες και κατατέθηκε ερώτηση για αυτό το θέμα, που αφορά την ειδική εισφορά αλληλεγγύης, που δεν την καταβάλλουν οι αλλοδαποί και την καταβάλλουν μόνον οι Έλληνες. Συν ότι επιπλέον ο ευρύτερος δημόσιος τομέας δαπανά - ξοδεύει - τεράστια ποσά για τους λαθρομετανάστες όπως μέσω του στρατού, της αστυνομίας, λιμενικού, κέντρων κράτησης, σίτισης, μεταφορά κ.λπ., μιλάμε για εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ.

Για να μην αναφερθώ και στις υποδομές του κράτους, που τις έχουν διαλύσει.

Μαζί ήμασταν στην ίδια Επιτροπή στις αρχές της κυβερνητικής θητείας που είχαν έρθει από την Δ.Ε.Η. και μας ανέφεραν ότι θα πρέπει να ξοδευτεί και άλλο ένα κονδύλιο άνω των 25 εκατ. ευρώ - και ως κατεπείγουσα ανάγκη - για να αγοραστούν μετασχηματιστές, γιατί τους έχουν ρημάξει. Ο λόγος είναι ο χαλκός που περιέχουν μέσα. Μιλάμε για περίπου 25 εκατ. ευρώ και μιλάμε για χρήματα των ελλήνων πολιτών.

Τι να πούμε κιάλας για το αποχετευτικό δίκτυο ή να πούμε για το αρδευτικό δίκτυο, όπου δεν έχει μείνει γεωργικός εξοπλισμός στους έλληνες αγρότες; Όλοι οι έλληνες αγρότες κλαίνε σήμερα τους σωλήνες άρδευσης, τα μηχανήματα τους και γενικά όλη την βασική τους υποδομή, γιατί δεν θα μπορέσουν να έχουν παραγωγή. Για όλα αυτά απολύτως τίποτα. Για να δείτε τον παραλογισμό του προϋπολογισμού που συζητάμε σήμερα, έχετε μείωση των κονδυλίων στην εθνική άμυνα, περικοπές μισθών σε ένστολους και άλλου είδους περικοπές, ενώ ανοίγετε πιστώσεις για την περίθαλψη, την σίτιση και την διαμονή των λαθρομεταναστών. Όπως αυτό που είχαμε δει στην τηλεόραση με τον κ. Δένδια, που έλεγε για ψύξη και θέρμανση στα κέντρα και οι αστυνομικοί να κάνουν ντελίβερι ή το κέτερινγκ και την ίδια ώρα εκατοντάδες χιλιάδες έλληνες να μην έχουνε ούτε ψίχουλο για φαγητό.

Να πούμε για την λειτουργία ξαφνικά του C4I που αυτό το είδαμε μέσα στον προϋπολογισμό; Αυτό το αμαρτωλό C4I, όπου από το 2004 έως σήμερα το έχουμε πληρώσει με εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και δεν εφαρμόστηκε ποτέ και όταν το θέλαμε στους ολυμπιακούς αγώνες το 2004; Που προσπαθούμε και συνεχίζουμε και δίνουμε μέχρι σήμερα χρήματα; Θα έπρεπε να τους το τρίψουμε στην μούρη και να τους το επιστρέψουμε πίσω και να πάρουμε τα χρήματά

μας πίσω; Γιατί δεν ήταν με δική μας υπαιτιότητα αλλά ήταν δικής τους υπαιτιότητα και αυτό το γνωρίζουμε όλοι μας, δηλαδή η μη καλή λειτουργία του συστήματος.

Έχει αφεθεί η κυρία Μέρκελ, ο κύριος Σόϊμπλε, ο κ. Φούχτελ και τους άλλους, να σας απειλεί; Να απειλούν έναν ολόκληρο λαό, Να επιβάλλουν τους δικούς τους όρους και την ίδια στιγμή δεν έχετε ψελλίσει λέξη για το κατοχικό δάνειο; Αποδεδειγμένα. Δεν είναι κάτι φανταστικό; Είναι ένα ισχυρότατο διαπραγματευτικό όπλο το οποίο έχουμε και θα μπορούσαμε να το χρησιμοποιήσουμε. Εδώ για τα πρόστιμα τις Siemens τα παρουσιάσατε ως επιτυχία και είναι ένας εξωδικαστικός συμβιβασμός, όπου κάποια δις ευρώ θα μπορούσαμε να διεκδικήσουμε έστω και μετά από ένα πολυετή δικαστικό αγώνα, διότι κάποιος βουλευτής της κυβέρνησης είπε ότι μετά από 10 χρόνια τι να κάνουμε και αρκεστήκαμε σε περίπου 200 εκατ. ευρώ με την μορφή μελλοντικών επενδύσεων.

Δεν κάνατε τίποτα για τον ορυκτό πλούτο αυτής της χώρας. Η μικρή Κύπρος με γρήγορες ενέργειες κατάφερε και θέσπισε Α.Ο.Ζ., έκανε συμφωνίες και πολύ σύντομα θα έχει τα πρώτα αποτελέσματα. Εμείς, τώρα παλεύουμε μήπως και κάνουμε τίποτα, αλλά μέχρι και οι Αλβανοί μας κοροϊδεύουν για την Α.Ο.Ζ. στα σύνορα τους. Και ενώ όπως είπαμε πριν δεν έχει γίνει τίποτα έως τώρα, με τον παράλογο προϋπολογισμό σας συνεχίζετε να ξοδεύετε αλόγιστα ποσά σε κονδύλια παροχής διμερούς αναπτυξιακής βοήθειας προς τρίτες χώρες. Το είδαμε και αυτό, ήμασταν σε κάποια Επιτροπή. Εδώ δεν έχουμε λεφτά για να φάμε, θα δίνουμε χρήματα για αναπτυξιακή βοήθεια προς τρίτες χώρες.

Ο προϋπολογισμός σας λέει για εκσυγχρονισμό αεροδρομίων. Μα, εσείς, θέλετε να τα πουλήσετε τα αεροδρόμια και να τα δώσετε προς εκμετάλλευση. Πως θα γίνει; Πρώτα θα τα εκσυγχρονίσουμε με δανεικά χρήματα και μετά θα τους τα παραδώσουμε έτοιμα; Αφού τα θέλουν τόσο πολύ ας τα φτιάξουν αυτοί που θα τα πάρουν τα αεροδρόμια. Δεν θα τα δώσετε τα αεροδρόμια; Αφού θα τα δώσετε ούτως ή άλλως.

Δίνετε λεφτά για εξασφάλιση θέσεων σε σχολεία και βρεφονηπιακούς σταθμούς για αλλοδαπούς μαθητές, τεράστια ποσά και όλα αυτά θα βγουν στο φως.

Προβλέψατε την ανεργία στο 22,8%. Όπως είπαμε η ανεργία έχει ξεπεράσει το 25% με ανοδικές τάσεις, δηλαδή πηγαίνει στον Θεό και μέσα σε αυτούς δεν υπολογίζουμε και τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Υπολογίζετε ύφεση 3,8 και μάλλον θα είναι πού μεγαλύτερη δυστυχώς.

Το Α.Ε.Π. βρίσκεται σε επίπεδα προ Ολυμπιάδας 2004 και υπολογίζεται ότι μέσω κάποιων ιδανικών συνθηκών όλα θα πάνε τέλεια σε κάποια κομμάτια του προϋπολογισμού, όπως με την περικοπή και την μείωση των διαφόρων αφορολογήτων που είχαν κάποιες οικογένειες, με την εξαφάνιση των επιδομάτων, με την μείωση των συντάξεων, με την μείωση των μισθών. Πως θα

επιτύχετε την είσπραξη των ληξιπρόθεσμων οφειλών ή ρυθμίσεων που έχουν γίνει όταν ο φορολογούμενος πολίτης δεν έχει χρήματα ούτε για να φάει; Αλλά εσείς το υπολογίζετε και λέτε ότι από την είσπραξη των ληξιπρόθεσμων οφειλών ή ρυθμίσεων θα αποκομίσουμε τόσα. Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση ούτε μία στο εκατομμύριο. Αυτό που θα έρθει, είναι περαιτέρω ανεργία, περισσότερα απλήρωτα δάνεια και ήδη διαβάζαμε προχθές στον οικονομικό τύπο ότι 1.700.000 έλληνες αδυνατούν και δεν πληρώνουν πλέον τα δάνειά τους.

Το κοινωνικό χάος θα μεγαλώσει. Βλέπετε τι γίνεται - όχι όλοι μας, όχι όλοι σας - γύρω μας, όπου η κατάσταση είναι στην κυριολεξία τραγική και δεν είναι μόνον το Κολωνάκι με τα πολύ ωραία εστιατόρια του αλλά και η υπόλοιπη Αθήνα, η υπόλοιπη Ελλάδα.

Φυσικά δεν υπάρχει καθόλου ανάπτυξη. Ανάπτυξη δεν είναι να πουλάμε τα φιλέτα που μας αποφέρουν κάποια κέρδη και που θα κλείσουμε κάποιες τρύπες για μερικούς μήνες ή 1 ή 2 χρόνια το πολύ, γιατί αυτός είναι π.χ. ο υπολογισμός για τον ΟΠΑΠ. Και μετά τι; Τίποτα.

Θα έχουμε δώσει τον ΟΠΑΠ, που είναι ένα παράδειγμα μιας εταιρείας, η οποία αποφέρει τεράστια έσοδα στο ελληνικό δημόσιο και κλείνει πολλές τρύπες. Θα κλείσουμε, λοιπόν, προσωρινά κάποιες τρύπες και μετά θα ψάχνουμε κάτι άλλο να πουλήσουμε.

Επέρχεται εθνική συρρίκνωση, το είχε πει και η κυρία Ψαρούδα - Μπενάκη, όταν, είχε αναλάβει Πρόεδρος της Βουλής προ ετών, και απ' ό,τι φαίνεται επιβεβαιώνεται περίτρανα, γιατί μάλλον είχε πολύ περισσότερες πληροφορίες από όλους μας για το τι επέρχεται.

Δεν φτάνει το «ξεζούμισμα» των συμπατριωτών μας, οι «πάτρωνές» μας θα εφαρμόσουν και ρήτρα απόκλισης. Κάθε φορά που κάποιο μέτρο δεν θα πηγαίνει καλά, θα έχουμε περαιτέρω μέτρα. Τα μέτρα θα φτάσουν γύρω στα 20 δισ. ευρώ, το είπε ο κ. Σόιμπλε. Θα μπορούσατε εδώ και τρία χρόνια να έχετε ζητήσει λογιστικό έλεγχο, για να δούμε επιτέλους αν το χρέος μας είναι 330, 230, 350.

«Πετσοκόψατε» τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, δεν ισχύει αυτό που λέγαμε κάποτε, ομόλογα με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Πάρα πολλοί κρατικοί λειτουργοί, κάποια στελέχη τραπεζών το γνώριζαν πολύ καλά, όμως παρότρυναν το δημόσιο και τους ιδιώτες και μέχρι το 2011 αγόραζε και το δημόσιο και οι ιδιώτες. Αφήσατε Ταμεία, νοσοκομεία, ιδιώτες ανενημέρωτους και έχασαν τεράστια ποσά με το κούρεμα των ομολόγων, την ίδια στιγμή που διάφοροι κερδοσκόποι, «κολλητοί» ή συγγενείς πρωθυπουργών και υπουργών, ως σύμβουλοι στην Τράπεζα της Ελλάδος ή αλλού, την εποχή κερδοσκοπίας των cds, αποκομίζουν τεράστια οφέλη από την εσωτερική πληροφόρηση την οποία είχαν. Όπως και ο κ. Παπακωνσταντίνου, που αν ήμασταν σε άλλη χώρα δεν θα κορόιδευε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, που τον περίμενε σχεδόν ένα μήνα για να έρθει και να μιλήσει για πέντε λεπτά λέγοντας «δεν ξέρω». Ο κ. Παπακωνσταντίνου που με χαλκευμένα στοιχεία οδήγησε τη χώρα στην τρυφερή αγκαλιά της τρόικα και του ΔΝΤ.

Είναι τυχαίο που και ο κ. Παπακωνσταντίνου και όλοι οι προκάτοχοί του και οι νυν υπουργοί οικονομικών, είναι όλοι καλεσμένοι ή μόνιμα στελέχη διαφόρων λεσχών, όπως η λέσχη Bilderberg; Τι κάνει αυτή η λέσχη, τι λέει; Αφού προσπαθούν να καθοδηγήσουν την παγκόσμια οικονομία θα έπρεπε να την έχουν φέρει σε ένα πολύ καλό επίπεδο, αφού λαμβάνουν συνεχώς οδηγίες για το πώς θα χειριστούν τα εσωτερικά ζητήματα διαφόρων χωρών και στην προκειμένη περίπτωση της Ελλάδας που μας ενδιαφέρει τόσο πολύ. Το ίδιο ισχύει για τον κ. Στουρνάρα, ο οποίος έχει επισκεφθεί τη λέσχη Bilderberg το 2009, το 2010. Πάντοτε ένας εκ των Υπουργών ή των Αναπληρωτών Υπουργών Οικονομίας ή Οικονομικών της Ελλάδας, είναι στη λέσχη Bilderberg. Αυτό δεν πιστεύω ότι είναι καθόλου τυχαίο.

Βλέπουμε ότι σε αυτό το αδιέξοδο είτε ακούσια είτε εκούσια το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Το χάος. Είτε για λόγους ανικανότητας είτε γιατί γίνεται εσκεμμένα, ο απλός Έλληνας πολίτης την πληρώνει στο τέλος.

Πολλοί από την Κυβέρνηση λένε, τι θα προτείνετε; Δεν υπάρχει τίποτα. Θεωρητικά κάτι μπορεί να υπάρχει, σίγουρα καλύτερο απ' αυτό. Οτιδήποτε άλλο και να εφαρμοστεί υπάρχει και μια πιθανότητα να έχει κάποια επιτυχία. Το Α και το Ω στην οικονομία, και το ξέρετε πολύ καλύτερα από εμάς, είναι να υπάρχει πρωτογενής παραγωγή. Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα δεν έχουμε σχεδόν τίποτα. Καταφέραμε στην αγροτική παραγωγή, εκεί που ήμασταν αυτάρκεις πριν από μερικά χρόνια, να μην έχουμε τίποτα. Να εισάγουμε το 95% του βοείου κρέατος, ενώ υπάρχει θέληση από τον αγροτικό κόσμο για κτηνοτροφική παραγωγή και όλα αυτά λόγω των ποσοστώσεων και των γενικότερων οδηγιών της Ε.Ε..

Θα πρέπει, λοιπόν, κάποια στιγμή να το εξηγήσουμε και στην Ε.Ε., αλλά να το καταλάβουμε και εμείς, ότι πρώτα θα πρέπει να είναι η πατρίδα μας και μετά η Ε.Ε.. Να τους εξηγήσουμε ότι οι Έλληνες πολίτες δεν αντέχουν, δεν έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν κανένα από αυτά τα μέτρα.

Θα μπορούσατε και εσείς, σαν νόμιμη Κυβέρνηση, που θεωρούμε ότι είστε, να κάνετε αυτό που έγινε και το 1936, όπου το ελληνικό κράτος αρνήθηκε να εξυπηρετήσει ένα δάνειο που είχε συνάψει με την βελγική τράπεζα, Societe Commerciale de Belgique, και παρότι μας πήγαν στο Διεθνές Δικαστήριο του Διεθνούς Δικαίου που ήταν ο προπομπός του ΟΗΕ εκείνης της εποχής, η Ελλάδα κέρδισε το δικαστήριο. Θα μου πείτε ότι αυτό είναι 75 χρόνια πριν. Ναι, αλλά αυτό χρησιμοποιήθηκε το 2003 από τον Πρόεδρο της Αργεντινής για να διαγράψει το μεγαλύτερο μέρος του δημοσίου χρέους της Αργεντινής προς τρίτες χώρες. Άρα, είναι πολύ επίκαιρο, είναι κάτι το οποίο δεν κάνατε, ούτε κατ' ελάχιστον. Το πιο σημαντικό της υπόθεσης του 1936 είναι οι λόγοι για τους οποίους η Ελλάδα ζήτησε να μην αποπληρώσει αυτό το δάνειο. «Η Κυβέρνηση της Ελλάδος ανήσυχη για τα ζωτικά συμφέροντα του ελληνικού λαού και για τη διοίκηση στην οικονομική ζωή, την κατάσταση της υγείας και την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια της χώρας, δεν θα μπορούσε να προβεί σε άλλη επιλογή. Όποια κυβέρνηση και να ήταν στη θέση της θα έκανε το ίδιο.».

Εσείς όμως δεν κάνατε τίποτα ούτε για την υγεία, με τις τεράστιες περικοπές κάνετε, τις τεράστιες περικοπές στην άμυνα, όπου η εθνική ασφάλεια και η εθνική ανεξαρτησία της χώρας είναι αυτή τη στιγμή στην κυριολεξία υπό αμφισβήτηση από επιβολείς γείτονές μας κ.λπ..

Άρα, θα μπορούσατε με κάποιο τρόπο να ενισχύσετε την αγροτική παραγωγή και να ζητήσετε προστατευτισμό, γιατί είμαστε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Όπως εφαρμόζετε δυσβάσταχτα μέτρα για τον ελληνικό λαό, να πείτε στην Ε.Ε. «stop, πρέπει αυτή η χώρα να επανέλθει σε αξιοπρεπή επίπεδα διαβίωσης». Το ίδιο θα έπρεπε να γίνει και με τη βιομηχανία. Επιτέλους, αυτά τα αντισταθμιστικά οφέλη που υπέγραφαν ο κ. Τσοχατζόπουλος, ο κ. Μπόκος και όλοι αυτοί οι υπουργοί τόσα χρόνια στις διάφορες συμβάσεις, που υποτίθεται ότι θα έδιναν δουλειά στις εγχώριες βιομηχανίες, να απαιτήσουμε να γίνουν. Από δω και πέρα, όποια σύμβαση γίνεται να βάζουμε όρους που θα είναι προς όφελος του ελληνικού λαού και των Ελλήνων εργαζομένων.

Δεν είναι δυνατόν αυτή τη στιγμή να έχουμε χρυσοπληρώσει τρία υποβρύχια και να είναι στην κυριολεξία εγκλωβισμένα στα ναυπηγεία, για τα παιχνίδια του όποιου έλληνα ή ξένου επιχειρηματία, την ίδια ώρα που χιλιάδες εργαζόμενοι των ναυπηγείων μένουν απλήρωτοι και άνεργοι. Την ίδια στιγμή, εμείς υπογράφουμε συμβάσεις και, είτε το πολεμικό ναυτικό είτε οι έλληνες εφοπλιστές, κατασκευάζουν εκατοντάδες πλοία σε ολόκληρη την οικουμένη, εκτός από την Ελλάδα.

Βλέπουμε στον Προϋπολογισμό ότι, από φορολόγηση των πλοίων υπό ελληνική σημαία, θα αποκομίσουμε 80 εκατ. ευρώ. Το πιο εύκολο που θα κάνουν οι έλληνες πλοιοκτήτες είναι να αλλάξουν τη σημαία για να γλιτώσουν τα λεφτά, αντί να βρεθεί μια χρυσή τομή και από δύο - τρεις Έλληνες που είναι μάξιμουμ σε κάθε πλήρωμα, ο καπετάνιος και ο πρώτος μηχανικός, να δοθούν κίνητρα, ώστε να είναι και οι υπόλοιποι ναύτες Έλληνες, για να υπάρξει χρήμα τουλάχιστον στις οικογένειές τους για να μπορέσουν να πάρουν τα βασικά. Τότε θα δείτε πως μειώνεται η ανεργία και πώς άρχισε να δουλεύει σιγά - σιγά η οικονομία κ.λπ., χωρίς να ανεβάζουμε συνεχώς τους φόρους. Έχουμε βρει αυτή τη λύση, βάζουμε συνεχώς φόρους και τίποτα δεν γίνεται, γιατί κανείς δεν τους πληρώνει και δεν θα τους πληρώσει στο τέλος.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στο τουρισμό. Σας είπα τι έγινε μέσω του ΟΑΕΔ, που αντί να δουλεύουν Έλληνες, ξενοδοχεία ξένης ιδιοκτησίας, all inclusive, έστω και εποχικά, στη Ρόδο, στην Κω και στα άλλα νησιά που είχαμε 16 εκατ. τουρίστες, δούλευαν οι αλλοδαποί και οι Έλληνες έμεναν άνεργοι. Δηλαδή, στο τέλος, στην ελληνική οικονομία δεν μένει ούτε ευρώ.

Θα πρέπει να γίνει επείγοντως, το έχουμε πει και το ακούσαμε και από άλλους, εθνικοποίηση των χρεοκοπημένων τραπεζών και να σταματήσει η συνεχής ανακεφαλαιοποίηση. Τους έχουμε δώσει δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ, από αυτά δεν έχει πέσει στην αγορά τίποτα και πηγαίνουν αλλού, εκτός από κει που θα έπρεπε να πάνε.

Θα έπρεπε να γίνει αυστηρότατη εφαρμογή των νόμων για το σοβαρότατο πρόβλημα, όπως έχετε διαπιστώσει και εσείς από τα νούμερα, το λαθρεμπόριο.

Επίσης, για τους λαθρομετανάστες, οι οποίοι εκμεταλλεύονται το καθετί σ' αυτή τη χώρα, εις βάρος των Ελλήνων.

Θα έπρεπε να ξεκινήσετε τάχιστα τις ενέργειες για θέσπιση Α.Ο.Ζ. παντού, και στο Ιόνιο και στο Κρητικό Πέλαγος, που έχουν ξεκινήσει, αλλά και στο Αιγαίο μέχρι και την Κύπρο, γιατί όλοι ξέρουμε ότι «κολυμπάμε» πάνω σε ορυκτό πλούτο και κάποια στιγμή πρέπει να τον εκμεταλλευτούμε για να μπορέσουμε και να αποπληρώσουμε, αλλά και να δώσουμε λεφτά για την ελληνική κοινωνία.

Θα έπρεπε να υπάρχει αυστηρότατη τιμωρία όλων αυτών, ιδιαίτερα των κρατικών λειτουργών, οι οποίοι εκμεταλλεύτηκαν τη θέση τους και πλούτισαν εις βάρος του ελληνικού λαού και του ελληνικού κράτους.

Θα έπρεπε να έχει υπάρξει καταγγελία του Μνημονίου, καιρό τώρα, με το διεθνή λογιστικό έλεγχο.

Θα έπρεπε να μην γίνονται ιδιωτικοποιήσεις υπερκερδοφόρων εταιριών, όπως είπαμε για τον ΟΠΑΠ. Θα έπρεπε στην τελική οι εθνικοί νόμοι να υπερισχύουν αυτών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Είμαστε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και ας το καταλάβει ο κ. Φούχτελ, ο κ. Σόιμπλε, η κυρία Μέρκελ, όλοι αυτοί οι τοκογλύφοι, οι τραπεζίτες του εξωτερικού και οι ευρωπαίοι εταίροι μας. Πρέπει να καταλάβουμε και εμείς ότι οι πλούσιες χώρες δεν θέλουν να έχουν εταίρους ή φίλους, θέλουν μόνο υπαλλήλους και υποτακτικούς. Θέλουμε να είμαστε μια ελεύθερη χώρα με αξιοπρέπεια και εθνική κυριαρχία.

Η μείωση των ελλειμμάτων που δεν πραγματοποιείται, όμως, με την εξαθλίωση των Ελλήνων, θα πρέπει να παύσει. Η αύξηση του χρέους, που το 2016 μετά από όλα αυτά τα μέτρα και τα άλλα που θα πάρουμε, θα έχει ξεπεράσει το χρέος που είχαμε προ της κρίσεως, θα έχει ξεπεράσει τα 360 δις. Θα πρέπει να πάψει να εφαρμόζεται αυτό το αποικιοκρατικό βρετανικό δίκαιο στο οποίο βάλανε την πατρίδα μας. Η κατάσταση είναι τραγική, αλλά δυστυχώς παρότι ευχόμαστε όλοι να τα καταφέρετε δεν πρόκειται να κάνετε τίποτα. Στο τέλος θα έχετε την πατρίδα μας σε πολύ χειρότερη θέση από αυτήν που την είχατε προς τριετία.

Ηλίας Παναγιώταρος

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
της Γενικής Εισηγήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς
Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη
Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης

1. Εισαγωγή

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η εισηγητική έκθεση και το σχέδιο του Προϋπολογισμού για το 2013 που κατατέθηκε προχθές και συζητάμε σήμερα στην επιτροπή, έρχεται σε μία περίοδο περαιτέρω υποβάθμισης της ζωής των πολιτών και βαθιάς, επιταχυνόμενης ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, συνέπεια της αναποτελεσματικότητας των πολιτικών που εφαρμόστηκαν για την αντιμετώπιση και τη διέξοδο από την κρίση. Βασική ιδέα των προγραμμάτων «διάσωσης» της οικονομίας που εφαρμόστηκαν μετά το 2009 ήταν ότι η αποκατάσταση των δημοσιονομικών, δηλαδή η δημοσιονομική «εξυγίανση». Σήμερα τέσσερα χρόνια μετά, φαίνεται ότι τα υφεσιακά αποτελέσματα της πολιτικής που ακολουθήθηκε ήταν πολύ μεγαλύτερα από τα αναμενόμενα και μάλιστα βραχυπρόθεσμα.

Έτσι ούτε δημοσιονομική εξυγίανση υπήρξε (χρειάστηκε για αυτό το PSI), αλλά προστέθηκε ένα νέο μεγάλο πρόβλημα: η παρατεταμένη και βαθιά ύφεση και το οξύτατο πρόβλημα των κοινωνικών συνεπειών της.

Γι' αυτό η ανάγκη μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής εξόδου είναι αδήριτη και υπαγορεύει τον επανασχεδιασμό της ακολουθούμενης πολιτικής ύφεσης και λιτότητας. Μια στρατηγική εξόδου που πρέπει να επιμερίσει δίκαια τα βάρη, να προασπίσει την κοινωνική συνοχή, να ανανεώσει και να ανασυγκροτήσει τη χώρα θεσμικά, δημοκρατικά και να συμβάλει άμεσα στην επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας.

Θεωρούμε, ότι ακόμα και εντός του δεδομένου δυσμενούς πλαισίου, με τους ισχυρούς εξωτερικούς περιορισμούς, δηλαδή τις απαιτήσεις τις τρόικας οι οποίες συχνά είναι υπερβολικές και εκτός πραγματικότητας, υπάρχουν οι δυνατότητες επιλογών. Για αυτό το λόγο άλλωστε συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε ότι πρέπει άμεσα να ξεκινήσει πολιτική διαπραγμάτευση με τους ευρωπαϊούς εταίρους, προκειμένου να τους πείσουμε για τη βελτίωση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής.

Σήμερα οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα μας μέσω των δανειακών συμβάσεων παρότι παραμένουν εξαιρετικά επώδυνες δεν φαίνεται ακόμη να εξασφαλίζουν τις προϋποθέσεις για τη βιωσιμότητα του χρέους, ούτε και να δημιουργούν άμεσα την ζητούμενη αναπτυξιακή προοπτική ώστε να είναι ορατή η ανάκαμψη και η υποχώρηση της ύφεσης.

Και αυτές οι αμφιβολίες, αλλά και προσδοκίες, ιδιαίτερα για τη βιωσιμότητα του χρέους, την σταθεροποίηση της οικονομίας και την υποχώρηση της ύφεσης διαπερνούν και το εν λόγω σχέδιο του Προϋπολογισμού του 2013.

Η πολιτική που ακολουθήσαμε ως ΔΗΜΑΡ και η στήριξη που έχουμε δώσει στην Κυβέρνηση Εθνικής ευθύνης έγινε γιατί αποτελεί τη δυνατότητα για να μείνει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, για να επαναδιαπραγματευθεί την αντικατάσταση δυσβάσταχτων για τους πολίτες όρων του μνημονίου, να ξεφύγει η χώρα από τη δίνη της οικονομικής κρίσης και να μπει σε μία πορεία επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας.

Το πλαίσιο της διακυβέρνησης όπως διαμορφώθηκε με την προγραμματική συμφωνία είναι ρεαλιστικό και σε συμβάλαμε σε πολλά σημεία να γίνει και προοδευτικό. Προωθεί μεταρρυθμίσεις και προοδευτικές διαρθρωτικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, προωθεί την αναδιοργάνωση του κράτους, τις στρατηγικές επιλογές της οικονομικής ανασυγκρότησης της χώρας στον πρωτογενή τομέα, στη βιομηχανία, στον τουρισμό, στην ενέργεια, τις μεταφορές,. Θέτει στόχους εφικτούς και προτεραιότητες, όπως:

- Τη διεκδίκηση της επιμήκυνσης της δημοσιονομικής προσαρμογής για άλλα δύο χρόνια, την δέσμευση ότι θα επιδιωχθεί να μη γίνουν οι περικοπές από μισθούς και συντάξεις αλλά από το μη μισθολογικό κόστος του δημοσίου και την αποκατάσταση της ισχύος των συλλογικών συμβάσεων σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κεκτημένο και το Κοινοτικό Δίκαιο.
- Την άμεση διαμόρφωση **ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης της χώρας με νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο**, με επανακαθορισμό των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων στους κρίσιμους τομείς. Στην κατεύθυνση αυτή την αξιοποίηση κάθε επενδυτικού πόρου και δυνατότητας
- Το νέο φορολογικό σύστημα πρέπει να γίνει με τη θέσπιση περιουσιολογίου και πόθεν έσχες, με τη δίκαιη και αναλογική κατανομή των φόρων, με διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Την αποκατάσταση των θεσμών. Η Ελληνική Δημοκρατία έχει άμεση ζωτική ανάγκη ενός νέου πλαισίου για την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, τα μέτρα για τους άνεργους, τους φτωχούς, τους χαμηλοσυνταξιούχους. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συνδυαστούν με την πολιτική καταπολέμησης της ανεργίας και την υπεράσπιση του κοινωνικού κράτους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο χώρος όπου θα διεκδικήσουμε και θα διαπραγματευθούμε.. Εκεί θα φτιάξουμε συμμαχίες με χώρες του νότου και με πολιτικές δυνάμεις που αντιλαμβάνονται τη σημασία της αλληλεγγύης, γι' αυτό και θέλουμε να αξιοποιήσουμε προς όφελος της χώρας μας τις αποφάσεις της ΕΕ για την αντιμετώπιση της κρίσης, **ζητώντας μεταξύ των άλλων να εφαρμοστεί και για τις ελληνικές τράπεζες η απευθείας ανακεφαλαιοποίηση από το μηχανισμό στήριξης.**

Είχαμε επισημάνει ότι η αναδιαπραγμάτευση δεν θα γίνει σε μία στιγμή, σε μία Σύνοδο Κορυφής ή μόνο στο επίπεδο και τις πρώτες επισκέψεις της τριόικα. Θα είναι μία συνεχής και επίπονη διαδικασία, μια σκληρή διαπραγμάτευση.

Είναι πεποίθησή μας ότι οι παραπάνω στόχοι είναι αναγκαίοι και εφικτοί και γι' αυτό ο Προϋπολογισμός του 2013 εισηγητικά τουλάχιστον έπρεπε να τους αξιοποιεί και να τους προσεγγίζει, ώστε **να μην φαίνεται ότι ασφυκτιά από τη λογική της ακραίας λιτότητας που ανατροφοδοτεί την ύφεση.**

Για την επιτυχία των παραπάνω στόχων η **Δημοκρατική Αριστερά**, ως υπεύθυνη δύναμη, κατέθεσε ένα ολοκληρωμένο κείμενο συμβολής για την εξεύρεση μέτρων για περικοπή δαπανών 11,5 δις Ευρώ, που θα είναι κατά το δυνατόν λιγότερο επώδυνα για τους πολλούς. Στην ανάγκη δηλαδή αλλαγής της δημοσιονομικής πολιτικής λιτότητας που ανατροφοδοτεί την κρίση.

Η δημοσιονομική πολιτική στο πλαίσιο του Μνημονίου με το γενικότερο περιοριστικό χαρακτήρα της γνωρίζουμε ότι δεν είναι μονόδρομος, ούτε βέβαια και εύκολη υπόθεση. Υπάρχει τρόπος να ελαχιστοποιηθούν οι απώλειες των εισοδημάτων εάν η προσπάθεια στηριχθεί στην εξεύρεση ισοδύναμων δημοσιονομικών μέτρων. Έχουμε προτείνει μέτρα ισοδύναμου δημοσιονομικού αποτελέσματος διότι αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα επίτευξης της δημοσιονομικής προσαρμογής. **Για να έχει όμως πιθανότητες επιτυχίας, αλλά και βιώσιμο κοινωνικά αποτέλεσμα, η δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει ταυτόχρονα να ενταχθεί σε ένα αναπτυξιακό πλαίσιο.**

Σημαντική διάσταση για να ξεδιπλωθούν ισοδύναμα μέτρα είναι αυτή του χρόνου.

Ευνοϊκότεροι διακανονισμοί σε σχέση με το χρόνο κάλυψης του στόχου μηδενικού ελλείμματος. Σήμερα ασκείται τρομακτική πίεση για τη λήψη επιπρόσθετων μέτρων για την κάλυψη των αποκλίσεων από το στόχο επίτευξης μηδενικού ελλείμματος έως το 2014, ώστε να σταθεί δυνατή η επάνοδος της χώρας στις χρηματοδοτήσεις των διεθνών αγορών. Η πίεση αυτή οδηγεί στη λήψη επώδυνων μέτρων και οδηγούν όπως ήδη επισημάναμε σε περαιτέρω επιδείνωση της ύφεσης. Να σημειώσουμε ότι τα δημοσιονομικά μέτρα που επιβλήθηκαν στη χώρα μας στο διάστημα 2010-2012 ανήλθαν στα 49 δις ευρώ, ενώ σε άλλα κράτη (του μηχανισμού στήριξης) όπως Ιρλανδία το ύψος των δημοσιονομικών μέτρων ήταν μικρότερο και το χρονικό διάστημα μεγαλύτερο.

Η σημαντικότερη και βαθιά κοινωνική πρόταση της ΔΗΜΑΡ είναι η **ρήτρα δημοσιονομικού ισοδύναμου** στα μέτρα των 11,5 δις. Αυτό σημαίνει ότι:

- Για ένα τμήμα από το συνολικό πακέτο μέτρων θα υπάρχει η δυνατότητα μη εφαρμογής, εφόσον πετύχουμε ισοδύναμη δημοσιονομική απόδοση από καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας και εξυγίανση των δαπανών λειτουργίας/προμηθειών. Αν, δηλαδή, για το 2013, 2014 κλπ, απολογιστικά προκύπτει πλεονάζον έσοδο από τα

προβλεπόμενα, αυτομάτως θα γίνεται ισοδύναμη αφαίρεση για το επόμενο έτος από το συνολικό πακέτο.

- Στη ρήτρα ισοδύναμων (πακέτο μέτρων) πρέπει να ενταχθούν αυτά τα μέτρα, που θεωρούμε ότι είναι ιδιαίτερος κοινωνικά δυσβάστακτα.
- Η ρήτρα δημοσιονομικού ισοδύναμου πρέπει να υιοθετηθεί και να εφαρμοσθεί. Στην σημερινή συζήτησή μας θέλω να επισημάνω ότι στον Προϋπολογισμό έπρεπε να υπάρχουν δείγματα εφαρμογής ή έστω αναφορές για αυτή τη βασική πρόταση. Αντίθετα όμως προς αυτό τα μέτρα σε ποσοστό πλέον του 70% είναι **εμπροσθοβαρή** και αφήνουν έωλη την πρόταση της ρήτρα ισοδυνάμου.

2. Η εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας

Δυστυχώς για **έκτη** συνεχή χρονιά θα συνεχιστεί η ύφεση στη χώρα σύμφωνα και με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού.

Ενδεικτικά να αναφέρω ότι το ελληνικό ΑΕΠ κατά την περίοδο 2011-2012 μειώθηκε κατά 12,3δισ ευρώ, δηλαδή κάθε μήνα χανόταν από την ελληνική οικονομία 1 δισ ευρώ. Αντίστοιχα, κατά το 2013-2014 αναμένεται να υπάρχει περαιτέρω μείωση 4,5%, (11δισ ευρώ). Δηλαδή και κατά το 2013 θα χάνεται κάθε μήνα από την οικονομία περίπου 1δισ ευρώ.

Είναι βέβαια κοινά αποδεκτό ότι το ξέσπασμα της διεθνούς οικονομικής κρίσης βρήκε μια ελληνική οικονομία με ήδη τεράστια προβλήματα διαρθρωτικής φύσης. Ασθενή παραγωγική βάση, επιχειρήσεις χαμηλής ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τα διεθνή στάνταρτ, μια Δημόσια Διοίκηση αναποτελεσματική, υπό τη συνεχή πίεση του πελατειακού κράτους. Μία οικονομία που χαρακτηριζόταν από τον «θανατηφόρο» συνδυασμό υψηλού χρέους και μόνιμων ελλειμμάτων.

Ο συνδυασμός αυτών δύο στοιχείων δημιουργούσε ένα φαύλο κύκλο ο οποίος, δυστυχώς, δεν κατάφερε να σπάσει ούτε κατά την περίοδο ισχυρής ανάπτυξης της οικονομίας (1994-2004), ούτε κατά την επόμενη περίοδο (2005-2008).

Σε αυτό το πλαίσιο, η βασική ιδέα των προγραμμάτων «διάσωσης» της οικονομίας που εφαρμόστηκαν μετά το 2009 ήταν ότι η αποκατάσταση των δημοσιονομικών, δηλαδή η δημοσιονομική «εξυγίανση». Σήμερα όμως, τέσσερα χρόνια μετά, φαίνεται ούτε δημοσιονομική εξυγίανση υπήρξε (χρειάστηκε για αυτό το PSI), αλλά προστέθηκε ένα νέο μεγάλο πρόβλημα: η παρατεταμένη και βαθιά ύφεση και το μεγάλο πρόβλημα των κοινωνικών συνεπειών της.

Η Ελληνική οικονομία έχει περιπέσει σε ένα φαύλο κύκλο δημοσιονομικής προσαρμογής – ύφεσης – μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων, με κεντρικό σημείο αναφοράς την εντεινόμενη αβεβαιότητα.

3. Βασικές παραδοχές και προβλέψεις - προβλήματα του Προϋπολογισμού

Είναι γεγονός ότι η πρόβλεψη για την αποδοτικότητα των φορολογικών εσόδων σε σχέση με την αύξηση των συντελεστών είναι μικρότερη του αναμενόμενου, με αποτέλεσμα την μικρότερη απόδοση των μέτρων για τη δημοσιονομική προσαρμογή. Το φαινόμενο οφείλεται σε αρκετούς λόγους όπως η ύφεση, η μείωση του εισοδήματος των φορολογουμένων, η φοροδιαφυγή, η περιορισμένη ρευστότητα των επιχειρήσεων και των ιδιωτών και η καθυστέρηση έκδοσης αποφάσεων από τα δικαστήρια. Καταμερισμός της υστέρησης σε κάθε έναν από τους παραπάνω παράγοντες είναι δύσκολο να γίνει. Αν όμως ληφθούν υπόψη οι ελαστικότητες φορολογικών εσόδων, όπως αυτές εκτιμώνται από τους διεθνείς οργανισμούς, προκύπτει, σύμφωνα με εκτιμήσεις της Τράπεζας της Ελλάδος, ότι τα 2/3 της υστέρησης του συνόλου των εσόδων από έμμεσους και άμεσους φόρους αποδίδονται στην ύφεση της οικονομικής δραστηριότητας.

Πράγματι στο προσχέδιο του προϋπολογισμού αναφερόταν δύο εκτιμήσεις σε σχέση με την εξέλιξη των μεγεθών το 2013. Η πρώτη δεν υπέθετε τη λήψη επιπλέον μέτρων (τα περίφημα 7,6 δις από τα 11,5 δις), η δεύτερη υπέθετε τη λήψη επιπλέον μέτρων. Με τη λήψη των επιπλέον μέτρων έδειχνε να μειώνονται τα έσοδα κατά 2,4 δις € και οι δαπάνες κατά 3,6 δις €. Αυτό έχει ως συνέπεια ένα αρνητικό αποτέλεσμα, την αφαίρεση επιπλέον 2,6 ποσοστιαίων μονάδων από το ΑΕΠ (ύφεση 3,8% έναντι 1,2% εάν δεν λαμβανόταν μέτρα) και ένα θετικό την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος.

Τα τακτικά έσοδα μειώνονται κατά 5,6%, ενώ τα μη τακτικά αυξάνονται και το σύνολο μειώνεται κατά 1.8%. Οι δαπάνες στο σύνολό τους μειώνονται κατά 33%.

Το κέντρο του οικονομικού προβλήματος όπως και εισηγητικά αναφέρεται παραμένει η αντιμετώπιση της ύφεσης. Ο στόχος για τη μείωσή της δεν μπορεί να γίνει εφικτός όταν αυτή αντιμετωπίζεται με μειώσεις εισοδημάτων και αυξήσεις της φορολογίας χαμηλόμισθων, αφού αυτές οι λύσεις περικλύπτουν εισοδήματα που ευθέως αντιστοιχούν σε κατανάλωση και έτσι αφενός ανατροφοδοτείται η ύφεση και αφετέρου μειώνονται τα έσοδα του κράτους. **Αντίθετα η κύρια προσοχή πρέπει να δοθεί στην εκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας.**

Ως ένα σημείο, είναι γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός αναγνωρίζει το πρόβλημα της ύφεσης αφού άλλωστε κάνει πολλές αναφορές του στο κείμενο, αλλά δεν κάνει πολλά πράγματα για να το αντιμετωπίσει. Για παράδειγμα:

Τα μέτρα που προβλέπονται στον προϋπολογισμό του 2013 αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος των μέτρων των 11,5 δις €. Το 2013 θα ληφθούν μέτρα που ισοδυναμούν με το 63% του συνολικού προγράμματος προσαρμογής (7,3 δις από τα 11,5). Αυτό σημαίνει ότι η λήψη τους είναι εξαιρετικά **εμπροσθοβαρής**, γεγονός που μπορεί να ακυρώσει στη πράξη τόσο τη ρήτρα

ισοδυνάμων όσο την πιθανολογούμενη επέκταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής, όπως φαίνεται και στον παρακάτω πίνακα:

Χρονοδιάγραμμα Λήψης των μέτρων			
	Προϋπολογισμός 2013	Προσχέδιο Προϋπολογισμού 2013	2013 2016
Αναδιάρθρωση Δημ. Διοίκησης	484,5	483	1225
ΟΤΑ	50	100	608
Μισθολογική δαπάνη	1.174	1.100	1649
Συντάξεις	4680	3799	4812
Κοινωνικά επιδόματα	589	347	826
Υγεία	455	803	1457
Άμυνα	303	304	
Παιδεία	122	132	183
ΔΕΚΟ	248	241	443

ΣΥΝΟΛΟ 7592

Κατά δεύτερο λόγο, μια τέτοια πολιτική κινδυνεύει να επιδεινώσει την ύφεση ακόμα περισσότερο, σε συνδυασμό ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων παραμένει εξαιρετικά μικρό για τις ανάγκες των περιστάσεων και η υλοποίηση του ΕΣΠΑ καρκινοβατεί.

Εκτιμήσεις βασικών μεγεθών της οικονομίας (Προσχέδιο – Προϋπολογισμός)

Καταρχήν οι προβλέψεις του Προϋπολογισμού για την Παγκόσμια Οικονομία και της Ευρωζώνης είναι ένα μήνα μετά δυσμενέστερες αυτών του Προσχεδίου.

Επίσης όπως είχαμε τονίσει και κατά τη συζήτηση του Προσχεδίου, ο προϋπολογισμός είχε πολύ αισιόδοξες προβλέψεις για τα βασικά μεγέθη της οικονομίας για το 2013. Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώθηκε με την κατάθεση του τελικού σχεδίου του προϋπολογισμού, όπου σχεδόν όλες οι προβλέψεις του αρχικού σχεδίου αναθεωρήθηκαν προς το δυσμενέστερο, όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα.

Βασικά Μεγέθη	Προσχέδιο	Τελικό Σχέδιο
ΑΕΠ	-3,8	-4,5
Ιδιωτική Κατανάλωση	-5,9	-7,0
Δημόσια Κατανάλωση	-7,2	-7,2
Επενδύσεις	-3,7	-3,7
Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	2,5	2,6
Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	-5,3	-5,2
ΔΤΚ	0,7	-0,8
Αποπληθωριστής ΑΕΠ	-0,1	-1,2
Απασχόληση	-3,0	-2,1
Ποσοστό Ανεργίας	24,7	22,8
Πρωτογενές πλεόνασμα	1,1	0,4
Δημόσιο χρέος	179,3	189,1

Πιο συγκεκριμένα, οι προβλέψεις για την ύφεση και την ανεργία το επόμενο έτος αναθεωρήθηκαν, σε 4,5% και 22,8% αντίστοιχα (από 3,8 και 24,7), ενώ προβλέπεται και μεγαλύτερη μείωση στην ιδιωτική κατανάλωση (7,0% αντί 5,9), λόγω της μείωσης του διαθέσιμου εισοδήματος και της αύξησης της ανεργίας. Πρέπει να μας διευκρινίσετε πως με μεγαλύτερη ύφεση θα έχουμε μικρότερη ανεργία;

Η συμβολή του εξωτερικού τομέα αναμένεται θετική, με τις εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών να προβλέπεται ότι θα αυξηθούν κατά 2,6% (από 2,5 στο προσχέδιο) και τις εισαγωγές να μειώνονται κατά 5,2% (από 5,3 στο προσχέδιο). Να σημειωθεί ότι σε απόλυτα νούμερα η μείωση του ΑΕΠ από τα 194 δισ. ευρώ το 2012 στα 183,04 δισ. ευρώ το 2013 αποτυπώνει ποσοστιαία μείωσή του κατά σχεδόν 6% το επόμενο έτος.

Ο ετήσιος πληθωρισμός για το 2012 εκτιμάται στο 1,1%, ενώ αναμένεται να μειωθεί σημαντικά το 2013 επηρεαζόμενος κυρίως από τη χαμηλή εγχώρια ζήτηση και τις διαρθρωτικές αλλαγές που βελτιώνουν τη λειτουργία των αγορών. Συγκεκριμένα η μείωση του εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή το 2013 εκτιμάται στο -0,8%, δηλαδή η οικονομία θα βιώσει έντονο αποπληθωρισμό.

Ο νέος στόχος για το πρωτογενές πλεόνασμα μειώθηκε στο 0,4% του ΑΕΠ (748 εκατ. ευρώ), στο τελικό σχέδιο του προϋπολογισμού, έναντι αρχικού στόχου για 1,1%. Το δημόσιο χρέος εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 189,1% του ΑΕΠ (346,2 δις ευρώ), έναντι προηγούμενης πρόβλεψης για 179,3%.

Ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα το 2013 κατά 800 εκατ. € περίπου (0,4 % του ΑΕΠ), στην έκτη κατά σειρά χρονιά ύφεσης, χωρίς να προβλέπονται καθόλου έσοδα από την πάταξη της

φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, με μειωμένες της δημόσιες επενδύσεις, **μόνο με συστράτευση και ισχυρή πολιτική βούληση μπορεί να επιτευχθεί.**

Εμείς έχουμε κηρύξει προς όλες τις κατευθύνσεις τη μάχη για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, της παραοικονομίας, της άμεσης είσπραξης των εσόδων του κράτους που έχουν φοροδιαφύγει και την αξιοποίησή τους ως ισοδυνάμων μέτρων.

4. Οικονομική και Δημοσιονομική Πολιτική

Η στρατηγική της οικονομικής πολιτικής που προτείνει ο προϋπολογισμός βασίζεται σε δύο πυλώνες: α) στην εφαρμογή μέτρων και πολιτικών που εμπλουτίζουν την προσπάθεια που προηγήθηκε στο πεδίο της δημοσιονομικής πολιτικής, εστιάζοντας τόσο στον περιορισμό του εύρους και της παρεμβατικότητας του δημόσιου τομέα, όσο και στη βελτίωση της αποτελεσματικής λειτουργίας του, ώστε να αυξηθεί η αποδοτικότητα των σχετικών δαπανών και β) στην προώθηση και υλοποίηση ενός μεγάλου εύρους πολιτικών και μέτρων για την ανάσχεση των έντονων υφεσιακών πιέσεων και την τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία.

Βασικοί τομείς της οικονομικής πολιτικής

Ανάπτυξη: Η πολιτική και οικονομική προσέγγιση που επικράτησε στη διαμόρφωση του Προϋπολογισμού είναι ότι βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη αποτελεί η σταθεροποίηση της οικονομίας, γιατί χωρίς αυτή δεν υπάρχει δυνατότητα μεταστροφής προς την ανάπτυξη. Έτσι η ανάπτυξη έρχεται σε δεύτερο επίπεδο ή σχηματικά η οικονομική ανάπτυξη είναι αποτέλεσμα της σταθεροποίησης της οικονομίας.

Υπάρχει όμως και η άλλη προσέγγιση στα πράγματα ακριβώς αντίστροφα, ότι η σταθεροποίηση της οικονομίας είναι αποτέλεσμα της ανάπτυξης. Το ερώτημα είναι η εσωτερική τους ιεράρχηση.

Στην πραγματικότητα αυτοί οι δύο στόχοι πρέπει να επιδιώκονται παράλληλα.

Είναι λάθος η προσέγγιση πρώτα να βγούμε από την ύφεση και μετά θα έχουμε ανάπτυξη. Στην δυσμενέστατη εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας η συνεχιζόμενη ύφεση οφείλεται πλέον κατά κύριο λόγο στην έλλειψη ανάπτυξης.

Η ανάσχεση της ύφεσης προβλέπεται στον Προϋπολογισμό να προέλθει από την εγχώρια ζήτηση και κυρίως από τις επενδύσεις, ενώ για τις προβλέψεις αυτές λήφθηκαν υπόψη τα δημοσιονομικά μέτρα του αναθεωρημένου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής και η συμβολή των εταίρων για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Για την επίτευξη αυτού του μάλλον αισιόδοξου στόχου απαιτείται **ένα νέο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας με νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο.** Στη κατεύθυνση αυτή είναι η αξιοποίηση κάθε επενδυτικού πόρου και δυνατότητας, όπως του ΕΣΠΑ

ή της ΕΤΕπ, αλλά και η διεκδίκηση συμπληρωματικών αναπτυξιακών πόρων σε εφαρμογή των διακηρύξεων του Συμβουλίου κορυφής της ΕΕ. Περιμένουμε άμεσα οι προσδοκίες όλων μας στο εσωτερικό και οι δηλώσεις των εταίρων μας για ένα πρόσθετο πρόγραμμα πόρων και μέτρων επανεκκίνησης της ανάπτυξης να αποτυπωθούν με πραγματικά οικονομικά μεγέθη και χρηματοδοτικά εργαλεία.

Συνοψίζοντας η δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να γίνει αλλά με τέτοιο τρόπο που δεν θα καθηλώνει την Ανάπτυξη.

Αν δούμε τον πίνακα 3.1 (σελ. 45) προκύπτει ότι παρά τη σημαντική μείωση των Δημοσίων δαπανών είχαμε τεράστια ύφεση και εκτίναξη του χρέους από 248,3% του ΑΕΠ το 2010 σε 189,1% το 2013, δηλαδή ένα πρόγραμμα που αντί να μειώνει αυξάνει το χρέος

Κοινωνική Πολιτική - Ανεργία

Η κοινωνική πολιτική, όπως παρουσιάζεται στον προϋπολογισμό, εστιάζεται σε 3 επίπεδα: 1) ανάπτυξη πολιτικών απασχόλησης για την αναχαίτιση της μεγάλης ανεργίας, 2) αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς εργασίας και 3) εξορθολογισμός του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας.

Στο πλαίσιο αυτό, σχεδιάζονται διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, με πολλές από τις οποίες διαφωνεί η ΔΗΜ.ΑΡ., όπως είναι:

- Το νέο σύστημα προσδιορισμού του κατώτατου μισθού σε όλη την οικονομία (από τον Απρίλιο του 2013 θα τεθεί σε εφαρμογή – σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κεκτημένο) στο οποίο αποφασιστικό ρόλο θα έχει πλέον το κράτος, ύστερα από διαβούλευση με κοινωνικούς εταίρους και άλλους φορείς.
- Το νέο σύστημα υπολογισμού αποζημίωσης σε περίπτωση καταγγελίας σύμβασης εργασίας.
- Η κατάργηση διαδικασιών προέγκρισης και κοινοποιήσεων στην Επιθεώρηση Εργασίας (ΣΕΠΕ) που προσέθεταν γραφειοκρατικό βάρος στις επιχειρήσεις.
- Η οργάνωση του χρόνου εργασίας στις επιχειρήσεις όλων των κλάδων, στη βάση κλαδικών ή επιχειρησιακών συμβάσεων, θα καταστεί περισσότερο αποτελεσματική με την απόσυρση περιοριστικών ρυθμίσεων.

Ειδικότερα σε σχέση με τα πρόσθετα εργασιακά μέτρα μεταξύ των άλλων πρέπει να επισημάνουμε ότι η μείωση του κόστους εργασίας δεν αποτελεί τον σημαντικότερο παράγοντα ανταγωνιστικότητας. Για παράδειγμα, όπως αναφέρεται και στον ίδιο τον προϋπολογισμό οι εξαγωγές σε χώρες στη ΕΕ μειώθηκαν παρά το γεγονός ότι το κόστος εργασίας σε αυτές τις χώρες είναι υψηλότερο. Αντίθετα οι εξαγωγές αυξήθηκαν σε χώρες χαμηλότερου κόστους εργασίας.

Η Ανεργία σύμφωνα με τον προϋπολογισμό αναμένεται να αυξηθεί περαιτέρω και να ανέλθει σε 22,4% (24,7% στο προσχέδιο), κυρίως λόγω κάμψης της οικονομικής δραστηριότητας. Με ύφεση της τάξης του 4,5% και χωρίς δημόσιες επενδύσεις, αλλά και αμφίβολες ιδιωτικές επενδύσεις το σενάριο αυτό φαίνεται αισιόδοξο. Εξάλλου σε διάφορες μελέτες που γίνονται (ΙΝΕ ΓΣΕΕ) το ποσοστό ανεργίας εκτιμάται στο 27-28% για το 2013.

Ένα τέτοιο ποσοστό ανεργίας σημαίνει ότι ελληνικές οικογένειες θα βρεθούν χωρίς δυνατότητα να καλύψουν τις βασικές ανάγκες διαβίωσης σε θέρμανση και διατροφή. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση είναι πράγματι αντικοινωνική η μείωση του ποσού του προϋπολογισμού που δίδεται για τα επιδόματα ανεργίας. Αντίθετα η συνδυαστική επίδραση αυξημένων ποσών προϋπολογισμού προοριζόμενα για επιδόματα μαζί με την ταχύτατη προώθηση των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης (κατάρτιση, επιδότηση της απασχόλησης κ.λ.π) θα ανακουφίσει χειμαζόμενους ανθρώπους.

Μέσω της αντιμετώπισης της ύφεσης, της προώθησης της ανάπτυξης και της αναβάθμισης των προσόντων του ανθρώπινου δυναμικού θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της ανεργίας και θα δημιουργούνται θέσεις εργασίας με διατηρησιμότητα και ποιοτικά χαρακτηριστικά. Για την προώθηση τέτοιων αναπτυξιακών και κοινωνικών πολιτικών είναι αναγκαίο να υπάρχει ένα περισσότερο ενισχυμένο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Ανησυχούμε επίσης για τη μείωση των επιδοτήσεων στο ΙΚΑ κατά 40%, στον ΟΑΕΕ κατά 29,2%, στον ΟΓΑ κατά 18,7% (σελ.88). Πως προήλθε αυτή η δυνατότητα; Προέρχεται από μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης και εξορθολογισμό ή τινάζει στον αέρα το σύστημα υγείας.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων: Το ΠΔΕ συνεχίζει να είναι εξαιρετικά μειωμένο και πρέπει να ενισχυθεί. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού το ΠΔΕ θα μειωθεί σε σχέση με το αντίστοιχο του 2012 κατά 6,2% και θα διαμορφωθεί στο 3,5% του ΑΕΠ.

Πρέπει να τονιστεί ότι σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ, ο πιο σημαντικός πολλαπλασιαστής εισοδήματος της ελληνικής οικονομίας είναι οι δημόσιες επενδύσεις. Σε βάθος διетίας κάθε ευρώ που δαπανάται από το ΠΔΕ παράγει 2 ευρώ εισόδημα (0,8€ κατά το πρώτο χρόνο και 1,2€ κατά το δεύτερο χρόνο).

Με βάση τα παραπάνω προτείνουμε την ενίσχυση του ΠΔΕ κατά 2 δις €, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα τη αυτόματη μείωση της ύφεσης κατά 1% το πρώτο έτος και 1,3% το δεύτερο.

ΕΣΠΑ: Το συντριπτικό ποσοστό των πόρων του ΠΔΕ προέρχονται από επιχορηγήσεις της ΕΕ μέσω των διαρθρωτικών ταμείων.

Μέχρι σήμερα η υστέρηση στο στόχο της απορρόφησης των πόρων που προβλέπονταν στον προϋπολογισμό του 2012 είναι σημαντική και είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα επιτευχθεί έως το

τέλος του χρόνου. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα υπολογίζεται ότι η υστέρηση απορρόφησης κοινοτικών πόρων στο τέλος του 2012 σε σχέση με τους στόχους τόσο του κανόνα $n+3$ όσο και του μνημονίου θα είναι πολύ μεγάλη. Ιδιαίτερα σε ότι αφορά τους στόχους του μνημονίου η υστέρηση υπολογίζεται να φτάσει τα 2,5 - 2,7 δις € χωρίς να είναι γνωστές οι επιπτώσεις από τη μη τήρησή του. Πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με μία πρόσφατη αποτίμηση έργα ύψους 7,5 δις κινδυνεύουν να μείνουν ανεκτέλεστα έως το τέλος του 2015 και να επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό

Για τους λόγους αυτούς και την επίσπευση της υλοποίησης και απορρόφησης,

- Κατατέθηκε πριν από είκοσι περίπου ημέρες προς έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η πρόταση αναθεώρησης του ΕΣΠΑ, με την οποία οριστικοποιείται η μεταφορά πόρων από τις υποδομές προς την επιχειρηματικότητα στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα, ενώ μεταφέρονται πόροι από τα Τομεακά Προγράμματα με χαμηλή απορρόφηση, όπως η Ψηφιακή Σύγκλιση και η Διοικητική Μεταρρύθμιση σε άλλα πιο αποδοτικά, καθώς και σε προγράμματα ενίσχυσης των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων (ΜΜΕ),
- Με πρόσφατη εγκύκλιο του Υπουργού στην προσπάθεια να καλυφθεί η υστέρηση από τον στόχο της απορρόφησης 3,7 δις € όπως προβλέπεται από το μεσοπρόσθετο πρόγραμμα 2012-14, ανακαλούνται α) οι πιστώσεις από το ΠΔΕ για τα έργα του ΕΣΠΑ που δεν προβλέπεται να απορροφήσουν δαπάνες ως το τέλος του έτους, και β) το 50% των πιστώσεων για τα έργα στα οποία διαπιστώνεται ότι η διαφορά μεταξύ εγκεκριμένων πιστώσεων και πραγματοποιημένων πληρωμών είναι μεγαλύτερη του 75%, ενώ παράλληλα γίνεται ανακατανομή πιστώσεων προς φορείς που τις έχουν ανάγκη.

Κατά τα λοιπά συνεχίζεται η προβληματική χρηματοδότηση από τις τράπεζες, οι οποίες περιμένουν την ανακεφαλαιοποίησή τους, έχοντας άμεση επίπτωση στις εργοληπτικές εταιρείες που τους έχει ανατεθεί η εκτέλεση μικρών και μεγάλων έργων. Το ίδιο ισχύει και για την ενίσχυση των ΜΜΕ, οι οποίες αναμένουν την υλοποίηση της πρόσφατα υπογραφείσας συμφωνίας με την ΕΤΕπ, ώστε να τονωθεί η ρευστότητά τους.

Επιπρόσθετα, προσφάτως ανακοινώθηκε παράταση ενός μηνός στις διαπραγματεύσεις μεταξύ δημοσίου και παραχωρησιούχων ώστε να βρεθεί η χρυσή τομή και να γίνει επανεκκίνηση των έργων. Όπως είναι γνωστό τα έργα αυτά αποτελούν το 36% του συνολικού προϋπολογισμού του Προγράμματος προσπελασιμότητα. Επίσης τα επιπλέον κονδύλια που απαιτούνται για να συνεχιστούν τα έργα αναμένεται να προκύψουν από την ΕΤΕπ - η οποία είναι επιφυλακτική - και μέσω μόχλευσης των πόρων του ΕΣΠΑ - άμεσα συνδεδεμένης με την αναθεώρηση του ΕΣΠΑ.

Είναι επομένως σημαντικό να γίνουν οι παρεμβάσεις εκείνες (αναθεώρηση ΕΣΠΑ, υλοποίηση συμφωνία με την ΕΤΕπ, ξεμπλοκάρισμα των μεγάλων έργων, απλοποίηση των διαδικασιών

κ.λπ), ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι που τίθενται στον προϋπολογισμό και το κυριότερο να ενεργοποιηθεί πλήρως το μοναδικό ουσιαστικά εργαλείο ανάπτυξης που διαθέτει η χώρα.

5. Τι επισημαίνει και τι έχει πετύχει η ΔΗΜΑΡ με τις προτάσεις που έχει κάνει

Ειδικότερα για τα μέτρα των 11,5 δις

1. Δεν υπάρχει αύξηση των αναγκών ενσήμων για την ελάχιστη σύνταξη από τα 4500 στα 6000
2. Τη ρήτρα αντικατάστασης ισοδυνάμου, γιατί δεν αποφύγαμε τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, αλλά με την εφαρμογή της ρήτρας ισοδυνάμου και την επιμήκυνση θα καταφέρουμε πολύ σύντομα να αντικαταστήσουμε το μέτρο
3. Τις μη απολύσεις στο Δημόσιο (1500)
4. Ενισχύθηκαν οι περικοπές στα λειτουργικά
5. Δεν κόβονται τα αναπηρικά επιδόματα
6. Δεν υπάρχουν δίδακτρα στα μεταπτυχιακά κ.ά

Ενώ διαφωνήσαμε για τον τρόπο που σχεδιάζεται να γίνουν οι αποκρατικοποιήσεις και πολύ περισσότερο με την εκ των υστέρων προσθήκη στα μέτρα των εργασιακών θεμάτων.

Επισημαίναμε και εξακολουθούμε να θεωρούμε ότι είναι μεγάλη ανάγκη για μία ολοκληρωμένη στρατηγική εξόδου από την κρίση και ένα ριζικό επανασχεδιασμό της ακολουθούμενης πολιτικής ύφεσης και λιτότητας.

Θεωρούμε, ότι ακόμα και εντός του δεδομένου δυσμενούς πλαισίου, με τους ισχυρούς εξωτερικούς περιορισμούς, δηλαδή τις απαιτήσεις τις τρόικας, οι οποίες συχνά είναι υπερβολικές και εκτός πραγματικότητας, υπάρχουν οι δυνατότητες επιλογών. Για αυτό το λόγο άλλωστε συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε ότι πρέπει άμεσα να ξεκινήσει πολιτική διαπραγμάτευση με τους ευρωπαίους εταίρους, προκειμένου να τους πείσουμε για το αδιέξοδο της συνταγής που επιβάλλεται στον ελληνικό λαό.

Η οικονομική πολιτική δεν είναι ποτέ μονόδρομος διότι ενέχει αποφάσεις: τι ενισχύω και τι όχι, πως επιμερίζω τα βάρη και γιατί, πότε κάνω κάτι και πως το κάνω. Βάσει των παραπάνω, υποστηρίζουμε ότι σήμερα, το κύριο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί είναι αυτό της παρατεταμένης ύφεσης και οι κοινωνικές συνέπειες.

Διότι τι νόημα έχει να υπάρχει ισοσκελισμένος προϋπολογισμός εάν υποβαθμίζεται ή καταρρέει το σύστημα Υγείας. Ποιος θα ήθελε να εξαλείψει το έλλειμμα του προϋπολογισμού υποβαθμίζοντας την εκπαίδευση της χώρας ή παραδίδοντας το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον στο βωμό του κέρδους;

Τα νούμερα έχουν φυσικά την αξία τους, δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σε αυτά (όπως κάνει η αντιπολίτευση), αλλά την ίδια στιγμή τα νούμερα δεν εξαντλούν την πραγματικότητα. Οι οικονομικές πολιτικές δεν κρίνονται βάσει του εάν οι εξισώσεις στις οποίες στηρίζονται είναι σωστές, κρίνονται βάσει του εάν μπορούν να εφαρμοστούν. **Εδώ βρίσκεται η ουσία της ένστασής μας.**

Θυσίες μπορεί να γίνουν. Τα εισοδήματα μπορεί να μειωθούν. Η κοινωνία πιθανώς να μπορέσει ακόμα λίγο να κάνει υπομονή. Αρκεί όλα αυτά να έχουν νόημα.

Αρκεί να πειστεί ότι τα βάρη κατανέμονται δίκαια, ότι οι θυσίες δεν εξαερώνονται λόγω νεοφιλελεύθερων εμμονών τροϊκανής ή άλλης προέλευσης.

Βάσει των παραπάνω θα ήθελα να αντιστρέψω τη βασική λογική που φαίνεται να προτείνεται από την τρόικα.

Δεν πρέπει να επιδιώκουμε μια πολιτική αμφίβολης δημοσιονομικής εξυγίανσης στην οποία απλά να παίρνουμε υπόψη τις αναγκαίες αναπτυξιακές ενέργειες για τη συγκράτηση της ύφεσης και την αντιμετώπιση των ακραίων κοινωνικών προβλημάτων.

Πρέπει να επιδιώξουμε μια πολιτική οικονομικής ανάπτυξης και αντιμετώπισης των κοινωνικών προβλημάτων, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη την αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση.

Τα παραπάνω δεν είναι παιχνίδια με τις λέξεις. Είναι αναγκαία επαν-ιεράρχηση των προτεραιοτήτων μας.

Για τους λόγους αυτούς προς το παρόν θα εκφράσουμε την επιφύλαξή μας για τον Προϋπολογισμό του 2013 και θα τοποθετηθούμε οριστικά με την ψήφο μας στην Ολομέλεια. Η θέση της ΔΗΜΑΡ έναντι του προϋπολογισμού θα καθοριστεί τελικά και με πολιτικά κριτήρια. Δηλαδή θα συνυπολογιστούν από τα αρμόδια όργανα του κόμματος αφενός τα στοιχεία του προϋπολογισμού και αφετέρου η αναγκαιότητα να υπάρχουν προϋποθέσεις.

Τελειώνοντας ήθελα να απαντήσω καταρχήν στον κ Τσακαλώτο. ότι η ΔΗΜΑΡ ως μία δύναμη σταθερής πολιτικής διαχείρισης μέσα σε δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες στήριξε την Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης με θέσεις και προτάσεις, προκειμένου μέσα από μία σκληρή και συστηματική αναδιαπραγμάτευση την απαγκίστρωση από το μνημόνιο, ακριβώς υπέρ των αδύναμων, που δυστυχώς σήμερα είναι και οι περισσότεροι τα 2/3 που είπατε. Διαπιστώνουμε όμως παράλληλα την ανάγκη της δημοσιονομικής προσαρμογής, και αυτό θέλουμε να γίνει μέσα στην Ευρωζώνη. Από τη θέση αυτή δίνει και τη μάχη της να μην περάσουν τα εργασιακά θέματα. Επίσης στον κ Σαχινίδη ήθελα να του θυμίσω ότι η ΔΗΜΑΡ καταψήφισε τα μνημόνια και τη δανειακή σύμβαση. Ήδη και σεις πριν λίγο είπατε ότι δεν επιτεύχθηκαν πολλά, δεν λύθηκαν τα προβλήματα. Εμείς προσήλθαμε σε αυτή τη συνεργασία ως μία δύναμη ευθύνης με

προτάσεις και θέσεις για να αλλάξουμε το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής των μνημονιακών πολιτικών και όχι να το εφαρμόσουμε. Η στήριξη που δίνουμε στη Κυβέρνηση δεν είναι χωρίς αντίκρισμα! Εμείς θέλουμε να έχει αντίκρισμα για το λαό, για τους εργαζόμενους τα 2/3 που είπε πριν ο κ. Τσακαλώτος.

Σε ό,τι αφορά την παρότρυνση του ΠΑΣΟΚ προς τη ΔΗΜΑΡ να αναλάβει τις ευθύνες της και να ψηφίσει τα μέτρα σημειώνουμε μόνο πως επανειλημμένα το ΠΑΣΟΚ έχει εκ των υστέρων ακολουθήσει τη ΔΗΜΑΡ σε επιλογές που έχει κάνει και θέσεις που έχει διατυπώσει για χρονική επιμήκυνση, ρήτρα αντικατάστασης και αδήριτη ανάγκη για αναπτυξιακή έγχυση. Ας μην επιχειρεί λοιπόν το ΠΑΣΟΚ να ταυτίσει την εθνική ευθύνη με την πολιτική γραμμή για απαρρέγκλιτη εφαρμογή του μνημονίου. Αυτή η γραμμή δεν φάνηκε αποτελεσματική ούτε οικονομικά ούτε πολιτικά.

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Γενικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Νικόλαου Καραθανασόπουλου
Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Προϋπολογισμός φτώχειας και εξαθλίωσης για τον λαό

Το σχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού (ΚΠ) για το 2013 που κατέθεσε η κυβέρνηση μαζί με το επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για το 2013-2016 αποτυπώνει την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, τις βασικές της στοχεύσεις σε συνθήκες παρατεταμένης και βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης.

Αποτελεί το βασικό εργαλείο υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής και το οποίο σηματοδοτεί την κλιμάκωσης της πιο βάρβαρης και αντιλαϊκής επίθεσης που δέχεται η εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Άλλωστε διαχρονικά, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, λειτουργεί ως μέσο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου και σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Αποτελεί ένα ακόμη μέσο διασφάλισης και θωράκισης των αναγκών των μονοπωλίων.

Παραμένει βαθιά η καπιταλιστική κρίση

Σε αυτόν καταγράφεται για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά η βαθιά και παρατεταμένη κρίση. Για το 2012 η κυβέρνηση εκτιμά ότι η μείωση του ΑΕΠ θα φτάσει στο -6,5%, ενώ για το 2013 προβλέπει νέα μεγάλη μείωση του ΑΕΠ ύψους -4,5% εκτιμώντας ότι από το 2014 θα ξεκινήσει αναιμικά η ανάκαμψη. Με αποτέλεσμα η σωρευτική μείωση του ΑΕΠ να ξεπερνάει το 25%, δηλαδή οι συνολικές απώλειες ξεπερνάν το ¼ του ΑΕΠ.

Οι προβλέψεις αυτές μπορεί να αποδειχθεί για ακόμη μια φορά αισιόδοξες, γεγονός το οποίο και η ίδια η κυβέρνηση αναγκάζεται να ομολογήσει ότι αυτές οι μακροοικονομικές της προβλέψεις εμπεριέχουν σημαντικά στοιχεία αβεβαιότητας με κυρίαρχη την ανησυχία για μια περαιτέρω επιβράδυνση και για το 2013 της οικονομίας της ευρωζώνης.

Ανησυχίες οι οποίες καταγράφονται και στις πρόσφατες προβλέψεις του ΔΝΤ (Οκτώβριος 2012) για την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας. Προβλέψεις που αναθεωρούν προς τα κάτω τις προηγούμενες εκτιμήσεις του, του Ιουλίου του 2012. Σε αυτές αποτυπώνεται η ανισόμετρη εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης στην ευρωζώνη με τη Γερμανία να καταγράφει μια ασθενική ανάκαμψη, την οικονομία της Γαλλίας να παραμένει ουσιαστικά στάσιμη, ενώ για τις οικονομίες της Ιταλίας, Ισπανίας και Πορτογαλίας προβλέπει ότι θα βρίσκονται σε κρίση για μια ακόμη χρονιά. Αυτή άλλωστε η ανισόμετρη εκδήλωση αποτελεί και το βασικό παράγοντα

όξυνσης των αντιθέσεων αλλά και του προσωρινού χαρακτήρα στον κάθε φορά συμβιβασμό που επιτυγχάνεται στα Συμβούλια Κορυφής της ΕΕ.

Ιδιαίτερα αισιόδοξη είναι η κυβέρνηση για την πορεία της ανεργίας εκτιμώντας ότι το ποσοστό της επίσημης ανεργίας θα ανέλθει στο 22,4% για το 2012 και θα παραμείνει σε αυτά τα επίπεδα και για το 2013. Την ίδια στιγμή η ΕΛΣΤΑΤ εκτιμά ότι η επίσημη ανεργία ανήλθε στο 25,1% τον Ιούλιο του 2012.

Πίνακας 1 : Βασικά Μεγέθη Ελληνικής Οικονομίας (% ετήσιες μεταβολές, σταθερές τιμές)						
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ΑΕΠ	-7,1	-6,5	-4,5	0,2	2,5	3,5
Ιδιωτική κατανάλωση	-7,7	-7,7	-7	-1,6	1,3	2,3
Δημόσια κατανάλωση	-5,2	-6,2	-7,2	-3,1	-1,9	-3
Επενδύσεις	-19,6	-15	-3,7	3	7	10
Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	0,3	0	2,6	4,5	5,3	6
Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	-7,3	-10,1	-5,2	-0,4	2	3,1
Εναρμονισμένος ΔΤΚ	3,1	1,1	-0,8	-0,4	0,6	1,1
Αποπληθωριστής ΑΕΠ	1,1	-0,5	-1,2	-0,4	0,3	1,1
Απασχόληση	-5,6	-7,9	-2,1	1	2	3
Ποσοστό ανεργίας*	16,5	22,4	22,8	21,4	19,7	17,1

Παρά το κούρεμα του χρέους (PSI) κατά 106 δισ. ευρώ αυτό εξακολουθεί να παραμένει σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα και η καθαρή μείωση από το PSI να ανέρχεται μόνο στα 15 δισ. ευρώ, εξ αιτίας των νέων δανειακών συμβάσεων που ακολούθησαν το PSI και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. **Η εξέλιξη αυτή είναι αποκαλυπτική των αδιεξόδων της αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης, είναι αποκαλυπτική των φρούδων ελπίδων** που προσπαθούν να καλλιεργήσουν με την πρόταση για το νέο κούρεμα του δημοσίου χρέους, μια διαδικασία που θα οδηγήσει σε νέα αύξηση των κρατικών δανειακών αναγκών και σε νέα αντιλαϊκά μνημόνια. Στο ίδιο αποτέλεσμα, δηλαδή σε νέα δάνεια και νέα αντιλαϊκά μέτρα οδηγεί και η υιοθέτηση της πρότασης για επιμήκυνση της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αποτελούν και οι δυο αυτές προτάσεις διαχειριστικές επιλογές που μπορεί να απασχολούν επιμέρους τμήματα του κεφαλαίου και οι οποίες όχι μόνο δεν πρόκειται να αναιρέσουν αλλά αντίθετα προϋποθέτουν την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης.

Πίνακας 2 : Εξέλιξη χρέους Γενικής Κυβέρνησης							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
	Πραγμ/σεις	Πραγμ/σεις	Εκτίμηση	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη	Πρόβλεψη
Χρέος Γενικής Κυβέρνησης (εκ ευρώ)	329.513	355.658	340.600	346.200	350.100	357.700	363.400
ΑΕΠ (εκ. ευρώ)	222.151	208.532	194.003	183.049	182.682	187.810	196.522
Χρέος γενικής κυβέρνησης ως % ΑΕΠ	148,30%	170,60%	175,60%	189,10%	191,60%	190,50%	184,90%

Κρατικός προϋπολογισμός λαιμητόμος

Με το ΚΠ για το 2013 η συγκυβέρνηση επιδιώκει να υλοποιήσει τη δημοσιονομική της στρατηγική η οποία βασίζεται στους παρακάτω πυλώνες:

- στην εφαρμογή του νέου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016
- στην υλοποίηση των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και θεσμικών αλλαγών
- στη δημιουργία ενός απλού, δίκαιου και σταθερού φορολογικού συστήματος, όπως ισχυρίζεται
- στην επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων αλλά και της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δηmosίου
- στην περαιτέρω αναδιάρθρωση και συγχώνευση των φορέων του δημόσιου τομέα.

Πρόκειται, δηλαδή, για τη δημοσιονομική στρατηγική που ενσωματώνει το σύνολο των επιδιώξεων της αστικής τάξης για την ικανοποίηση σημερινών αναγκών του κεφαλαίου συνολικά όπως αυτές αποτυπώνονται στις στρατηγικές επιλογές της ΕΕ.

Πιο συγκεκριμένα επιδιώκεται:

α) Τα βάρη της δημοσιονομικής εξυγίανσης να τα πληρώσουν αποκλειστικά τα λαϊκά στρώματα.

Στον ΚΠ περιλαμβάνεται το νέο πακέτο της λεγόμενης δημοσιονομικής προσαρμογής, το οποίο παρά τις προβλέψεις του προσχεδίου (αρχές Οκτώβρη) για μέτρα ύψους 7,8 δισ. ευρώ για το 2013, περιλαμβάνει τελικά μέτρα ύψους 9,3 δισ. ευρώ, των οποίων όμως η ακαθόριστη επίδραση όπως προσχηματικά αποκαλείται από την κυβέρνηση θα ανέλθει στα 11 δισ. ευρώ.

Από το σκέλος της μείωσης των δαπανών η κυβέρνηση φιλοδοξεί να εξοικονομήσει περίπου 9 δισ. ευρώ, με κύρια πηγή εξοικονόμησης τις δραστικές περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις, των οποίων οι περικοπές θα ανέλθουν στα 7,1 δισ. ευρώ, ενώ από τις περικοπές στα

κοινωνικά επιδόματα θα εξοικονομήσει 211 εκατ. ευρώ, από τις νέες μειώσεις στην υγειονομική περίθαλψη 491 εκατ. ευρώ και από την εκπαίδευση 123 εκατ. ευρώ. Στο, δε, σκέλος των εσόδων περιλαμβάνει μέτρα που θα αποδώσουν 2 δισ. ευρώ. Τα 379 εκατ. θα προέλθουν από τις περικοπές στα οικογενειακά επιδόματα, 231 εκατ. από τις μειώσεις των επιστροφών στους αγρότες, 398 από τη φορολόγηση τυχερών παιχνιδιών του ΟΠΑΠ και από την εξίσωση ως προς τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών 317 εκατ. ευρώ.

Το συνολικό πακέτο των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής για το διάστημα 2013-2016 προβλέπεται από τη συγκυβέρνηση ότι θα ανέλθει στα 18.9 δισ. ευρώ, μια πρόβλεψη που έχει προσωρινό χαρακτήρα εξ αιτίας των δημοσιονομικών κενών που θα προκύψουν και για τα οποία θα χρειαστούν νέα πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα. Η σωρευτική επίδραση των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής από το 2010 ξεπερνάει δηλαδή τα 68 δισ. ευρώ (τα 49 δισ. αποτελούν τα δημοσιονομικά μέτρα που ελήφθησαν από το 2010 μέχρι το 2012).

Αυτό που αποκαλύπτει τον ταξικό ρόλο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, αποτελεί η φορολογική πολιτική, η οποία στα πλαίσια του φορολογικού ανταγωνισμού, διευρύνει διαρκώς την φορολογική απαλλαγή των επιχειρηματικών ομίλων και μεταφέρει τα φορολογικά βάρη στους εργαζόμενους, στην λαϊκή οικογένεια. Για παράδειγμα τα φορολογικά έσοδα από τα φυσικά πρόσωπα για το 2012 παρουσιάζουν αύξηση κατά 19,9% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο, ενώ τα αντίστοιχα έσοδα από τα νομικά πρόσωπα παρουσιάζουν μείωση 40,4%.

Η προώθηση του νέου φορολογικού νομοσχεδίου, μέσα στο 2012, θεωρείται ως προαπαιτούμενο για τη λήψη της δόσης των 31,5 δισ. ευρώ. Με το νομοσχέδιο αυτό, η συγκυβέρνηση, επιχειρεί να τελειώσει μία και καλή με τις βασικές φορολογικές απαλλαγές (ιατρικά έξοδα, τόκοι στεγαστικών δανείων, ενοίκια κατοικιών, δίδακτρα για φροντιστηριακά μαθήματα κλπ), καταργείται το τεκμήριο των τέκνων (που αυξάνει το αφορολόγητο εισόδημα), ενώ νέες αντιλαϊκές ανατροπές έρχονται και με τη νέα φορολογική κλίμακα, η εφαρμογή της οποίας θα επιβαρύνει τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, ενώ θα ελαφρύνει τα μεγάλα (άνω των 75.000 ή των 100.000 ευρώ).

Νέος φόρος αναμένεται να επιβληθεί στα ακίνητα, σε διευρυμένα μάλιστα πεδία, αφού αναμένεται να μπουν φόροι ακόμα και για την αγροτική γη, με αποτέλεσμα τα προσδοκώμενα έσοδα για το 2013, από το συγκεκριμένο φόρο, να εμφανίζονται αυξημένα κατά 15,5%, μετά την αύξηση κατά 134,6% (!) το 2012, σε σχέση με το 2011 (λόγω της επιβολής του χαρατσιού από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ).

β) Τη διευκόλυνση της αναπαραγωγής του συσσωρευμένου κεφαλαίου και την επέκταση της δράσης του σε νέους τομείς, μέσα από την απελευθέρωση των αγορών, το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, τις ιδιωτικοποιήσεις και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Στην ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας μέσα από τις νέες

φοροαπαλλαγές και τα νέα κρατικά και κοινοτικά πακέτα στήριξης του μεγάλου κεφαλαίου. Σ' αυτήν την κατεύθυνση αξιοποιούνται το ΕΣΠΑ, το ΠΔΕ και οι διάφοροι αναπτυξιακοί νόμοι.

Από τις ιδιωτικοποιήσεις η κυβέρνηση προβλέπει για το 2013 έσοδα ύψους 2,6 δισ. ευρώ, Αυτά θα προέλθουν από την ιδιωτικοποίηση των ΟΠΑΠ, ΕΛΠΕ, ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ, ΛΑΡΚΟ, ΕΛΤΑ και από την παραχώρηση των κρατικών λαχείων και την αξιοποίηση από ιδιώτες του Αστήρα Βουλιαγμένης, των ακινήτων στο Αφάντο και την Κασσιόπη αλλά και των περιφερειακών αεροδρομίων και του αποθηκευτικού χώρου της «Νότιας Καβάλας». Συνολικά από το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων μέχρι το 2016 το ΜΠΔΣ προβλέπει έσοδα ύψους 9,5 δισ. ευρώ.

Αλλά και μέσα από την συρρίκνωση και υποβάθμιση των παροχών υγείας, πρόνοιας, παιδείας και άλλα, διαμορφώνει τις κατάλληλες προϋποθέσεις επέκτασης της επιχειρηματικής δράσης του ιδιωτικού κεφαλαίου, οδηγεί στην εμπορευματοποίηση αυτών των παροχών.

γ) Στη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και στήριξης της κερδοφορίας του κεφαλαίου μέσα από την ακόμα μεγαλύτερη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και της κατάργησης ουσιαστικά των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Η εκτέλεση του ΚΠ του 2013 θα αποτελέσει ένα συντριπτικό πλήγμα στα λαϊκά συμφέροντα οδηγώντας ευρύτερα λαϊκά στρώματα στη φτώχεια και στην εξαθλίωση στο όνομα της σωτηρίας των μονοπωλίων.

Ο μονόδρομος για το κεφάλαιο

Οι γενικότερες οικονομικές εξελίξεις, ο βαθμός και η επέκταση της καπιταλιστικής κρίσης, η ανισόμετρη επίδρασή της και η αδυναμία διαχείρισης από μεριάς της αστικής πολιτικής καθορίζουν **τις δυο επιλογές της πλουτοκρατίας**, ή τη συνέχιση της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης ή την ασύνταχτη χρεοκοπία. Επιλογές καταστροφικές για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Επιβεβαιώνεται η εκτίμηση του ΚΚΕ ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διέξοδος ανεξάρτητα των μιγμάτων στο πλαίσιο της αστικής διαχείρισης.

Η κριτική του ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύεται **άσφαιρη**. Καταγγέλλει τη συγκυβέρνηση για ψευδεπίγραφη διαπραγμάτευση με την τρόικα, ότι έχει μετατραπεί σε συνομιλήτή της Μέρκελ αντί να συμμετέχει στο διαπραγματευτικό μέτωπο των «Νοτίων». Πρόκειται για ένα μέτωπο που στην πραγματικότητα διαπραγματεύεται για λογαριασμό των μονοπωλιακών τους ομίλων και το οποίο, όπως άλλωστε δείχνουν οι πράξεις του, δεν αμφισβητεί την αναγκαιότητα κλιμάκωσης της αντιλαϊκής επίθεσης.

Στην Ισπανία ψηφίζεται το τέταρτο πακέτο αντιλαϊκών μέτρων ύψους 40 δισ. ευρώ για το 2013, το οποίο έρχεται να προστεθεί σε αυτό των 27,5 δισ. ευρώ για το 2012. Στη Γαλλία τα νέα μέτρα είναι ύψους 36,3 δισ. ευρώ, στην Ιταλία 11 δισ. ευρώ και στην Πορτογαλία 5,3 δισ. ευρώ.

Προβάλλει τον απατηλό στόχο ότι στα πλαίσια της κυριαρχίας του κεφαλαίου και ευρωμονόδρομου μπορεί να υπάρξει ένα άλλο μείγμα διαχείρισης της κρίσης προς όφελος του λαού. Οι αντιφατικές προτάσεις που κατά καιρούς προβάλλει αντανakλούν προβληματισμούς που αναπτύσσονται στα πλαίσια της αστικής τάξης. Προτείνει την ανάγκη της οικονομικής ανασυγκρότησης για να επιταχυνθούν οι ρυθμοί της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Μια ανάπτυξη που θα βασίζεται στην φθηνή εργατική δύναμη για να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα και θα έχει αβέβαιο και προσωρινό χαρακτήρα, αποτελώντας το στάδιο προετοιμασίας της νέας καπιταλιστικής κρίσης.

Η «κυβερνώσα αριστερά» αποτελεί τη «χρυσή εφεδρεία» του συστήματος. Αυτές οι επιλογές εντάσσονται στο μονόδρομο που υπηρετεί τα μονοπώλια.

Ο μονόδρομος για τον λαό

Απέναντι στο λαό ανοίγονται δύο επιλογές. Ο δρόμος που υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου και ο δρόμος που υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες. Το ΚΚΕ με συνέπεια προβάλλει όχι μόνο την αναγκαιότητα αλλά και τη ρεαλιστικότητα της επιλογής της ανατροπής σε επίπεδο εξουσίας, την λαϊκή εξουσία, για την αποδέσμευση απ' την λυκοσυμμαχία της ΕΕ με μονομερή διαγραφή του χρέους και κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής.

Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Β. ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΦΕΒΡΩΝΙΑΣ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
της Ειδικής Εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας
Φεβρωνίας Πατριανάκου
Βουλευτή Λακωνίας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

«Είναι βέβαιον ότι κάποια πράγματα θα αλλάξουν εξαιτίας της κρίσης. Η επιστροφή στον πριν από την κρίση κόσμο αποκλείεται. Έχουμε χάσει την αίσθηση του επείγοντος και ότι συνέβη μέχρι τώρα αποτελεί κακό οιωνό για το μέλλον.» (Τζόζεφ Στίγκλιτζ, Freefall, 2010)

Ο Προϋπολογισμός του 2013 κατατίθεται σε συνθήκες ασφυκτικές όσον αφορά τις αντοχές του λαού και της εθνικής μας οικονομίας.

Με τη δημοσιονομική κατάσταση, παρά τις θυσίες των Ελλήνων, παρά τις προσπάθειες, διαρκώς στη ζώνη του κινδύνου.

Με το διεθνές οικονομικό περιβάλλον να χαρακτηρίζεται από αστάθεια, ανισότητες και γενικευμένη αβεβαιότητα.

Με την κατάσταση να επιτείνεται από την πολιτική ατολμία των Ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων, από το φόβο του πολιτικού κόστους και την έλλειψη έγκαιρης συνεννόησης για την από κοινού αντιμετώπιση της κρίσης.

Η πορεία της παγκόσμιας οικονομίας παραμένει εύθραυστη.

Οι οικονομικοί δείκτες συνεχώς αναθεωρούνται προς τα κάτω. Κάθε πρόβλεψη για τις οικονομικές εξελίξεις είναι παρακινδυνευμένη.

Τα αίτια της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης ανεξάρτητα από τις διαφορετικές ιδεολογικές προσεγγίσεις είναι κοινώς αποδεκτά.

- Οι μεγάλες οικονομικές ανισότητες ακόμα και στο εσωτερικό των προηγμένων οικονομικά κρατών.
- Η λειτουργία του Χρηματοπιστωτικού Συστήματος με στρεβλώσεις και η αδυναμία ουσιαστικού ελέγχου μέσω των κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών οδήγησε στην ασυδοσία.
- Μακροοικονομικές ανισορροπίες με αφετηρίες γεωγραφικές, πολιτισμικές, τεχνολογικές, προκάλεσαν τις γνωστές γεωπολιτικές ανισορροπίες. Μέσα στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση οι ανισορροπίες Βορά-Νότου δεν προβλέφθηκαν και δεν επενδύθηκε πολιτικά η εμβάθυνση των δημοκρατικών θεσμών.
- Ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να υπερισχύει στην Ε.Ε. η λογική της επικυριαρχίας έναντι της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Σύμφωνα με την Έκθεση του Οκτωβρίου, του ΔΝΤ, η παγκόσμια οικονομία, παρά τα ενθαρρυντικά σημάδια ανάκαμψης στις αρχές του χρόνου, παρουσιάζει πλέον ενδείξεις επιβράδυνσης με αποτέλεσμα οι προβλέψεις για την ανάπτυξη να αναθεωρούνται προς το δυσμενέστερο σε σχέση με τις προβλέψεις του Ιουλίου.

Η αύξηση του παγκόσμιου ΑΕΠ εκτιμάται στο 3,3% το 2012 και στο 3,6% το 2013, από 3,8% το 2011.

Στις χώρες του ΟΟΣΑ ο τριμηνιαίος ρυθμός ανόδου του ΑΕΠ διαμορφώθηκε στο 0,2% το β' τρίμηνο του 2012, έναντι 0,5% το προηγούμενο τρίμηνο.

Στις ΗΠΑ, η οικονομική δραστηριότητα επιβραδύνθηκε σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο του 2012. Στις αναπτυσσόμενες και αναδυόμενες οικονομίες ο ρυθμός ανάπτυξης προβλέπεται να επιβραδυνθεί από 6,2% το 2011 σε 5,3% το 2012, για να διαμορφωθεί σε 5,6% το 2013.

Η επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας συντέλεσε στην υποχώρηση του πληθωρισμού.

Σύμφωνα με τις τελευταίες προβλέψεις του ΔΝΤ, ο πληθωρισμός αναμένεται να διαμορφωθεί κατά το τρέχον έτος στο 1,9% στις προηγμένες οικονομίες και στο 6,1% στις αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες οικονομίες, για να υποχωρήσει περαιτέρω στο 1,6% και 5,8% αντίστοιχα το 2013.

Στη ζώνη του ευρώ η οικονομική ανάπτυξη αναμένεται υποτονική καθώς, η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική, οι συνεχιζόμενες εντάσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές, η υψηλή ανεργία και η αυξημένη αβεβαιότητα επηρεάζουν αρνητικά την εμπιστοσύνη και το οικονομικό κλίμα.

Το β' τρίμηνο του 2012 το ΑΕΠ υποχώρησε με τριμηνιαίο ρυθμό 0,2% έναντι μηδενικής μεταβολής το προηγούμενο τρίμηνο. Σημειωτέον ότι κατά τη διάρκεια του τελευταίου τριμήνου του 2011 είχαμε αύξηση κατά 0,7%

Το ΔΝΤ στη τελευταία έκθεση του προβλέπει επίσης ότι ο ρυθμός ανάπτυξης για την ευρωζώνη θα διαμορφωθεί, το 2012, στο -0,4% και θα επανέλθει, το 2013, σε οριακό θετικό επίπεδο μόλις 0,2%.

Ο πληθωρισμός στη ζώνη του ευρώ σημείωσε μικρή επιβράδυνση, από 2,7% το Δεκέμβριο του 2011 σε 2,6% το δίμηνο Αυγούστου-Σεπτεμβρίου 2012.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ, λόγω της υποτονικής οικονομικής δραστηριότητας στη ζώνη του ευρώ αναμένει περαιτέρω αποκλιμάκωση του πληθωρισμού ώστε να διαμορφωθεί κάτω από το 2% κατά τη διάρκεια του 2013.

Οι συνθήκες στην αγορά εργασίας της ζώνης του ευρώ έχουν επιδεινωθεί τα τελευταία τρίμηνα, λόγω της μειωμένης οικονομικής δραστηριότητας. Η απασχόληση συνεχίζει να συρρικνώνεται, ενώ το ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε σε ιστορικά υψηλά επίπεδα.

Το ποσοστό ανεργίας, σύμφωνα με την Eurostat, διαμορφώθηκε κατά το μήνα Σεπτέμβριο στο 11,6%, το υψηλότερο ποσοστό που έχει καταγραφεί από το 1995, έναντι 10,3% τον αντίστοιχο μήνα του 2011.

Οι άνεργοι στις 17 χώρες της ευρωζώνης ανέρχονται πλέον στα 18,5 εκατ.

Το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας, της τάξεως του 25,8%, καταγράφεται και πάλι στην Ισπανία και ακολουθεί η Ελλάδα με ποσοστό για τον Ιούλιο 25,1%. Αντιθέτως, το χαμηλότερο ποσοστό, μόλις 4,4%, καταγράφεται στην Αυστρία.

	<u>Country/area</u>	<u>S11</u>	<u>O11</u>	<u>N11</u>	<u>D11</u>	<u>J12</u>	<u>F12</u>	<u>M12</u>	<u>A12</u>	<u>M12</u>	<u>J12</u>	<u>J12</u>	<u>A12</u>	<u>S12</u>
1	EU 27	9.8	9.9	10.0	10.0	10.1	10.2	10.3	10.3	10.4	10.5	10.5	10.6	10.6
2	Euro 17	10.3	10.5	10.6	10.7	10.8	10.9	11.0	11.2	11.3	11.4	11.5	11.5	11.6
3	Belgium	7.3	7.2	7.2	7.1	7.1	7.1	7.2	7.3	7.4	7.4	7.5	7.4	7.4
4	Bulgaria	11.2	11.4	11.7	11.8	11.9	12.0	12.1	12.1	12.2	12.4	12.5	12.4	12.4
5	Czech Republic	6.5	6.5	6.5	6.7	6.7	6.9	6.8	6.8	6.8	6.8	6.8	6.8	6.8
6	Denmark	7.6	7.8	7.8	7.7	7.3	7.6	7.7	7.8	8.0	8.1	8.1	8.1	
7	Germany	5.8	5.7	5.6	5.6	5.6	5.6	5.6	5.6	5.5	5.5	5.5	5.4	5.4
8	Estonia	11.5	12.1	12.1	11.2	10.9	10.7	10.6	10.0	10.0	10.0	10.1	10.0	
9	Ireland	14.6	14.7	14.7	14.7	14.8	14.9	14.8	14.7	14.7	14.7	14.9	15.0	15.1
10	Greece	18.9	19.6	20.7	21.2	21.5	21.7	22.1	23.1	23.9	24.8	25.1		
11	Spain	22.4	22.7	23.0	23.2	23.5	23.8	24.1	24.4	24.8	25.0	25.3	25.5	25.8
12	France	9.6	9.7	9.8	9.8	9.9	10.0	10.1	10.1	10.3	10.4	10.6	10.7	10.8
13	Italy	8.8	8.9	9.3	9.4	9.7	10.0	10.3	10.5	10.5	10.6	10.6	10.6	10.8
14	Cyprus	8.5	9.2	9.5	9.8	9.9	10.2	10.7	11.2	11.6	11.5	11.9	11.8	12.2
15	Latvia	15.7	15.5	15.5	15.5	15.4	15.4	15.4	15.9	15.9	15.9			
16	Lithuania	14.7	14.4	14.1	13.9	13.7	13.6	13.6	13.4	13.3	13.2	13.2	13.0	12.9
17	Luxembourg	4.9	4.8	4.8	5.0	4.9	5.0	5.0	5.0	5.1	5.1	5.2	5.2	5.2
18	Hungary	11.1	10.9	10.9	10.9	11.2	11.1	11.1	11.1	11.0	10.8	10.7	10.6	
19	Malta	6.3	6.5	6.6	6.5	6.1	6.0	6.1	6.2	6.5	6.7	6.6	6.6	6.4
20	Netherlands	4.5	4.8	4.9	4.9	5.0	4.9	5.0	5.2	5.1	5.1	5.3	5.3	5.4
21	Austria	4.0	4.3	4.3	4.2	4.1	4.2	4.2	4.1	4.3	4.5	4.6	4.5	4.4
22	Poland	9.8	9.9	10.0	10.0	10.0	10.0	9.9	10.0	10.0	10.0	10.0	10.1	10.1
23	Portugal	13.1	13.7	14.1	14.6	14.7	14.8	15.1	15.4	15.5	15.7	15.7	15.8	15.7
24	Romania	7.7	7.3	7.6	7.5	7.3	7.1	7.2	7.1	7.1	7.3	7.0	7.1	7.1
25	Slovenia	8.3	8.6	8.7	8.6	8.3	8.2	8.1	8.3	8.5	8.5	8.4	8.4	8.4
26	Slovakia	13.6	13.9	14.0	13.9	13.7	13.7	13.7	13.7	13.8	13.9	14.0	14.1	13.9
27	Finland	7.7	7.6	7.6	7.5	7.5	7.5	7.5	7.6	7.6	7.6	7.6	7.9	7.9
28	Sweden	7.2	7.5	7.4	7.5	7.6	7.5	7.3	7.4	7.8	7.6	7.5	7.8	7.8
29	United Kingdom	8.3	8.4	8.3	8.3	8.2	8.1	8.1	7.9	7.9	7.9	7.9	7.9	
30	Norway	3.3	3.4	3.4	3.3	3.3	3.2	3.0	3.0	3.0	3.1	3.0		
31	Croatia	13.5	13.8	13.9	14.2	14.7	14.9	15.1	14.9	14.9	15.0	14.8	15.0	15.2
32	Turkey	8.3	8.3	8.2	8.3	8.1	8.2	8.1	8.0	7.9	7.8	8.0		

Η δυναμική της μείωσης της απασχόλησης, σε συνδυασμό και με τα δυσμενή στοιχεία ερευνών, καταδεικνύουν ότι η ανεργία θα αυξηθεί περαιτέρω στο άμεσο μέλλον.

Όσον αφορά τις πολιτικές που ασκήθηκαν στο τομέα της πιστωτικής επέκτασης, τα μέτρα νομισματικής πολιτικής που εφάρμοσε το Ευρωσύστημα, πέτυχαν να αποτραπεί τυχόν απότομος περιορισμός της χρηματοδότησης που χορηγούν τα πιστωτικά ιδρύματα στη ζώνη του ευρώ προς την πραγματική οικονομία.

Εν τούτοις λόγω της περιορισμένης κεφαλαιακή βάσης των τραπεζών αλλά και της αδυναμίας, πολλών εξ αυτών, να αντλήσουν πόρους από τη διατραπεζική αγορά ή με την έκδοση μακροπρόθεσμων ομολόγων, παρατηρήθηκε μειωμένος ρυθμός πιστωτικής επέκτασης.

Από την άλλη πλευρά και η ζήτηση δανείων παραμένει μειωμένη λόγω της οικονομικής ύφεσης, της αβεβαιότητας, της αυξημένης απροθυμίας από τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά για ανάληψη κινδύνων, αλλά και της συσσώρευσης υψηλών χρεών κατά το παρελθόν.

Συνολικά, οι χορηγήσεις προς το μη χρηματοπιστωτικό ιδιωτικό τομέα παρέμειναν υποτονικές με βάση τα ιστορικά δεδομένα.

Οι παραπάνω προβλέψεις, πάντως, υπόκεινται σε σημαντικούς κινδύνους και αβεβαιότητες, καθώς, μεταξύ άλλων, προϋποθέτουν επαρκείς δράσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους στην ευρωζώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Μπορεί τα αυστηρά δημοσιονομικά μέτρα και τα προγράμματα περικοπών να μειώνουν το δημοσιονομικό έλλειμμα στα κράτη της Ευρωζώνης, αλλά το δημόσιο χρέος αδυνατούν να το χαλιναγωγήσουν.

Η κρίση χρέους εξακολουθεί να επηρεάζει σημαντικά την οικονομική πολιτική των κρατών-μελών, τόσο της Ευρωζώνης, όσο και των υπολοίπων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όπως είναι γνωστό η κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών του Ελληνικού Δημοσίου, από το Μάιο του 2010, πραγματοποιείται κυρίως, μέσω του Μηχανισμού Στήριξης για τη Σταθεροποίηση της Ελληνικής οικονομίας.

Μέχρι και τον Ιανουάριο του 2012, τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ, εκταμίευσαν σταδιακά το συνολικό ποσό των 73,2 δις ευρώ.

Από αυτό, το ΔΝΤ συμμετείχε με ποσό ύψους 20,3 δις ευρώ και τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης με 52,9 δις ευρώ.

Στη συνέχεια, υπογράφηκε η Κυρία Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας ως δικαιούχου κράτους-μέλους, του ΕΤΧΣ, της Τράπεζας της Ελλάδος και του Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ), συνολικού ποσού 109,1 δις ευρώ.

Από το παραπάνω δάνειο μέχρι σήμερα έχει εκταμιευτεί το ποσό των 39,4 δις ευρώ, εκ των οποίων 25 δις ευρώ είναι τίτλοι του ΕΤΧΣ με σκοπό την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Με τις αποφάσεις των Συνόδων Κορυφής των κρατών-μελών της ευρωζώνης της 21 Ιουλίου 2011 και της 27-28 Οκτωβρίου 2011 αποφασίστηκε η εθελοντική ανταλλαγή ομολόγων ιδιωτικού τομέα του Ελληνικού Δημοσίου (PSI).

Από την υλοποίηση των παραπάνω αποφάσεων, αντηλλάγησαν ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου συνολικής ονομαστικής αξίας 198 δις. ευρώ και εκδόθηκε νέο χρέος, συνολικής ονομαστικής αξίας 92 δις. ευρώ.

Δηλαδή το δημόσιο χρέος μειώθηκε κατά 106 δις ευρώ.

Σημειώνεται ότι η ΕΚΤ, οι Ευρωπαϊκές Εθνικές Κεντρικές Τράπεζες, η ΕΕ και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, που κατείχαν Ελληνικά ομόλογα ύψους, περίπου 57 δις ευρώ, δεν συμμετείχαν στην παραπάνω διαδικασία ανταλλαγής.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης στο τέλος του 2012 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 340 δις ευρώ ή 175,6% του ΑΕΠ, έναντι 355 δις. ευρώ ή 170,6% του ΑΕΠ το 2011, παρουσιάζοντας, λόγω της ύφεσης, αύξηση κατά 5,0% του ΑΕΠ.

Το ύψος του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης, το 2013 προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 346 δις ευρώ ή 189,1% του ΑΕΠ, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 13,5% του ΑΕΠ έναντι του 2012.

Σε απόλυτα ποσά το χρέος κατά το 2012 μειώνεται κατά περίπου 15 δις. ευρώ, διότι ενώ μειώθηκε, όπως προαναφέρθηκε, κατά 106 δις. ευρώ από την εθελοντική ανταλλαγή των ομολόγων, στη συνέχεια αυξάνεται κατά 20,7 δις. ευρώ από τη μείωση του ενδοκυβερνητικού χρέους, δηλαδή από τη συμμετοχή των ΟΚΑ, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ στην ανταλλαγή ομολόγων, κατά 48,5 δις. ευρώ από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, κατά 15,0 δις. ευρώ από τη κάλυψη του ταμειακού ελλείμματος, κατά 3,5 δις ευρώ από την πληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα, και κατά το υπόλοιπο ποσό, για την κάλυψη της μεταβολής διαθεσίμων αλλά και της συμμετοχής στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ESM) και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ).

Ανησυχητικές, όσον αφορά την εξέλιξη του δημοσίου χρέους, είναι οι εκτιμήσεις του ΔΝΤ όπως αυτές περιγράφονται στην έκθεση του για τις προοπτικές της παγκόσμιας οικονομίας (World Economic Outlook) που δημοσιοποιήθηκε πρόσφατα στο Τόκιο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, το 2017 που σταματά και το χρονικό εύρος των προβλέψεων εκτιμά το ελληνικό χρέος στο 152,8% του ΑΕΠ, όταν στην έκθεση του περασμένου Απριλίου προέβλεπε χρέος 137,5% του ΑΕΠ.

Είναι σαφές ότι οι συγκεκριμένες εκτιμήσεις δημιουργούν ιδιαίτερη ανησυχία όσον αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους, η οποία σύμφωνα με το ΔΝΤ εξασφαλίζεται όταν το χρέος το έτος 2020 μειωθεί κάτω από το 120% του ΑΕΠ.

Ουσιαστικά- με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις- για να επιτευχθεί ο στόχος βιωσιμότητας του χρέους θα πρέπει το δημόσιο χρέος να μειώνεται περισσότερο από 10 μονάδες του ΑΕΠ ετησίως την τριετία 2018-2020, εξέλιξη δύσκολη και πιθανώς πρακτικά αδύνατη.

Οι αιτίες της στασιμότητας του χρέους είναι η βαθύτερη ύφεση, η καθυστέρηση των αποκρατικοποιήσεων και το χαμηλότερο πρωτογενές πλεόνασμα, σε σύγκριση με τις υποθέσεις εργασίας που περιείχε το μνημόνιο του περασμένου Μαρτίου, που συνόδευσε τη δανειακή σύμβαση.

Μετά την υλοποίηση του PSI, ο χρονικός ορίζοντας των λήξεων του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης στις 31/09/2012 ομαλοποιείται και εκτείνεται μέχρι το έτος 2057.

Το ύψος των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου περιορίστηκε στο 39% του χρέους (έναντι 91% το 2009) και αντικαταστάθηκε με δάνεια από το Μηχανισμό Στήριξης, τα οποία αποτελούν πλέον το 49% του χρέους Κεντρικής Διοίκησης.

Η υλοποίηση του PSI, εκτός από τη μείωση του χρέους, είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση του ληξιπρόθεσμου χρέους, την ομαλοποίηση των αποπληρωμών και την επέκταση της μεσοσταθμικής ληκτότητας του χρέους.

Η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκεια του χρέους από το έτος 2009 και μετά παρουσίασε πτώση, λόγω της έκδοσης περισσότερων βραχυπρόθεσμων τίτλων έναντι των μακροπρόθεσμων.

Μετά την ανταλλαγή των ομολόγων, η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκεια σχεδόν διπλασιάστηκε. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις 31/12/2011 για το συνολικό χρέος η μέση διάρκεια ήταν μόνο 6,3 έτη, ενώ στις 30/9/2012 η μέση διάρκεια διαμορφώθηκε στα 11,9 έτη.

Οι δαπάνες για τόκους του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης ως ποσοστό του ΑΕΠ παρουσιάζουν ανοδική πορεία μέχρι το έτος 2011.

Για το 2012, οι δαπάνες για τόκους εκτιμάται ότι θα φθάσουν στο 6,0% του ΑΕΠ, ενώ για το 2013 προβλέπεται ότι θα ανέλθουν ως ποσοστό του ΑΕΠ στο 4,9%.

Η μείωση των τόκων από το 2012 και μετά οφείλεται στη μείωση του ύψους του δημόσιου χρέους μετά την ανταλλαγή των ομολόγων και τη μείωση του περιθωρίου επιτοκίου των δανείων του Μηχανισμού Στήριξης και των νέων ομολόγων μετά την ανταλλαγή χρέους.

Υπενθυμίζεται ότι, μετά από τροποποίηση της σχετικής δανειακής σύμβασης που κυρώθηκε από τα κοινοβούλια των κρατών-μελών της Ευρωζώνης, το περιθώριο κόστους δανεισμού μειώθηκε, από 15/3/2011, κατά 150 μονάδες βάσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τα χρόνια διαρθρωτικά και δημοσιονομικά προβλήματα της Ελληνικής οικονομίας, η συνεχιζόμενη κρίση χρέους, η αδυναμία πρόσβασης στις διεθνείς αγορές, αλλά και το έλλειμμα αξιοπιστίας, δημιουργούν ασφυκτικές συνθήκες στην άσκηση της αναγκαίας δημοσιονομικής πολιτικής.

Η Ελληνική οικονομία έχει περιπέσει σε ένα φαύλο κύκλο δημοσιονομικής προσαρμογής – ύφεσης – μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων.

Κεντρικό σημείο αναφοράς αποτελεί η εντεινόμενη αβεβαιότητα.

Βασικό χαρακτηριστικό των οικονομικών εξελίξεων για το 2012 είναι η παραμονή της οικονομίας μας σε βαθειά ύφεση, η οποία συνεχίζεται αμείωτη για πέμπτο συνεχόμενο έτος, με τη συνολική συρρίκνωση του ΑΕΠ να ξεπερνά το 21% την τελευταία πενταετία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το ΑΕΠ το 2013 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 183 δις έναντι 233 δις το 2008.

Ο φαύλος κύκλος αυτός μπορεί να διακοπεί μόνο αν ενισχυθούν οι θετικές προσδοκίες για την οικονομία.

Αν επιδείξουμε ισχυρή πολιτική βούληση διαφύλαξης του Ευρωπαϊκού κεκτημένου, καθώς και κυβερνητική σταθερότητα.

Αν προωθήσουμε με μεγάλη αποφασιστικότητα πολιτικές επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων.

Αν προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος.

Αν εντατικοποιήσουμε τις διαδικασίες αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Η Κυβέρνηση παράλληλα με την προσπάθειά της για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων και την εδραίωση της δημοσιονομικής προσαρμογής, επικεντρώνεται στην επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας.

Δομικό συστατικό αυτής της προσπάθειας για απελευθέρωση της αναπτυξιακής δυναμικής της οικονομίας μας και αντιμετώπιση της ύφεσης είναι η προώθηση ενός ολοκληρωμένου προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.

Σ' αυτό το πλαίσιο, έχουν αναληφθεί πρωτοβουλίες εντός του 2012, και δρομολογούνται μια σειρά από αντίστοιχες πρωτοβουλίες για την επόμενη τετραετία. Ειδικότερα, προωθείται, μέσω του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ), ένα σημαντικό και στοχευμένο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων.

Η υλοποίηση του προγράμματος αυτού θα ωφελήσει πολλαπλά την Ελληνική οικονομία αφού:

- μειώνεται το δημόσιο χρέος, από τα έσοδα του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.
- μειώνονται τα ελλείμματα, αφού παύει να υφίσταται οποιαδήποτε μορφής κρατική χρηματοδότηση προς τα αποκρατικοποιούμενα περιουσιακά στοιχεία.
- η αξιοποίησή τους, με τη σειρά της θα ενισχύσει την οικονομική δραστηριότητα της χώρας, οδηγώντας σε δημιουργία θέσεων εργασίας, νέα φορολογικά έσοδα και καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες.

Τα περιουσιακά στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν:

- ακίνητα του δημόσιου τομέα τα οποία διαχειρίζονται δημόσιες κτηματικές εταιρείες, έργα υποδομών διαθέσιμα για χρήση, όπως μαρίνες, λιμάνια, αεροδρόμια, εταιρείες υδρεύσεως.
- ενέργεια, όπου εντάσσονται περιουσιακά στοιχεία των κλάδων διανομής αερίου, διύλισης πετρελαίου, παραγωγής ηλεκτρισμού, και
- λοιπά περιουσιακά στοιχεία όπου περιλαμβάνει μετοχές σε εταιρείες τυχερών παιχνιδιών, παραγωγής νικελίου, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τράπεζες, καθώς και άδειες εκμετάλλευσης των κρατικών λαχείων και χρήσης ραδιοσυχνοτήτων.

Κατά το πρώτο έτος λειτουργίας του Ταμείου, υλοποιήθηκαν 3 έργα αποκρατικοποιήσεων, με αποτέλεσμα συνολικά έσοδα ύψους 1,4 δις ευρώ.

Το Δ.Σ. του ΤΑΙΠΕΔ ανέλαβε στην ενημερωτική συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής οικονομικών της Βουλής τις παρακάτω δεσμεύσεις.

1) Την άμεση δρομολόγηση 6 έργων:

- η πρόσκληση ενδιαφέροντος για την άδεια Κρατικών Λαχείων.
- η πρόσκληση ενδιαφέροντος για την πώληση των μετοχών της Ελληνικό ΑΕ, της εταιρείας που έχει τα δικαιώματα για την ανάπτυξη και εκμετάλλευση του χώρου του παλαιού αεροδρομίου της Αθήνας, καθώς και του γειτονικού παράκτιου μετώπου.
- η πρόσκληση ενδιαφέροντος για την ΔΕΠΑ/ΔΕΣΦΑ.
- η εκμίσθωση διάρκειας 99 ετών δύο ακινήτων στην περιοχή της Κασσιώπης στην Κέρκυρα και στην περιοχή Αφάντου στη Ρόδο και τέλος,
- η πώληση ποσοστού 33% των μετοχών του ΟΠΑΠ.

2) Την επιτάχυνση των διαδικασιών ώστε να ξεκινήσουν στο άμεσο μέλλον:

- η πώληση μετοχών της ΕΥΑΘ, της ΕΥΔΑΠ και των Ελληνικών Πετρελαίων.
- η πώληση των περιουσιακών στοιχείων της ΛΑΡΚΟ.
- η πώληση επιλεγμένων περιουσιακών στοιχείων του αμυντικού τομέα της εταιρείας «Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα».
- τα δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης της περιοχής «Νότια Καβάλα».
- η πώληση της εταιρείας «Ελληνική Βιομηχανία Όπλων».
- η πώληση δικαιωμάτων επιλεγμένων ακινήτων του Δημοσίου.
- η παραχώρηση 12 μεγάλων λιμένων, συμπεριλαμβανομένων του ΟΛΠ και του ΟΛΘ.
- η παραχώρηση μαρίνων.
- η πώληση και επαναμίσθωση επιλεγμένων ακινήτων του Δημοσίου.
- η παραχώρηση της λειτουργίας περιφερειακών αεροδρομίων.
- η πώληση μετοχών στον Αερολιμένα Αθηνών «Ελ. Βενιζέλος» και
- η πώληση των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

Στόχος της υλοποίησης του προγράμματος αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου είναι η μετατροπή ενός μέρους του δυνητικού πλούτου της χώρας σε «Ενεργητικό».

Η αξιοποίηση των υποδομών γίνεται με μακροχρόνιες συμβάσεις παραχώρησης και επομένως η κυριότητα παραμένει στο ελληνικό δημόσιο.

Μέσω των συμβάσεων παραχώρησης οι επενδυτές δεσμεύονται για αναβάθμιση και συμπλήρωση των υποδομών και βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών.

Απαραίτητη συμβατική προϋπόθεση θα αποτελεί και η πρόβλεψη ρήτρας μελλοντικής απόδοσης της επένδυσης.

Τα προσδοκώμενα έσοδα από την αξιοποίηση της περιουσίας του Δημοσίου για το 2013 ανέρχονται σε 2,55 δις ευρώ ενώ μέχρι το 2016 το Ελληνικό Δημόσιο αναμένεται να εισπράξει 11,1 δις ευρώ.

Τα περισσότερα περιουσιακά στοιχεία είναι εδαφικές εκτάσεις, που εκ των πραγμάτων απαιτούν σημαντικό χρόνο προκειμένου να ετοιμαστούν προς αξιοποίηση.

Η αντιπολίτευση δεν επιτρέπεται να κρύβεται πίσω από δογματισμούς και ιδεοληψίες και να μην αντιλαμβάνεται ότι φέρει διαχρονικές ευθύνες για την αντίδραση στον εκσυγχρονισμό του κράτους σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο γεωπολιτικό και οικονομικό περιβάλλον.

Χαρακτηριστική περίπτωση το 2008 η πολύμηνη και επώδυνη, από την τότε Κυβέρνηση της Ν.Δ προσπάθεια, ενοικίασης του εμπορευματοκιβωτίου στο λιμάνι του Πειραιά στην εταιρία Cosco.

Τρία χρόνια μετά την υλοποίηση της συμφωνίας παρά την οικονομική κρίση που πλήττει καίρια το παγκόσμιο εμπόριο, η διακίνηση εμπορευμάτων στον προβλήτα του Πειραιά που διαχειρίζεται η Cosco, σημείωσε εντυπωσιακή άνοδο τη χρονιά που πέρασε, αναδεικνύοντας το ελληνικό λιμάνι στο μεγαλύτερο σταθμό εμπορευματοκιβωτίων της Cosco στην Ευρώπη και έναν εκ των σημαντικότερων που ελέγχει η κινεζική εταιρεία σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Cosco Pacific, το 2011 η εμπορευματική κίνηση στον Σταθμό Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιώς (ΣΕΠ Α.Ε.), θυγατρική του κινεζικού κολοσσού, κατέγραψε πολύ σημαντική άνοδο της τάξης του 73,5%.

Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι τον περασμένο Δεκέμβριο η διακίνηση εμπορευματοκιβωτίων κατέγραψε εκρηκτική άνοδο που άγγιξε το 150% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2010.

Τα terminals των εμπορευματοκιβωτίων του Πειραιά επανήλθαν σε διεθνή επίπεδα για τη Μεσόγειο και την Ευρώπη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα των New York Times, το Πεκίνο, επιδιώκοντας ο Πειραιάς να γίνει πύλη εισόδου που θα συνδέει τις Κινεζικές εξαγωγές με τις ευρωπαϊκές αγορές, θέλει να καταστήσει το ελληνικό λιμάνι εμπορευματοκιβωτίων κομβικό σημείο, που θα ενώνει την Ανατολική Μεσόγειο, τη Μαύρη Θάλασσα και τη Δυτική Αφρική.

Στο έγκυρο Γερμανικό περιοδικό, Stern, με άρθρο του ο Γερμανός δημοσιογράφος Hans-Ulrich Jörges αποκαλύπτει την καθοριστική παρέμβαση της Κίνας στην αλλαγή στάσης της Καγκελαρίου κυρίας Μέρκελ. «Η στρατηγική συμμαχία της Αθήνας με την υπερδύναμη Κίνα, δίνει ανάσες ζωής στην Ελλάδα και τρομάζει παράλληλα τους Ευρωπαίους που τρέμουν το ενδεχόμενο να σταματήσει το Πεκίνο να βοηθάει στη διάσωση του ευρώ.» «Ξαφνικά όλοι στο Βερολίνο και στις Βρυξέλλες δηλώνουν αποφασισμένοι να παραμείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη, χωρίς να αποκλείουν πλέον την επιμήκυνση του προγράμματος ή ακόμη και ένα τρίτο πακέτο βοήθειας. Ακόμη και οι πιο συντηρητικές φωνές Βαυαρών πολιτικών, που ζητούσαν τη θυσία της Ελλάδας προς παραδειγματισμό, σίγησαν», αναφέρει ο Γερμανός δημοσιογράφος.

Μία συμφωνία που πολεμήθηκε για να προστατευθούν συνεχνιακά συμφέροντα, στην πορεία, πέραν του σημαντικού οικονομικού οφέλους ισχυροποίησε πολιτικά και γεωστρατηγικά τη χώρα.

Μια συμφωνία που ακόμη και σήμερα η αντιπολίτευση δεν έχει το πολιτικό σθένος να αναγνωρίσει, απεναντίας καταδεικνύει ότι τίποτα δεν διδάχθηκε. Γιατί ακόμη και σήμερα το όχι είναι στείρο και αντιδραστικό. Απευθύνεται με το χθες σε μια κοινωνία που διψάει για το Αύριο.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

τελειώνοντας την τοποθέτησή μου θέλω να επανέλθω στο θέμα της διαχείρισης του δημοσίου χρέους.

Παράλληλα με την εκτέλεση του οικονομικού προγράμματος θα πρέπει να προχωρήσουν οι διαπραγματεύσεις - πολλές από τις οποίες συνδέονται και με τη βιωσιμότητα του χρέους - με τις παρακάτω επιδιώξεις:

- χαμηλότερο επιτόκιο επιβάρυνσης του ανεξόφλητου χρέους.
- επέκταση των δόσεων αποπληρωμής.
- Επαναγορά μέρους του χρέους.
- να ενταχθεί και η χώρα μας στη Συμφωνία για απευθείας ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ESM) ώστε το ποσό των 48,5 δις ευρώ της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών να αφαιρεθεί από το δημόσιο χρέος.

Καμιά πολιτική διαχείρισης του χρέους, όσο εμπνευσμένη και αν είναι, δεν μπορεί να έχει προοπτική, βάθος, διάρκεια και αποδοτικότητα, αν ταυτόχρονα η οικονομία μας δεν παράγει σημαντικό ύψος πρωτογενών πλεονασμάτων, σε όλη την διάρκεια της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Τίποτα δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ανταγωνιστικότητα και τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που επιδιώκει μια υγιής οικονομία.

Αυτή την ανάπτυξη που όλοι πρέπει να συμφωνήσουμε ότι για να την επιτύχουμε απαιτείται:

- να αυξήσουμε την αποτελεσματικότητα του Κράτους, να μειώσουμε το μέγεθός του και να απλουστεύσουμε τις διαδικασίες του.
- να ενισχύσουμε την επιχειρηματικότητα, την καινοτομία, την εξωστρέφεια, την ενσωμάτωση της τεχνολογίας.
- να βελτιώσουμε την Ανταγωνιστικότητα με αύξηση της παραγωγικότητας, με άρση των εμποδίων στις επενδύσεις και στην επιχειρηματικότητα, με το άνοιγμα όλων των αγορών και των επαγγελματιών στον ανταγωνισμό.
- με αποτελεσματικότερη αξιοποίηση των προγραμμάτων χρηματοδότησης της Ε.Ε.

- να διοχετεύσουμε ρευστότητα στην οικονομία. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών πρέπει να συνδυαστεί με τη διοχέτευση ρευστότητας στα νοικοκυριά και στις βιώσιμες επιχειρήσεις.
- να πραγματοποιηθούν άμεσα και σχεδιασμένα επενδύσεις.
- να επιταχυνθεί η υλοποίηση του ΕΣΠΑ, οι ιδιωτικοποιήσεις, η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και των υποδομών που αποτελούν αναγκαίες προϋποθέσεις για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων.
- να σχεδιαστεί μακροπρόθεσμη συγκροτημένη αναπτυξιακή στρατηγική στους μεγαλύτερους κλάδους της εθνικής μας οικονομίας, τουρισμό, αγροτική παραγωγή, μεταποιητική και διατροφική βιομηχανία, λιανεμπόριο, ενέργεια, μεταφορές, και επένδυση στην εξωστρεφή πανεπιστημιακή εκπαίδευση και την ανάπτυξη στοχευμένων προγραμμάτων κλασικών σπουδών.

Το κύριο χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού του 2013 είναι ότι αποτελεί ένα ρεαλιστικό στις προβλέψεις δημοσιονομικό πλαίσιο, στην κατεύθυνση ανάκτησης της διεθνούς μας αξιοπιστίας και την δεδηλωμένη βούληση του Ελληνικού λαού για την παραμονή της χώρας στην ζώνη του ευρώ αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αποτελεί όμως ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας του λαού να απελευθερώσει τις δημιουργικές του δυνάμεις, να περιφρουρήσει την τιμή του, να σεβαστεί την αξιοπρεπή του διαβίωση, να διαφυλάξει την κοινωνική συνοχή και να προστατεύσει τους θεσμούς και τη Δημοκρατία.

«Γιατί τίποτα δεν είναι δυνατό χωρίς τους ανθρώπους, τίποτα δεν είναι στέρεο χωρίς τους θεσμούς.» (Απομνημονεύματα, Jean Monnet)

Αποτελεί δική μας ευθύνη ως πολιτική ηγεσία του λαού μας, στην πιο κρίσιμη μεταπολιτευτικά συγκυρία να τον εμπνεύσουμε και να οραματιστούμε το ανέφικτο για να κατακτήσουμε το εφικτό.

Φεβρωνία Πατριανάκου

Βουλευτής Λακωνίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΑΥΓΕΝΑΚΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Ελευθέριου Αυγενάκη
Βουλευτή Ηρακλείου

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ο Προϋπολογισμός, τον οποίο συζητάμε σήμερα απαντά στο θεμελιώδες ερώτημα: είναι το μέλλον της Πατρίδας μέσα στην Ευρώπη, στην Ευρωζώνη και το ευρώ; Ή μήπως πρέπει να το αναζητήσουμε μέσα στα χαώδη ιδεολογήματα εκείνων που φαντάζονται την Ελλάδα σαν μια ανάδελφη χώρα, «σαν ένα φτερό στον άνεμο», σαν ζητιάνο της προστασίας απροσδιόριστων τριτοκοσμικών δυνάμεων; Είναι ένας ρεαλιστικός προϋπολογισμός με άρωμα αισιοδοξίας.

Αυτός ο προϋπολογισμός δίνει την απάντηση ότι η οριστική, Εθνική μας επιλογή είναι η Ευρώπη, η Ευρωζώνη και το Ευρώ. Ότι παρά τις ακραίες δυσκολίες που δημιούργησαν και τα δικά μας διαχρονικά σφάλματα στη διαχείριση του κράτους μας αλλά κυρίως η γενικευμένη οικονομική κρίση στη δίνη της οποίας, οι δικές μας, διαρθρωτικές αδυναμίες αναδείχθηκαν και γιγαντώθηκαν.

Παρά τις ακραίες αυτές δυσκολίες επαναλαμβάνω η επιλογή αυτή είναι μια **ΜΙΑ**, είναι **ΟΡΙΣΤΙΚΗ** και **ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ**. Είμαστε ισότιμο (που δεν σημαίνει βέβαια και ισοδύναμο), αλλά ισότιμο πάντως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης. Και νόμισμά μας είναι το ευρώ.

Τη λύση των προβλημάτων μας, οικονομικών, διαρθρωτικών, λειτουργικών την αναζητούμε κατά συνέπεια μέσα και αποκλειστικά μέσα σ' αυτό το πλαίσιο.

Ο παρών προϋπολογισμός αποτελεί την επιβεβαίωση αυτής της Εθνικής μας επιλογής. Οι όροι και οι συνθήκες μέσα στις οποίες αναζητείται τα τρία τελευταία χρόνια η λύση της «ελληνικής κρίσης» είναι αναμφίβολα εξαιρετικά δυσμενείς.

Κατόρθωσε η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου από τους πρώτους ήδη μήνες της θητείας της να μεταβάλλει τη σχετική κρίση χρέους σε οξύτατη κρίση δανεισμού και με τις τραγικές γραφικότητες περί «Τιτανικού» και «περιστρόφων» να εξανεμίσει την αξιοπιστία της χώρας.

Αυτά τα δύο στοιχεία, δηλαδή ο εκμηδενισμός της αξιοπιστίας της χώρας και η κρίση χρέους που έγινε και κρίση δανεισμού με την αναζήτηση μάλιστα της υπαγωγής στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, οδήγησαν την Πατρίδα μας στην καθολική αμφισβήτηση της, την έφεραν στο χείλος της αβύσσου, την έκαναν έρμαιο των αγορών, τη βύθισαν στη διεθνή ανυποληψία.

Οι εταίροι και δανειστές μας, με όρους σκληρούς και μερικές φορές ακατανόητα ακραίους απέτρεψαν μεν την άτακτη χρεοκοπία και τον εξαναγκασμό της αποχώρησής μας από την Ευρωζώνη και το Ευρώ, δημιούργησαν, όμως, ένα εξαιρετικά, δύσκολο πλαίσιο υποχρεώσεων για τη χώρα μας, μέσα στο οποίο, όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να οργανώσουμε τη διαχείριση του κράτους μας.

Όχι μόνο τη λογιστική διαχείριση αλλά κυρίως τη γενικότερη διαρθρωτική και εκσυγχρονιστική επικαιροποίησή του, ώστε η λειτουργία του να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα των οικονομικών δράσεων του, να δημιουργεί ένα ευνοϊκό, θεσμικό, φορολογικό και λειτουργικό περιβάλλον για την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις, δηλαδή για την ανάπτυξη.

Η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, με την αμέριστη και ισχυρή πολιτική στήριξη και συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, μετά από μακρές και σκληρές διαπραγματεύσεις με τους εταίρους και δανειστές μας, με τους Ευρωπαίους ηγέτες και Θεσμούς και με την Τρόικα, έχει ουσιαστικά εξασφαλίσει ότι θα γίνουν από τη δική τους πλευρά όσα είναι αναγκαία για την παραμονή της χώρας στο ευρώ, για την εκταμίευση της δόσης των 31,5 δις., για την επιμήκυνση του χρόνου προσαρμογής, για επιπλέον κούρεμα του ελληνικού χρέους που θα το καθιστά βιώσιμο και για την ενίσχυση των προσπάθειών μας να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της χώρας.

Είναι αυτονόητη η δική μας ανταπόκριση όπως είμαι βέβαιος ότι θα επιβεβαιωθεί με την αυριανή υπερψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου της Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016.

Αποτελούν αυτά τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού μεγάλους άθλους για την εξασφάλιση και την κατοχύρωση του μείζονος Στόχου που είναι η παραμονή της χώρας στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής οικογένειας. Έξω απ' αυτόν δεν υπάρχει καμία ελπίδα ανάκαμψης της χώρας. Η μετάβαση σ' ένα εθνικό νόμισμα, (δραχμή ή όπως αλλιώς θα ονομαζόταν) θα ήταν καταστροφική για την τεράστια πλειοψηφία των μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών, των εμπόρων, των ελεύθερων επαγγελματιών και όλων των απλών εργαζόμενων Ελλήνων στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα.

Όμως θα γινόταν ο παράδεισος για τους ελάχιστους που έχουν τοποθετήσει τα ευρώ τους στις ξένες τράπεζες και στις εξωχώριες εταιρίες. Θα γινόταν επίσης ο ιδανικός τόπος για λεηλασία από τους ξένους εχθρούς και φίλους, οι οποίοι θα μπορούν να αγοράσουν τον πλούτο της πατρίδας μας για μια χούφτα δολάρια ή ευρώ που θα μετέτρεπαν σε δραχμές ελάχιστης αξίας.

Είμαι βέβαιος ότι δεν υπάρχουν Έλληνες πολιτικοί που θέλουν αυτό το αποτέλεσμα, αυτό το κατάντημα, αυτό το σκοτεινό μέλλον για την κοινή μας Πατρίδα. Προφανώς δεν αντιλαμβάνονται που θα οδηγήσει και τι ακριβώς σημαίνει μία άτακτη χρεοκοπία, καθώς η χώρα μας εξαρτάται σε απόλυτο βαθμό, ακόμη και για εντελώς στοιχειώδη αγαθά από τις εισαγωγές, που θα πρέπει φυσικά να πληρώνονται σε σκληρά ευρώ ή δολάρια.

Τα μέτρα αυτά, όπως προκύπτει και από τον παρόντα προϋπολογισμό, αλλά και όπως τα αντιλαμβανόμαστε όλοι οι Έλληνες είναι επώδυνα. Θα δυσκολευτούμε όλοι (ή σχεδόν όλοι) σε όλα τα επίπεδα της καθημερινής μας ζωής. Όμως δεν υπάρχει επιλογή. Η' μάλλον συν-υπάρχει μία επιλογή. Αυτή είναι ο πραγματικός μονόδρομος: ΝΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ: την επινοητικότητα, την εργατικότητα, την ευφυΐα, αλλά και την υπερηφάνεια και το φιλότιμο των Ελλήνων. Να πολλαπλασιάσουμε τις προσπάθειες σ' όλα τα μέτωπα: στην παιδεία, στην επιχειρηματικότητα, στην αποτελεσματικότητα των δημόσιων λειτουργιών, στην αναζωογόνηση της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, στην ενίσχυση της μεταποιητικής δραστηριότητας, στην ανάδειξη του τουρισμού μας με την προσφορά νέων τουριστικών προϊόντων γ' και δ' γενιάς, στην ενίσχυση της πρώτης στον κόσμο εμπορικής μας ναυτιλίας, στην αξιοποίηση της αμύθητης, πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Όλα αυτά και πολλά ακόμη μπορούν και πρέπει να γίνουν ταυτοχρόνως και γρήγορα. Αν αποβάλλουμε την ψυχολογία της μιζέριας, της κατάθλιψης, της παραίτησης αλλά και τον πειρασμό του λαϊκισμού, της ματαιοδοξίας και του λαθρεμπορίου της απελπισίας όσων υποφέρουν περισσότερο, θα οδηγηθούμε όλοι γρηγορότερα στην έξοδο από την κρίση και θα χτίσουμε ένα ελπιδοφόρο μέλλον για μας και για τα νέα παιδιά μας που αυτά περισσότερο πλήττει η κρίση.

Με αυτές τις σκέψεις, με αυτή την ελπίδα, με αυτή την απόφαση για μια Ελλάδα ξανά υπερήφανη, ξανά απελευθερωμένη από το δανειακό βάρος και από τον αποκλεισμό από τις πηγές χρηματοδότησης, θα ψηφίσουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Η ανάπτυξη, δηλαδή η ευημερία μέσα σ' ένα κράτος κοινωνικής δικαιοσύνης, δημιουργικότητας, αποτελεσματικότητας και δημοκρατίας είναι ο στόχος της παράταξής μας, της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού της χώρας, κ. Αντώνη Σαμαρά.

Ουσιαστικά είναι και πρέπει να είναι ο στόχος όλων των Ελλήνων. Την πραγμάτωση αυτού του στόχου μέσα από μία επώδυνη αλλά ελπιδοφόρα πορεία υπηρετεί ο παρών προϋπολογισμός.

Ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ελπιδοφόρος γιατί είναι ρεαλιστικός, γιατί για πρώτη φορά θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Αυτό, δυστυχώς, απαιτεί θυσίες απ' όλους μας. Οικονομικές ανακατατάξεις και θεσμικές τροποποιήσεις προβλέπονται και σε φορείς του Δημοσίου: στους ΟΤΑ α' και β' βαθμού, στους Φορείς κοινωνικής Ασφάλισης και στις ΔΕΚΟ, τους οποίους και θα σας αναλύσω.

ΟΙ ΟΤΑ

Α' Βαθμού (Δήμοι)

Οι Δήμοι αποτελούν τον α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης και είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Η κυριότερη πηγή εσόδων τους είναι οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι (ΚΑΠ), οι οποίοι αποδίδονται μέσω του Τακτικού Προϋπολογισμού.

Η καθιέρωση των ΚΑΠ στοχεύει στη χρηματοδότηση των δήμων από πόρους του Κρατικού Προϋπολογισμού, το ύψος των οποίων ορίζεται ρητά στις σχετικές διατάξεις.

Επειδή, όμως για το 2013 προβλέπονται μειωμένα έσοδα λόγω της ύφεσης, θεωρήθηκε αναγκαίο να προβλεφθεί ειδική επιχορήγηση ύψους 312.9 εκατ. ευρώ για την ενίσχυση των Δήμων προκειμένου να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Σε πολλούς Δήμους υπάρχει έλλειψη ρευστότητας. Για όλα αυτά προωθούνται διαρθρωτικές αλλαγές, όπως:

- Ρύθμιση για τη στήριξη των υπερχρεωμένων ΟΤΑ από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.
- Παράλληλα, επιδιώκεται εξορθολογισμός της μισθολογικής πολιτικής σε όλους τους ΟΤΑ (είτε α είτε β' βαθμού) όπου γίνεται μείωση του αριθμού των συμβασιούχων με χρονικό ορίζοντα 2013-2014.

Ενώ παράλληλα προετοιμάζεται και θα έρθει σύντομα στη Βουλή το Σχέδιο Νόμου Βελτίωσης των δεκάδων εκκρεμοτήτων που δημιούργησε το γονατογράφημα του Καλλικράτη

Περιφέρειες ΟΤΑ (β' βαθμού)

Από τους Δήμους περνάμε στις Περιφέρειες. Οι Περιφέρειες αποτελούν τον β' βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης και είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Ο Ρόλος των Περιφερειών, όπως διαμορφώνεται με τη νέα αρχιτεκτονική της αυτοδιοίκησης είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Οι αρμοδιότητες τους εστιάζονται κυρίως:

- στον αναπτυξιακό σχεδιασμό
- στον προγραμματισμό
- στην υλοποίηση δράσεων
- και στην παρακολούθηση της αναπτυξιακής πορείας της περιφέρειας.

Οι κυριότεροι πόροι των Περιφερειών προέρχονται από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους. (Προκειμένου να γίνει απ' όλους μας αντιληπτός και κατανοητός ο εξορθολογισμός δαπανών στους ΟΤΑ σας παρουσιάζω τον πίνακα, ο οποίος δείχνει τον περιορισμό των δαπανών κατά 503 εκ € (-8,67), και τη μείωση των εσόδων κατά 3,5%).

Τα προνοιακά επιδόματα μειώνονται ελάχιστα κατά 30 εκ. ενώ οι λοιπές δαπάνες μειώνονται κατά 14%. Οι τόκοι των εξυπηρετούμενων δανείων παρουσιάζουν και για το επόμενο έτος σημαντική επιβάρυνση των εξόδων (54,95%).

Πίνακας 3.35 Ενοποιημένος προϋπολογισμός ΟΤΑ	2012	2013	ΔΙΑΦΟΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
Έσοδα	5.946	5.737	-209	-3,51
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	2.828	3.099	271	9,58
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	774	426	-348	-44,96
Έσοδα από τόκους	35	31	-4	-11,43
Λοιπά έσοδα	2.310	2.181	-129	-5,58
Έξοδα	5.801	5.298	-503	-8,67
Δαπάνες προσωπικού	1.660	1.564	-96	-5,78
Προνοιακά επιδόματα	860	830	-30	-3,49
Δαπάνες επενδύσεων	779	692	-87	-11,17
Τόκοι	91	141	50	54,95
Λοιπές δαπάνες	2.410	2.071	-339	-14,07
Ισοζύγιο	146	439	293	200,68

Οι ενοποιημένοι προϋπολογισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για το οικονομικό έτος 2013 καθώς και οι εκτιμήσεις του οικονομικού έτους 2012 καταρτίστηκαν με βάση:

- τα όρια και τους στόχους που ορίζονται στο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής
- τα μέτρα που θεσπίστηκαν με τους εφαρμοστικούς Νόμους που ακολούθησαν (Ν. 3986/2011, Ν. 4002/2011, Ν.4051/2012 και Ν. 4071/2012),
- το ενιαίο μισθολόγιο (ν. 4024/2011) και,
- τα μέτρα προσαρμογής

Αλλά κυρίως με την πεποίθηση ότι στην Αυτοδιοίκηση Α΄ και Β΄ Βαθμού θα πάψει να βρίσκει πεδίο η νοοτροπία ότι οι καλοί χωράνε και βέβαια από πλευράς δημοτών η άποψη ότι για όλα ευθύνεται και έχει υποχρέωση η Αυτοδιοίκηση.

Ως προς τα έσοδα

Τα έσοδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από μεταβιβάσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού είναι αντίστοιχες εγγεγραμμένες πιστώσεις για το σκοπό αυτό στον Τακτικό Προϋπολογισμό του 2012 και ανέρχονται:

- σε 2.2554 εκ. ευρώ μέσω του Τακτικού Προϋπολογισμού για τη κάλυψη λειτουργικών δαπανών (μειωμένες κατά 10 εκατ. ευρώ βάσει των νέων μέτρων). Το ποσό αυτό αναλύεται σε 2.158 εκατ. ευρώ, που αφορά πρόβλεψη των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων των ΟΤΑ και την ειδική επιχορήγηση ύψους 396 εκ. ευρώ. Οι εκτιμήσεις για τη διαμόρφωση των αποδόσεων του οικονομικού έτους 2012 ανέρχονται σε 2.516 εκατ. ευρώ. Το ποσό αυτό αναλύεται σε 2.361 εκατ. ευρώ που αφορά εκτίμηση των ΚΑΠ των ΟΤΑ και 155 εκ. ευρώ ειδική επιχορήγηση.

- Σε 290 εκατ. ευρώ μέσω του Τακτικού Προϋπολογισμού για την κάλυψη επενδυτικών δαπανών,
- Στο ποσό των 214 εκατ. ευρώ για οφειλόμενα παρελθόντων ετών προς τους Δήμους
- 41 εκατ. ευρώ για λοιπές επιχορηγήσεις

Για την εκτίμηση των ιδίων εσόδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ελήφθησαν υπόψη τα υπάρχοντα στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών, καθώς και η αποτελεσματικότερη πορεία είσπραξης των ιδίων εσόδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία βασίζεται στη βελτίωση του μηχανισμού βεβαίωσης και είσπραξης εσόδων.

Ως προς τα έξοδα

Η εξοικονόμηση για το τρέχον έτος (2012) προέκυψε κυρίως από τη μείωση του μισθολογικού κόστους, τη μείωση των δαπανών για την εξυπηρέτηση δανειακών υποχρεώσεων και τη συγκράτηση των επιχορηγήσεων σε τρίτους.

Στο πλαίσιο των νέων δημοσιονομικών παρεμβάσεων για το έτος 2013 οι δαπάνες προβλέπεται να μειωθούν συνολικά κατά 271 εκατ. ευρώ. Συγκεκριμένα, η εξοικονόμηση των δαπανών θα προκύψει από την επιπλέον μείωση του αριθμού των συμβασιούχων έργου κατά 14,4 εκατομμύρια ευρώ, για την κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και αδείας με εξοικονόμηση 60 εκατ. ευρώ, την αναστολή της χορήγησης του Κινήτρου Επίτευξης Στόχου (ΚΕΣ) & (ΚΕΔΣ) με εξοικονόμηση 57 εκατ. ευρώ και από λοιπές παρεμβάσεις ύψους 139.6 εκατ. ευρώ.

Σημειώνεται ότι για τη μείωση των οφειλών των ΟΤΑ προς τρίτους, το Υπουργείο Εσωτερικών έχει αναλάβει τις παρακάτω νομοθετικές πρωτοβουλίες:

- παροχή δυνατότητας στους Δήμους και τις Περιφέρειες που δεν μπορούν να ισοσκελίσουν τους προϋπολογισμούς τους, πριν την προσφυγή στις διατάξεις του άρθρου 262 του ν. 3852/2012 να εγγράψουν στο σκέλος των εσόδων το ποσό που αντιστοιχεί αποκλειστικά και μόνο για τα χρέη που έχουν προκύψει μέχρι 31/12/2011, το οποίο θα καλυφθεί με συνομολόγηση δανείου από το ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή από άλλα πιστωτικά ιδρύματα,
- συμψηφισμός οφειλών των Δήμων προς το ελληνικό Δημόσιο και τα Ασφαλιστικά Ταμεία, με τα συνολικά προβλεπόμενα στο αρθ. 27 του Ν. 3756/2009 έσοδά τους (άρθρο δεύτερο του ν. 4047/2012),
- ρύθμιση των χορηγηθέντων δανείων από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (άρθρο 49 παρ. 1 περ.α, β,γ, ν. 3943/2011) και,
- δυνατότητα τμηματικής πληρωμής υποχρεώσεων (άρθρο 12 παρ. 1 ν. 4018/2011).

Επίσης, σχεδιάζεται η βελτίωση του υφιστάμενου συστήματος παρακολούθησης της πορείας των αποτελεσμάτων των ΟΤΑ με στόχο τη δημιουργία μηχανισμού παρεμβάσεων στις περιπτώσεις όπου εντοπίζονται αποκλίσεις από τους στόχους.

ΦΟΡΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Ο εξορθολογισμός των δαπανών στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρχίζει να εμφανίζεται τόσο ως ποσοστό του ΑΕΠ, όσο και στην σύνθεση των εσόδων-εξόδων τους με στόχο την μακροπρόθεσμη βιώσιμη λειτουργία τους. Όχι όμως με ασήμαντες αναταράξεις και συγκρούσεις ισχυρών οικονομικών συμφερόντων που δε δίσταζαν να χρησιμοποιούν ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες όπως οι σοβαρά ασθενείς

Η προσπάθεια συνεχίζεται και το 2013 με σημαντικές αλλαγές όπως, επαναλαμβάνω με υψηλό κοινωνικό κόστος

- 1) Καταπολεμείται η εισφοροδιαφυγή, περιορίζεται η ανασφάλιστη εργασία και εισπράττονται οι καθυστερημένες οφειλές
- 2) Εκσυγχρονίζεται ο εισπρακτικός μηχανισμός των ταμείων και εξειδικεύονται οι διαδικασίες για ένα δίκαιο, εισπρακτικό σύστημα.
- 3) Παράλληλα εναρμονίζεται το ύψος των εισφορών υγειονομικής περίθαλψης μεταξύ των συνταξιούχων όλων των ταμείων
- 4) Οι δαπάνες των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αναμένεται να περιοριστούν:
 - Μείωση δαπανών για τις κύριες και επικουρικές συντάξεις (Ν. 3863/2010) και επιπλέον γιατί προστίθενται 2 χρόνια στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης
 - Μείωση θα επέλθει επίσης από τις μειώσεις στις χορηγούμενες συντάξεις
 - Μειώσεις επίσης προβλέπονται από τη μείωση των δαπανών για χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών στους ανασφάλιστους υπερήλικες δεδομένου ότι τίθεται για πρώτη φορά ως απαραίτητη προϋπόθεση, μεταξύ άλλων, να μη λαμβάνουν ή να μη δικαιούνται σύνταξης από οποιοδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, ανεξάρτητα από το ύψος αυτής. Ενώ γίνεται απολύτως αντιληπτό ότι εφαρμόζεται μια δίκαια και βάση εισοδηματικών κριτηρίων οικογενειακή, επιδοματική πολιτική.

Τέλος, δεν καταργείται κανένα απολύτως αναπηρικό επίδομα. Ωστόσο γίνεται αυστηρός έλεγχος σε όλους όσους λαμβάνουν έως και σήμερα με καταπληκτικά αποτελέσματα

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος παροχής υπηρεσιών υγείας αποτελεί βασική επιδίωξη ενός συστήματος Υγείας που εδράζεται στις αρχές της οικονομικής αποδοτικότητας, της διασφάλισης ποιότητας και της εξασφάλισης ίσης και καθολικής πρόσβασης.

Οι δαπάνες στα Νοσοκομεία έχουν περιοριστεί σημαντικά:

- 1) από την λειτουργία του κεντρικού συστήματος προμηθειών**
- 2) τον εξορθολογισμό της φαρμακευτικής δαπάνης**
(Νέα Τιμολογιακή πολιτική και ασφαλιστική τιμή στα φάρμακα)
- 3) Μείωση μισθολογικής δαπάνης προσωπικού**

Επιπλέον, το κόστος λειτουργίας θα μειωθεί ακόμα περισσότερο μέσω μιας σειράς διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και μέτρων περιστολής όπως:

- 1) Διοικητική διασύνδεση νοσοκομείων, με στόχο τη μείωση του διοικητικού κόστους μέσω της δημιουργίας οικονομιών κλίμακας και της αποδοτικότερης διαχείρισης των συντελεστών λειτουργίας τους
- 2) Συνένωση νοσοκομείων και κλινικών, μέσω συγχωνεύσεων μονάδων χαμηλής πληρότητας
- 3) Την αναθεώρηση του χάρτη υγείας του ΕΣΥ τόσο σε πρωτοβάθμιο όσο και σε δευτεροβάθμιο επίπεδο
- 4) Την Ανάπτυξη και εφαρμογή πραγματικής αξιολόγησης της απόδοσης τους ΕΣΥ μέσω της εφαρμογής συστήματος δεικτών παρακολούθησης της απόδοσης της λειτουργίας των νοσοκομείων KPI's (χρόνος αναμονής κ.α.) με τη χρήση έγκυρης μεθοδολογίας, για το σκοπό αυτό αναπτύσσεται ενοποιημένο και αυτοματοποιημένο σύστημα αναφοράς με κόμβο τις Υγειονομικές Περιφέρειες,
- 5) Η αξιολόγηση της οικονομικής λειτουργίας των νοσοκομείων και εξορθολογισμός του συστήματος εσωτερικού ελέγχου
- 6) Η παρακολούθηση της πορείας εκτέλεσης των προϋπολογισμών και των λογαριασμών τάξεως, μέσω του ΕΣΥnet, προκειμένου να ελέγχονται οι αναλήψεις δεσμεύσεων-υποχρεώσεων (μητρώο δεσμέσεων) και να εξασφαλίζεται ότι ο προϋπολογισμός θα εκτελείται εντός των τιθέμενων ορίων
- 7) Η αναδιοργάνωση του συστήματος προμηθειών, φαρμάκων, υλικών, ιατροτεχνολογικών προϊόντων και διαχείρισης της Εφοδιαστικής αλυσίδας μέσω της προώθησης του συστήματος κεντρικών προμηθειών, ώστε να μειωθούν σημαντικά οι δαπάνες προμήθειας υλικών-φαρμάκων και υπηρεσιών,
- 8) Η αναθεώρηση του συστήματος του Κλειστού Ενοποιημένου Νοσηλίου (ΚΕΝ) με στόχο τη σταδιακή εφαρμογή του συστήματος προπληρωμής και κλειστών προϋπολογισμών
- 9) Η αύξηση του ποσοστού χρήσης γενοσήμων φαρμάκων στα νοσοκομεία του ΕΣΥ και στην πρωτοβάθμια φαρμακευτική αγωγή με στόχο τον περιορισμό της φαρμακευτικής δαπάνης
- 10) Η περαιτέρω συρρίκνωση και οριστική κατάργηση μέχρι το 2015 των υφιστάμενων ψυχιατρικών νοσηλευτικών ιδρυμάτων και υποκατάστασή τους από κοινοτικά δίκτυα υπηρεσιών ψυχικής υγείας.

Για το σκοπό αυτό αναπτύσσεται ενοποιημένο και αυτοματοποιημένο σύστημα αναφοράς με κόμβο τις υγειονομικές περιφέρειες.

Προϋπολογισμοί φορέων κοινωνικής ασφάλισης και νοσοκομείων	2012	2013	ΔΙΑΦΟΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
Φορείς κοινωνικής ασφάλισης				
α) ΙΚΑ,ΟΓΑ κλπ				
Έσοδα	45.195	45.055	-140	-0,31
Ασφαλιστικές εισφορές	16.794	17.203	409	2,44
Ρύθμιση οφειλών	1.101	1.000	-101	-9,17
Μεταβιβάσεις από ΑΚΑΓΕ	200	200	0	0,00
Κοινωνικοί πόροι	1.198	1.323	125	10,43
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	13.097	12.481	-616	-4,70
Απόδοση περιουσίας	1.479	1.387	-92	-6,22
Εισπράξεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων	10.453	10.684	231	2,21
Έσοδα από επιστροφή (rebate)	250	250	0	0,00
Λοιπά έσοδα	623	527	-96	-15,41
Έξοδα	46.069	42.042	-4.027	-8,74
Συντάξεις	24.620	22.547	-2.073	-8,42
Κύριας ασφάλισης	20.463	18.510	-1.953	-9,54
Επικουρικής ασφάλισης	4.157	4.037	-120	-2,89
Φαρμακευτική δαπάνη	3.007	2.621	-386	-12,84
Λοιπές παροχές ασθένειας	1.961	1.840	-121	-6,17
Προνοιακές παροχές	3.671	1.883	-1.788	-48,71
Λοιπές μεταβιβάσεις σε τρίτους	373	359	-14	-3,75
Απόδοση εισπράξεων τρίτων	10.486	10.778	292	2,78
Λοιπές δαπάνες	492	438	-54	-10,98
Δαπάνες προσωπικού	415	377	-38	-9,16
Διοικητικές δαπάνες	49	49	0	0,00
Μεταβιβάσεις στα νοσοκομεία	995	1.150	155	15,58
Ισοζύγιο	-873	3.013	3.886	-445,13
β) ΟΑΕΔ,ΟΕΕ,ΟΕΚ			0	
Έσοδα	3.444	3.225	-219	-6,36
Ασφαλιστικές εισφορές	2.541	2.362	-179	-7,04
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	498	470	-28	-5,62
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	204	200	-4	-1,96
Απόδοση περιουσίας	13	13	0	0,00
Εισπράξεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων	178	178	0	0,00
Λοιπά έσοδα	10	2	-8	-80,00
Έξοδα	3524	3420	-104	-2,95
Επιδόματα ανεργίας	1741	1558	-183	-10,51
Προγράμματα απασχόλησης	680	569	-111	-16,32

Λοιπές προνοιακές παροχές	225	229	4	1,78
Μεταβιβάσεις στο ΙΚΑ	375	580	205	54,67
Απόδοση εισπράξεων τρίτων	171	177	6	3,51
Δαπάνες προσωπικού	149	138	-11	-7,38
Λοιπές δαπάνες	183	168	-15	-8,20
Ισοζύγιο	-80	-195	-115	143,75
Συνολικό Ισοζύγιο ΦΚΑ	-954	2818	3.772	-395,39
II. Νοσοκομεία			0	
Έσοδα	2.654	2.711	57	2,15
Ίδια έσοδα	209	220	11	5,26
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	1450	1341	-109	-7,52
Μεταβιβάσεις από φορείς κοινωνικής ασφάλισης	995	1150	155	15,58
Έξοδα	2.653	2.351	-302	-11,38
Δαπάνες προσωπικού	200	200	0	0,00
Λοιπές δαπάνες	2.453	2.151	-302	-12,31
Ισοζύγιο	1	360	359	35.900,00
Συνολικό ισοζύγιο κοινωνικού προϋπολογισμού	-953	3.178	4.131	-433,47
Λοιπά νοσηλευτικά ιδρύματα*				
Έσοδα	152	143	-9	-5,92
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	37	36	-1	-2,70
Λοιπά έσοδα	115	107	-8	-6,96
Έξοδα	140	132	-8	-5,71
Δαπάνες προσωπικού	46	42	-4	-8,70
Λοιπές δαπάνες	94	90	-4	-4,26
Ισοζύγιο	12	11	-1	-8,33

Παροχές Υγείας- Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας ΕΟΠΥΥ

Ο εξορθολογισμός λειτουργίας του ΕΟΠΥΥ με στόχο την οικονομική του εξυγίανση και την κάλυψη των αναγκών υγείας των ασφαλισμένων ευθύνης του, αποτελεί προτεραιότητα μείζονος σημασίας του Υπουργείου Υγείας και για το σκοπό αυτό έχουν προγραμματιστεί ενέργειες όπως:

- η ένταξη του συνόλου των ασφαλιστικών ταμείων (κλάδοι ασφάλειας υγείας) στον ΕΟΠΥΥ και ο εξορθολογισμός των παροχών προς τους ασφαλισμένους, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο.
- Η αναδιάρθρωση του Οργανισμού, η βελτίωση της οικονομικής του λειτουργίας και η ενίσχυση του ελεγκτικού ρόλου.
- Η ενίσχυση της διαπραγματευτικής δύναμης του ΕΟΠΥΥ με την ανάπτυξη μηχανισμού εισπράξης νοσηλίων.

- Η ενεργοποίηση του συστήματος του οικογενειακού ιατρού για τον έλεγχο της πρόσβασης στα νοσοκομεία.
- Η υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης και προαγωγής υγείας με την ενημέρωση των πολιτών και τη διεξαγωγή προληπτικών ελέγχων σε συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες για καρδιαγγειακά, καρκινικά νοσήματα και ασθένειες τρίτης ηλικίας.
- Η βελτίωση της εφαρμογής του Συστήματος Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης, ώστε ο κύριος όγκος των συνταγών να καταχωρείται ηλεκτρονικά προκειμένου να αποτρέπεται η κατευθυνόμενη συνταγογράφηση και,
- η πληρωμή νοσηλευτικών υπηρεσιών που παρέχονται σε ασφαλισμένους αλλοδαπούς από τους οικείους ασφαλιστικούς τους φορείς.

Το 2012 προβλέπεται για το σύνολο των νοσοκομείων του ΕΣΥ ταμειακό πλεόνασμα ύψους 1 εκατ. ευρώ, ενώ το 2013 προβλέπεται ταμειακό πλεόνασμα 360 εκατομμυρίων ευρώ, κυρίως λόγω της μείωσης των λειτουργικών δαπανών των νοσηλευτικών ιδρυμάτων κατά 302 εκατομμύρια ευρώ και την αύξηση των μεταβιβάσεων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης κατά 155 εκατ. ευρώ.

Προβλέπεται, επίσης, περαιτέρω μείωση των ανεξόφλητων υποχρεώσεων κατά 400 εκατ. ευρώ.

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Στον ενοποιημένο προϋπολογισμό των νομικών προσώπων περιλαμβάνονται οι προϋπολογισμοί των νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου πλην ΔΕΚΟ που ταξινομήθηκαν στη Γενική Κυβέρνηση το 2009. Περιλαμβάνεται επίσης το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ).

Το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων τους προέρχεται από επιχειρήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Στα λοιπά έσοδά τους περιλαμβάνονται διάφορα τέλη (διόδια κ.λ.π), προμήθειες, έσοδα από πώληση υπηρεσιών.

Νομικά πρόσωπα πλην ΑΚΑΓΕ

Προβλέπεται ότι το σύνολο των νομικών προσώπων πλην του ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών) θα παρουσιάσουν πλεόνασμα 212 εκατ. ευρώ το 2012 και έλλειμμα 259 εκατ. ευρώ το 2012.

Το αποτέλεσμα για το 2012 εμφανίζεται αρκετά βελτιωμένο γεγονός που αποδίδεται κυρίως στο πρόγραμμα στήριξης τραπεζών, στα πλαίσια του οποίου ποσό ύψους 555 εκατ. ευρώ προστέθηκε στο σκέλος των εσόδων.

Το έλλειμμα για το 2013 οφείλεται κατά κύριο λόγο στις προβλέψεις του ΕΤΕΑΝ (Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης) για καταπτώσεις εγγυήσεων ύψους 204 εκατ. ευρώ που επιβαρύνουν το σκέλος των δαπανών, στα ΑΕΙ και ΤΕΙ καθώς και στα λοιπά νομικά πρόσωπα του υποτομέα της εκπαίδευσης για τον πολιτισμό και αθλητισμό, τα οποία λόγω του περιορισμού των επιχορηγήσεων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό αναλώνουν ταμειακά διαθέσιμα προηγούμενων χρήσεων.

Μειωμένες αναμένεται να είναι και οι αποδόσεις των νομικών προσώπων λόγω του δυσμενούς οικονομικού σεναρίου για ανάπτυξη. Οι επιχορηγήσεις από τον Τακτικό Προϋπολογισμό, στο πλαίσιο των νέων δημοσιονομικών παρεμβάσεων για το 2013, προβλέπονται εμφανώς μειωμένες, ενώ οι επιχορηγήσεις από τον ΠΔΕ (Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων) δεν προβλέπεται να παρουσιάσουν ιδιαίτερη αλλαγή.

Πίνακας 3.28 Ενοποιημένος προϋπολογισμός νομικών προσώπων πλην ΔΕΚΟ και ΑΚΑΓΕ	2012	2013
Έσοδα	3.082	2.315
Έσοδα από τόκους	50	50
Μεταβιβάσεις από τακτικό προϋπολογισμό	842	702
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	503	503
Έσοδα υπέρ τρίτων	77	43
Λοιπά έσοδα	1.610	1.017
Δαπάνες	2.869	2.575
Δαπάνες προσωπικού	588	529
Δαπάνες επενδύσεων	301	301
Αποδόσεις εσόδων υπέρ τρίτων	81	47
Τόκοι	34	34
Λοιπές δαπάνες	1.865	1.663
Ισοζύγιο	212	-259

Μειωμένες προβλέπονται οι δαπάνες προσωπικού λόγω των νέων μισθολογικών ρυθμίσεων και της μείωσης της απασχόλησης. Στη μείωση των συνολικών δαπανών συμβάλλει σημαντικά ο περιορισμός των λειτουργικών δαπανών από τον εξορθολογισμό και την αναδιάρθρωση των φορέων εντός και εντός της Γενικής Κυβέρνησης. Το σκέλος των λοιπών δαπανών επιβαρύνεται από τις προβλέψεις του ΕΤΕΑΝ για καταπτώσεις εγγυήσεων. Οι δαπάνες για τόκους και οι πληρωμές χρεολυσίων καλύπτονται κατά το μεγαλύτερο μέρος τους από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθώς το κράτος είχε εγγυηθεί για τα δάνειά τους.

Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ)

Το ΑΚΑΓΕ συστάθηκε με το άρθρο 149 του ν. 3655/2008 και βασικός σκοπός του είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων

Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) από την 1/1/2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Σίγουρα, η νέα γενιά δείχνει μεγάλη δυσπιστία ως προς το κομμάτι αυτό και απαιτείται ιδιαίτερη προσπάθεια για να πείσουμε τους νέους.

Με την αριθμ. Φ80000/οικ. 12445/2646/10-8-2012 (ΦΕΚ 2371 Β) Κοινή Υπουργική Απόφαση, εγκρίθηκε ο Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του ΑΚΑΓΕ, όπου αποτυπώθηκαν οι θεσμοθετημένοι πόροι του και καθορίστηκε η διαδικασία χρηματοδότησης των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ. Για το έτος 2013 ποσό ύψους 200 εκατ. ευρώ πρόκειται να μεταφερθεί από το ΑΚΑΓΕ προς τα ασφαλιστικά ταμεία για τη χρηματοδότηση των ελλειμμάτων του. Κατά την προσωπική μου άποψη, η πρόβλεψη αυτή είναι εξαιρετικά θεωρητική και μπορεί να υπάρξει αστοχία

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ο Κοινωνικός Προϋπολογισμός για το 2013 ενσωματώνει θετικά αποτελέσματα της συνεχιζόμενης προσπάθειας για την οικονομική εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος και του συστήματος υγείας, με αρκετά κενά και προβλήματα που ταλαιπωρούν τους ασφαλισμένους αλλά καταβάλλεται από την πλευρά της Κυβέρνησης κάθε δυνατή προσπάθεια. Τα συνολικά έσοδα του ενοποιημένου κοινωνικού προϋπολογισμού, αφαιρουμένων των μεταβιβάσεων από τον κρατικό Προϋπολογισμό, προβλέπονται μειωμένα κατά 106 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2012 ως αποτέλεσμα κυρίως της μείωσης των εσόδων από τόκους.

ΔΕΚΟ

Είναι οι Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί που δεν είναι ενταγμένοι στο μητρώο Γενικής Κυβέρνησης ΕΛΣΤΑΤ το 2012.

Το 2012 αυτοί είναι:

- 1) Το Πράσινο Ταμείο
- 2) Ο Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ)
- 3) Ο Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
- 4) Η Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.
- 5) Το Αττικό Μετρό ΑΕ
- 6) Ο Όμιλος Εταιριών του οργανισμού σιδηροδρόμων Ελλάδος ΑΕ (ΟΣΕ, ΕΡΓΟΣΕ, ΓΑΙΑΟΣΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ)
- 7) ΕΟΤ
- 8) Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση (ΕΡΤ ΑΕ)
- 9) Κέντρο Ελέγχου και πρόσληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ)

- 10) Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα
- 11) Ηλεκτρομηχανική Κύμης ΑΕ
- 12) Μονάδα Οργάνωσης Διαχείρισης Αναπτυξιακών προγραμμάτων
- 13) Οδικές Συγκοινωνίες ΑΕ (ΟΣΥ)

ΔΕΚΟ	2012	2013	ΔΙΑΦΟΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
Έσοδα	2.836	2.734	-102	-3,60
Πωλήσεις	771	847	76	9,86
Λοιπά έσοδα	138	129	-9	-6,52
Μεταβιβάσεις από Τακτικό Προϋπολογισμό	441	384	-57	-12,93
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	831	865	34	4,09
Λοιπές μεταβιβάσεις	685	509	-176	-25,69
Δαπάνες	2.217	2.072	-145	-6,54
Δαπάνες προσωπικού	635	494	-141	-22,20
Λοιπές δαπάνες	934	833	-101	-10,81
Δαπάνες επενδύσεων	648	745	97	14,97
Ισοζύγιο προ τόκων	619	662	43	6,95
Τόκοι	481	454	-27	-5,61
Ισοζύγιο	139	208	69	49,64

Οι ΔΕΚΟ, εκτός από το πράσινο ταμείο, παρά τις οικονομικές βελτιώσεις συνεχίζουν να παρουσιάζουν διαρθρωτικές ανισορροπίες. Τα έσοδά τους ανέρχονται σε 2.836 εκ.ευρώ. Οι αμοιβές προσωπικού συνεχίζουν και το 2012 να απορροφούν την μεγαλύτερη δαπάνη (το 28% των εσόδων).

Η μείωση του συνόλου των εσόδων το 2013 σε σχέση με το 2012, οφείλεται κατά κύριο λόγο στη μείωση των λοιπών μεταβιβάσεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται κατά βάση οι καταπτώσεις εγγυήσεων (τόκοι και χρεολύσια), οι οποίες βαίνουν μειούμενες (505 εκατ. ευρώ το 2013 έναντι 641 εκατ. ευρώ το τρέχον έτος).

Μειωμένες παρουσιάζονται και οι μεταβιβάσεις από τον Τακτικό Προϋπολογισμό στο πλαίσιο εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών. Τα έσοδα από πωλήσεις αυξάνονται από την εφαρμογή πολιτικών βελτίωσης της ποιότητας παρεχόμενων υπηρεσιών, κυρίως επιβατικών και εμπορευματικών μεταφορών, οι οποίες θα οδηγήσουν σε αύξηση του αντίστοιχου μεριδίου αγοράς, συνδυαζόμενες με νέες μεθόδους αντιμετώπισης της εισιτηριοδιαφυγής.

Επιπλέον, αυξάνονται οι μεταβιβάσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για την παράλληλη χρηματοδότηση δαπανών επενδύσεων. Ως προς το σκέλος των εξόδων, παρατηρείται μείωση το 2013 σε σχέση με το 2012, η οποία κατά κύριο λόγο οφείλεται στη μείωση του εργασιακού κόστους, λόγω της εφαρμογής του νέου μισθολογίου από 1/1/2013, της

αύξησης των αποχωρήσεων προσωπικού και της αναδιάρθρωσης παρεχόμενων υπηρεσιών και δρομολογίων των συγκοινωνιακών φορέων.

Επιπρόσθετα., παρατηρείται μείωση στις λοιπές δαπάνες, η οποία προέρχεται από την προσπάθεια εξορθολογισμού των κυρίων κατηγοριών κόστους (ενοίκια κλπ), την αποτελεσματικότερη διαχείριση των δαπανών και τη βέλτιστη αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων.

Τέλος, η αύξηση των δαπανών επενδύσεων οφείλεται στην εντατικοποίηση απορρόφησης των πόρων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Ενδεικτικά, αναπτύσσονται ενέργειες όπως κατασκευή φωτοβολταϊκού σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της ΓΑΙΑΟΣΕ ΑΕ εκτέλεση έργων υποδομής της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ ΑΕ για την επέκταση του υφιστάμενου δικτύου Αθηνών και την κατασκευή Μετρό Θεσσαλονίκης κλπ. Ως αποτέλεσμα των παρεμβάσεων το ισοζύγιο προ τόκων προβλέπεται το 2013 να βελτιωθεί σε σχέση με το 2012 κατά 43 εκατ. ευρώ.

Το Πράσινο Ταμείο

Τα έσοδα του Πράσινου Ταμείου για το έτος 2013, τα οποία θα προέλθουν από τη ρύθμιση αυθαιρέτων, τα τέλη διαδικασιών περιβαλλοντικής αδειοδότησης και λοιπά πρόστιμα, προβλέπονται μειωμένα σε σχέση με το 2012. Η μείωση αυτή θα προέλθει κατά κύριο λόγο από τη χαμηλή εισροή εσόδων κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους.

Επιπλέον, θα τροποποιηθεί αισθητά ο Νόμος περί τακτοποίησης των αυθαιρέτων Συνεπώς, μπορούμε να προσδοκάμε περισσότερα έσοδα από αυτά που εγγράφονται στον προϋπολογισμό.

Επίσης, εδώ θέλω να ζητήσω από τον αρμόδιο Υπουργό να εξετάσει ώστε μέρος των εσόδων από την νομιμοποίηση των αυθαιρέτων να διοχετεύεται απευθείας στους Δήμους που έτσι και αλλιώς αναλαμβάνουν να υλοποιήσουν σειρά έργων σε ολόκληρες περιοχές με παράνομα κτίσματα που τώρα εντάσσονται κανονικά στον οικιστικό ιστό του Δήμου τους.

Οι δαπάνες του Πράσινου ταμείου έχουν διαμορφωθεί λαμβάνοντας υπόψη τη διάταξη της παραγράφου 6β του άρθρου 39 του ν.4024/2011, σύμφωνα με την οποία κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής η διάθεση των πόρων του Πράσινου Ταμείου κατ' έτος για τις λειτουργικές δαπάνες και την επίτευξη των σκοπών του δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 5% επί του συνόλου των διαθεσίμων του κατά το τέλος του προηγούμενου έτους.

Στο πλαίσιο αυτό οι δαπάνες παρουσιάζουν αύξηση, η οποία θα περιέλθει από τα αυξημένα διαθέσιμα του τρέχοντος έτους έναντι του προηγούμενου.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επικεντρωθώ σε 2-3 βασικά σημεία ως επιπλέον στοιχεία που επιβεβαιώνουν σε όλους μας ότι ο Προϋπολογισμός του 2013 είναι ρεαλιστικός και αφήνει ένα όραμα αισιοδοξίας όπως είπα και στο ξεκίνημα της εισήγησής μου. Το 2012, ενώ είχαμε πρωτογενές έλλειμμα πετύχαμε να μην ζητηθούν νέα μέτρα, εκτός από αυτά που προέβλεπε το Μνημόνιο. Επίσης, ενώ αρχικά, στον περσινό προϋπολογισμό δεν προβλεπόταν η χορήγηση του επιδόματος θέρμανσης, τελικά αποταμιεύονται για το 2012 περίπου 80 εκατομμύρια ευρώ και για το 2013 270 εκατομμύρια ευρώ.

Καταβλήθηκε η εξισωτική αποζημίωση παρά τις μεγάλες δυσκολίες που είχαμε να αντιμετωπίσουμε. Ενώ, όπως νωρίτερα ανέφερα αναμένεται εντός του 2012 η είσπραξη των 555 εκατομμυρίων ευρώ, τα οποία προβλέπονται στον ψηφισμένο προϋπολογισμό του 2012.

Επιπροσθέτως, κάποιες οικονομικές επιβαρύνσεις, οι οποίες θα αποτελούσαν ακόμα ένα «τραύμα-πλήγμα» για τους φορολογούμενους μετατέθηκαν για το μέλλον, όπως για παράδειγμα η αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών.

Τέλος, το πιο βασικό που θα καταφέρουμε με την πιστή εφαρμογή του Προϋπολογισμού και αφού πετύχουμε τους στόχους, είναι ότι θα μπορούμε το 2014 να «χαλαρώσουμε» τα φορολογικά μέτρα και συνεπώς να αποσυμφορήσουμε σημαντικά τους Έλληνες φορολογούμενους.

Το πιο βασικό που θα πετύχουμε με την υιοθέτηση των μέτρων είναι η επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας με δράσεις αναπτυξιακές παράλληλες με αυτές της οικονομικής εξυγίανσης. Δημιουργούμε ένα περιβάλλον ελκυστικό για επενδύσεις και είμαστε βέβαιοι ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2013 και εντονότερα το 2014 θα αρχίσει να καταγράφεται.

Και αυτό θα πραγματοποιηθεί, βασισμένο σε δύο θεμελιώδεις αρχές:

1) Με τον εμπλουτισμό της οικονομικής πολιτικής με μέτρα για ανάσχεση της ύφεσης

Αναφέρω παραδειγματικά:

- Επιτάχυνση της απορρόφησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ 2007-2013
- Αξιοποίηση των χρηματοδοτικών εργαλείων της ΕΤΕπ
- «Ξεπάγωμα» των μεγάλων δημόσιων έργων
- Ανάπτυξη μιας Εθνικής Στρατηγικής για τις εξαγωγές

2) Με την επιτάχυνση της υλοποίησης μιας σειράς διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων

- Πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων
- Αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του ελληνικού Δημοσίου
- Ενδυνάμωση του ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών και προϊόντων
- Ενίσχυση της επιχειρηματικότητας

- Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας
- Η επένδυση στις νέες, ενδογενείς, πηγές ανάπτυξης

Και σήμερα υπάρχουν ενδείξεις αισιοδοξίας, διαφαίνεται «φως στο βάθος του τούνελ» ότι η οικονομία μας θα εξέλθει από την υφεσιακή κατάσταση και θα εισέλθει σε αναπτυξιακή τροχιά. Το γεγονός ότι έχει βελτιωθεί ποσοτικά και ποιοτικά «το κεφάλαιο της αξιοπιστίας» της χώρας αποτελεί ένα πρώτο θετικό σημάδι ότι η χώρα μας διαμορφώνει μία νέα εικόνα, ενός ισότιμου εταίρου, ο οποίος έχει θέση στην Ευρωζώνη και μπορεί να διαπραγματευτεί πλέον διαφορετικά.

Η ικανοποιητική πορεία εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού 2012, με το κυκλικά διορθωμένο πρωτογενές ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης, η μείωση του κόστους εξυπηρέτησης χρέους, με την παράλληλη μείωση επιτοκίων δανεισμού στις εκδόσεις εντόκων γραμματίων και με την μείωση αποδόσεων κρατικών τίτλων δείχνουν ότι η οικονομία θα αρχίσει βήμα-βήμα, δειλά-δειλά να ορθοδοποδεί.

Ακόμα, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, με τη βελτίωση στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και τη βελτίωση της διεθνούς κατάταξης της χώρας (Παγκόσμια Τράπεζα), με τις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της περιουσίας του Δημοσίου, την ενίσχυση της απορρόφησης του ΕΣΠΑ και την δημιουργία νέων τραπεζικών ομίλων, με επιστροφή των καταθέσεων αναδιαμορφώνουν τον οικονομικό, επενδυτικό και τραπεζικό χάρτη όπως τον ξέραμε μέχρι σήμερα και εισάγουν στον δημόσιο βίο, νέες αξίες, κατά βάση οικονομικές, όχι μόνο όμως, οι οποίες θα επαναπροσδιορίσουν, θα επανιδρύσουν το οικονομικό και παραγωγικό μοντέλο της χώρας μας.

Ελευθέριος Αυγενάκης

Βουλευτής Ηρακλείου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΕΒΡΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Αλέξανδρου Δερμεντζόπουλου
Βουλευτή Έβρου

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συζητούμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του Κράτους για το 2013. Ένα έτος κρίσιμο, αλλά και κομβικό στην πορεία που ακολουθεί η χώρα τα τελευταία χρόνια, από την προσφυγή της σε συνθήκες κρίσης δανεισμού στο Μηχανισμό Στήριξης, με την οικονομία σε διαρκή ύφεση, με συνέπεια να διαιωνίζεται ο φαύλος κύκλος και να αποδυναμώνεται η κάθε προσπάθεια ανάκαμψης. Στο πλαίσιο αυτό, η χώρα ακολουθεί, σε συνεργασία και συμφωνία με τους εταίρους της, ένα Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής για την επίτευξη συγκεκριμένων δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών αλλαγών.

Όλη αυτή η προσπάθεια πραγματοποιείται μέσα σε ένα ρευστό και δυσμενές Ευρωπαϊκό, αλλά και παγκόσμιο περιβάλλον, με χαρακτηριστικά την επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας στην Ευρωζώνη, την τάση εφαρμογής αυστηρής δημοσιονομικής πολιτικής στα κράτη – μέλη, αλλά και τη δημιουργία συνθηκών πίεσης να προσφύγουν στο Μηχανισμό Στήριξης.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η Κυβέρνηση Εθνικής Ευθύνης χάραξε μία στρατηγική με βασικό άξονα τη σύζευξη της δημοσιονομικής προσαρμογής και της επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας, προκειμένου η χώρα να καταφέρει να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο των ελλειμμάτων και της ύφεσης. Οι Έλληνες σε όλη αυτή την πορεία έκαναν μεγάλες θυσίες, τις μεγαλύτερες στη νεώτερη ιστορία του Έθνους μας, βίωσαν και βιώνουν με πολύ έντονο τρόπο όλη αυτή τη διαδρομή.

Δοκιμάστηκε και δοκιμάζεται πολύ η Ελλάδα και οι Έλληνες.

Αυτή όμως η προσπάθεια, η δύσκολη και πρωτόγνωρη για την Ελληνική οικονομία, μετά από τις χρόνιες στρεβλώσεις και τα διαχρονικά διαρθρωτικά προβλήματα, πρέπει να αποδώσει.

Στρεβλώσεις και προβλήματα όπως η διαχρονική αδυναμία βιώσιμης διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών, η εκτεταμένη φοροδιαφυγή και η περιορισμένη φορολογική βάση, η αδυναμία εξορθολογισμού των δημόσιων δαπανών, το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας.

Σε ποιο όμως περιβάλλον και κάτω από ποιες συνθήκες σχεδιάζεται αυτός ο Προϋπολογισμός;

Σε μια Ευρώπη όπου στην πλειονότητα των χωρών της κυριαρχεί η ανάγκη αυστηρής συσταλτικής δημοσιονομικής πολιτικής.

Σε μια περίοδο όπου στη χώρα μας γίνεται μια πρωτόγνωρη προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής, κάτω από έναν έλεγχο που απαιτεί αυστηρούς περιορισμούς στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής, με ελάχιστα περιθώρια κινήσεων, με ένα πρωτοφανές έλλειμμα αξιοπιστίας διεθνώς και με τα ταμειακά της διαθέσιμα σε οριακό σημείο.

Στόχοι της Κυβέρνησης είναι η δημοσιονομική εξυγίανση και σταθερότητα, η δομική ανασυγκρότηση, η λειτουργική αποτελεσματικότητα της οικονομίας με την εξάντληση των περιθωρίων κοινωνικής δικαιοσύνης.

Με αυτές τις αρχές και κατευθύνσεις και στο συγκεκριμένο περιβάλλον και συνθήκες που προανέφερα, συντάχθηκε ο Προϋπολογισμός του 2013.

Προϋπολογισμός στον οποίο προβλέπονται:

- Έσοδα 51,458 δις ευρώ.
- Καθαρά Έσοδα Τακτικού Προϋπολογισμού 46,322 δις ευρώ.
- Δαπάνες 62,652 δις ευρώ.
- Πρωτογενείς δαπάνες 44,650 δις ευρώ.
- Δαπάνες για τόκους 8,900 δις ευρώ.
- Δαπάνες ΠΔΕ 6,850 δις ευρώ.
- Έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης 5,5% του ΑΕΠ.
- Ύφεση 4,5 %.
- Ανεργία 22,8 %.

Ο Προϋπολογισμός του 2013 επιδιώκει αφενός μεν τη Δημοσιονομική Εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία και αφετέρου την Επανεκκίνηση της Οικονομίας.

Δεν θα αναφερθώ λεπτομερώς σε αριθμούς, αλλά θα σταθώ σε κάποια σημεία που είναι τα συστατικά των παραπάνω επιδιώξεων.

1. Πολιτική Ελέγχου Δημοσίων Δαπανών

Βασική προϋπόθεση για την τήρηση του Προϋπολογισμού και την επίτευξη των υπόλοιπων στόχων είναι η άμεση ενεργοποίηση μηχανισμών θωράκισης εναντίον της σπατάλης των δημοσίων πόρων.

Δίνεται πλέον μεγάλο βάρος στον δημοσιονομικό έλεγχο, προκειμένου αυτός να είναι αποτελεσματικός, να λαμβάνει έκταση και βάθος, να ασκείται στον κατάλληλο χρόνο και τόπο και να υπεισέρχεται στην ουσία των δαπανών χωρίς να παραμελεί την κανονικότητά τους.

Ήδη προωθήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών νομοθετικές παρεμβάσεις για την Περιοχή των δημοσίων δαπανών και τη ρύθμιση θεμάτων δημοσιονομικών ελέγχων προς την κατεύθυνση της ελεγκτικής θωράκισης.

Θεσπίσθηκε η **Επιτροπή Συντονισμού Ελέγχων** συγχωνεύοντας το παλιό μοντέλο, προκειμένου να λειτουργεί ευέλικτα, ανεξάρτητα και σύμφωνα με τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα.

Συστήθηκαν **μονάδες Εσωτερικού Ελέγχου** ανά Υπουργείο πια και ανά Αποκεντρωμένη Διοίκηση, για τη βελτίωση και την παρακολούθηση της συμμόρφωσής τους στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου. Συνδυαστικά θεσπίστηκε ο **θεσμός των Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών**, ως επιτελικών μονάδων του κάθε Υπουργείου. Βασικές αρμοδιότητές τους είναι ο σχεδιασμός και η κατάρτιση του Προϋπολογισμού κάθε Υπουργείου και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων, η παρακολούθηση της εκτέλεσής του βάσει των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, η υποβολή των απαραίτητων στοιχείων και δεδομένων στο Υπουργείο Οικονομικών, η εποπτεία και ο έλεγχος των εποπτευόμενων φορέων.

Επιπλέον για την ανάπτυξη του επιτόπιου ελέγχου δαπανών προωθείται νέα διαδικασία και η ανάθεσή της άσκησής του κυρίως στους υπαλλήλους των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου προς αποφυγή καθυστερήσεων.

Για την παρακολούθηση και την εκτέλεση των Προϋπολογισμών όλων των φορέων της Κυβέρνησης, εφαρμόζονται πλέον συγκεκριμένοι μηχανισμοί και συστήματα παρακολούθησης. Ήδη προβλέφθηκαν με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου.

Ενισχύονται οι έλεγχοι των δαπανών μισθοδοσίας και πρόσθετων αμοιβών προσωπικού του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου που επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά ή και για μη σύννομες πληρωμές. Ήδη από τον έλεγχο προέκυψε το ποσό των 1.932.770 ευρώ.

Ενισχύεται ο έλεγχος των συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση Προγραμμάτων

Η παύση της οικονομικής αιμορραγίας στις δημόσιες δαπάνες, είναι η αρχή για την επίτευξη της δημοσιονομικής εξυγίανσης, για αυτό και όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί **πρέπει και θα λειτουργήσουν.**

2. Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις – Αναπτυξιακές Πρωτοβουλίες

Πέρα από την περιστολή των δαπανών, απαραίτητες για την δημοσιονομική εξυγίανση είναι μια σειρά διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων σε συνδυασμό με μια σειρά από αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, προκειμένου να επιτευχθεί η λεγόμενη επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας. Ενδεικτικά αναφέρω κάποιες από τις ενέργειες για τις οποίες έχει υπάρξει σχεδιασμός για το επόμενο έτος ανά τομέα πολιτικής όπως εμφανίζονται και στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού.

Οικονομία, Ανάπτυξη, Ανταγωνιστικότητα, Υποδομές, Μεταφορές και Δίκτυα

- Προωθείται στο πλαίσιο των διαδικασιών του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων.
- Ολοκληρώνεται το θεσμικό πλαίσιο για το θέμα των κλειστών επαγγελματιών και τη μείωσης της γραφειοκρατίας για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων.
- Ολοκλήρωση της αυτοαπογραφής των επιχειρήσεων στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ) για την μείωση του διοικητικού κόστους και την απλούστευση και επιτάχυνση διαδικασιών σύστασης.
- Ολοκλήρωση υλοποίησης Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Προμηθειών για τη διενέργεια ηλεκτρονικών πλειστηριασμών με αποτέλεσμα τη μείωση δαπανών.
- Ολοκλήρωση έκδοσης εθνικού κανονισμού κατανομής ζωνών συχνοτήτων.
- Αναθεώρηση των Αγορανομικών Διατάξεων.
- Ενεργοποίηση ελεγκτικών μηχανισμών για την πάταξη του παραεμπορίου.
- Απελευθέρωση αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών για την εύρυθμη λειτουργία της και την τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού.
- Έναρξη διαδικασίας ιδιωτικοποίησης της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ROSCO, ολοκλήρωση διαδικασίας εξυγίανσης του ΟΣΕ και ρύθμιση του θέματος των κρατικών ενισχύσεων.
- Έναρξη διαδικασίας παραχώρησης της λειτουργίας μεγάλου αριθμού περιφερειακών αεροδρομίων σε ιδιώτες.
- Απελευθέρωση οδικών υπεραστικών συγκοινωνιών και ολοκλήρωση της λειτουργικής συγχώνευσης και εξυγίανσης αστικών συγκοινωνιών του ΟΑΣΑ.
- Ενεργοποίηση των προγραμμάτων και αναθεώρηση του ΕΣΠΑ, προκειμένου να ενταχθούν δράσεις σχετικές με την πραγματική οικονομία και οι οποίες συμβάλλουν στην άμεση ανάπτυξη θέσεων εργασίας.
- Αναμόρφωση προγραμμάτων του ΕΤΕΑΝ και ενεργοποίηση επιπλέον χρηματοδοτικών εργαλείων για την τόνωση της ρευστότητας.
- Υλοποίηση και παρακολούθηση 181 έργων προτεραιότητας από τα οποία θα προκύψουν νέες θέσεις εργασίας
- Επεκτάσεις ΜΕΤΡΟ, ΤΡΑΜ και Προαστιακού, αναβάθμιση σιδηροδρομικών γραμμών, λιμένων, οδικών αξόνων και αεροδρομίου “Μακεδονία” στη Θεσσαλονίκη.
- Ενεργοποίηση συμφωνιών και δημιουργία ταμείων σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για τη χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Διάθεση προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων για μικρομεσαίες επιχειρήσεις για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας, της εξωστρέφειας και της καινοτομίας.
- Εφαρμογή επενδυτικού νόμου.
- Ενίσχυση της Εθνικής Στρατηγικής Εξαγωγών.
- Συνέχιση και ολοκλήρωση των έργων ΣΔΙΤ με υψηλή αναγκαιότητα και αναπτυξιακή προοπτική σε τομείς όπως διαχείριση απορριμμάτων, τεχνολογία πληροφορικής και επικοινωνιών, αξιοποίηση δημόσιας και δημοτικής περιουσίας.

Διοικητική Μεταρρύθμιση και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση

- Προωθούνται οι συγχωνεύσεις και οι καταργήσεις φορέων του δημοσίου και ξεκινά η αξιολόγηση του προσωπικού.
- Εισάγονται νέες ρυθμίσεις για το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση της νομιμότητας και να καταπολεμούνται τα φαινόμενα διαφθοράς.
- Προώθηση ψηφιακών υπηρεσιών προς τον πολίτη και έναρξη διάθεσης ψηφιακών πιστοποιητικών.

Εσωτερική Πολιτική και Τοπική Αυτοδιοίκηση

- Δημιουργία Μηχανισμού Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ προκειμένου να μην υπάρχουν δημοσιονομικές αποκλίσεις.
- Ενίσχυση του συστήματος συλλογής της τοπικής φορολογίας με βελτίωση νομοθετικού πλαισίου και ενίσχυση της σημασίας της δημοτικής φορολογικής ενημερότητας.
- Λειτουργία Ενιαίας Αναθέτουσας Αρχής ανά δήμο προκειμένου να παρακολουθούνται κεντρικά όλες οι προμήθειες.
- Εφαρμογή του προγράμματος Οικονομικής και Λειτουργικής Επάρκειας και Αυτοδυναμίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με θεσμικές παρεμβάσεις και αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων, δημοτική περιουσία, Δημοτικά Λιμενικά Ταμεία, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Εξωτερική πολιτική

- Καταργούνται 6 διπλωματικές και 2 προξενικές αρχές με σημαντικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

Εθνική Άμυνα

- Εξοικονόμηση πόρων με μετεγκατάσταση και σύμπτυξη μονάδων.
- Δημιουργία “διακλαδικών” κέντρων για τη βασική εκπαίδευση των οπλιτών θητείας.
- Περιορισμός των Ανωτάτων Αξιωματικών των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων.
- Μηχανοργάνωση της λειτουργίας και αναδιάρθρωση των διευθύνσεων προμηθειών.
- Αξιοποίηση ανενεργών στρατοπέδων και υλικού.
- Συμμετοχή σε διεθνείς οργανισμούς και σε διάφορα επιχειρησιακά προγράμματα.

Παιδεία

- Εξορθολογισμός κόστους του εκπαιδευτικού προσωπικού και του εκπαιδευτικού υλικού.

Περιβάλλον, Ενέργεια και Κλιματική Αλλαγή

- Συγχώνευση φορέων 28 προστατευόμενων περιοχών με εξοικονόμηση πόρων.
- Διαμόρφωση Τιμολογιακής Πολιτικής για χρήσεις υδάτων.
- Θεσμοθέτηση Εθνικού Μητρώου Προστατευόμενων Περιοχών.

- Νομοθετικές ρυθμίσεις για την επιτάχυνση εξέτασης υποθέσεων που αφορούν μεγάλες επενδύσεις και επίλυσης δασικών αμφισβητήσεων.
- Επικαιροποίηση παλαιών δασικών χαρτών και ανάρτηση δασικών χαρτών σε Αττική, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Αλεξανδρούπολη και Δράμα
- Εθνικός Σχεδιασμός ολοκληρωμένης διαχείρισης απορριμμάτων.
- Συγκρότηση Εθνικής Επιτροπής για τις Ορυκτές Πρώτες Ύλες και οργάνωση Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων.
- Υιοθέτηση ολοκληρωμένων παρεμβάσεων αστικής ανάπτυξης για έργα ύδρευσης, αποχέτευσης, ενεργειακές ρυθμίσεις, κυκλοφοριακό, αύξηση πρασίνου.
- Καταγραφή Δημόσιων Μεταλλευτικών Χώρων και αξιοποίησή τους.
- Ίδρυση τριών νέων εταιρειών παροχής Αερίου στη Στερεά Ελλάδα και Εύβοια, στη Κεντρική Μακεδονία και στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη.

Υγεία

- Συνένωση νοσοκομείων και κλινικών.
- Αναδιοργάνωση συστήματος προμηθειών.
- Εξορθολογισμός της λειτουργίας του ΕΟΠΥΥ με στόχο την οικονομική του εξυγίανση και την κάλυψη των αναγκών υγείας των ασφαλισμένων.
- Διασφάλιση Διασυννοριακής Παροχής Υπηρεσιών Υγείας και ανάπτυξη Ιατρικού Τουρισμού.

Δικαιοσύνη – Τουριστική Πολιτική – Ναυτιλιακή πολιτική – Αγροτική Ανάπτυξη

- Προωθούνται μέτρα για τον εξορθολογισμό του κόστους λειτουργίας των φορέων τους και ενέργειες για την ανάπτυξη των διαφόρων πολιτικών τους.

ΕΣΠΑ 2007 – 2013

Ένα εργαλείο στο οποίο έχουμε εναποθέσει πολλές προσδοκίες για την αντιμετώπιση του δυσμενούς κλίματος που επικρατεί στην οικονομία είναι το **Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007 – 2013**. Οι πόροι αυτοί, των διαρθρωτικών ταμείων, μέσω του συγχρηματοδοτούμενου τμήματος του ΠΔΕ, μπορεί να συμβάλλουν ουσιαστικά στο ρυθμό ανάπτυξης της χώρας.

Παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα βρίσκεται με όρους απορρόφησης πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, η προσπάθειά μας πρέπει να ενταθεί.

Τα ποσοστά των κονδυλίων της περιόδου 2007 – 2013 που έχουν εισρεύσει στη χώρα από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία ανέρχονται σε ποσοστό 45% του συνόλου.

Στα πλαίσια της τόνωσης του βαθμού απορροφητικότητας, δρομολογούνται νομοθετικές ρυθμίσεις για:

- την επιτάχυνση των διαδικασιών,
- τη σύντμηση χρόνου απαλλοτριώσεων και αρχαιολογικών ερευνών στα πλαίσια κατασκευής έργων υποδομής,
- την εξασφάλιση του μη επιλέξιμου ΦΠΑ των έργων και
- την εξασφάλιση προκαταβολών στους αναδόχους προκειμένου να ενισχυθεί η ρευστότητα.

Ενεργοποιούνται χρηματοδοτικά εργαλεία για την τόνωση της Οικονομίας, όπως το Jeremie, Jessica, ETEAN κλπ στα οποία έχουν δεσμευτεί ποσά για την τόνωση ρευστότητας, τη διοχέτευση χαμηλότοκων δανείων και την παροχή εγγυήσεων προς τις επιχειρήσεις. **Τα εργαλεία αυτά πρέπει να βελτιωθούν και να προσαρμοστούν στις σημερινές συνθήκες.**

Συντονισμένα το αρμόδιο Υπουργείο με τους φορείς διαχείρισης και υλοποίησης του ΕΣΠΑ, απλοποιούν και βελτιώνουν του Σύστημα Διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να επιταχυνθεί ο ρυθμός εκτέλεσης των αναπτυξιακών παρεμβάσεων.

Εξίσου σημαντική είναι η απόφαση για την αποκέντρωση του **Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων**. Σήμερα όλες οι διαδικασίες πραγματοποιούνται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Η μεταφορά αρμοδιοτήτων στους φορείς εκτέλεσης του ΠΔΕ, με το Υπουργείο να εποπτεύει **μόνο τα συνολικά μεγέθη του Προγράμματος**, θα άρει τις δυσλειτουργίες και τις καθυστερήσεις που δημιουργούσε η λογική συγκέντρωσης των εξουσιών σύμφωνα με την οποία και για την παραμικρή λεπτομέρεια απαιτούνταν η έκδοση Υπουργικής Απόφασης.

Ήδη έχει ξεκινήσει και η διαδικασία αναθεώρησης του Προγράμματος σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις συνθήκες της σημερινής οικονομικής συγκυρίας, αλλά και να ενισχυθούν δράσεις που θα παράγουν επιθυμητά αποτελέσματα, όπως την ανάπτυξη θέσεων εργασίας.

Μεγάλο βάρος επίσης δίδεται και στην ενεργοποίηση των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα για παρεμβάσεις σε τομείς διαφορετικούς από ότι μέχρι σήμερα, για παράδειγμα στον τομέα της διαχείρισης απορριμμάτων.

Παράλληλα το αρμόδιο Υπουργείο συμμετέχει ενεργά στη διαδικασία διαπραγμάτευσης σε θέματα Πολιτικής Συνοχής, για το νέο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2014 – 2020 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Αξιοποίηση περιουσίας του Δημοσίου

Αποκρατικοποιήσεις

Για τις αποκρατικοποιήσεις ήδη έχει γίνει και πρόσφατα μεγάλη συζήτηση στη Βουλή. Συνοπτικά και στα πλαίσια του νέου Προϋπολογισμού προβλέπεται η αξιοποίηση ακινήτων, υποδομών διαθέσιμων για χρήση (λιμάνια, μαρίνες, αεροδρόμια, εταιρείες ύδρευσης), ενέργειας (κλάδοι διανομής αερίου, παραγωγής ηλεκτρισμού) και άλλων περιουσιακών στοιχείων (μετοχές σε εταιρείες τυχερών παιχνιδιών τράπεζες, Ελληνικά Ταχυδρομεία), προκειμένου να πετύχουμε μια άμεση μείωση του δημοσίου χρέους, μείωση της κρατικής χρηματοδότησης προς αυτά και εκσυγχρονισμό της λειτουργίας τους, με νέες θέσεις εργασίας, περισσότερα έσοδα και καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες.

Ο στόχος που έχει προϋπολογισθεί από το ΤΑΙΠΕΔ κατά προσέγγιση είναι στα 2,5 δις ευρώ για το 2013.

Αξιοποίηση Ακίνητης Περιουσίας

Η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας σχεδόν ολοκληρώνει το μητρώο του συνόλου της ιδιωτικής ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου. Η Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤΑΔ Α.Ε.) σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία επιταχύνει το έργο της με στόχο την ανάπτυξη της οικονομίας, του τουρισμού και των τοπικών κοινωνιών.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί, για να κατανοήσουμε την ανάγκη των διαρθρωτικών αλλαγών, ότι από το σύνολο των 120.000 ακινήτων του Δημοσίου, το ΤΑΙΠΕΔ έλεγξε τα 81.000 και περισσότερα από 28.000 βρέθηκαν καταπατημένα.

Αφού έχουν μπει οι βάσεις, για το επόμενο έτος η ΕΤΑΔ Α.Ε. επικεντρώνεται σε διάφορες πρωτοβουλίες, όπως την εξυγίανση μονάδων που διαχειρίζεται (μαρίνες, σπήλαια, κάμπινγκ, χιονοδρομικά κέντρα), επίλυση προβληματικών συμβάσεων μίσθωσης και παραχώρησης ακινήτων, υποβολή νέων έργων τουριστικής υποδομής (εκσυγχρονισμός χιονοδρομικού κέντρου Παρνασσού, ανάπλαση Φαληρικού Μετώπου κα).

Το σχέδιο του Προϋπολογισμού για το 2013 της Κυβέρνησης όπως αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση κινείται σε δύο επίπεδα. Από τη μία στην εδραίωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, πειθαρχίας και στον περιορισμό της δημόσιας δαπάνης. Από την άλλη στην προώθηση πολιτικών και μέτρων που θα περιορίσουν την ύφεση και θα βοηθήσουν την οικονομία να ανακάμψει.

Ο Προϋπολογισμός του 2013 είναι ένα σχέδιο σαφές και συγκεκριμένο. Με μέτρα δύσκολα για τη χώρα μας αλλά αναγκαία. Όμως και με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ανάπτυξης και προόδου.

Και αν κάτι χαρακτηρίζει το συζητούμενο Προϋπολογισμό είναι ο απόλυτος ρεαλισμός και η αποφυγή ωραιοποίησης της κατάστασης. Εδράζεται στην ειλικρίνεια τόσο των δεδομένων, όσο και των προθέσεων.

Εισηγούμαι την υπερψήφιση του Προϋπολογισμού για το 2013.

Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος

Βουλευτής Έβρου

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Απόστολου Βεσυρόπουλου
Βουλευτή Ημαθίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Αποτελεί ξεχωριστή τιμή αλλά και ευθύνη για ένα νέο βουλευτή να ορίζεται ειδικός εισηγητής στον κρατικό προϋπολογισμό, για τον τομέα των εσόδων και των δαπανών. Την τιμή αυτή εγώ την αντιλαμβάνομαι περισσότερο ως ευθύνη. Με την υψηλή αυτή συναίσθηση ευθύνης, λαμβάνω σήμερα το λόγο.

Τα προηγούμενα χρόνια, η συζήτηση επί του κρατικού προϋπολογισμού αντιμετωπιζόταν, ως μία διεκπεραιωτικού τύπου διαδικασία. Και όμως, πρόκειται για την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία.

Η κρίση που βιώνουμε, αναδεικνύει τη συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό στις πραγματικές της διαστάσεις. Πολλές φορές τα προηγούμενα χρόνια, αποθεώθηκε η έννοια της δημιουργικής λογιστικής και της εικονικής πραγματικότητας. Τις πρακτικές αυτές τις πληρώσαμε ακριβά, πληρώθηκαν και πληρώνονται με αίμα από τους Έλληνες πολίτες. Οι πρακτικές αυτές χρεοκόπησαν αφού οδήγησαν στο κατώφλι της χρεοκοπίας και την ίδια τη χώρα.

Είναι η ώρα της αλήθειας για όλους. Απέναντι στους πολίτες, απέναντι στη χώρα, απέναντι στις υποχρεώσεις και το καθήκον μας. Αυτή η αλήθεια, αποτυπώνεται στον Κρατικό Προϋπολογισμό για το 2013.

Είμαι νέος βουλευτής, δεν μου αρέσει να ανατρέχω στο παρελθόν. Να χρησιμοποιώ, ως επιχείρημα, το παρελθόν. Ωστόσο, πρέπει να δούμε και να αναλύσουμε τι συνέβαινε κατά το παρελθόν, πως οδηγηθήκαμε στη σημερινή οριακή κατάσταση.

Ο απλός πολίτης, στις συζητήσεις που χαρακτηρίζουν απλοϊκές, όσοι έχουν μία αριστοκρατική αντίληψη της πολιτικής, παρομοιάζει τα δημόσια οικονομικά με τον οικογενειακό του προϋπολογισμό. Ο απλός αυτός πολίτης, γνωρίζει, ότι η διαχείριση των οικονομικών της οικογένειάς του πρέπει να έχει δύο στοιχεία. Ορθολογισμό και βιωσιμότητα.

Θα είμαστε όλοι πολύ ευτυχείς, αν όσοι είχαν την ευθύνη των δημόσιων οικονομικών, τα προηγούμενα χρόνια, σκέφτονταν και κυρίως ενεργούσαν με βάση αυτά τα δύο στοιχεία. Ποτέ δεν έγινε μία σοβαρή προσπάθεια ελέγχου και εξορθολογισμού των δαπανών. Αν είχε γίνει δεν θα είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε σήμερα, επώδυνες αλλά αναγκαίες περικοπές. Το Κράτος κάποιος το αντιλαμβάνονταν ως λάφυρο. Η νοοτροπία αυτή κυριάρχησε, αυτοί που την επέβαλλαν και την ενθάρρυναν δεν θα με απασχολήσουν. Κρίθηκαν και πλήρωσαν το τίμημα. Η

δική μου παράταξη έχει και αυτή ευθύνες. Γιατί; Γιατί δεν συγκρούστηκε με αυτή τη νοοτροπία. Ανυποχώρητα και σκληρά.

Ποια ήταν τα χρόνια προβλήματα που συσσωρευτικά μας οδήγησαν στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Ήταν οι ανεξέλεγκτες δαπάνες, ενός σπάταλου και κυριολεκτικά εκτός ελέγχου, δημόσιου τομέα. Ακόμα και το 2010, την πρώτη χρονιά του μνημονίου και της δημοσιονομικής προσαρμογής είχαμε αύξηση δαπανών. Την ίδια στιγμή η εκτεταμένη φοροδιαφυγή και η αδυναμία διεύρυνσης της φορολογικής βάσης, επιβάρυνε συνεχώς τα ίδια κοινωνικά στρώματα και βύθιζε τα έσοδα. Η άρνηση στις διαρθρωτικές αλλαγές, η κυριαρχία κρατικίστικων και συντεχνιακών λογικών, οδήγησε στη μείωση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας. Οι δομές αυτής της οικονομίας παρέπεμπαν στο σοβιετικό μοντέλο που δεν εφαρμόζεται πλέον πουθενά σε όλη την υφήλιο. Μία παραλλαγή του μόνο εμφανίζεται στη Βόρεια Κορέα και στην Κούβα. Αυτά είναι όμως τα πρότυπά μας; Όχι βέβαια.

Η Ελλάδα είναι χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέλος της Ευρωζώνης. Είναι μία στρατηγική επιλογή και κατάκτηση, με τη σφραγίδα του Κωνσταντίνου Καραμανλή και της φιλελεύθερης παράταξης. Αυτή η επιλογή δικαιώθηκε από την ίδια τη ζωή αλλά και την ιστορία. Την αποδέχονται και την αναγνωρίζουν και αυτοί που την πολέμησαν. Την επιβεβαίωσε με την ετυμηγορία του ο Ελληνικός λαός στις εκλογές του Ιουνίου, με μία σαφή και καθαρή εντολή ζήτησε από τις δυνάμεις που πιστεύουν στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, να την εγγυηθούν και να την προασπίσουν.

Είμαστε στη δίνη μιας κρίσης, με παγκόσμια χαρακτηριστικά. Βλέπουμε, ότι σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και όχι μόνο στο Νότο, εφαρμόζονται πολιτικές δημοσιονομικής προσαρμογής για να μειωθούν οι κίνδυνοι ενός οικονομικού Αρμαγεδώνα. Στην Ελλάδα, η δημοσιονομική προσαρμογή είναι βίαιη και άδικη πολλές φορές, γιατί είμαστε η χώρα με τα μεγαλύτερα προβλήματα, η χώρα που καθυστέρησε να αντιμετωπίσει όλες αυτές τις στρεβλώσεις και αβελτηρίες. Η ύφεση ήταν μεγαλύτερη από αυτή που υπολόγιζαν όλοι, οι αποκλίσεις σημαντικές. Κάθε προσπάθεια, κάθε μέτρο αποτελεί ζήτημα διαπραγμάτευσης με την τρόικα. Αυτή είναι η αλήθεια, και αυτή η αλήθεια οφείλεται στο τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας της χώρας, ένα έλλειμμα που μειώνουμε καθημερινά.

Με σοβαρότητα και συγκροτημένη δουλειά, αποκαθιστούμε την αξιοπιστία της χώρας. Με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, αποκρατικοποιήσεις, ενιαίο μισθολόγιο, εξορθολογισμό φαρμακευτικής δαπάνης και υπηρεσιών υγείας, νέο, δίκαιο και απλοποιημένο φορολογικό σύστημα. Με την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις οργανισμών και φορέων του δημοσίου, με την προσέλκυση επενδύσεων και τη δημιουργία ισχυρής παραγωγικής βάσης.

Η αξιοπιστία της χώρας αντανakλάται και στον κρατικό προϋπολογισμό για το έτος 2013. Για το 2013, τα καθαρά έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, προβλέπεται να φτάσουν τα 46

δισεκατομμύρια 322 εκατομμύρια ευρώ, έναντι 44 δισεκατομμυρίων 650 εκατομμυρίων ευρώ, που θα είναι οι πρωτογενείς δαπάνες. Παρά τη συνέχιση της ύφεσης για έκτη συνεχή χρονιά, για πρώτη φορά το 2013 θα υπάρξει πρωτογενές πλεόνασμα. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, υπολογίζεται στα 9.4 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 5,2% του ΑΕΠ. Σταδιακά προσεγγίζουμε το μεγάλο στόχο της μείωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος, κλείνει μία περίοδος που χαρακτηρίστηκε από έναν απόλυτα καθοδικό ρυθμό της οικονομίας. Στην κατεύθυνση αυτή, πολύτιμο εργαλείο μαζί με τον εξορθολογισμό των δαπανών, είναι και τα έσοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έσοδα συνδέονται, κατά πρώτο λόγο, με την φορολογική πολιτική. Μας πιέζει, προφανώς, η ανάγκη άμεσων αποτελεσμάτων σε ένα χρονικό ορίζοντα τριετίας. Αυτό όμως δεν αναιρεί την επιλογή ενός δίκαιου, διαφανούς και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος. Τι κάνουμε. Απλοποιούμε το φορολογικό σύστημα και διευρύνουμε τη φορολογική βάση. Μία γρήγορη ματιά στα στοιχεία των τελευταίων χρόνων αποδεικνύει ότι το βάρος των φορολογικών εσόδων το επωμίζονται μισθωτοί και συνταξιούχοι. Γιατί; Γιατί ήταν οι μόνοι, που δεν μπορούσαν να αποκρύψουν εισοδήματα.

Σε περιόδους μεγάλης ανάπτυξης, την περίοδο 1997-2004, οι τότε κυβερνήσεις δεν κατέβαλαν καμία προσπάθεια να διευρύνουν τη φορολογική βάση, να συλλάβουν τη φοροδιαφυγή που δεδομένα υπήρχε σε αυτή την περίοδο της ανάπτυξης. Εμείς, επιλέγουμε τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα που θα αντιμετωπίζει τη φοροδιαφυγή. Αυτή η επιλογή θα μας επιτρέψει, αργότερα όταν η πορεία των εσόδων θα έχει βελτιωθεί, να μειώσουμε τους φορολογικούς συντελεστές και να δώσουμε νέα ώθηση στην οικονομία.

Προχωράμε λοιπόν, σε αλλαγές στο φόρο εισοδήματος νομικών και φυσικών προσώπων. Συνδέουμε τις φοροαπαλλαγές με κοινωνικά και εισοδηματικά κριτήρια. Αυτό σημαίνει εξορθολογισμός και εφαρμογή του αυτονόητου.

Πολυτεχνικό επίδομα, δεν μπορεί να παίρνει κάποιος με οικογενειακό εισόδημα 100.000 χιλιάδων ευρώ, σε αυτές τις δύσκολες εποχές για τους πολίτες, που δίνουν καθημερινή μάχη επιβίωσης. Οι φοροαπαλλαγές πρέπει να απευθύνονται και να αφορούν αυτούς που πρέπει. Αναγκάζομαστε να παίρνουμε επώδυνα και δύσκολα μέτρα. Ας εφαρμόζουμε όμως και τα αυτονόητα και κοινωνικά δίκαια μέτρα εκεί που μπορούμε.

Με το Ηλεκτρονικό Περιουσιολόγιο θα υπάρχει για πρώτη φορά αποτύπωση της οικονομικής και περιουσιακής κατάστασης των φορολογουμένων. Θα διευκολύνονται οι μηχανισμοί ελέγχου, θα υπάρχει σύγκριση του επιπέδου διαβίωσης με το εισόδημα που δηλώνεται. Αλλάζει το καθεστώς αντιμετώπισης των off-shore εταιριών. Στόχος, να ανιχνευθεί το πραγματικό κέντρο διοίκησης και ελέγχου αυτών των εταιριών που συστήνονται όχι μόνο για φορολογικούς λόγους αλλά και για να συσκοτισθούν οι διαδρομές και οι προελεύσεις χρημάτων και περιουσιακών στοιχείων. Σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται και οι νέες ρυθμίσεις για τη ροή και τον έλεγχο

κεφαλαίων και συναλλαγών. Στόχος, η σύλληψη, ο περιορισμός της φοροδιαφυγής και της εκροής κεφαλαίων στο εξωτερικό. Ενεργοποιείται σύστημα ελέγχου και διασταύρωσης συναλλαγών, για τον εντοπισμό εισοδημάτων που δεν δηλώθηκαν. Θεσπίζεται ειδική νομοθεσία για τη φοροδιαφυγή. Ένταση των ελέγχων και αυστηροποιημένο πλαίσιο για την φοροδιαφυγή, που γίνεται κατ' εξακολούθηση, από πρόθεση και σε μεγάλη έκταση. Αξιοποιούμε, όλες τις διακρατικές συμφωνίες και συνεργασίες, για τη σύλληψη της φοροδιαφυγής και τη διενέργεια φορολογικών ελέγχων. Κάποιοι αισθάνονται ασφαλείς έχοντας εξάγει χρήματα που δεν μπορούν να δικαιολογήσουν στις Ελβετικές τράπεζες ή σε άλλες χώρες του εξωτερικού. Δεν είναι όμως έτσι.

Αυτά τα χρήματα μπορούν να φορολογηθούν, το Ελληνικό Κράτος πρέπει να λειτουργήσει συγκροτημένα, αθόρυβα, με σοβαρότητα. Να αξιοποιήσει όλες τις διεθνείς διακρατικές συμφωνίες και το νομικό και θεσμικό υπόβαθρο που υπάρχει. Ένα μόνο παράδειγμα θα αναφέρω. Η Γερμανική κυβέρνηση ήρθε σε συμφωνία με το Ελβετικό τραπεζικό σύστημα και το Ελβετικό Κράτος αποκομίζοντας φορολογικά έσοδα 2 δισεκατομμυρίων ευρώ από παρόμοιες περιπτώσεις.

Μέσα από τα μέτρα της καταπολέμησης του λαθρεμπορίου καυσίμων και την εξίσωση πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης το δημόσιο κερδίζει πολύτιμα έσοδα.

Στον τομέα των εσόδων, καταργείται το Ειδικό Τέλος Ακινήτων που εισπράττονταν από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ και ο Φόρος Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας. Θεσπίζεται ένας πλέον φόρος, ενιαίος, δίκαια κατηγοριοποιημένος και κατανεμημένος. Τα 3 δις που απαιτείται να συγκεντρωθούν, πρέπει να είναι κατανεμημένα με κριτήριο η μεγάλη ακίνητη περιουσία να επιβαρύνεται περισσότερο και όχι να αντιμετωπίζεται με τον τρόπο που αντιμετωπίζεται σήμερα και συνιστά ετεροβαρή αντιμετώπιση. Επέρχονται επίσης, μία σειρά φορολογικών αλλαγών, θεσμικού χαρακτήρα, όπως η εφαρμογή του νέου TAXIS, που θα εξυπηρετεί άμεσα, έξυπνα και γρήγορα τους φορολογούμενους και η επιτάχυνση των διαδικασιών επίλυσης φορολογικών διαφορών. Αρχικά θα δημιουργηθούν επιτροπές επίλυσης φορολογικών διαφορών και στη συνέχεια θα αντικατασταθούν από ένα νέο θεσμό φορολογικής διαιτησίας. Στόχος, να αποσυμφορηθούν τα φορολογικά δικαστήρια και να επιλύονται ταχύτερα οι υποθέσεις ώστε να υπάρχουν έσοδα. Γίνεται επίσης, προσδιορισμός της επιστροφής φόρων σε ληξιπρόθεσμες οφειλές και θεσπίζονται αρχές για τη διεκπεραίωσή τους.

Κορυφαίες παρεμβάσεις και μεταρρυθμίσεις, θεωρούνται η ενοποίηση και αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών και η αναδιοργάνωση της λειτουργίας των ΔΟΥ, όπως και η θεσμοθέτηση της θέσης, μόνιμου Γενικού Γραμματέα φορολογικών και τελωνειακών θεμάτων με πενταετή θητεία. Κομβικός παράγοντας, η αναβάθμιση των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων. Πρακτικά, αυτό σημαίνει, ενιαίο κέντρο φορολογικών ελέγχων, αύξηση του αριθμού των ελεγκτών, αναδιοργάνωση της φορολογικής διοίκησης με ενίσχυση του ΣΔΟΕ, των αρμοδιοτήτων των ΔΟΥ, με συνεχή και διαρκή αξιολόγηση. Σε αυτή την πρώτη

φάση τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων θα παίξουν καίριο ρόλο στην εξυπηρέτηση των πολιτών στον τόπο κατοικίας τους, μέχρι να οδηγηθούμε σε μία αυτοματοποιημένη εκδοχή του συστήματος. Υπολογίζεται, ότι από τον εξορθολογισμό του φορολογικού συστήματος, θα προκύψει εξοικονόμηση πόρων ύψους ενός δισεκατομμυρίου 781 εκατομμυρίων ευρώ συνολικά.

Στον τομέα των εσόδων πάντα, σημαντικά είναι τα έσοδα που θα προκύψουν από τις αποκρατικοποιήσεις μέσα στο 2013. Υπολογίζουμε 2 δισεκατομμύρια 586 εκατομμύρια ευρώ από την πώληση του 35% του ΟΠΑΠ, από τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, από τη ΔΕΠΑ, τη ΔΕΣΦΑ, το ακίνητο της Κασσιώπης, την αξιοποίηση 28 δημόσιων κτιρίων, τα ΕΛΠΕ, το γκολφ Αφάντου, τα περιφερειακά αεροδρόμια, τη ΛΑΡΚΟ, τον Αστέρα Βουλιαγμένης, τα ΕΛΤΑ. Το κέρδος εκτός από αυτά τα έσοδα, θα είναι η απαλλαγή του δημοσίου από δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας αλλά και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Σημαντικός, είναι ο ρόλος του ΤΑΙΠΕΔ σε αυτή τη διαδικασία. Έχει ολοκληρωθεί ο τεχνικός και νομικός έλεγχος για 110 ακίνητα. Από αυτά τα 55 είναι έτοιμα να αξιοποιηθούν και οι διαδικασίες των σχετικών διαγωνισμών μπορούν να προχωρήσουν άμεσα ή στο προσεχές διάστημα και σίγουρα εντός του 2013. Παράλληλα και για πρώτη φορά, το Υπουργείο Οικονομικών έχει ξεκινήσει την καταγραφή και ένταξη σε ενιαίο μητρώο όλων των ακινήτων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών, έχουν ήδη αναρτηθεί 81.000 ακίνητα που ανήκουν στο δημόσιο αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η λίστα των ακινήτων διαρκώς εμπλουτίζεται. Μέχρι το τέλος του χρόνου, θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία.

Πέρα από ιδεοληψίες και προκαταλήψεις, από ξεπερασμένες νοοτροπίες και στείρες αντιπαραθέσεις, η ακίνητη περιουσία του δημοσίου παρέμενε μέχρι σήμερα πλήρως αναξιοποίητη. Δεν απέδιδε έσοδα στο Κράτος, αντίθετα η συντήρηση και οι λειτουργικές της ανάγκες απομυζούσαν δαπάνες. Δεν υπάρχει στο δικό μας λεξιλόγιο, στη δική μας λογική, η λέξη «ξεπούλημα». Υπάρχει, η αξιοποίηση, που θα αποφέρει έσοδα για τη μείωση του χρέους και των ελλειμμάτων, θα προσδώσει υπεραξία σε αυτά τα ακίνητα. Κυρίως θα μειωθεί η επιβάρυνση των πολιτών.

Σε ό,τι αφορά την συνολική εικόνα των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού και για να έχουν όλοι μία αντιπροσωπευτική εικόνα, θα μπορούσαμε να τα εξειδικεύσουμε, αναλυτικά, ως εξής:

Αναμένουμε μείωση συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών, λόγω των περικοπών, μείωση φορολογητέων εισοδημάτων από τις μισθολογικές περικοπές στο δημόσιο και την επέκταση του ενιαίου μισθολογίου. Μείωση των εισπράξεων Φ.Π.Α, λόγω της μείωσης των λειτουργικών δαπανών φορέων της γενικής κυβέρνησης αλλά και της μείωσης της φαρμακευτικής δαπάνης. Αντίθετα, θα υπάρξει αύξηση εσόδων που θα προέλθει από την αύξηση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, τη μείωση της επιστροφής Φ.Π.Α στους αγρότες, τη μείωση της επιδότησης του πετρελαίου κίνησης, τη μείωση των φοροαπαλλαγών,

την αύξηση κατά 10% της φορολογίας στα τυχερά παιχνίδια και την αύξηση κατά 80 εκατομμύρια ευρώ του φόρου στα πλοία του ελληνικού εμπορικού στόλου.

Τα έσοδα από φόρους στην ακίνητη περιουσία, θα αυξηθούν κατά 15%, χωρίς να υπάρχει επιπρόσθετη επιβάρυνση. Αυτό οφείλεται στην είσπραξη το 2013 του ειδικού τέλους και του φόρου ακίνητης περιουσίας. Αυτά, σε ότι αφορά τους άμεσους φόρους. Στους έμμεσους φόρους, θα έχουμε μία συνολική μείωση κατά 6.8% σε σχέση με το 2012. Προβλέπουμε μείωση των εσόδων του Φ.Π.Α κατά 9.1%, λόγω της ύφεσης, μείωση κατά 2,5% των φόρων συναλλαγών, κάτι που οφείλεται και στην κρίση της αγοράς ακινήτων. Επίσης, προβλέπεται μείωση 3,5% των φόρων κατανάλωσης ενώ τα μη φορολογικά έσοδα κυμαίνονται στα επίπεδα του 2012.

Τώρα, σε ότι αφορά τα μη τακτικά έσοδα. Εδώ προβλέπεται αύξηση 28.7% και όπως είπα και πριν, αναμένουμε να εισπράξουμε 2 δις 428 εκατομμύρια ευρώ. Τα φορολογικά έσοδα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, ανέρχονται στο 24.2% και τα έσοδα συνολικά στο 26.9%. Όπως, όλα δείχνουν, αρχίζουμε να προσεγγίζουμε σταδιακά τα έσοδα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, των ανεπτυγμένων χωρών της ευρωζώνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έσοδα του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων ανέρχονται, σε 5 δις. 136 εκατομμύρια ευρώ. Προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την εκτέλεση συγχρηματοδοτούμενων έργων. Οι επιχορηγήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, παρουσιάζουν αύξηση 10% σε σχέση με το 2012 και αυτό, είναι ενδεικτικό της βελτίωσης της απορρόφησης πόρων, που ουσιαστικά στηρίζουν τα συγχρηματοδοτούμενα έργα του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Θα έλεγα επίσης, ότι ανάλογη αύξηση απορροφητικότητας έχουμε και στο ΕΣΠΑ, που κινούμαστε πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο. Φτάνει το 45% έναντι 40 του κοινοτικού μέσου όρου. Πρόσφατα, έδωσε τα εύσημα στη χώρα μας και ο αρμόδιος επίτροπος για την Περιφερειακή Πολιτική κ. Γιοχάνες Χαν.

Διαφορετικό, είναι πλέον και το μοντέλο λειτουργίας των ΔΕΚΟ και των δημόσιων οργανισμών, κάτι που αποτυπώνεται και στους προϋπολογισμούς αλλά και στη διαχείρισή τους.

Σε ό,τι αφορά το σκέλος των δαπανών, γίνεται μία εντατική προσπάθεια και για πρώτη φορά εφαρμόζεται μια πολιτική ελέγχου. Οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού διαμορφώνονται σε 55 δισεκατομμύρια 802 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 9.8% σε σχέση με το 2012. Οι πρωτογενείς δαπάνες, ανέρχονται σε 44 δισεκατομμύρια 650 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 6.2% σε σύγκριση με το 2012. Αυτό οφείλεται, σε μία ολοκληρωμένη πολιτική ελέγχου των δαπανών, με συγκεκριμένους άξονες και κατευθύνσεις. Υπάρχει αναδιάρθρωση και μείωση, με καταργήσεις και συγχωνεύσεις των φορέων και των οργανισμών του δημοσίου. Εξορθολογισμός των φαρμακευτικών δαπανών και των υπηρεσιών υγείας που συνιστούσαν μία μεγάλη πληγή, για τα ασφαλιστικά ταμεία και τον προϋπολογισμό. Ταυτόχρονα, εξορθολογίζεται το λειτουργικό κόστος του δημοσίου, οι καταναλωτικές δαπάνες που μειώνονται κατά 18.8% και

491 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με πέρυσι. Και αυτό λέει πολλά για την προσπάθεια που γίνεται. Μειώνονται, οι μισθολογικές δαπάνες με τις συνταξιοδοτήσεις και την εφαρμογή του κανόνα 1 πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις δημοσίων υπαλλήλων. Υπάρχουν και λειτουργούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχων των δαπανών, σε όλους τους φορείς του δημοσίου. Πλέον, όλοι, οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, οφείλουν να καταρτίζουν έγκαιρα τους προϋπολογισμούς τους μέχρι την 31η Ιανουαρίου κάθε έτους, να παρακολουθούνται αυτοί οι προϋπολογισμοί σε μηνιαία βάση, να θεσπίζονται τριμηνιαίοι στόχοι και να αντιμετωπίζεται άμεσα και αυτοματοποιημένα κάθε απόκλιση από αυτούς τους στόχους. Αν υπάρχουν αποκλίσεις που υπερβαίνουν το 10% και δεν λαμβάνονται διορθωτικά μέτρα, αυτόματα θα περικοπτούν οι προϋπολογισμοί αυτών των φορέων. Με την ολοκλήρωση και υλοποίηση του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημόσιων Προμηθειών, θα πραγματοποιούνται ηλεκτρονικοί διαγωνισμοί, κάτι που μεταφράζεται σε μείωση δαπανών για τις προμήθειες του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2013, στο σκέλος των εσόδων και των δαπανών, αλλά και στο σύνολό του, εκφράζει την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να προχωρήσει μπροστά. Να προχωρήσει μπροστά με αλλαγές. Με μεταρρυθμίσεις. Με αταλάντευτη αποφασιστικότητα να συγκρουστεί με το παλιό και το φθαρμένο. Με νοοτροπίες και αντιλήψεις που λειτουργούσαν σαν βαρίδι για τη χώρα, όλα τα προηγούμενα χρόνια. Αυτός ο δρόμος δεν είναι εύκολος. Εμείς, θα κληθούμε να πάρουμε δύσκολες αποφάσεις, αποφάσεις που μας κοστίζουν όχι πολιτικά αλλά συναισθηματικά.

Αν τον Απρίλιο του 2010 υπήρχαν και άλλες επιλογές, υπήρχε η ευχέρεια διαπραγμάτευσης και επιλογής μιας άλλης συνταγής, σήμερα δεν υπάρχει κανένα τέτοιο περιθώριο. Η χώρα είναι με την πλάτη στον τοίχο. Με τα ταμειακά διαθέσιμα να επαρκούν για 15 ημέρες ακόμα, πρέπει να κοιτάξουμε μπροστά. Στόχος, είναι να πάρουμε τη δόση για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών για να δοθεί μία ισχυρή δόση οξυγόνου στην οικονομία μας. Κυρίως όμως, να φύγει για πάντα η δραχμοφοβία που απλώνεται σαν σκοτεινό πέπλο πάνω από τη χώρα. Δημιουργεί ανασφάλεια στην αγορά, στην οικονομία, στον απλό πολίτη, στον επιχειρηματία. Κανείς δεν θα έρθει να επενδύσει σε μία χώρα που κυριαρχεί η ανασφάλεια.

Κορυφαίο στέλεχος, είπε πριν από λίγες μέρες, ότι ο Σύριζα δεν είναι έτοιμος να κυβερνήσει. Πολύ φοβάμαι ότι ο Σύριζα δεν είναι έτοιμος να δεχθεί και την αλήθεια. Το χειρότερο είναι, ότι, δεν αντιλαμβάνεται την ανάγκη αλλαγών. Υπερασπίζεται το όραμα μιας επιστροφής στην Ελλάδα των προηγούμενων δεκαετιών. Μόνο που η επιστροφή σε αυτή την Ελλάδα σημαίνει και αναχώρηση από την Ευρώπη και το ευρώ. Υποστηρίζει τα συντεχνιακά αιτήματα, όποια και αν είναι. Αρνείται την αναγκαιότητα των αλλαγών, του περιορισμού του δημόσιου τομέα, η συντήρηση του οποίου και τα ελλείμματα που παράγει, μεταφράζονται σε διαρκή επιβάρυνση του πολίτη.

Γνωρίζουμε την πραγματικότητα που είναι δύσκολη. Η Ελλάδα πρέπει να είναι όρθια όταν αποφασιστούν οι μεγάλες αλλαγές και παρεμβάσεις στην Ευρώπη για την οριστική και βιώσιμη επίλυση του προβλήματος του χρέους. Αυτές οι παρεμβάσεις ενδέχεται να είναι χρονικά πολύ κοντά μας. Κάναμε μία μεγάλη προσπάθεια από τον Ιούλιο. Η προσπάθεια αυτή είναι ορατή και χειροπιαστή ως προς τα αποτελέσματά της. Είναι ορατή η αλλαγή του κλίματος στην Ευρώπη, αντιμετωπίζεται διαφορετικά η προσπάθεια που κάνει η Ελλάδα, αναγνωρίζονται οι θυσίες των Ελλήνων πολιτών. Οι Έλληνες, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, έχουν ματώσει. Μέσα λοιπόν, σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο βάλαμε τις δικές μας προτεραιότητες, προκειμένου να ανακουφίσουμε κοινωνικές ομάδες που έχουν ανάγκη στήριξης.

Δώσαμε τις εξισωτικές αποζημιώσεις στους αγρότες. Το επίδομα του πετρελαίου θέρμανσης, παρά το γεγονός, ότι δεν προβλεπόταν κάτι τέτοιο στον προϋπολογισμό του 2012. Του χρόνου το επίδομα θέρμανσης θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο, θα υπάρξει πιο δίκαιη κατανομή, θεσπίζοντας, επιπλέον και υψομετρικά κριτήρια. Στον προϋπολογισμό, έχει ήδη εγγραφεί ποσό 270 εκατομμυρίων ευρώ. Στον προϋπολογισμό του 2013 προβλέπεται επίσης και η χορήγηση του επιδόματος στους μακροχρόνια ανέργους, πέραν των 12 μηνών. Θα εφαρμοστεί πιλοτικά σε δύο περιφέρειες, μία αγροτική και μία αστική, η πολιτική θέσπισης του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Διατηρούνται, παρά τις πιέσεις της τρόικας τα αναπηρικά επιδόματα. Και οι τράπεζες θα καταβάλλουν τα 550 εκατομμύρια ευρώ, που οφείλουν στο Κράτος, χωρίς να διαταραχθεί η διαδικασία ανακεφαλαιοποίησής τους.

Και επειδή γίνεται πολύς λόγος για τα μέτρα. Αναγκαζόμαστε, να πάρουμε δύσκολα μέτρα, μέτρα που κανείς δεν θέλει. Αλλά κάποιοι δίνουν τη μάχη για να σωθεί η Χώρα και κάποιοι κρύβονται, χωρίς προτάσεις. Αποτελούν όμως, την προϋπόθεση, για να χτίσουμε ένα κλίμα σταθερότητας και ασφάλειας για τη χώρα. Σε ότι αφορά τα εργασιακά, είναι γνωστό ότι οι μεγάλες αλλαγές και ανατροπές αποφασίστηκαν στο προηγούμενο μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι νέος Βουλευτής. Αυτό δε σημαίνει, ότι έχω άγνοια κινδύνου ούτε βέβαια ότι σκοπεύω να μετατραπώ σε έναν επαγγελματία, διαχειριστή της πολιτικής. Ζω στην Ημαθία, εκεί είναι η οικογένειά μου, οι φίλοι μου, οι πολίτες που με στήριξαν. Σε αυτούς λογοδοτώ και είμαι υπόλογος. Και όχι μόνο σε αυτούς αλλά και στις γενιές που ακολουθούν και πρέπει να ζήσουν σε μία καλύτερη Ελλάδα, με ασφάλεια και ελπίδα. Δεν μπήκα στην πολιτική, για να αλλάξω το χαρακτήρα μου, να μετράω με μεζούρα το πολιτικό κόστος, να κάνω ιδιοτελείς και μικροπολιτικούς υπολογισμούς, που ανήκουν σε άλλες εποχές και δεκαετίες. Για μένα υπάρχει ένας δρόμος, όσο δύσκολος και αν είναι. Ο δρόμος της ευθύνης. Μέσα από την επιλογή της ευθύνης θα κερδίσουμε την ελπίδα για την Ελλάδα και για τους Έλληνες.

Από την επόμενη μέρα ψήφισης των μέτρων, πρέπει να ανοίξουμε ένα νέο κεφάλαιο, το κεφάλαιο της ανάπτυξης. Και αυτό, αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για μας. Αυτό το κεφάλαιο, πρέπει να το ανοίξουμε μαζί με τους εταίρους μας. Αυτό το κεφάλαιο, θα μπορεί να το ανοίξει μία Ελλάδα, που θα έχει αξιοπιστία και θα εμπνέει σεβασμό. Μονομερής καταγγελία, των

δεσμεύσεων που ανέλαβε η χώρα, σημαίνει χρεοκοπία, δραχμή, εξαθλίωση, έξοδο από την Ευρώπη, διεθνή απομόνωση. Αυτή τη στιγμή, προέχει η κοινωνική συνοχή, η εθνική ενότητα. Προέχει να μείνει η Ελλάδα όρθια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση, μου έκανε την τιμή να με ορίσει ειδικό εισηγητή για τα έσοδα και τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού του 2013. Με αίσθημα ευθύνης έκανα την εισήγηση. Με το ίδιο αίσθημα ευθύνης θα υπερψηφίσω και τον κρατικό προϋπολογισμό.

Απόστολος Βεσυρόπουλος

Βουλευτής Ημαθίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΛΑΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Δημητρίου Γελαλή
Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Δεν ξέρω αν είναι κωμικό η τραγικό το γεγονός ότι η τρικομματική κυβέρνηση συζητάει εδώ και τρείς-τέσσερεις μήνες τον ορυμαγδό των μέτρων που έρχεται να πάρει μέσω του προϋπολογισμού και του μεσοπροθέσμου και σε διάστημα λίγων ωρών η αντιπολίτευση θα πρέπει να τοποθετηθεί και να κάνει προτάσεις.

Αυτή είναι η καλοπροαίρετη άποψη, γιατί η άλλη λέει πως ελπίζει ίσως κάποιοι να ψηφίσουν χωρίς να τα διαβάσουν ή αν τα διαβάσουν δεν θα τα μελετήσουν.

Δεδομένη επίσης θεωρείται μέσω αυτής της διαδικασίας τόσο η υποβάθμιση του προϋπολογισμού όσο και οι διαδικασίες λειτουργίας της βουλής.

Ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ έθεσε το πολιτικό πλαίσιο καθώς και την κατεύθυνση στην οποία πρέπει να κινηθεί ο προϋπολογισμός, ώστε να έχουμε θετικά αποτελέσματα από την έκβαση του. Δυστυχώς είναι εντελώς διαφορετική η κατεύθυνση και ο προσανατολισμός που έχουμε εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ σε σχέση με την κατεύθυνση που έχει ο τρικομματικός κυβερνητικός σχηματισμός.

Θα επικεντρωθώ και θα μιλήσω κυρίως για το δεύτερο κεφάλαιο του προϋπολογισμού που αναφέρεται στην οικονομική και δημοσιονομική πολιτική. Για τα υπόλοιπα κεφάλαια θα μιλήσουν οι συνάδελφοι μου.

1. Πλαίσιο Άσκησης Οικονομικής Πολιτικής

Ορίζεται ως βασικούς πυλώνες της Κυβερνητικής πολιτικής την δραστική καταπολέμηση της σπατάλης και τον εξορθολογισμό της δημόσιας δαπάνης, την συρρίκνωση του διαρθρωτικού ελλείμματος και την ανάσχεση των έντονων υφεσιακών πιέσεων στοχεύοντας στην ανάκαμψη της οικονομίας.

Έως εδώ καλά τα λέτε. Τι έχετε κάνει προς αυτή την κατεύθυνση, τα περιγράφετε στην εισηγητική έκθεση, όπως τα θέλετε.

Στο επίπεδο της αναδιάρθρωσης της Δημόσιας Διοίκησης, οι όποιες προσπάθειες ορθολογίκευσης έχουν αποτύχει και φαίνεται ότι περισσότερο θέλετε την διαιώνιση του κομματικού κατεστημένου, παρά είστε πρόθυμοι για τις αναγκαίες τομές για την επίτευξη της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Ο εξορθολογισμός για εσάς έχει γίνει συνώνυμο των οριζόντιων περικοπών, χωρίς διάκριση για τα απολύτως αναγκαία στα οποία, οι περαιτέρω περικοπές περισσότερα προβλήματα δημιουργούν παρά λύνουν.

Σε ό,τι αφορά την οικονομική πολιτική που εφαρμόζετε, την ξέρουν όλοι και αυτοί που δεν την είχαν διαβάσει. Η κακή οικονομική κατάσταση αποτυπώνεται στην έκθεση της Κομισιόν, σύμφωνα με την οποία κάτω από το όριο της φτώχειας ζει πια το 68% των Ελλήνων, ενώ μόνο το πρώτο τρίμηνο του 2012 χάθηκαν 400.000 θέσεις εργασίας.

Ενώ για το 2013 η κατάσταση θα γίνει χειρότερη, εφόσον προβλέπονται νέα μέτρα ύψους 10,983 δισ. ευρώ και μόνο με ένα θαύμα θα επαληθευτούν τα προβλεπόμενα μεγέθη για ύφεση στο 4,5% και ανεργία στο 22,8%.

2. Φορολογική Πολιτική

Στον τομέα αυτό απουσιάζει ένα συνολικό, ουσιαστικό και ολοκληρωμένο σχέδιο. Συμπεριλαμβάνονται αποσπασματικές ρυθμίσεις και γενικές εξαγγελίες, με πλήρη απουσία χρονοδιαγράμματος.

Σε ό,τι αφορά την ακολουθούμενη φορολογική πολιτική το υπουργείο ακολουθεί τις μακράιωνες παραδόσεις και εξαγγέλλει νέο φορολογικό νομοσχέδιο.

Κλείνει ήδη είκοσι χρόνια εξαγγελιών το Υπουργείο Οικονομικών για τον εξορθολογισμό του θεσμικού πλαισίου φοροαπαλλαγών, και πίσω από αυτό κρύβεται η συνήθης μείωση φοροαπαλλαγών που αφορούν τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Αναμένουμε τη επανεξέταση των φοροαπαλλαγών του μεγάλου κεφαλαίου, των ειδικών κινήτρων, των ειδικών φορολογικών καθεστώτων.

Για την αναδιάρθρωση της φορολογικής διοίκησης και των μηχανισμών φορολογικού ελέγχου θα έλεγα ότι επιδιώκεται τόσο τη συμμόρφωση με τις υποδείξεις των τροϊκανών συνεργατών σας όσο και την διατήρηση των «παραδοσιακών» πρακτικών των κομματικών μηχανισμών. Επομένως υιοθετείτε κατά ένα μέρος και εξαγγέλλετε προτάσεις, όπως η θέσπιση θέσης Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων πενταετούς θητείας, με αρμοδιότητες σε θέματα φορολογικής διοίκησης και διαχείρισης ανθρώπινων πόρων, καθώς και τον απευθείας έλεγχο των ΔΟΥ και την αξιολόγηση των διευθυντικών στελεχών. Η τοποθέτηση αυτών πρέπει να γίνεται με αξιοκρατικά και όχι κομματικά κριτήρια.

Προχωράτε σε συγχωνεύσεις ΔΟΥ με κριτήρια που θα τα χαρακτηρίζα τουλάχιστον αδιαφανή, χωρίς να έχουν αντιμετωπιστεί τα προβλήματα σχεδιασμού των ιδιαιτεροτήτων των απομακρυσμένων περιοχών και νησιών καθώς και της εκτέλεσης των συγχωνεύσεων που

έχουν σαν αποτέλεσμα την δυσλειτουργία των νέων ΔΟΥ και την ταλαιπωρία των φορολογούμενων μερικοί από τους οποίους αγνοούν πλήρως τις ηλεκτρονικές εφαρμογές.

Σχετικά με τις εξαγγελίες αναφέρω ενδεικτικά δύο περιπτώσεις που αποδεικνύουν την προχειρότητα και την επιπολαιότητα με την οποία χειρίζεται η κυβέρνηση θέματα που εμείς θεωρούμαι πολύ σοβαρά. Θεωρούμε λοιπόν ότι ούτε για αυτά υπάρχει πολιτική βούληση ώστε να αντιμετωπιστούν.

Πρώτον η εφαρμογή του ηλεκτρονικού περιουσιολογίου για την οποία επισημαίνουμε τόσο την απουσία χρονοδιαγράμματος υλοποίησης, όσο και την απουσία γενικότερου σχεδιασμού σε ότι αφορά το περιεχόμενο.

Δεύτερον η ενεργοποίηση συστημάτων εισρών –εκρών καυσίμων, ιχνηθέτησης και GPS για την καταπολέμηση της λαθρεμπορίας καυσίμων. Και ρωτάω, γιατί δεν εφαρμόστηκε το μέτρο νωρίτερα ώστε να ελεγχθεί το λαθρεμπόριο, να αυξηθούν τα έσοδα και να μην επιβαρύνονται με φόρους από την εξίσωση της τιμής του πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης οι δοκιμαζόμενοι συμπολίτες μας;

3. Στοχευμένες Δράσεις Εξορθολογισμού της Δημόσιας Δαπάνης

Η δημοσιονομική διαχείριση εκφράστηκε κυρίως με τον Ν 4081/2012 που περιελάμβανε τα μέτρα για την περιστολή των δημοσίων δαπανών, ρύθμιση θεμάτων δημοσιονομικών ελέγχων και άλλες διατάξεις που ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία από αυτή την Βουλή. Ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης,θεώρησαν τα μέτρα αποσπασματικά,στερημένα πνοής, αμφίβολα και συγκρατημένα ως προς την περιστολή των δαπανών με επιδερμικές κινήσεις όπως η μείωση των ενοικίων για τα κτήρια που νοικιάζει το δημόσιο την στιγμή που ιδιόκτητα ακίνητα παραμένουν αναξιοποίητα. Θετικό ήταν η μείωση των αποδοχών των Γενικών και Ειδικών γραμματέων των Υπουργείων, των αποκεντρωμένων διοικήσεων και των στελεχών της αυτοδιοίκησης που προκάλεσε η έντονη κριτική της αντιπολίτευσης.

4. Πολιτική Ελέγχου Δημοσίων Δαπανών

Το ύψος των δαπανών που απορρίφθηκαν από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου (ΥΔΕ) καταδεικνύει ότι εξακολουθεί να λειτουργεί ένα σπάταλο κράτος, τι στιγμή που οι άστεγοι στη χώρα μας αυξήθηκαν κατά 25% σε σχέση με το 2009 και ανέρχονται σε 20.000.

Επιμένουμε στην άποψη μας να διατεθεί προσωπικό από τους καταργούμενους οργανισμούς ώστε να στελεχωθούν οι υπηρεσίες ελέγχου.

Ως προς την ανάπτυξη επιτόπιου έλεγχου των δαπανών που προωθείτε, πιστεύουμε ότι ο έλεγχος με μηχανογραφικά μέσα, προσφέρει στην διαφάνεια, την αμεροληψία καθώς και στην ταχύτητα των ελέγχων.

5. Ανάπτυξη Πληροφοριακών Συστημάτων

Πολλά από όσα «καλά» αναφέρονται στο κεφάλαιο αυτό για την Γ.Γ.Π.Σ. είναι ευχολόγια και κινούνται στη σφαίρα του «Θα», ενώ αποσιωπούνται αδυναμίες του σήμερα.

Η ανάπτυξη νέων εφαρμογών (πχ νέο TAXIS, νέο TAXIS net) γίνεται από ιδιωτικές εταιρείες που καρπώνονται και τα πακέτα προγραμμάτων που αναπτύσσονται εσωτερικά από υπαλλήλους (όπως πχ την άκρως επιτυχημένη ομάδα ευέλικτης ανάπτυξης).

Η μελλοντική εξάρτηση της λειτουργίας του Κράτους από ιδιωτικά συμφέροντα δεν φαίνεται να απασχολεί την πολιτική διοίκηση της ΓΓΠΣ.

Συστήματα έκδοσης φορολογικής συμμόρφωσης (όπως το TAXISphone που εκδίδει φορολογικές ενημερότητες σε Συμβολαιογραφεία, ΚΕΠ, Πολεοδομίες, Δήμους κλπ μέσω FAX) εγκαταλείπονται (παύουν να λειτουργούν).

Στο TAXISnet απαγορεύτηκε να εκδίδει φορολογικές ενημερότητες σε φορολογούμενους που δεν έχουν ληξιπρόθεσμα χρέη, αλλά έχουν κάνει ρύθμιση των χρεών και έτσι οι πολίτες αναγκάζονται να μεταβαίνουν στις Δ.Ο.Υ. (η ταλαιπωρία τους αυξάνεται με την κατάργηση τοπικών Δ.Ο.Υ. και την συγχώνευση τους σε άλλες πιο απομακρυσμένες).

Το έργο του ICIS net (τελωνειακές υπηρεσίες μέσω INTERNET) καθυστερεί με ευθύνη της ιδιωτικής εταιρείας (αναδόχου) χωρίς να ιδρώνει το αυτί της Πολιτικής ηγεσίας.

Η υλοποίηση του ΕΕΤΗΔΕ υπήρξε μια αποτυχία σχεδιασμού επιβολής अपαράδεκτου φόρου όπου οι πολίτες παραπέμπονται σε ΔΕΗ, ΓΓΠΣ, Δ.Ο.Υ. και Δήμους με αμφίβολη λύση του προβλήματός τους. Οι προτάσεις έμπειρων στελεχών της ΓΓΠΣ για αποτελεσματικότερη οργάνωση αγνοήθηκαν.

Λόγω μη έγκαιρης προμήθειας TONER (μελάνι των laser εκτυπωτών βαρέως τύπου) οι εκτυπώσεις παντός τύπου ανατέθηκαν σε άλλο φορέα (ΕΛΤΑ). Ο διαγωνισμός για ανανέωση του εξοπλισμού εκτύπωσης επαναλαμβάνεται εξ αρχής με αποτέλεσμα να αυξάνεται η όρεξη ιδιωτικών συμφερόντων να αναλάβουν το βάρος των εκτυπώσεων αυτών με το αζημίωτο.

Το έργο Elegxis που θα βοηθήσει στην επιλογή Φορολογικών Υποθέσεων που πρέπει να ελεγχθούν κατά προτεραιότητα, θα δίνει με διαφάνεια τα αποτελέσματα των φορολογικών ελέγχων «ολοκληρώνεται» κάθε φορά στις εισηγητικές εκθέσεις των προϋπολογισμών. Στην πραγματικότητα η πολιτική ηγεσία δεν του προδίδει τους απαραίτητους πόρους (ανθρώπινο δυναμικό και μηχανήματα) για την πλήρη αξιοποίησή του.

6. Δράσεις Βελτίωσης της Διαδικασίας Συνταξιοδότησης στην Κεντρική Διοίκηση

Έως και τρία χρόνια περιμένουν η συντριπτική πλειοψηφία των ασφαλισμένων προκειμένου να λάβουν την σύνταξη τους και αναγκάζονται να ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, ενώ έχουν σημειωθεί και φαινόμενα διαφθοράς.

Η απονομή προσωρινής σύνταξης ανακούφισε εν μέρει τους συνταξιούχους, αλλά η αθρόα έξοδος υπαλλήλων από το Δημόσιο και η έλλειψη προσωπικού σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, επιδεινώνει το πρόβλημα.

Για τη καταπολέμηση της διαφθοράς είναι απαραίτητη η διασφάλιση της διαφανούς και αμερόληπτης τήρησης της σειράς στην απονομή της σύνταξης. Ευχόμαστε να εφαρμοστεί η σχετική οδηγία του Υπουργείου Οικονομικών και να μην μείνει στα λόγια.

7. Κοινωνική Πολιτική

Η κοινωνική πολιτική που ασκήθηκε το 2012 και συνεχίζεται με κλιμακούμενη ένταση και το 2013, παρά τις μεγαλοστομίες στο κεφάλαιο 2 της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού, αποκαλύπτεται στα δημοσιονομικά μεγέθη του προϋπολογισμού και στην ουσία όλες οι παροχές συρρικνώνονται ενώ μεγαλώνει ο αριθμός των ευαίσθητων ομάδων της κοινωνίας που χρειάζονται άμεση στήριξη.

Σε αυτό το κεφάλαιο μάλιστα επιλέξατε να συμπεριλάβετε την κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων τις σημαντικότερες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες που θα ξεκινήσουν το 2013.

Δηλαδή το νέο σύστημα κατώτερου μισθού καταργώντας στην πράξη τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, το «πετσοκόμματος» της αποζημίωσης σε περίπτωση καταγγελίας σύμβασης εργασίας, την κατάργηση βασικών διαδικασιών προέγκρισης και κοινοποιήσεων στην Επιθεώρηση Εργασίας (ΣΕΠΕ) και την πλήρη ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας στις επιχειρήσεις όλων των κλάδων, στη βάση κλαδικών ή επιχειρησιακών συμβάσεων καθώς και την κατάργηση των προνοιακών επιδομάτων με εργαλείο τα «προκρούστεια» εισοδηματικά κριτήρια.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, σε πολιτικές που ανοίγουν την πόρτα σε ιδιώτες, επιβαρύνουν οικονομικά τους φτωχούς και τα μεσαία εισοδήματα και αναφέρομαι στην ανάθεση της υποχρέωσης για την ενημέρωση των ασφαλιστικών ταμείων για τις μεταβολές της αστικής κατάστασης κάθε πολίτη από τα δημοτικά ληξιαρχεία στα ιδιωτικά συμβολαιογραφεία, στα πλαίσια της εφαρμογής του προγράμματος «Αριάδνη». Πράξη που στοχεύει στη απαξίωση της τοπικής αυτοδιοίκησης και την ιδιωτικοποίηση των λειτουργιών της.

8. Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις

Με πρόσχημα την επανεκκίνηση της οικονομίας προωθούνται οι ιδιωτικοποιήσεις που οριακά ψηφίστηκε από την Βουλή στο πλαίσιο των διαδικασιών του ΤΑΙΠΕΔ, αλλά και του γενικότερου σχεδίου για ξεπούλημα του εθνικού μας πλούτου.

Προωθούνται συγχωνεύσεις ή καταργήσεις περίπου 200 φορέων, ενώ επανεξετάζεται η «σκοπιμότητα» λειτουργίας άλλων 200 φορέων. Προγραμματίζεται να συγχωνευθούν οργανισμοί του δημόσιου τομέα και να τεθούν σε εκκαθάριση ανώνυμες εταιρείες, προκειμένου να κατεδαφιστεί πλήρως ο δημόσιος τομέας. Οι απολύσεις των υπηρετούντων υπαλλήλων θα είναι το επόμενο βήμα.

Σχεδιάζετε περικοπή της δαπάνης των βιβλίων των μαθητών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς τα βιβλία θα χρεώνονται στους γονείς των μαθητών για το σχολικό έτος με υποχρέωση επιστροφής ή αλλιώς πληρωμής για όσα δεν επιστραφούν.

Διαθρωτική Μεταρρύθμιση θεωρείται κατά την άποψη σας τον «Εξορθολογισμό λειτουργίας του ΕΟΠΥΥ», δηλαδή την κατεδάφιση των παροχών υγείας.

Στο πλαίσιο αυτό προωθείται η ένταξη του συνόλου των ασφαλιστικών ταμείων στον ΕΟΠΥΥ. Η πρώτη σας προσπάθεια ένταξης συγκεκριμένων ταμείων απέτυχε με την προχθεσινή ψηφοφορία στην ολομέλεια της Βουλής.

Ακόμα θεωρούμε επιτακτική ανάγκη να λειτουργήσει άμεσα το εθνικό παρατηρητήριο τιμών, προκειμένου να συμβάλει στην μείωση των τιμών, επειδή παρά τον προβλεπόμενο αποπληθωρισμό οι τιμές δεν πέφτουν.

Και σύμφωνα με ανακοίνωση της ΕΣΕΕ (Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου) ο κλάδος των τροφίμων παρουσιάζει υψηλό επίπεδο τιμών και συμβάλλει στην φτωχοποίηση και εξαθλίωση μεγάλης μερίδας του λαού.

Για το Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης αφού το επανασυστήσατε τώρα παρουσιάζεται την περικοπή των διευθύνσεων και τμημάτων κατά 30%, ως μεταρρυθμιστικό έργο.

9. Αναπτυξιακές Πρωτοβουλίες

Επιδιώκεται ανάπτυξη μέσω των προγραμμάτων χρηματοδότησης του ΕΣΠΑ, αλλά υπάρχει το ερώτημα πως θα απορροφηθούν τα κονδύλια αυτά, εάν δεν υπάρχουν επαρκείς εθνικοί ή ιδιωτικοί πόροι, ώστε να ξεκινήσουν ή να ολοκληρωθούν τα ήδη δρομολογημένα έργα.

10. Περιφερειακή Ανάπτυξη-Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007-2013

Η Ελληνική επικράτεια και κυρίως η περιφέρεια αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα στην ανάπτυξη και την απασχόληση, στις υποδομές, στην υγεία, στην εκπαίδευση, στις μεταφορές κλπ..

Δυστυχώς οι πόροι των δημοσίων επενδύσεων των τελευταίων δεκαετιών δείχνουν κατεύθυνση όχι αναπτυξιακή αλλά πελατειακή, πρόσκαιρη, ευκαιριακή και μονόπλευρη προς τον ιδιωτικό τομέα.

Δύο είναι οι βασικότερες αιτίες:

- Οι μειούμενοι πόροι του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που δρουν συμπληρωματικά προς τα κοινοτικά προγράμματα αντί το αντίθετο
- Οι μειούμενοι συνεχώς πόροι για έργα, κυρίως «έργα τσιμέντου» και αυτά με πολλαπλάσιο κόστος απ' ότι αντίστοιχα Ευρωπαϊκά.

Τα κουτσουρεμένα προγράμματα του ΕΣΠΑ 2007-2013 που αφορούν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις κατασπαταλήθηκαν όχι σε αναπτυξιακή κατεύθυνση αλλά σε πρόσκαιρες και πελατειακές κατευθύνσεις, χωρίς σκοπό και προοπτική αλλά στο πώς θα δοθούν τα χρήματα σε επιχειρήσεις ημετέρων ή σε επιχειρήσεις που δεν έχουν αναπτυξιακή προοπτική.

Ζητάμε:

- Αύξηση των δημοσίων επενδύσεων για αναπτυξιακά έργα που θα ωφελήσουν την Ελληνική κοινωνία στο σύνολό της.
- Κατεύθυνση των επενδύσεων στην υγεία-πρόνοια, εκπαίδευση, έρευνα, ανεργία, επιχειρηματικότητα.
- Σχεδιασμό και έλεγχο της πορείας των αναπτυξιακών έργων.
- Απλοποίηση των διαδικασιών αξιολόγησης, ένταξης και υλοποίησης.
- Έργα τα οποία εγκρίνονται να χρηματοδοτούνται άμεσα. Αν δεν υπάρχουν πόροι να μη δίνονται κενές υποσχέσεις.
- Να υπάρχουν συμμετοχικές διαδικασίες φορέων και όχι να συμμετάσχουν στην όλη διαδικασία μόνο οι τράπεζες.

Το μοντέλο οργάνωσης και διοίκησης της χώρας μας έχει αποτύχει πλήρως παρά τα 4 κοινοτικά προγράμματα στήριξης. Την ίδια κατεύθυνση ακολούθησαν και τα προγράμματα του ΕΣΠΑ 2007-2013.

11. Εξυγίανση Τραπεζικού Συστήματος – Ανακεφαλαιοποίηση Τραπεζικών Ιδρυμάτων

Η άνευ όρων στήριξη των τραπεζών συνεχίζεται μέσω του νέου σχεδίου ανακεφαλαιοποίησης, που και αυτό δεν φαίνεται να προχωράει προς την επιθυμητή κατεύθυνση εφόσον καθυστερεί και εάν γίνει, θα απαιτηθεί μεγαλύτερο ύψος συμμετοχής του δημόσιου τομέα.

Δεν προβλέπεται προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων μετά την απόρριψη του σχεδίου του ταμείου χρηματοπιστωτικής σταθερότητας να εγγυηθεί τα νέα ομόλογα των ελληνικών τραπεζών.

12. Αξιοποίηση Περιουσίας του Δημοσίου

Εξαιρετικά φιλόδοξο χαρακτηρίζουμε και εμείς το πρόγραμμα αποκρατικοποίησης. Σε 3000 προσδιορίζετε ο αριθμός των ακινήτων που θα ξεπουληθούν μέσω του ΤΑΙΠΕΔ.

Εδώ έχουμε και χρονοδιάγραμμα. Έως τα τέλη Δεκεμβρίου του 2012 αναμένεται να ολοκληρωθεί το έργο της καταγραφής των ακινήτων του Δημοσίου και παράλληλα συνεχίζεται η επιχειρησιακή δράση της ΕΤΑΔ ΑΕ με σκοπό την καταγραφή και μεταφορά όλων των ακινήτων στο ΤΑΙΠΕΔ.

13. Ληξιπρόθεσμες Υποχρεώσεις του Δημόσιου

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό δεν αναμένεται να πληρωθούν φέτος παρά μόνο 3,5 δις, παρά το γεγονός ότι γνωρίζεται τις δραματικές ελλείψεις ρευστότητας των επιχειρήσεων.

Με αυτό τον τρόπο **«επιβραβεύετε»** τις εξαγωγικές επιχειρήσεις που προσφέρουν στην αύξηση του εγχώριου προϊόντος για τις οποίες εκκρεμούν μεγάλες επιστροφές ΦΠΑ.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι ο προϋπολογισμός του 2013 δείχνει την άγρια και ταξική επίθεση που ετοιμάζει η κυβέρνηση το επόμενο χρονικό διάστημα ενάντια στον κόσμο της εργασίας.

Δείχνει την κατεύθυνση της συνεχιζόμενης αναδιανομής του πλούτου υπέρ των πλουσίων, των πολυεθνικών και μη εταιρειών.

Δεν θα είναι τα τελευταία μέτρα όπως ανέφερε και ο εισηγητής μας. Πολύ γρήγορα η κυβέρνηση θα οδηγηθεί σε νέα δέσμη μέτρων και την άμεση τροποποίηση του προϋπολογισμού.

Τα μέτρα του προϋπολογισμού είναι ανέφικτα.

Τα νούμερα είναι αμείλικτα και όπως παραδέχονται όλο και περισσότεροι, ο λογαριασμός δεν βγαίνει.

Ο φαύλος κύκλος της λιτότητας και της ύφεσης θα συνεχιστεί με σειρά νέων μέτρων.

Η ύφεση το 2013 θα προσεγγίσει το 26% και η ανεργία το 30%. Η χώρα θα βρεθεί σε συνεχές αδιέξοδο.

Δεν θα ψηφίσουμε τον υφεσιακό και άδικο προϋπολογισμό του 2013 θα παλέψουμε μαζί με τον ελληνικό λαό να μην περάσουν και μην εφαρμοστούν τα ανάλογα και άδικα μέτρα.

Δημήτριος Γελαλής

Βουλευτής Λαρίσης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

ΟΛΓΑΣ-NANTΙΑΣ ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013

της Ειδικής Εισηγήτριας του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη

Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Μεταξύ Προσχεδίου του Κρατικού Προϋπολογισμού 2013 και της Εισηγητικής Έκθεσης Προϋπολογισμού 2013 έγιναν γενναιόδωρες αλλαγές στους αριθμούς, που έκαναν πράγματι «αγνώριστα» μεγέθη όπως π.χ. το χρέος, που αποτελεί κεντρικό αντικείμενο και στα δύο νομοθετικά κείμενα. Καθώς οι αλλαγές αυτές δεν προέκυψαν από την ευρεία αμφισβήτηση των προβλέψεων του Προσχεδίου για τα βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας κατά τη συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων στη Βουλή, ενώ για μεγέθη όπως το χρέος το «διορθώνουν» υψηλότερα και από τις προβλέψεις για την Ελλάδα του ΔΝΤ στην Έκθεση World Outlook του Οκτωβρίου 2012, θα πρέπει προφανώς ν' απηχούν «αναδιευθετήσεις» ως προς το «πακέτο» των μέτρων μεταξύ Κυβέρνησης και Τρόικας. Παρά τις αλλαγές στους αριθμούς, η βασική παρατήρηση κατά τη συζήτηση του Προσχεδίου εξακολουθεί να ισχύει: Τα μεταφυσικά οικονομικά του «ενάρετου κύκλου της δημοσιονομικής σταθερότητας και της εξωστρεφούς ανάπτυξης», που ασπάζεται ο κ. Υπουργός Οικονομικών στην εισαγωγική επιστολή του προς τους βουλευτές, αλλά προφανώς και η Τρόικα, αδυνατούν να εξαναγκαστούν να αντιμετωπίσουν την πραγματική ζωή.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΟ «ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ»

Δε μπορούν να εξηγηθούν διαφορετικά φαινόμενα όπως: Η παγκόσμια οικονομία έχει εισέλθει σε μια περίοδο έντονης αβεβαιότητας, στα πρόθυρα μιας νέας ύφεσης, και το ΔΝΤ διορθώνει για άλλη μια φορά προς τα κάτω όλες τις προβλέψεις του, στον κόσμο και στην Ευρώπη, στο World Outlook του Οκτωβρίου 2012. Κι επιπλέον κάνει την πολύ σημαντική διαπίστωση - με βάση όχι πλέον οικονομετρικά μοντέλα βασισμένα σε εξαιρετικά αμφισβητούμενες υποθέσεις, αλλά τα εμπειρικά δεδομένα 28 χωρών - ότι οι προβλέψεις του «έπεσαν έξω»: Ενώ υπολόγιζε με δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές 0,5 (δηλ. ότι για κάθε 1 ευρώ ή δολάριο «μέτρων» που έκοβε από την οικονομία των υπό επιτήρηση χωρών, αυτή θα συρρικνωνόταν κατά μισό ευρώ ή δολάριο), από την ύφεση του 2009 και πέρα το ΑΕΠ τους μειωνόταν τελικά από 0,9 έως 1,7%, δηλ. η ζημιά στην πραγματική οικονομία ήταν μέχρι και υπερτριπλάσια σε σύγκριση με τους βασικούς του υπολογισμούς.

Απ' το «χαντάκωμα» αυτών των χωρών, παρ' όλα αυτά, το ΔΝΤ δεν καταλήγει ότι χρειάζεται να τερματιστεί η πολιτική της λιτότητας. Πολύ περισσότερο δεν καταλήγει σε αυτό το μοναδικά λογικό συμπέρασμα όταν, όπως στην περίπτωση της Ευρωζώνης, σε όλες τις χώρες ταυτόχρονα, αν και με διαφορετική ένταση, εφαρμόζονται οι λεγόμενες «περιοριστικές» πολιτικές εσωτερικής υποτίμησης, και μάλιστα σε περιβάλλον με επιτόκια κοντά στο «μηδέν»:

Καθώς η κάθε χώρα δεν υποφέρει μόνο από τις επιπτώσεις της «δικής της» δημοσιονομικής λιτότητας, αλλά δέχεται και την επίδραση απ' τη διάχυση της συντονισμένης πλέον πολιτικής λιτότητας στο Ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον - αυτό που τελευταία διεθνή μέσα ονομάζουν «Σύμφωνο Αυτοκτονίας» -, το ΑΕΠ της δε μειώνεται μόνο απ' τα εσωτερικά μέτρα δημοσιονομικής «πειθάρχησης» αλλά, κυρίως μέσω των εμπορικών ανταλλαγών, επιπροσθέτως από εκείνα που εφαρμόζονται στις άλλες χώρες. Σε αυτή την περίπτωση – κι αυτό συμβαίνει ήδη στην Ευρωζώνη - εμφανίζεται το λεγόμενο «δημοσιονομικό παράδοξο»: Το χρέος των υπερχρεωμένων χωρών αντί να μειώνεται, αυξάνεται...

ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΕΚΤΙΝΑΖΟΥΝ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ

Αν αυτό ισχύει στις υπερχρεωμένες χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου, ισχύει ενισχυμένα για την Ελλάδα, όπου μέσω των δύο Μνημονίων και του Μεσοπρόθεσμου έχει υποστεί την πιο βίαιη δημοσιονομική προσαρμογή: Με «μέτρα», κατά την τριετία μεταξύ 2010 και 2012, συνολικού ύψους 49 δις, ίσα με το 22,5% του ΑΕΠ, το έλλειμμα μειώθηκε κατά 23,24 δις ή 9% του ΑΕΠ - αυτό που στην Εισηγητική Έκθεση αποκαλείται «πρωτοφανές» ως προς την ιστορία του κόσμου - και το χρέος από 297 δις ή 129,3% του ΑΕΠ στο ξεκίνημα του 2010, προβλέπεται να φθάσει τέλος της φετινής χρονιάς, σύμφωνα με το αναθεωρημένο στην Εισηγητική Έκθεση χρέος, στα 340,6 δις ή 175,6% του ΑΕΠ - +5% περισσότερο απ' τον υπολογισμό της Έκθεσης Οκτωβρίου του ΔΝΤ.

PSI: «Κουρεύοντας» τις ελληνικές τράπεζες, Ταμεία, Ομολογιούχους

Και μάλιστα με τη μεσολάβηση φέτος το Μάρτιο ενός «κουρέματος»-παγκόσμιας πατέντας, του PSI, μέσα απ' το οποίο καταφέραμε τελικά ως χώρα ν' αυξήσουμε αντί να μειώσουμε το συνολικό ύψος του χρέους, χάρη στη νέα δανειακή σύμβαση που χρειάστηκε να συναφθεί, καθώς μας επέβαλλαν να «κουρέψουμε» πρωταρχικά τον «εαυτό μας» - τράπεζες, Ταμεία Κοινωνικής Ασφάλισης και ομολογιούχους. Και, μάλιστα, ενώ κατά τη διετία 2010 έως το χρονικό σημείο του PSI στην Ευρώπη βρίσκονταν σ' εξέλιξη δύο παράλληλες διαδικασίες: Οι διεθνείς τράπεζες, κατά προτεραιότητα γερμανικές και γαλλικές, «ξεφορτώνονταν» σχεδόν 110 δις ελληνικά ομόλογα και οι ελληνικές τράπεζες, ταμεία και ομολογιούχοι «αναλάμβαναν» 30 δις απ' αυτά, ανεβάζοντας κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου του πρώτου Μνημονίου τη συνολική έκθεση της χώρας σε ελληνικά ομόλογα κατά 66%, από 56,9 δις το 2010 σε 86,2 δις την περίοδο πριν το PSI. Θα πρέπει επιπλέον να σημειωθεί προειδοποιητικά ότι, παρά την ελάφρυνση των τόκων για τα επόμενα χρόνια, το γεγονός ότι στη σύνθεση του νέου, μετά το PSI, χαρτοφυλακίου το 55% του χρέους είναι με κυμαινόμενο επιτόκιο (δάνεια από το Μηχανισμό Στήριξης), με τα χαμηλά επιτόκια της περιόδου, που είναι δύσκολο να κυμανθούν σε χαμηλότερα επίπεδα αλλά πολύ εύκολο να κυμανθούν σε ψηλότερα, δημιουργείται σοβαρός κίνδυνος σε σχέση με την εξέλιξη τους.

Νέο «πακέτο μέτρων» και το χρέος.

Με την εισαγωγή του «πακέτου» των μέτρων, ύψους 10,9 δις ευρώ και «επίδρασης» 9,3 δις, στον Προϋπολογισμό του 2013, το ύψος του χρέους προβλέπεται να εκτοξευτεί στο τέλος του 2013 στο, αναθεωρημένο σε σχέση με το Προσχέδιο, 189%: 8% πάνω απ' την πρόβλεψη Οκτωβρίου 2012 του ΔΝΤ. Και με το δεύτερο μέρος του πακέτου των μέτρων, 4,4 δις για το 2014, το χρέος προβλέπεται να κάνει δεύτερο ιστορικό «υψηλό» φθάνοντας στο 191,6%, σχεδόν 11% πάνω απ' την πρόβλεψη του ΔΝΤ. Αν τα νούμερα της τρικομματικής κυβέρνησης αυτή τη φορά είναι κοντινότερα στην πραγματικότητα απ' ότι του ΔΝΤ, τότε το συνολικό «θηριώδες» πακέτο μέτρων που επιχειρείται να επιβληθεί σ' ένα εξαντλημένο λαό, ύψους 15 δις στη διετία μέχρι το 2014, οδηγεί το 2016 σ' ένα εκτός ελέγχου χρέος 184,9%, που είναι αδύνατο, με ό,τι καινούργια μέτρα κι αν παρθούν, να προσεγγίσει το, συμβατικά θεωρούμενο από το ΔΝΤ, βιώσιμο χρέος του 120% το 2020. Εκτός αν μεσολαβήσει η μεταφυσική και το χρέος μειώνεται κατά μ.ο. 16% κάθε ενδιάμεσο χρόνο κατά την 4ετία 2017-2020.

Πρωτογενές πλεόνασμα και «πρόσθετα μέτρα»: Πληρώνοντας τόκους

Οι παραπάνω «επίσημοι» υπολογισμοί θεωρούν δεδομένο ότι, αντίθετα με ότι έχει συμβεί κάθε φορά μέχρι σήμερα, η ύφεση και οι άνθρωποι θα κινηθούν στα συμπεφωνημένα πλαίσια. Σε αντίθετη περίπτωση, υπάρχει η πρόνοια των «πρόσθετων μέτρων», και μάλιστα με αυτόματο τρόπο. Εδώ χρειάζεται μια διευκρίνηση: Πρόσθετα μέτρα πέρα απ' την προσθήκη 1,877 δις το 2015 και 2,765 δις το 2016 ή 2,4% συνολικά του ΑΕΠ, που εμφανίζονται χωρίς διευκρινίσεις για το χαρακτήρα αυτών των «μέτρων» για πρώτη φορά για την κάλυψη του «προγραμματισμένου» δημοσιονομικού κενού 2015-2016 (σελ. 37 του Μεσοπρόθεσμου). Έτσι όμως το «προγραμματισμένο» πακέτο των «μέτρων» «αγγίζει» συνολικά σχεδόν τα 20 δις κατά την περίοδο του Μεσοπρόθεσμου 2013-2016, μια προοπτική κυριολεκτικού κοινωνικού ολοκαυτώματος.

Εδώ αποκαλύπτεται και όλη η λογική γύρω απ' το, εξαιρετικά αμφισβητούμενο, «πρωτογενές πλεόνασμα», που μετά από διάφορες αλλαγές σε σχέση και με το Προσχέδιο, προγραμματίζεται ως στόχος των μέτρων για πρώτη φορά το 2013 [0,4%, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού 2013 – ή όχι ακόμα πλεόνασμα, αλλά ισοσκελισμένο 0%, σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο (σελ. 28, πρόβλεψη ΕΛΣΤΑΤ)] - και που γίνεται 1,5% το 2014, 3% το 2015 και 4,5% το 2016, εμφανίζοντας μια περίεργη αυστηρά γραμμική αύξηση κατά 1,5 μονάδα κάθε διαδοχικό χρόνο: Μόλις εμφανιστεί πρωτογενές πλεόνασμα, έστω και στα χαρτιά, αμέσως υπάρχει έτοιμος μηχανισμός εφαρμογής πρόσθετων μέτρων για τον περιορισμό πλέον του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης, ώστε ν' αρχίσουν να πληρώνονται άμεσα και τοκοχρεολύσια από τα τακτικά έσοδα του προϋπολογισμού. Κατά τ' άλλα, από το 2013 και βασισμένες στο πρωτογενές πλεόνασμα θα υπάρξουν και «πολιτικές ανάπτυξης», σύμφωνα με τους κυβερνητικούς εισηγητές του Προϋπολογισμού.

Το έλλειμμα και τα τελευταία «μέτρα»

Παρατηρώντας την πρόβλεψη της πορείας του ελλείμματος του Προϋπολογισμού 2013 (σελ. 36 του Μεσοπρόθεσμου), διαπιστώνουμε ότι αυτό ακολουθεί μια σταδιακά αυξανόμενη πορεία μεταβαλλόμενο από το μείον 5,5% του ΑΕΠ το 2014 στο -6,2% για το 2015 καταλήγοντας στο -6,7% για το 2016, δηλ. επιστρέφει στα επίπεδα που προβλέπει ο Προϋπολογισμός για το 2013. Αυτό δείχνει γενικά πόσο «τελευταία μέτρα» είναι τα τελευταία μέτρα και τον δρόμο μέχρι την πλήρη εξαθλίωση των εργαζομένων, ο οποίος χάνεται βαθιά στο μέλλον - αν δεν ανατραπεί αυτή η πολιτική. Παρόλο που κανένας δείκτης προηγούμενων προϋπολογισμών δεν «πιάστηκε», ούτε καν του αναπροσαρμοσμένου, αυτό το Φεβρουάριο, Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού 2012 (μοναδική εξαίρεση αποτελεί το κόψιμο μισθών και συντάξεων, που ως στόχος επιτεύχθηκε πλήρως), η Εισηγητική Έκθεση για τον Προϋπολογισμό του 2013 επιμένει στη συνέχιση της ίδιας, ταυτόχρονα αδιέξοδης και καταστροφικής, νεοφιλελεύθερης στρατηγικής της εσωτερικής υποτίμησης. Με τους μέντορες της τρικομματικής κυβέρνησης, ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ, κόντρα σε όλα τα δεδομένα, ακόμα και μετά τις τελευταίες διαπιστώσεις του ΔΝΤ, να επιμένουν ότι μπορείς να πετύχεις μεγέθυνση της οικονομίας συρρικνώνοντας την (expansive austerity). Ανατροφοδοτώντας έτσι αυτό που ο Στίγκλιτς ονομάζει «θανατηφόρο σπείραλ» και το οποίο περιγράφεται με εξαιρετική ακρίβεια σε διάφορα σημεία της Εισηγητικής Έκθεσης. Απ' αυτή την περιγραφή, ωστόσο, όχι μόνο δε βγαίνει οποιοδήποτε συμπέρασμα για την ανάγκη ριζικής αλλαγής πολιτικής, αλλά οδηγούμαστε μέσω του Προϋπολογισμού 2013 και του Μεσοπρόθεσμου σε μια νέα, βιαιότερη ακόμα φάση της – προς ισοπέδωση των «κάτω», της εργαζόμενης συντριπτικής πλειοψηφίας της Ελληνικής κοινωνίας, που έχουν σηκώσει από την αρχή μέχρι σήμερα όλα τα βάρη της «δημοσιονομικής προσαρμογής».

Ο ταξικός χαρακτήρας του χρέους

Οι «δίκαια μοιρασμένες» θυσίες, που για άλλη μια φορά προαναγγέλλονται μέσω του Προϋπολογισμού 2013 και του Μεσοπρόθεσμου, δεν είναι και πάλι παρά το «άλλοθι» για τον ξεκάθαρα ταξικό χαρακτήρα του προϋπολογισμού και δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ετήσιας Μακροοικονομικής Βάσης Πληροφοριών (Annual Macroeconomic Database) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που χρησιμοποιεί το INE-ΓΣΕΕ, ενώ κατά την τριετία μεταξύ 2010 και τέλους της παρούσας χρονιάς θα έχει χαθεί το ¼ του συνολικού εισοδήματος από την εργασία, δηλαδή του εισοδήματος μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, το καθαρό λειτουργικό πλεόνασμα, δηλαδή τα κέρδη, οι τόκοι και οι πρόσδοδοι, το οποίο στη διετία 2010-2011 είχε απώλειες 4 δις ή 10% σε σχέση με το 2009, το 2012 θα παρουσιάσει πλεόνασμα και θα έχει επανέλθει στο επίπεδο του 2009: Μια άνεργη ανάκαμψη κερδών εν μέσω της κρίσης, καθώς «επίσημα» μετρούνται σήμερα 1.250.000 άνεργοι, ενώ το INE-ΓΣΕΕ υπολογίζει την πραγματική ανεργία γύρω στο 29-30%. Κι αυτή η ανάκαμψη εκτιμάται ότι θα συνεχιστεί πλέον, εφόσον συνεχιστεί η σημερινή πολιτική, με το όφελος απ' αυτήν να διοχετεύεται αποκλειστικά σε επιχειρηματίες (όχι ακριβώς μικρομεσαίους!),

ένθερμους υποστηρικτές Μνημονίων και Μεσοπρόθεσμου για λόγους που όλοι μπορούν να καταλάβουν.

Αυτή η «άνεργη» ανάκαμψη κερδών εμφανίζεται επειδή: Κατά τη διετία 2010-2011 η μείωση των μισθών είχε σημαντικότερη επίπτωση ως μείωση της ζήτησης παρά ως μείωση του κόστους εργασίας, οδηγώντας σε μείωση της κερδοφορίας παρά τις (επιτυχημένες) προσπάθειες των επιχειρήσεων να κρατήσουν ψηλά τις τιμές ενώ εφαρμόζεται πολιτική εσωτερικής υποτίμησης και βαθαίνει η ύφεση και η κρίση - με αποτέλεσμα να υπάρχει πληθωρισμός αντί για αποπληθωρισμό. Το 2012, όμως, η εφαρμογή των ρυθμίσεων του Δεύτερου Μνημονίου, που αλλάζει ριζικά τους θεσμούς και τους συσχετισμούς δυνάμεων στην αγορά εργασίας «τσακίζοντας» την εργασία, στο φόντο μάλιστα μιας τέτοιας ανεργίας, αλλάζει τις τάσεις και την εικόνα. Έτσι ώστε μικρή πτώση της ζήτησης και του όγκου των πωλήσεων να οδηγεί πλέον σε πολύ μεγαλύτερη πτώση των μισθών, καθώς μέσω των ρυθμίσεων του Δεύτερου Μνημονίου επιχειρείται μια καθαρή διοικητική παρέμβαση υπέρ του κέρδους, ώστε με διοικητικό τρόπο η πτώση των μισθών ως κόστος να γίνει πολύ σημαντικότερη απ' την πτώση των μισθών ως ζήτηση.

Το τελευταίο εύρημα, η συμπλήρωση αυτού του μηχανισμού με την αντικατάσταση της συλλογικής σύμβασης εργασίας για το κατώτερο ημερομίσθιο από τον ορισμό ενός «ημερομίσθιου εργασίας» από ένα είδος «κοινωνικο-εταιρικής» ή μάλλον εργοδοτικής «ανεξάρτητης αρχής», που θα καθορίζει την τιμή της εργασίας όπως η ΠΑΕ την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος, ως ένα ακόμα τιμολόγιο, θα προκαλέσει ελεύθερη πτώση του μέσου μισθού εργασίας στον ιδιωτικό τομέα και την πραγματική εξαθλίωση όσων δουλεύουν ακόμα.

Τα «μέτρα» στον Προϋπολογισμό του 2013: Προϋπολογίζοντας την ύφεση

Η ύφεση ως αποτέλεσμα των μέτρων αποτελεί το σημαντικότερο εργαλείο-στόχο της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης και των Μνημονίων και ο έλεγχος της πρόβλεψης της είναι κρίσιμος. Κάθε αστοχία γύρω από το προβλεπόμενο ποσοστό της οδηγεί στο επόμενο κύμα «τελευταίων μέτρων» βάση και της «ρήτρας απόκλισης και αναπλήρωσης» που εμπεριέχεται στο Πρώτο Μνημόνιο. Το σενάριο της Εισηγητικής Έκθεσης στηρίζεται σε μια εμφανέστατα εκτός πραγματικότητας πρόβλεψη για το 2013: Ύφεση 4,5% στην Ελλάδα, στο φόντο των διορθωμένων προς τα κάτω προβλέψεων του ΔΝΤ για 3,6% ανάπτυξη παγκόσμια, που στηρίζεται κυρίως στις αναπτυσσόμενες οικονομίες, και σε μόλις 0,2% για την Ευρωζώνη, στο οποίο συνεισφέρει η Γερμανία με 0,9% έναντι αρχικής πρόβλεψης 1,4%. Πόση θα είναι η ανατροπή της πρόβλεψης για την Ελλάδα, όταν όλες οι μέχρι τώρα προβλέψεις ΔΝΤ και κυβερνήσεων των Μνημονίων έχουν διαψευστεί πανηγυρικά, με τελευταία την πρόβλεψη για την ύφεση το 2012, που ξεκίνησε από το αναγραφόμενο στο Μνημόνιο 2,5% για να κλείσει, απ' ότι φαίνεται, πάνω από 6,5%; Γράφεται ότι το ΔΝΤ στις διαπραγματεύσεις με την τρικομματική κυβέρνηση έχει αναθεωρήσει την ύφεση για το 2013 σε 5-6%, ενώ το CITIGROUP την τοποθετεί πάνω από 10%.

Οι ιδιωτικοποιήσεις ως «λύση» για το χρέος

Έχει ενδιαφέρον η προσέγγιση του χρέους, τόσο στην Εισηγητική Έκθεση όσο και στις τοποθετήσεις Εισηγητών, ως βασικού νομιμοποιητικού παράγοντα (ο άλλος είναι η «ανάπτυξη», που θ' ακολουθήσει...) για την απόσυρση του δημόσιου από το σύνολο των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, στρατηγικής σημασίας και από τις πλέον κερδοφόρες μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών, αλλά και από τη δημόσια γη και τα δημόσια ακίνητα. Αυτές τις διαδικασίες διευκολύνει και ο νόμος πλέον για τις ιδιωτικοποιήσεις, που ψηφίστηκε με τέτοιο ταραχώδη τρόπο αυτή τη βδομάδα.

Δείξαμε ήδη ότι με βάση τις, αναθεωρημένες προς τα πάνω και σε σχέση με τις αντίστοιχες του ΔΝΤ, προβλέψεις τόσο της Εισηγητικής Έκθεσης Προϋπολογισμού 2013 όσο και του Μεσοπρόθεσμου, το χρέος είναι μη βιώσιμο – σήμερα και στην εξέλιξη του. Και μ' ένα μη βιώσιμο χρέος, δεν έχει έτσι κι αλλιώς οποιοδήποτε νόημα η εφαρμογή ιδιωτικοποιήσεων για τη μείωση του. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα από συνεχείς διαχρονικά υποβαθμίσεις, ο στόχος των ιδιωτικοποιήσεων για το 2013 περιορίστηκε στα 2,586 δις ή 0,74% του προβλεπόμενου χρέους. Μέχρι το 2016 προβλέπονται έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις σωρευτικά 9,5 δις ή 2,6% του τότε προβλεπόμενου χρέους. Μέχρι το 2020 προβλέπονται πωλήσεις συνολικής αξίας 19 δις, ενώ σε μη προσδιορισμένο πλέον χρονικό σημείο υπολογίζεται να έχουν πουληθεί σωρευτικά επιχειρήσεις και γη αξίας 50 δις ευρώ: Ένα εξαιρετικά αμφισβητούμενο νούμερο έτσι κι αλλιώς, καθώς τα πιο αξιόλογα σε επιχειρήσεις και γη επιχειρείται να παραχωρηθούν αντί «πινακίου φακής» μέσα στα λίγα επόμενα χρόνια.

Ενώ είναι ολοφάνερο ότι οτιδήποτε έσοδα υπάρξουν από τις ιδιωτικοποιήσεις θα τα «καταπιεί» χωρίς αλλαγή ως προς τη βιωσιμότητα του η «μαύρη τρύπα» του χρέους, η ζημιά ως προς τις δυνατότητες σχεδιασμένης παρέμβασης για παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας μιας κυβέρνησης ελεύθερης από μνημονιακές δεσμεύσεις, θα είναι ανεπανάρθωτη. Ως προς το μέγεθος του ξεπουλήματος, ας σκεφτούμε μόνο ότι στα προβλεπόμενα για πώληση αντί συνολικού αντιτίμου 2,5 δις για το 2013 συμπεριλαμβάνεται η κρατική συμμετοχή στα ΕΛΠΕ, ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ, ΕΛΤΑ, ΟΠΑΠ, ΛΑΡΚΟ, Κρατικά Λαχεία, περιφερειακά αεροδρόμια, ο Αστέρας Βουλιαγμένης, η Αφάντου στη Ρόδο και η Κασσιόπη στην Κέρκυρα, καθώς και 28 κτήρια του Δημοσίου, ανάμεσα τους Υπουργεία και κτίρια ΔΟΥ (τα τελευταία με τη μέθοδο του sale and leaseback, δηλ. το Δημόσιο θα πληρώνει πλέον νοίκι σε όσους τ' αγοράσουν απ' το ΤΑΙΠΕΔ...).

Ιδιαίτερα ερωτηματικά γεννά η συμπερίληψη στο Μεσοπρόθεσμο για πώληση το 2016, με πέρασμα στο ΤΑΙΠΕΔ, για πρώτη φορά, μετοχών τραπεζών που περιγράφονται ως «μετοχές τραπεζών που είτε έχει στην κατοχή του το Δημόσιο είτε θ' αποκτηθούν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών» (σελ. 28). Ποιες είναι αυτές οι μετοχές, αφού μετά την χαριστική εκχώρηση της ΑΤΕ στην Τράπεζα Πειραιώς, τις τελευταίες δημόσιες μετοχές στο τραπεζικό σύστημα η κυβέρνηση σχεδιάζει να τις εκχωρήσει ίσως και πριν το τέλος αυτού του μήνα; Έχουν σχέση με το 90% περίπου των μετοχών στο σύνολο του ελληνικού

τραπεζικού συστήματος, που με το τέλος της ανακεφαλαιοποίησης θα ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο, αλλά θα έχουν περάσει στο Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ευρωσύστημα) ως προς τη διαχείριση τους;

«Σαδομαζοχιστικά οικονομικά» ενός «χειρότερου» Μνημόνιου

Σε αποτελέσματα όπως αυτά που αποτυπώνονται στην Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού 2013 και στο νέο Μεσοπρόθεσμο οδήγησαν τελικά οι ψευδώνυμες προεκλογικές δεσμεύσεις για «ένα καλύτερο μνημόνιο» και για «σταδιακή απαγκίστρωση» των κομμάτων της συγκυβέρνησης: Σε διαπραγμάτευση, από την οποία προέκυψε ένα σαφώς «χειρότερο» Μνημόνιο, με μεγάλη ποσοτική επέκταση των ήδη συμφωνημένων στο Δεύτερο Μνημόνιο πρόσθετων «μέτρων» για το 2012-2013, εμπροσθοβαρώς για το 2013, και η επιμήκυνση του εφιάλτη μέχρι τουλάχιστο το 2016. Σ' ένα πακέτο μέτρων, που σχεδόν το 40% του για το 2013 αφορά τις συντάξεις, δηλ. τους πιο αβοήθητους ανθρώπους στην ελληνική κοινωνική πραγματικότητα. Σε συνδυασμό με την περικοπή των δαπανών υγείας, που αποτελεί το 7,8% του συνολικού «πακέτου» των «μέτρων» και αφορά βέβαια όλους, αλλά πριν απ' όλα τα γηρατειά, είναι σαν να επιδιδόμεστε σε πειράματα ευθανασίας. Πολύ περισσότερο, όταν το 5% συνολικά των «μέτρων» αφορά την ισοπέδωση της πιο αδύνατης «βαθμίδας» στην «πυραμίδα» των συνταξιούχων, την ισοπέδωση των συνταξιούχων του ΟΓΑ. Και μόνο ως γκροτέσκα μπορεί να ειπωθεί η σύμπτωση, οι εφοπλιστές να «χάνουν» το 2013 80 εκ ευρώ σε φορολογία την ίδια στιγμή που «κόβονται» 82 εκ ευρώ από το επίδομα μεταφοράς βαριά άρρωστων ανθρώπων, όπως είναι για παράδειγμα οι νεφροπαθείς.

Μ' άλλα λόγια, η τρικομματική κυβέρνηση με την καθοδήγηση της Τρόικας επιδίδεται στην επιδείνωση των σαδομαζοχιστικών οικονομικών, αν μου επιτραπεί να παραφράσω το πρόσφατο tweet του Ρουμπινί, «η λιτότητα, ως ο δρόμος που διάλεξε η Ευρώπη για την ευημερία, δεν είναι παρά τα οικονομικά του Μαρκησίου Ντε Σαντ.» Αποδεικνύοντας την ορθότητα της θέσης του ΣΥΡΙΖΑ ότι τα Μνημόνια δεν μπορούν ν' αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγμάτευσης, αλλά μόνο να καταργηθούν, ώστε να μπορέσουν ν' αποτελέσουν αντικείμενο καταγγελίας οι δανειακές συμβάσεις με στόχο μια επαναδιαπραγμάτευση τους στο πλαίσιο μιας συνολικότερης αναδιαπραγμάτευσης για το χρέος βασισμένης στη μόνη ρεαλιστική λύση γι' αυτό: Δραστικό και πραγματικό, αυτή τη φορά, «κούρεμα» του και την αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτυξης. Ως προϋπόθεση για ανακοπή της ελεύθερης πτώσης οικονομίας και ανθρώπων, για να διασωθεί η χώρα, για να γίνει δυνατό να περάσουμε σε μια παραγωγική αναστροφή στην κατεύθυνση μιας ανάπτυξης φιλικής στο περιβάλλον και στον εργαζόμενο άνθρωπο.

ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ: ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Έναν Προϋπολογισμό με τέτοιο περιεχόμενο ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ φυσικά θα τον καταψηφίσει. Ο λαός και η χώρα δε χρειάζεται για το 2013 απλώς έναν άλλο, σε ριζικά αντίθετη κατεύθυνση,

Προϋπολογισμό. Χρειάζεται και μια άλλη κυβέρνηση, που εκφράζοντας το ευρύτερο δυνατό μέτωπο κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, με την αριστερά στο επίκεντρο του, θα δρομολογήσει μια νέα πορεία στηριγμένοι στην εργαζόμενη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Για ν' ανακτήσουν οι εργαζόμενοι τη χαμένη ζωή τους και οι νέοι άνθρωποι το μέλλον και την προοπτική τους, για μια ολική παραγωγική και πολιτιστική ανασυγκρότηση της πατρίδας μας.

	2011*			2012**			2013**		
	ΔΝΤ	ΟΗΕ	ΠΤ	ΔΝΤ	ΟΗΕ	ΠΤ	ΔΝΤ	ΟΗΕ	ΠΤ
Παγκόσμια οικονομία	3,9	3,7	3,7	3,5	3,4	3,3	3,9	4,0	3,9
Προηγμένες οικονομίες	1,6	1,4	1,6	1,4	1,2	1,4	1,9	1,8	1,9
ΗΠΑ	1,7	1,7	1,7	2,0	2,1	2,1	2,3	2,3	2,4
Ευρωζώνη	1,5	1,5	1,6	-0,3	-0,3	-0,3	0,7	0,9	0,7
Ιαπωνία	-0,7	-0,7	-0,7	2,4	1,7	2,4	1,5	2,1	1,5
Αναπτυσσόμενες οικονομίες	6,2	5,9	6,1	5,6	5,3	5,3	5,9	5,8	5,9
Βραζιλία	2,7	2,7	2,7	2,5	3,3	2,9	4,6	4,5	4,2
Ρωσία	4,3	4,3	4,3	4,0	4,4	3,8	3,9	4,4	4,2
Ινδία	7,1	7,1	6,9	6,1	6,7	6,6	6,5	7,2	6,9
Κίνα	9,2	9,2	9,2	8,0	8,3	8,2	8,5	8,5	8,6

Πηγές: IMF, *World Economic Outlook* (Update), July 2012, United Nations, *World Economic Situation and Prospects 2012* (Update as of mid-2012), World Bank, *Global Economic Prospects*, Volume 5, June 2012.

* Εκτιμήσεις, ** Προβλέψεις.

Πηγή: ΚΕΠΕ, Οικονομικές εξελίξεις, Οκτώβριος 2012

Χρέος/ΑΕΠ			
	Προβλέψεις ΔΝΤ		Πρόβλεψη Προϋπολογισμού 2013
ΕΤΗ	Απρ. 2012	Οκτ. 2012	
2009			129.3% (πραγματοποίηση)
2010			148.3% (πραγματοποίηση)
2011			170.6% (πραγματοποίηση)
2012	153.2%	170.7%	175.6%
2013	160.9%	181.8%	189.1%
2014	158.1%	180.2%	191.6%
2015	150.9%	174.0%	190.5%
2016	143.7%	164.1%	184.9%
2017	136.8%	152.8%	-

Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΑΜΟΪΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ.

Στέφανου Σαμοΐλη
Βουλευτή Κερκύρας

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε για το προϋπολογισμό του νέου έτους. Μια συζήτηση που θα προτιμούσατε να μην είχε γίνει καθόλου καθώς ουσιαστικά την κλείνετε μέσα από διαδικασίες εξπρές. Διαδικασίες που αντί να δώσουν τον πολύτιμο χρόνο που απαιτείται έτσι ώστε να υπάρξει επαρκής πολιτική και ιδεολογική διαβούλευση πάνω στο θέμα, απαξιώνουν την τεράστια κοινωνική σημασία που κατέχει η σύνταξη ενός κρατικού προϋπολογισμού.

Με αυτόν τον τρόπο λειτουργήσατε με τα νομοσχέδια για την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, με αυτόν τον τρόπο πάτε να ψηφίσετε τον απαράδεκτο προϋπολογισμό σας, και αντίστοιχα θα πράξετε για το νέο μνημονικό πακέτο που ετοιμάζετε για να επιβάλλετε στην κοινωνία.

Όμως όσο και να προσπαθήσετε να υποκρύψετε το μέγεθος της κοινωνικής καταστροφής που παράγει η πολιτική σας, ο ΣΥΡΙΖΑ ΕΚΜ δεν πρόκειται να σας κάνει αυτή την χάρη. Θα μας βρείτε μπροστά σας με τον ποιο αποφασιστικό τρόπο. Γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή εκτός από το να σας σταματήσουμε. Να βάλουμε ένα φρένο στους προϋπολογισμούς και τους νόμους-εκτρώματα που πάτε να ψηφίσετε. Γιατί αυτά που θέλετε να περάσετε πρέπει πάση θυσία να μείνουν στα χαρτιά.

2. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Για να μιλάμε πιο συγκεκριμένα ας περάσουμε σε αυτά που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2013. Ένας προϋπολογισμός που δεν έχει να επιδείξει κανένα κατόρθωμα, παρά μόνο δυσοίωνες προβλέψεις που στο πέρασμα του χρόνου επιβεβαιώνονται ως ακόμη πιο δυσχερείς.

Οι γενικές σας προβλέψεις αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Το χρέος αναμένεται να φτάσει, το 2013, στο 189% του ΑΕΠ. Το παραμύθι ότι μπήκαμε στο ΔΝΤ για να ελέγξουμε το υπέρογκο δημόσιο χρέος έχει καταρρεύσει με τον πιο αυταπόδεικτο τρόπο. Το μόνο που σας απομένει πλέον είναι να προσεύχεστε για εκ νέου κούρεμα αυτού, γιατί αλλιώς κανείς δεν μπορεί να προβλέψει που θα σταματήσει η ανεξέλεγκτη πορεία του.

Η ύφεση για το 2012 ανέρχεται στο -6,5% του ΑΕΠ και η πρόβλεψη για το 2013 φτάνει στο -4,5%. Εκ των υστέρων μας λέτε ότι υποεκτιμήσατε το μέγεθος της ύφεσης, κατά δυο μονάδες, και για αυτό τον λόγο τα δημόσια έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού υπολείπονται κατά 5,5% σε σχέση με το 2011. Για ακόμη μια φορά το συμπέρασμα σας για την υστέρηση των εσόδων, είναι η εισαγωγή νέων οριζοντίων φορολογικών μέτρων για όλους αυτούς που βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να κατακρημνίζεται. Κάθε χρόνο μας μιλάτε για ανάπτυξη, και κάθε χρόνο μένετε τάχα μου έκπληκτοι από το μέγεθος της ύφεσης. Μέσα σε δυο χρόνια (2010-2012) πήρατε 49 δις ευρώ μέτρα, στο βωμό των περικοπών και της λιτότητας. Το αποτέλεσμα είναι πως την ίδια περίοδο, το 22,5% του παραγόμενου πλούτου της χώρας να κάνει φτερά.

Το παραδέχεστε και οι ίδιοι άλλωστε πως η πολιτική σας δεν οδηγεί πουθενά. Στην δεκάτη έβδομη σελίδα του προϋπολογισμού αναφέρετε αυτολεξεί πως «Η ελληνική οικονομία έχει περιπέσει σε ένα φαύλο κύκλο δημοσιονομικής προσαρμογής και μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων». Πως γίνεται όμως να παραδέχεσαι πως η πολιτική που ασκείς οδηγεί σε αποτυχία και παράλληλα να την συνεχίζεις ακάθεκτος, κανείς δεν μπορεί να καταλάβει.

Δηλώνετε περήφανοι που καταφέρατε να περιορίσετε το ύψος του δημοσιονομικού ελλείμματος από το 9,4% στο 6,6% για το 2012 (εκτίμηση). Ένα έλλειμμα που μειώθηκε εξαιτίας των ισοπεδωτικών μέτρων για την πλειοψηφία της κοινωνίας, μέσα από το πρόγραμμα εσωτερικής υποτίμησης που στοχοπροσηλώθηκε στην συντριβή των μισθών και του κοινωνικού κράτους.

Οι μισθοί και οι συντάξεις του δημόσιου υποτιμήθηκαν ως και 50%. Οι πιο κρίσιμες για το δημόσιο επιχειρήσεις ξεπουλιούνται σε ιδιώτες. Η ιδιωτική κατανάλωση των νοικοκυριών από το 2011 μέχρι και το 2013 εκτιμάται ότι θα μειωθεί στο 22%. Η δημόσια κατανάλωση αντίστοιχα στο 19%. Τα κοινωνικά επιδόματα σε πολίτες με ζωτικές ανάγκες συρρικνώνονται κατά 210 εκ. ευρώ.

Τον Ιούλιο του 2012, η ανεργία σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΛΣΤΑΤ) ανήλθε στο 25,1%.

54,2% ανεργία για τους νέους, 29% για τις γυναίκες και 22,3% για τους άντρες. Μέσα σε 2 χρόνια οι εργαζόμενοι λάστιχο αυξήθηκαν κατά 13.000%! Σπείρατε την επισφάλεια και τον εργασιακό μεσαίωνα σε κάθε γωνιά της παραγωγής, θα θερίσετε κοινωνικές θύελλες.

Να πως φτάσαμε ως εδώ. Να πως καταφέρατε να μειώσετε το έλλειμμα. Διαλύσατε το βιοτικό επίπεδο της κοινωνίας, φορολογήσατε χωρίς έλεος τους κοινωνικά ασθενέστερους και εξαπλώσατε την φτώχεια σε κάθε πτυχή της καθημερινής βιοπάλης των απλών ανθρώπων.

3. ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ, ΥΓΕΙΑ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Πιο συγκεκριμένα. Μόνο για το 2013, προβλέπονται περικοπές στις συντάξεις 4,6 δις, αύξηση του συντάξιμου χρόνου εργασίας κατά δυο χρόνια και 1,7 δις μειώσεις σε μισθούς του δημόσιου τομέα. Η επίθεση που εξαπολύετε στην αξιοπρέπεια των συνταξιούχων είναι άνευ προηγουμένου.

Στον ίδιο χρόνο, 850 εκ. περικόπτονται από την δημόσια υγεία με τα μισά νοσοκομεία και κέντρα υγείας της χώρας να βρίσκονται υπό συνθήκες κατάρρευσης.

Πρακτικά το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι τα νοσοκομεία του ΕΣΥ να παρουσιάζουν πλεονάσματα, ανεξάρτητα από τις τεράστιες ελλείψεις που υπάρχουν σε προσωπικό, στις πάγιες υποδομές και στις βασικές λειτουργικές τους ανάγκες.

Περηφανεύεστε πως το 2013 το ΕΣΥ αναμένεται να έχει από 1 εκ – 360 εκ ευρώ πλεόνασμα. Όμως το να κόπτεστε ότι εξοικονομείτε πόρους από την υγεία, μέσα από εκτεταμένα κλεισίματα νοσοκομείων και από την δραστική μείωση στην χρηματοδότηση των λειτουργικών αναγκών, δεν είναι κάτι το οποίο σας τιμά. Μέσα σε συνθήκες κρίσης, φτώχειας και ανέχειας, η απάντηση δεν μπορεί να είναι το κλείσιμο νοσοκομείων και η αδυναμία των υπολοίπων νοσοκομείων να παρέχουν στους ασθενείς βασικά ιατροφαρμακευτικά υλικά.

Σαν να μην έφταναν τα παραπάνω, καταργείτε τα κοινωνικά και οικογενειακά επιδόματα, φορολογείται το επίδομα ανεργίας και εξισώνονται οι εισφορές των παλαιών και νέων εργαζόμενων του ΙΚΑ.

210,5 εκατ. ευρώ περικοπές στα κοινωνικά επιδόματα, από τα οποία 12,5 εκατ. ευρώ οι συντάξεις ανασφάλιστων ηλικιωμένων, 86 εκατ. ευρώ τα οικογενειακά επιδόματα και 30 εκατ. ευρώ τα ειδικά επιδόματα ανεργίας. Περικοπές 82 εκατ. ευρώ προβλέπονται στις αποζημιώσεις μετακίνησης για ασθενείς, και μειώσεις 25 εκατ. ευρώ στα ειδικά προγράμματα γεωργίας. Μειώσεις προβλέπονται επίσης, με την κατάργηση επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας που καταβάλλεται σε όλους τους συνταξιούχους από το Δημόσιο ή τα ασφαλιστικά ταμεία.

Περικοπές χωρίς τέλος και χωρίς έλεος, για αυτούς που έχουν άμεση ανάγκη υποστήριξης από τις κοινωνικές δομές του κράτους. Στην ελεύθερη αγορά, το φαινόμενο της εκκαθάρισης δεν ισχύει μόνο για τις αγορές, αλλά και για το προσδόκιμο ζωής της κοινωνίας. Σας θυμίζουμε πως επί μνημονίου 1, ο κ. Παπανδρέου είχε δηλώσει ανοικτά πως η αύξηση του συντάξιμου χρόνου εργασίας γίνεται εξαιτίας του υψηλού προσδόκιμου ζωής. Θυμίζουμε επίσης αυτολεξεί την δήλωση του πρώην υπουργού υγείας κ. Λοβέρδου: «Οι άνθρωποι δεν πεθαίνουνε κιόλας, ζούνε πολλά χρόνια μετά την συνταξιοδότηση τους».

Αν συνυπολογίσει κανείς τα ποσοστά ανεργίας, την έκταση της μαύρης εργασίας, το φαινόμενο της 'απασχόλησης λάστιχο' και την γενίκευση της φτώχειας, το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο. Οι εργαζόμενοι καλούνται να δουλεύουν μέχρι να πεθάνουν και να χρειάζονται αλλά 10 χρόνια εργασίας για να βγουν στην σύνταξη. Με άλλα λόγια οι γενναίες διαθρωτικές αλλαγές σας, καλούν την κοινωνία να πεθάνει μια ώρα νωρίτερα.

Μέσα στην τεράστια κρίση που βιώνουμε, ο ρόλος της Αριστεράς καλείται να επαναπροσδιοριστεί. Η υπεράσπιση της ζωής με αξιοπρέπεια αντί της επιβίωσης περνάει στο στάδιο της υπεράσπισης της ίδιας της ζωής. Η ανθρωπιστική κρίση που μέρα με τη μέρα βλέπουμε να οξύνεται στους δρόμους, δεν αμφισβητεί απλώς την αξιοπρέπεια των κοινωνικά ευάλωτων αλλά την ίδια την φυσική τους επιβίωση.

4. ΠΑΙΔΕΙΑ

122 εκ. περικόπτονται από την παιδεία. Το παζάρι κλεισίματος και συγχωνεύσεων νηπιαγωγείων – παιδικών σταθμών, σχολείων και πανεπιστημίων έχει ανοίξει με τους πιο σοβαρούς όρους. Ευτελίζονται οι μισθοί των εκπαιδευτικών-πανεπιστημιακών, ενώ παράλληλα όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης αδυνατούν να καλύψουν ακόμη και τα στοιχειώδη λειτουργικά τους έξοδα, τα οποία περικόπτονται κατά 72 εκ.

Τα σχολικά βιβλία παύουν να χορηγούνται δωρεάν. Στο εξής τα χρεώνονται οι γονείς των μαθητών και σε περίπτωση μη επιστροφής πληρώνουν την αξία τους. Ο πολιτισμός και ο αθλητισμός περνάει στο περιθώριο. 50,6 εκ. ευρώ αφαιρούνται από δαπάνες για αθλητικές ομοσπονδίες, δημόσια κέντρα άθλησης, μουσεία, θέατρα και πολιτιστικά προγράμματα.

Το σχέδιο σας για την ανάπτυξη του σύγχρονου αναλφαβητισμού προχωράει ακάθεκτο. Η νεολαία εκτός από άνεργη πρέπει να μείνει και αμόρφωτη, να υποτάσσεται ακρίτως στην σκοτεινή κοινωνία που της ετοιμάζουν. Κατά τα άλλα η πολιτική ζωή συνεχίζεται. Η Χρυσή Αυγή δηλώνει έτοιμη να δέρι αλλοδαπά παιδάκια έξω από παιδικούς σταθμούς, ο κ. Στυλιανίδης της δίνει τα απαραίτητα στοιχεία, ο κ. Δένδιας ξεσκεπάζει τις κουκούλες και δημοσιοποιεί φωτογραφίες μαθητών γυμνασίου, κατηγορείται σε διεθνές επίπεδο για συλλήψεις - βασανιστήρια (βλ. δημοσίευμα Guardian) και ο κ. Σαμαράς ορίζει ως υπαίτιο για την ανάπτυξη της φασιστικής ακροδεξιάς τον ΣΥΡΙΖΑ. Η «αστυνομία της σκέψης» αναλαμβάνει δράση και το ψέμα πρέπει πάση θυσία να το κάνετε αλήθεια.

Ο Μ. Μπρεχτ είπε: «Ο φασισμός είναι ο πιο γυμνός, ο πιο θρασύς, ο πιο πνιγηρός, ο πιο απατηλός καπιταλισμός» αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους.

5. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Η «κοινωνική σας πολιτική», δεν έχει τελειωμό. Οι δημόσιες επενδύσεις βρίσκουν πάτο καθώς μειώνονται για δέκατη φορά μέσα σε δυο χρόνια. Παρουσιάζετε ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, μειωμένο κατά 7,3 δις το 2012 και 6,8 δις για το 2013, που δεν έχει να ελπίζει σε τίποτα παρά μόνο στην αργόσυρτη και αναποτελεσματική απορρόφηση των κοινοτικών πόρων.

Χαρακτηριστικά σας αναφέρουμε πως η συμμετοχή των εθνικών πόρων στις δημόσιες επενδύσεις το 2008 έφτανε τα 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Σήμερα οι προβλέψεις που δίνετε για το 2013, παρουσιάζουν το δημόσιο να διαθέτει μόλις 850 εκ ευρώ. Μέσα σε λίγα χρόνια καταφέρατε να υποτιμήσετε τις δημόσιες επενδύσεις περίπου στο 100%.

Πρακτικά για την πολιτική σας θεωρούνται αχρείαστες. Το αντιστάθμισμα της «κατάργησης» των δημοσίων επενδύσεων έρχεται μέσα από την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών κάλυψης των κοινωνικών αναγκών. Το κράτος δεν χρειάζεται να επενδύει πλέον σε κοινωνικές υποδομές. Αυτό θα γίνεται αποκλειστικά μέσα από την λογική των νέων αγορών, του κέρδους και του αόρατου - ορατού χεριού των οικονομικά ισχυρών.

6. ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ

Ωστόσο μετά από πολύ προσπάθεια και διαπραγμάτευση, αντί για τα «πολυπόθητα» γενικά ισοδύναμα, μας παρουσιάζονται τα πραγματικά «ταξικά ισοδύναμα». Την ίδια στιγμή που η κοινωνία βουλιάζει στην φτώχεια, μειώνεται ο συντελεστής φορολόγησης των μεγάλων επιχειρήσεων, στα διανεμόμενα και μη κέρδη στο 19%. Το υπουργείο οικονομικών ανακοινώνει ρύθμιση στην οποία προβλέπει ότι οι μεγάλοι ιδιοκτήτες ακινήτων θα καταβάλλουν μέχρι 60% μειωμένο χαράτσι ενώ επιταχύνεται το ξεπούλημα κομβικών δημόσιων επιχειρήσεων.

Η εικόνα της ταξικής σας πολιτικής, μπορεί να φανεί ανάγλυφα από την διαχείριση της άμεσης φορολογίας. Η κυβέρνηση δηλώνει περήφανη πως καταφέρνει να αυξήσει τα έσοδα της από την άμεση φορολόγηση κατά 20,8 εκ. ευρώ. Μισή αλήθεια, ένα μεγάλο ψέμα. Τα παραπάνω έσοδα προέρχονται στην πλειοψηφία τους από την μείωση του αφορολόγητου, από τα 12.000 στα 5.000 ευρώ. Δηλαδή από την κλιμακούμενη φορολόγηση πολιτών που έχουν στην διάθεση τους το τεράστιο ποσό των 400 ευρώ μηνιαίως.

Όμως το μέγεθος της κοροϊδίας δεν σταματάει εδώ. Τα υπόλοιπα έσοδα από αμέσους φόρους μειώνονται κατά 32,4%. Για ποιο λόγο όμως; Επειδή τα δωράκια στους πλούσιους δεν έχουν τελειωμό. Συγκεκριμένα, καταργείται η έκτακτη εισφορά σε σκάφη αναψυχής, σε πισίνες και σε οχήματα μεγάλου κυβισμού. Το μήνυμα που στέλνετε στον λαό είναι ξεκάθαρο. Αφήνετε τις πισίνες της Εκάλης αφορολόγητες και φορολογείτε πολίτες που είναι άνεργοι και ζουν με 350 ευρώ το μήνα. Καταργείται επίσης η έκτακτη εισφορά στις κερδοφόρες επιχειρήσεις και την ίδια

στιγμή, σύμφωνα με τις δικές σας προβλέψεις, τα κρατικά έσοδα επί της φορολογίας των κερδών αναμένεται να μειωθούν κατά 40,4%!

Ότι και να πείτε, την αυταπόδεικτη αλήθεια δεν πρόκειται να την αποφύγετε. Φορολογείτε αυτούς που παλεύουν μέρα με την μέρα για να τα βγάλουν πέρα και αφήνετε ανέγγιχτα τα μεγάλα πορτοφόλια. Ο λαός έχει καταλάβει καλά τι κάνετε και να είστε σίγουροι πως η στιγμή όπου θα κληθείτε να απολογηθείτε για αυτό δεν θα αργήσει να έρθει.

Η πολιτική που κηρύσσει τον πόλεμο στους κοινωνικά αδύναμους και δίνει τα πάντα στους πλούσιους πρέπει να σταματήσει εδώ και τώρα. Άλλος τρόπος για να υπερασπιστεί κανείς τα συμφέροντα των καταπιεζόμενων δεν υπάρχει. Για να υπερασπιστείς τους φτωχούς, πρέπει να επιτεθείς στους πλούσιους και ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ δεν έχει άλλη επιλογή εκτός από το αναλάβει το ιστορικό φορτίο που του αναλογεί.

Επειδή οι στιγμές που περνάμε σαν χώρα είναι δύσκολες και επικίνδυνες, θα ήθελα να σκεφτούμε όλοι μας ότι η αναβίωση της θεωρίας των άκρων παρουσιάζει αναλογίες με το «Μαζί τα φάγαμε», καθώς επιχειρεί να συμψηφίσει ανόμοιες πράξεις και να κατανείμει ισομερώς απολύτως άνισες ευθύνες.

Αποσιωπάτε επίσης, το γεγονός πως κατά την περίοδο της ανόδου του Χίτλερ στην εξουσία το χρηματιστικό και μεγαλοβιομηχανικό κεφάλαιο ήταν ο μεγάλος κερδισμένος από την κατάλυση των δημοκρατικών διαδικασιών και την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Ε.Κ.Μ. καλεί τον Ελληνικό Λαό να σηκωθεί από τον καναπέ και να σχηματίσει ένα Αριστερό, Προοδευτικό, Δημοκρατικό, Ριζοσπαστικό, Αντιμνημονιακό, Αντινεοφιλελεύθερο Μέτωπο, που θα ανατρέψει την νεοφιλελεύθερη πολιτική της τρικομματικής κυβέρνησης και θα στείλει μήνυμα αλλαγής στην Ευρώπη και τον κόσμο.

Στέφανος Σαμοΐλης

Βουλευτής Κερκύρας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου
Βουλευτή Αρκαδίας

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ να συζητήσουμε τον προϋπολογισμό, λίγες μέρες πριν την κρίσιμη ψηφοφορία της Τετάρτης. Τα τελευταία δυόμισι χρόνια, η χώρα βρέθηκε σε μια πρωτόγνωρη κρίση. Είναι αλήθεια ότι η κρίση δεν «χτύπησε» μόνο την πόρτα της Ελλάδας. Είναι αλήθεια ότι οι παθογένειες, οι συνήθειες και η κουλτούρα των «εύκολων» αποφάσεων μιας ολόκληρης εποχής κρατούν ακόμα και σήμερα τη χώρα δέσμια του παρελθόντος και δυσκολεύουν την προσπάθεια. Τα δυόμισι αυτά χρόνια κληθήκαμε, όσες υπερβολές, λάθη και παραλείψεις έγιναν τα τελευταία 30 χρόνια να τα διορθώσουμε μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα και μάλιστα, υπό το στενό μαρκάρισμα των εταίρων και των δανειστών μας. Υπήρχε μια πραγματικότητα, η οποία θα έπρεπε να είχε αντιμετωπιστεί χθες.

Η χώρα, μια παραδοσιακή, αγροτική οικονομία, η οποία αποκλειστικά στηριζόταν στην παροχή υπηρεσιών και στη κατανάλωση, χωρίς παραγωγή στον πρωτογενή τομέα. Το οικονομικό αδιέξοδο έδειξε με τον πιο σαφή τρόπο, ότι η τακτική της εύκολης διαχείρισης και το «κουκούλωμα» είχαν κλείσει τον κύκλο τους. Δώσαμε εδώ και δυόμισι χρόνια έναν πολύ δύσκολο αγώνα με πολύ μεγάλο κόστος. Βρεθήκαμε όλοι μπροστά σε μεγάλα και επώδυνα διλήμματα. Το γεγονός ότι έχουμε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος μπορεί να μας οδηγήσει σε πρωτογενές πλεόνασμα είναι αποτέλεσμα των θυσιών που έχουν κάνει οι πολίτες αυτά τα δυόμισι χρόνια.

Οι Έλληνες, στις δύο προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις, έδωσαν σαφή εντολή. Δεν ήταν απλά εντολή «αντέχουμε και άλλες θυσίες, συνεχίστε», όπως, εύκολα και αναιδώς θα σπεύσει κάποιος να σχολιάσει. Ήταν εντολή ξεκάθαρη για συνεργασία ευρύτερων πολιτικών δυνάμεων που θα αποτελεί την εγγύηση ότι θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Η πλειοψηφία της κοινωνίας, ούτε πριν τις εκλογές, είχε πειστεί ότι υπάρχουν «μαγικές» λύσεις. Για το λόγο αυτό έδωσε αυτή την εντολή. Για αυτό εμείς, σήμερα, στηρίζουμε αυτή την κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση, η οποία συνεχίζει την προσπάθεια από το σημείο που την αφήσαμε εμείς. Εμείς υπερβαίνουμε τις αντιλήψεις και τις πρακτικές που στο πρόσφατο παρελθόν στάθηκαν εμπόδιο στις συνεργασίες, γιατί θέλουμε να προχωρήσουμε μπροστά και γρήγορα, με κόστος για εμάς, που τελικά, «ναι», δεν υπολογίζουμε μπροστά σε αυτό που διακυβεύεται. Γνωρίζουμε ότι αυτά που λέμε και ψηφίζουμε είναι μη δημοφιλή. Η τριτοκομματική κυβέρνηση ήταν μια πρόταση υπευθυνότητας, η οποία ταυτόχρονα, σηματοδοτεί μια αλλαγή κουλτούρας στο ελληνικό πολιτικό σύστημα. Για αυτό είναι αναγκαίο η υπεύθυνη Αριστερά να

μην πάρει «ρεπό» στα δύσκολα. Κανείς δεν μπορεί να προχωρήσει μόνος του. Εάν μπορεί, ας το κάνει.

Επιτυχία της κυβέρνησης σημαίνει και επιτυχία της χώρας. Όμως, κύριε συνάδελφοι, μιλώντας στους συναδέλφους και στον Υπουργό που συμμετέχουν στην τριτοκομματική κυβέρνηση, για να λειτουργήσει η κυβέρνηση θα πρέπει να γίνονται υπουργικά συμβούλια, να υπάρχει συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων και των Βουλευτών, ώστε να μην βρίσκονται οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες προ εκπλήξεων. Να μην αιφνιδιάζονται με τροπολογίες και νομοσχέδια για τα οποία δεν έχουν ενημερωθεί νωρίτερα.

Ζητάμε μία καλύτερη συνεννόηση ώστε να συμβάλλουμε όλοι στην διαμόρφωση και στο καλύτερο αποτέλεσμα, διότι μόνο έτσι μπορούμε να φέρουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Σε αυτή την αίθουσα πριν από λίγες ημέρες, η αξιωματική αντιπολίτευση υπερψήφισε το νόμο, την πρόταση του ΚΚΕ για κατάργηση της δανειακής σύμβασης και τη μονομερή διαγραφή του χρέους. Την ίδια ώρα βέβαια συναντιούνται με τον κ. Σβόμποτα, αναφέρουν ότι συμπίπτουν σε πολλές θέσεις, τουλάχιστον έτσι προκύπτει από το δελτίο τύπου.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, κάποιοι πιστεύουν ότι ήρθε η ώρα να σηκώσουν στις πλάτες τους το βάρος της χώρας. Άλλοι λένε ότι δεν θέλουμε να σας κοροϊδέψουμε, διότι δεν είμαστε έτοιμοι να κυβερνήσουμε. Εμείς, πώς να το ερμηνεύσουμε αυτό; Ότι το Νομισματοκοπείο χρειάζεται λίγο ακόμα χρόνο για να λειτουργήσει; Ακούω τους συναδέλφους της αξιωματικής αντιπολίτευσης να εκπροσωπούν τους πάντες από τους ανέργους μέχρι τους δικαστικούς και να μιλάνε με πόνο που πραγματικά περνάει η ελληνική κοινωνία.

Η φωνή πάντα έχει δραματικό τόνο και είναι δικαιολογημένη η αγανάκτηση, δεν είναι όμως εδώ γι' αυτό. Εδώ, μιας και οι μισοί είναι έτοιμοι να κυβερνήσουν είναι για να δώσουν λύση. Όμως, μέχρι στιγμής δεν υπάρχει πρόταση. Αυτό που συμβαίνει για μένα και που θα μου επιτρέψετε να το πω, μου θυμίζουν όχι το ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, αλλά τον Καζαντζίδη Ενωτικό Κοινοτικό Μέτωπο που μιλάει για τα βάσανα του λαού και γίνεται ανάρπαστος, αλλά ως εκεί.

Κυρίες και κύριοι της αξιωματικής αντιπολίτευσης και γενικότερα της αντιπολίτευσης, γνωρίζετε ότι εάν ψηφιστούν τα μέτρα, οι πρώτοι που θα ανακουφιστείτε είσαστε εσείς. Το ξέρω ότι δεν θα το παραδεχτείτε. Σε αντίστοιχη με τη δική σας θέση είχαν βρεθεί πριν σχετικά μικρό χρονικό διάστημα και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Θυμάμαι τότε τους συναδέλφους της αξιωματικής αντιπολίτευσης, να μας παροτρύνουν στο περιστύλιο, να ψηφίσουμε τα μέτρα.

Εάν τότε η ψηφοφορία του πρώτου μνημονίου, της πρώτης δανειακής σύμβασης, γινόταν με πλειοψηφία 180 βουλευτών, είμαι σίγουρος ότι η χώρα, θα είχε καλύτερα αποτελέσματα. Συνάδελφοι σας καλώ να συλλογιστείτε, τι θα συμβεί εάν καταρρεύσει η σημερινή κυβέρνηση; Ποιοι θα συμμετέχουν στη νέα Κυβέρνηση; (Ο ΣΥΡΙΖΑ τον τελευταίο καιρό έχει ξεχάσει την απλή αναλογική). Ελπίζω αγαπητέ συνάδελφε του ΚΚΕ να φέρετε νομοσχέδιο για την απλή

αναλογική και να το στηρίξουν. Άλλωστε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, την είχε σημαία του στις προγραμματικές δηλώσεις, αλλά ας δούμε μέχρι τότε, ποιοι μπορούν να συμμετέχουν στο νέο σχήμα της Κυβέρνησης. Ο ΣΥΡΙΖΑ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, βέβαια που περιμένουν ακόμα τα λεφτά από τους Ρώσους και του Κινέζους. Βέβαια, με στελέχη τους και με πρώτο τον Πρόεδρό τους, συμμετείχαν στις προηγούμενες κυβερνήσεις που έφτασαν το έλλειμμα και βάλτε όσο θέλετε εσείς στο 13, 14, 16% με υπουργικές αποφάσεις, διότι ήταν υπουργοί.

Τι θα κάνετε συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Θα δώσετε άφεση αμαρτιών, όπως έδωσε ο Μητροπολίτης Πειραιώς στα στελέχη της Χρυσής Αυγής για τις σατανικές χειρονομίες; Με ποιους άλλους θα μπορούσατε να σχηματίσετε κυβέρνηση; Με τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ; Νομίζω ότι εδώ πάει «όνειρο ζω μη με ξυπνάτε».

Όμως, ξέρετε κύριοι συνάδελφοι ότι η αλήθεια δεν είναι μακριά από αυτά που λέω και αυτό το γνωρίζετε. Πέρα και πάνω από όλα αυτά εμείς αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν πολύ πιο σοβαρά ζητήματα και πιστεύω ότι ακόμα και σε αυτό το κλίμα θα μπορέσουμε να βρούμε συμφωνίες. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος του εκφασισμού της ελληνικής κοινωνίας. Αυτό δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να το ξεχνάμε ή να το υποβιβάζουμε. Αυτό θα σήμαινε την καταστροφή για τη χώρα. Δηλαδή το οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα, να μετατραπεί σε πρόβλημα δημοκρατίας.

Το ΠΑΣΟΚ, όπως γνωρίζετε δεν είναι στα καλύτερά του και αυτό είναι μια αλήθεια. Όλοι προσπαθούν να του φορτώσουν τις αμαρτίες της τελευταίας 30ετίας, ότι για όλα φταίει το ΠΑΣΟΚ, αλλά τα στελέχη του γίνονται ευπρόσδεκτα σε άλλα κόμματα. Μάλιστα τώρα τελευταία δύο κυρίες που το 2009 είχαν φέρει μια τσάντα με μια μεγάλη επιγραφή «Λεφτά υπάρχουν» ετοιμάζονται για τα ψηφοδέλτια της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Την είχαν φέρει και σε εμάς την τσάντα αυτή και θέλω να σας πω ότι όταν την ανοίξαμε δεν είχε ούτε μία δραχμή μέσα.

Και δεν είναι κακό να θυμίζουμε που και που και τις πολύ σημαντικές πρωτοβουλίες που ανέλαβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα τελευταία χρόνια, όπως π.χ. άνοιξε τους τραπεζικούς λογαριασμούς και δεν υπάρχει απόρρητο, υπάρχει η θέσπιση του οικονομικού εισαγγελέα για να στέλνει τις υποθέσεις στην Βουλή. Επίσης, έγινε η «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» για να μπορούν όλα να αναρτώνται στο διαδίκτυο και βρήκε όλους αυτούς, έστω και αργά, που έπαιρναν μαϊμού συντάξεις.

Το ζητούμενο για εμάς, για όλους μας, πιστεύω ό,τι είναι το πώς θα βγούμε από το αδιέξοδο, αυτό είναι το κρίσιμο. Σε αυτό το κρίσιμο πρέπει να απαντήσουμε, τι πρέπει να κάνουμε εμείς αλλά και το πώς μπορούν να μας βοηθήσουν και οι εταίροι μας. Πρέπει να αξιοποιήσουμε σύντομα και να μην κωλυσιεργούμε στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, να προχωρήσουμε άμεσα στις αποκρατικοποιήσεις, να διαρθρώσουμε και να αναμορφώσουμε το δημόσιο, να προχωρήσουμε στις συγχώνευσης νοσοκομειακών μονάδων, να καταργήσουμε στρατόπεδα και να μην ανοίξουμε άλλα σε άλλες περιοχές, να στηρίξουμε το νέο παραγωγικό

μοντέλο και να αρχίσουμε να παράγουμε και να βάλουμε τα προϊόντα μας στα ράφια των μαγαζιών του εξωτερικού.

Όμως, δεν αρκεί να τα κάνουμε όλα αυτά μόνοι μας, πρέπει να μας στηρίξουν και οι εταίροι μας, όπως π.χ. για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, ώστε να υπάρξει σταθερότητα, επιστροφή καταθέσεων και ρευστότητα στην αγορά. Αν δεν εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα του χρέους, δεν θα υπάρξει σταθερότητα στην χώρα και αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε μόνοι μας. Εάν δεν υπάρξει γρήγορα ένα κοινωνικό πακέτο για την απασχόληση, οι καταστάσεις που θα δημιουργηθούν στην Ελλάδα, θα είναι εκτός ελέγχου.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επειδή όλο αυτό το χρονικό διάστημα από τα πολλά διλήμματα που έχουμε κάθε φορά να αντιμετωπίσουμε και πάντα ένα από αυτά προηγείται στην επικαιρότητα και περιπλέκει τα πράγματα για εμένα προσωπικά, χωρίς να κάνω νομοθεσίες και να παροτρύνω κάποιον για κάτι, είναι το δίλημμα εάν στηρίζουμε ή όχι την Κυβέρνηση, αν θα υπάρχει Κυβέρνηση ή όχι την Πέμπτη.

Εγώ, προσωπικά, θα στηρίξω αυτή την Κυβέρνηση, γιατί δεν είμαι τόσο γενναίος για να την ρίξω.

Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος

Βουλευτής Αρκαδίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΟΚΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΤΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Χρήστου Γκόκα
Βουλευτή Αρτης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Μέσα σε ένα δύσκολο και ασταθές παγκόσμιο και ευρωπαϊκό οικονομικό περιβάλλον εισάγεται σήμερα στην Επιτροπή Οικονομικών το σχέδιο προϋπολογισμού για το έτος 2013.

Συνηθίζεται, κάθε φορά που συζητείται ο κρατικός προϋπολογισμός, να τονίζεται η κρίσιμότητα της συγκυρίας και το πόσο σημαντικός είναι για την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Το σχέδιο αυτού του Προϋπολογισμού, αυτήν τη χρονική στιγμή, είναι όντως μοναδικό, ως προς τις ιδιαίτερες συνθήκες της χώρας μας.

Κατατίθεται σε μια χρονική στιγμή που το ελληνικό κράτος δεν βρίσκεται σε μια κρίσιμη περιοχή, αλλά κινείται οριακά σε τεντωμένο σχοινί. Ο ρυθμός μεταβολής για τους δείκτες οικονομικής δραστηριότητας κατά το πρώτο εξάμηνο του 2012, παρουσιάζει στασιμότητα, ενώ στο 2ο 6μηνο του 2012 διαφαίνεται να βαθαίνει η ύφεση και η ανεργία να αυξάνεται σε πρωτόγνωρα επίπεδα.

Η Ελλάδα υφίσταται περισσότερο από κάθε άλλη χώρα τις συνέπειες μιας σκληρής πολιτικής μεγάλης και γρήγορης μείωσης ελλειμμάτων. Με τον ελληνικό λαό να βιώνει επώδυνα την κρίση και τη χώρα να διανύει επίπονα μια πορεία με ελπίδα και προσδοκία για την υπέρβασή της. Μια πορεία πρωτοφανούς προσπάθειας δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής.

Είναι γεγονός πως αυτήν την κρίση η χώρα κλήθηκε δυστυχώς να τη διαχειριστεί απροετοίμαστη και ως ένα βαθμό ανυποψίαστη. Με ισχνή δημοσιονομική θέση, εκτεθειμένη σε κάθε είδους αμφισβήτηση και κινδύνους διεθνών κερδοσκοπικών συμφερόντων.

Με ένα παρωχημένο αναπτυξιακό και παραγωγικό μοντέλο, προσκολλημένο σε πρακτικές και ιδεολογίες του παρελθόντος που δεν δίνουν καμία προστιθέμενη αξία, στηριζόμενο σε απαρχαιωμένες μεθόδους παραγωγής που δεν μπορούν να οδηγήσουν σε ένα σύγχρονο και βιώσιμο μοντέλο ανάπτυξης. Με χαμηλότατα επίπεδα αγροτικής παραγωγής, σε σχέση με τις δυνατότητες και τα χαρακτηριστικά της χώρας.

Με μια αναποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση, εξαρτημένη από το πολιτικό σύστημα, χωρίς σύγχρονες μεθόδους λειτουργίας, που αντί να διευκολύνει τον πολίτη και τις επιχειρήσεις, αποτελεί πηγή γραφειοκρατίας και τροχοπέδη για κάθε σχέδιο επιχειρηματικής δράσης αλλά και γενικότερα για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Με μια κοινωνία πρακτικά αμέριμνη και εφησυχασμένη, αδυνατώντας να λάβει από το πολιτικό σύστημα, που ήταν υπεύθυνο για αυτό, τα δυσοίωνα μηνύματα της εποχής.

Τώρα όμως βρισκόμαστε πραγματικά σε οριακό σημείο. Η προσπάθεια που ξεκίνησε πριν δύο χρόνια με το ΠΑΣΟΚ και τις θυσίες του ελληνικού λαού πρέπει να συνεχιστεί.

Το ΠΑΣΟΚ έχει κάνει τη συνειδητή επιλογή στήριξης της κυβέρνησης συνεργασίας. Πρόκειται για υπεύθυνη στάση απέναντι στην εθνική ανάγκη μακριά από κάθε υπολογισμό πολιτικού κόστους. Χωρίς την βολική επιλογή τη αντιπολίτευσης ως τρίτο κόμμα. Με πρόταση για την εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης που άμεσα έπρεπε να συγκροτηθεί και να κινηθεί στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο πολιτικής διαπραγμάτευσης και σε αυτήν την ομάδα, σε αυτήν την προσπάθεια, είναι αυτονόητο ότι θα έπρεπε να συμμετέχουν όλοι, όσοι προβάλλουν τη θέση τους για παραμονή στο ευρώ.

Οι διαφορές ιδεολογικές, αλλά και πολιτικές υπάρχουν. Όμως σημασία έχει η οικοδόμηση σταθερής πορείας σε ένα κυβερνητικό σχήμα στο οποίο ελπίζει η ελληνική κοινωνία και το βλέπει σαν μια ευκαιρία για να αλλάξει το κράτος. η οικονομία, οι κοινωνικές δομές, αλλά και οι θεσμοί και το πολιτικό σύστημα.

Είναι μεγάλη η ευθύνη των εταίρων, σεβόμενοι ο ένας τον άλλον, να διασφαλίσουν τη συνέχεια και την επιτυχία αυτής της προσπάθειας. Και δεν βοηθούν ούτε οι αιφνιδιασμοί, ούτε οι απειλές. Αλλά ούτε και οι αναστολές μπροστά στις δύσκολες αποφάσεις.

Η υπέρβαση της κρίσης είναι ο κοινός στόχος, μέσα στο ευρώ και την ευρωπαϊκή ένωση. Με συνέχιση της προσπάθειας που ξεκίνησε μόνο του το ΠΑΣΟΚ, με συνέπεια στις δεσμεύσεις της χώρας, αλλά και μια διαρκή πολιτική διαπραγμάτευση που δεν σταματά ποτέ. Για όρους και συνθήκες που διευκολύνουν την επιτυχία των στόχων. Ιδιαίτερα για την αντιμετώπιση αλλαγής στις προβλεπόμενες εξελίξεις των δημοσιονομικών μεγεθών.

Για τη χώρα, ο στόχος αυτός, είναι μονόδρομος. Και αυτή θα είναι η επιτυχία για τη χώρα, αλλά και την κυβέρνηση που εργάζεται για αυτόν τον σκοπό. Η υπονόμηση αυτής της προσπάθειας από όπου και αν προέρχεται, όπως και αν εκφράζεται οδηγεί σε αβεβαιότητες και επικίνδυνες εξελίξεις.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ, είμαστε έτοιμοι για μια ακόμη φορά να πάρουμε επάνω μας βάρη και πέρα από αυτά που μας αναλογούν, αλλά και να αντιμετωπίσουμε κάθε απόπειρα αποδυνάμωσης του πολιτικού συστήματος, ως εκπρόσωποι ενός χώρου σοβαρού, υπεύθυνου και βασικού πυλώνα αυτή της εθνικής προσπάθειας.

Σε αντίθεση με όσους φιλοδοξούν να καλύψουν αυτόν το χώρο, ερχόμενοι από αριστερά, αλλά χωρίς να έχουν πρόταση, ούτε σχέδιο εναλλακτικό για την υπέρβαση της κρίσης. Που οι μισοί

θέλουν ευρώ και οι μισοί δραχμή. Που οι μισοί θέλουν εκλογές και οι μισοί όχι. Που οι μισοί νιώθουν έτοιμοι να κυβερνήσουν και οι μισοί όχι. Που στηρίζουν το σχέδιο νόμου ΚΚΕ, που με συνέπεια στις απόψεις του οδηγεί τη χώρα εκτός Ευρώπης και ευρώ (κατάργηση συμφωνιών, κατάργηση νόμων, διαγραφή χρέους κλπ).

Η απογοήτευση και η περιθωριοποίηση που δικαιολογημένα υπάρχει, μαζί με τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, δεν πρέπει να αφήσουμε να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης από ακραίες συμπεριφορές και πολιτικές σκοπιμότητες. Να αποτρέψουμε τα φαινόμενα κοινωνικού εκφασισμού και να αντιπαρατεθούμε με τις πολιτικές του εκφράσεις.

Όπως επίσης, κανείς δεν έχει το μονοπώλιο της λαϊκής ευαισθησίας και του πατριωτισμού. Τώρα αυτήν την ώρα χρειάζονται οι απαντήσεις ευθύνης και προοπτικής. Χρειάζεται το σωστό μήνυμα την πιο κρίσιμη στιγμή. Να οδηγήσουμε σωστά το καράβι.

Υπάρχει η αφετηρία στο όποιο έργο και σε πολλούς τομείς έχει προχωρήσει μέχρι σήμερα τα τελευταία τρία χρόνια (στη Δημόσια Διοίκηση : Διαύγεια, στην Αποκέντρωση : Καλλικράτης, στην παιδεία, στο ασφαλιστικό, στην εξυγίανση των δαπανών υγείας, σε σοβαρά βήματα για την φορολογική δικαιοσύνη: άνοιγμα λογαριασμών, άρση απορρήτου, οικονομικός εισαγγελέας).

Σ' αυτό το άνοιγμα λογαριασμών, που στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ αναζητούσε την απάντηση για εξεύρεση χρημάτων, μετά την ενδεχόμενη περίπτωση να εφαρμόσουν το δικό τους πρόγραμμα. Έχουμε μπροστά μας δύσκολες αποφάσεις. Πρέπει να συνοδευτούν με ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο που θα δίνει προοπτική μέσα από περισσότερο χρόνο, βιώσιμο χρέος και αναπτυξιακές παρεμβάσεις. Αυτό απαιτεί εθνική προσπάθεια, συλλογική και οργανωμένη διαρκή διαπραγμάτευση με τους εταίρους.

Με το δικό μας σχέδιο ανασυγκρότησης, για να στηρίξουμε την παραγωγή μας, με βασικό μοχλό τον πρωτογενή τομέα, αλλά και τις δευτερογενείς δραστηριότητες ως συνέχειά του. Όπως και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα στον τριτογενή τομέα (τουρισμός, ποιοτικές και εναλλακτικές υπηρεσίες).

Για να έχουμε αναπτυξιακές δραστηριότητες και επενδύσεις, που θα φέρουν απασχόληση και εισόδημα. Για να διασφαλίσουμε την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Για να αποκαταστήσουμε αδικίες που δημιουργήθηκαν.

Με την υλοποίηση των μεγάλων δυνατοτήτων στον τομέα της ενέργειας (ΑΠΕ και ορυκτός πλούτος).

Μέσα στις συνθήκες που υπάρχουν μπορεί αυτά να ακούγονται περίεργα και να αμφισβητούνται, όμως αυτό είναι το στοίχημα και η πρόκληση.

Έχουμε μπροστά μας ένα δύσκολο έργο. Η νέα κυβέρνηση καλείται να δράσει και να δώσει λύσεις κάτω από συνθήκες πίεσης και παρατεταμένης οικονομικής ύφεσης που για το 2012 εκτιμάται στο -6,5% και το 2013 στο -4,5%. Με το ποσοστό ανεργίας για το 2012 να προσεγγίζει στο 22% με αυξητική τάση μέχρι το 2016.

Καλείται να θέσει μέσα σε ένα δυσμενές οικονομικά περιβάλλον σαφείς στόχους, με προοπτική και συγκεκριμένα αποτελέσματα. Γι' αυτό πρέπει να αναγνωρίσουμε πως το παρόν σχέδιο του προϋπολογισμού δεν αποτελεί το προϊόν σύνταξης μιας ωραιοποιημένης έκθεσης ιδεών, αλλά κινείται στη βάση ενός στοχευμένου και ρεαλιστικού σχεδίου.

Είναι σημαντικό πως ο Προϋπολογισμός αυτός διαμορφώθηκε στο πλαίσιο ενός κυβερνητικού συνασπισμού, του πρώτου που γνωρίζει μεταπολιτευτικά το πολιτικό σύστημα της χώρας. Η υπερψήφισή του από τη βουλή είναι βέβαιο πως θα στείλει ισχυρό μήνυμα αποφασιστικότητας, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Ο νέος προϋπολογισμός στοχεύει στην επίτευξη της δημοσιονομικής προσαρμογής με ταυτόχρονη ανάταξη της ελληνικής οικονομίας. Αυτοί οι δύο άξονες είναι οι κυρίαρχοι πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται η οικονομική και δημοσιονομική πολιτική που εκφράζεται μέσα από το σχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα.

Σύμφωνα με τον πρώτο άξονα της οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής, στόχος είναι η συνέχιση της δημοσιονομικής εξυγίανσης μέσα από την υλοποίηση πρόσθετων δράσεων και πολιτικών για την περαιτέρω περιστολή της δημόσιας σπατάλης, τον περιορισμό των διαρθρωτικών ελλειμμάτων, την υλοποίηση των αναγκαίων θεσμικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που θα καταστήσουν πιο λειτουργική και αποδοτική τη Δημόσια Διοίκηση.

Κορυφαία ενέργεια σε αυτές τις προσπάθειες πρέπει να είναι η ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος και η αναμόρφωση της φορολογικής διοίκησης και των μηχανισμών ελέγχου. Είναι πλέον όρος επιβίωσης για την χώρα η υποχρέωση να πληρώσουν, να συνεισφέρουν όλοι οι Έλληνες Πολίτες ανάλογα με τα πραγματικά τους εισοδήματα και να αποκατασταθούν κραυγαλέες αδικίες από το παρελθόν.

Άλλη μια σημαντική μεταρρύθμιση που προβλέπεται στο πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής είναι η εφαρμογή ενός μηχανισμού δημοσιονομικής εποπτείας για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης προκειμένου να επιτυγχάνεται τακτική παρακολούθηση και έλεγχος των προϋπολογισμών τους με απώτερο σκοπό την ορθή δημοσιονομική διαχείριση και κατ' επέκταση την αποφυγή παραγωγής νέων ελλειμμάτων και υπέρογκων χρεών.

Ο δεύτερος άξονας της οικονομικής πολιτικής περιλαμβάνει την υλοποίηση πολιτικών και ενεργειών που θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην αναθέρμανση και την επανεκκίνηση της οικονομίας. Τέτοιες είναι:

- δράσεις για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και τη διάχυση ρευστότητας στην αγορά,
- η ενίσχυση της απασχόλησης μέσα από την προώθηση της δημιουργίας θέσεων εργασίας, που σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο αναμένεται να αυξηθεί κατά 1% το 2014, 2% το 2015 και 3% το 2016,
- η άρση των διοικητικών εμποδίων για την προσέλκυση επενδύσεων,
- η επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων και της αξιοποίησης της Δημόσιας Περιουσίας,
- η αύξηση της απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων, η επιτάχυνση και απλοποίηση των διαδικασιών του ΕΣΠΑ,
- η ενεργοποίηση χρηματοδοτικών εργαλείων μέσω του ΕΣΠΑ,
- η αναδιάρθρωση του ΠΔΕ και πολλές άλλες.

Με την εκτέλεση του Προϋπολογισμού προβλέπεται να επιτευχθεί για μια ακόμη συνεχόμενη χρονιά σημαντική δημοσιονομική προσαρμογή της τάξεως του 1,4% του ΑΕΠ ή 3,4 δις ευρώ. Έτσι, για το 2013 ο βασικός στόχος του κρατικού προϋπολογισμού είναι η μείωση του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης στο 5,2% του Α.Ε.Π. από 6,6% το 2012 και 9,4% το 2011. Αυτό σε απόλυτους αριθμούς σημαίνει πως το έλλειμμα θα περιοριστεί στα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ το 2013 από 12,8 δισεκατομμύρια ευρώ το 2012 και 19,7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2011, ενώ θα περιορίζεται σταδιακά μέχρι και το 2016 βάσει του Μεσοπρόθεσμου, χρονιά κατά την οποία θα διαμορφωθεί στο 3,2% του ΑΕΠ ή 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Υπενθυμίζω πως η προσπάθεια ξεκίνησε με ένα πρωτογενές έλλειμμα της τάξεως των 24 δις. ευρώ το 2009 και θα καταλήξει σε πρωτογενές πλεόνασμα κατά 748 εκατ. ευρώ το 2013. Η χώρα μας με στοχευμένη και συνεχή προσπάθεια μπορεί να εισέλθει σε μια νέα δημοσιονομική πραγματικότητα.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης για το 2012 εκτιμάται πως θα περιοριστεί κατά 15 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με πέρυσι, οπότε και θα διαμορφωθεί σε 340,6 δισεκ. ευρώ από 355,7 δισεκ. ευρώ το 2011. Παρά τη μείωση αυτή, ως ποσοστό του ΑΕΠ, το χρέος θα παρουσιάσει αύξηση 5 ποσοστιαίες μονάδες από 170,6% το 2011 σε 175,6% το 2012, εξαιτίας φυσικά της συνέχισης της ύφεσης και κατ' επέκταση της μείωσης του ΑΕΠ. Οι προβλέψεις για το 2013 τοποθετούν το χρέος στα 340 δισεκ. ευρώ. Δηλαδή αναμένεται να αυξηθεί κατά 5,6 δισεκ. ευρώ το οποίο κυρίως, πρόκειται να καλύψει το ταμειακό έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης. Ωστόσο και πάλι λόγω της αναμενόμενης ύφεσης, ως ποσοστό το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 13,5 ποσοστιαίες μονάδες για να φτάσει στο 189,1% (του ΑΕΠ).

Οι δημοσιονομικοί στόχοι του Προϋπολογισμού του 2013 είναι αυτονόητο πως πρέπει να επιτευχθούν. Ταυτόχρονα, όμως, οφείλουμε να εφαρμόσουμε και εκείνες τις πρωτοβουλίες και τις πολιτικές που θα επιτρέψουν στην ελληνική οικονομία να βγει από την παρατεταμένη ύφεση (που έχουμε για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά) και να μπει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Είναι

αναγκαίο να δώσουμε την απαραίτητη προσοχή και στο ζωτικό κομμάτι της αναπτυξιακής οικονομικής πολιτικής.

Καταλυτικό ρόλο προς σ' αυτήν την κατεύθυνση έχει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο αποτελεί σημαντικό εργαλείο άσκησης της αναπτυξιακής πολιτικής και βασικό μοχλό οικονομικής ανάπτυξης.

Βασικός σκοπός του είναι ο εμπλουτισμός της οικονομικής πολιτικής με μέτρα και δράσεις που στοχεύουν στην άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας, όπως είναι:

- η επιτάχυνση της απορρόφησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ 2007 - 2013,
- η δημιουργία Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου,
- η αξιοποίηση όλων των χρηματοδοτικών εργαλείων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων,
- δράσεις ενίσχυσης ιδιωτικών επιχειρήσεων και επιχειρηματικότητας,
- επένδυση στη γνώση και την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού,
- η ενεργοποίηση αναθεωρημένων συμβάσεων για την κατασκευή των αυτοχρηματοδοτούμενων έργων και
- το καθολικό «ξεπάγωμα» των μεγάλων περιφερειακών δημοσίων έργων και, ειδικότερα οδικά έργα, αεροδρόμια, λιμάνια, περιβαλλοντικά έργα κλπ, και
- Έργα αξιοποίησης ενεργειακών πόρων.

Με βάση τον προϋπολογισμό που έχει κατατεθεί, το 2013, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να χρηματοδοτήσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας με ποσό 6 δισεκατομμύρια 850 εκατ. ευρώ, το οποίο κινείται στα ίδιο επίπεδο με αυτό που εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί για το 2012. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 3,7% του ΑΕΠ και κατανέμεται σε 6 δισεκατομμύρια ευρώ που θα προέλθουν από κοινοτικούς πόρους και σε 850 εκατ. ευρώ που αντιστοιχούν στη δική μας συμμετοχή.

Θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο το ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων; Σίγουρα θα θέλαμε να είναι μεγαλύτερο. Όμως, στην προσπάθεια καθορισμού του προϋπολογισμού του ΠΔΕ υπάρχουν, δυστυχώς, σημαντικοί περιορισμοί που απορρέουν από την δεινή δημοσιονομική κατάσταση της χώρας. Πιστεύω πως και το οικονομικό επιτελείο θα ήθελε ένα υψηλότερο ΠΔΕ. Έπρεπε, όμως, με βάση τις αντοχές της ελληνικής οικονομίας να κάνει έναν συγκεκριασμό μεταξύ της υποχρέωσης που έχουμε για μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική προσαρμογή και της ανάγκης να στηρίξουμε την αναπτυξιακή διαδικασία. Να πετύχουμε την επανεκκίνηση της εθνικής οικονομίας και να δημιουργήσουμε ένα θετικό επενδυτικό κλίμα.

Το σημαντικότερο για εμένα, όμως, θέμα δεν είναι τόσο το ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Εκτιμώ ότι εκείνο που έχει τη μεγαλύτερη αξία είναι ότι η χώρα χρειάζεται να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο παράγει πλούτο. Είναι αδύνατον για τη χώρα, όσα χρήματα και αν πέσουν στην ελληνική αγορά, να μπορέσει να γίνει ανταγωνιστική και να ακολουθήσει τις

εξελίξεις του μέλλοντος εφόσον μείνει προσκολλημένη σε ένα ξεπερασμένο παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο.

Χρειάζεται ριζική αλλαγή. Εκ βάθρων αναθεώρηση του παραγωγικού και αναπτυξιακού μοντέλου. Ενός μοντέλου που στηριζόταν στην ιδιωτική κατανάλωση, στην εξάρτηση από δανεικά. Που στηριζόταν σε ένα κρατικοδίαιτο κράτος και σε έναν αντιπαραγωγικό τρόπο αξιοποίησης των επενδυτικών πόρων. Σε ένα κράτος που οι επιδοτήσεις υποκατέστησαν το εισόδημα από την παραγωγή, απαξιώνοντας την εργασία και τα προϊόντα.

Χρειάζεται ένα νέο μοντέλο που θα στηρίζεται στα υγιή χαρακτηριστικά της πραγματικής οικονομίας και στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας. Σε αυτό το μοντέλο θα πρέπει να στηρίζεται η εθνική μας αναπτυξιακή στρατηγική.

Με αυτόν τον τρόπο θα πετύχουμε καλύτερη ιεράρχηση των αναγκών μας. Θα είμαστε σε θέση να προσδιορίσουμε επακριβώς τους αναπτυξιακούς μας στόχους και προτεραιότητες. Να σχεδιάσουμε καλύτερα την πορεία μας για το αύριο. Να δούμε που ακριβώς θέλουμε να πάμε, τι θέλουμε να κάνουμε και πως θα το καταφέρουμε. Μια σωστή και ρεαλιστική στοχοθεσία των αναπτυξιακών μας αναγκών μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το ΕΣΠΑ είναι αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο αυτή τη στιγμή.

Η συγκράτηση και η διατήρηση στα ίδια επίπεδα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2013 σε σύγκριση με το 2012, σύμφωνα με τις αναθεωρημένες εκτιμήσεις του σχεδίου του προϋπολογισμού για αυτά τα δύο έτη, μπορεί να εκληφθεί ως ένα θετικό στοιχείο, υπό την έννοια, πως θα μπορούσε να είναι αρκετά μικρότερο δεδομένης της άσχημης οικονομικής και δημοσιονομικής θέσης της χώρας.

Σε σύγκριση, φυσικά, με τον αρχικό στόχο για το 2012, που ήταν 7,7 δισεκ. ευρώ και αναθεωρήθηκε στα 7,3 δισεκ ευρώ τον Φεβρουάριο του 2012, οι δαπάνες του ΠΔΕ είναι όντως μειωμένες. Μπορεί το ΠΔΕ για το 2013 να περικόπτεται κατά 450 εκατ ευρώ σε σχέση, και πάλι λέω, με τους αρχικούς στόχους του 2012, η μείωση όμως αυτή αφορά μόνο το εθνικό σκέλος και όχι το συγχρηματοδοτούμενο, που παραμένει ανέπαφο και μάλιστα ελαφρά αυξημένο κατά 300 εκατ. ευρώ. Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι είναι ένα σημαντικό στοιχείο καθώς την μεγαλύτερη εισροή εισόδων την έχουμε από το δεύτερο σκέλος

Η συγκράτηση αυτή αναδεικνύει την αναγκαιότητα για την υλοποίηση των μεγάλων υποδομών που έχει ανάγκη η χώρα, για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, τη στήριξη της επενδυτικής πρωτοβουλίας και την τόνωση της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης. Θέλω να πιστεύω πως η ανάπτυξη που προσβλέπουμε μέσα από την υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων θα αποτελέσει κινητήρια δύναμη, η οποία θα συμπαρασύρει και τον ιδιωτικό τομέα.

Ένας ιδιωτικός τομέας που πλήττεται από την έλλειψη ρευστότητας, τις δανειακές υποχρεώσεις που δεν μπορεί να καλύψει, από τα λουκέτα των επιχειρήσεων και τη δραματική μείωση των εισοδημάτων των ελεύθερων επαγγελματιών.

Η συμβολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το γνωρίζουμε, αλλά το επισημαίνω, είναι καθοριστική για την κατασκευή των μεγάλων έργων που έχει ανάγκη η χώρα μας, όπως είναι οι μεγάλοι οδικοί άξονες, η επέκταση του Μετρό Αθηνών και η κατασκευή του Μετρό στη Θεσσαλονίκη, τα έργα για τα αεροδρόμια και τα λιμάνια.

Έτσι, αρκετά μεγάλη είναι η συμμετοχή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στις δράσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και μάλιστα με ένα υψηλό ποσοστό κοντά στο 50%. Αυτό μεταφράζεται σε πιστώσεις ύψους 3,282 δισεκ. ευρώ που θα διατεθούν για δράσεις που έχουν να κάνουν με τη στήριξη της επιχειρηματικότητας, την υλοποίηση έργων στο πλαίσιο ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων και έργων σε περιφερειακό επίπεδο. Επίσης υλοποιεί σημαντικές δράσεις που αφορούν προγράμματα ψηφιακής σύγκλισης.

Οι επενδυτικές δαπάνες για την παιδεία, τον πολιτισμό, την απασχόληση, την πρόνοια και την υγεία, αποτελούν σημαντικό επίσης κομμάτι του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με ξεχωριστή συμβολή στην πνευματική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη. Το κονδύλι που προβλέπεται για αυτούς τους τομείς ανέρχεται περίπου στα 1,219 δις ευρώ που αντιστοιχεί στο 17,8% του ΠΔΕ. Περιλαμβάνει μεταξύ άλλων δαπάνες για τον εκσυγχρονισμό των κτιριακών υποδομών, τον εξοπλισμό των νοσοκομείων, την στήριξη ερευνητικών προγραμμάτων, τη συντήρηση μνημείων και αρχαιολογικών χώρων, την ανάπτυξη του τουρισμού, του αθλητισμού κλπ.

Μεγάλη είναι, επίσης, η έμφαση που πρέπει να δοθεί στην ενίσχυση και την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας, η οποία διαθέτει τεράστια συγκριτικά πλεονεκτήματα που οφείλουμε να τα αξιοποιήσουμε προς όφελος της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, ιδιαίτερα σ' αυτήν την κρίσιμη χρονικά περίοδο.

Το συνολικό ύψος των πιστώσεων για τα έργα περιφερειακών προγραμμάτων, προβλέπεται να ανέλθει στο 1,16 δισεκ. ευρώ για το 2012, ελαφρά αυξημένο σε σχέση με το 2012 που ήταν 1,15 δισεκ. ευρώ και το 2011 που ήταν 795 εκατ. ευρώ. Οι αποκεντρωμένες αυτοδιοικήσεις με τις αρμοδιότητες που έχουν οφείλουν να αναλάβουν δράση. Να σχεδιάσουν και να προωθήσουν έξυπνα αναπτυξιακά προγράμματα με βάση τις δυνατότητες και τα πλεονεκτήματα κάθε περιοχής. Να αξιοποιήσουν δημιουργικά τους πόρους και τις ευκαιρίες που δίνονται σε μια δύσκολη συγκυρία.

Ένα εξίσου σημαντικό εργαλείο που έχουμε στη διάθεσή μας, το οποίο λειτουργεί συνεπικουρικά και το οποίο μπορεί να συμβάλλει καθοριστικά στη βελτίωση του οικονομικού

περιβάλλοντος είναι το ΕΣΠΑ. Είναι γεγονός πως τα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ τα πρώτα τρία χρόνια από την έναρξή τους, παρουσίασαν σημαντικές καθυστερήσεις. Αποτέλεσμα, η ιδιαίτερα χαμηλή απορροφητικότητα, η οποία τον Οκτώβριο του 2009 δεν ξεπερνούσε το 3%. Όμως, τα δύο τελευταία χρόνια, με αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου και συντονισμένες πρωτοβουλίες, έχουν επιταχυνθεί οι ρυθμοί υλοποίησης του προγράμματος με αποτέλεσμα να διαφαίνονται σημαντικά σημάδια μεταστροφής της αρνητικής πορείας του. Σήμερα, η απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ βρίσκεται στο 39,2%, που σημαίνει ότι πρέπει να τρέξουμε περισσότερο.

Σε ό,τι αφορά στις δράσεις του ΕΣΠΑ ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στους τομείς της εκπαίδευσης και κατάρτισης, της τόνωσης της απασχόλησης, της διοικητικής μεταρρύθμισης, της υγείας και της πρόνοιας, της επιχειρηματικότητας, των έργων της προστασίας του περιβάλλοντος, των μεγάλων έργων υποδομών, καθώς και των έργων των ΟΤΑ σε όλη την επικράτεια.

Επίσης, ενσωματώνονται δράσεις που επικεντρώνονται στην προώθηση της καινοτομίας και έρευνας, στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της κοινωνίας της γνώσης, στην επένδυση του ανθρώπινου κεφαλαίου, στις βιώσιμες υποδομές.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται ο νέος επενδυτικός νόμος που ψηφίστηκε στις αρχές του 2011 θέτοντας ως βασικό πυλώνα δράσης την ενίσχυση της υγιούς επιχειρηματικότητας, της καινοτομίας και της απασχόλησης. Ο επενδυτικός νόμος εισήγαγε πολλές και σημαντικές τομές, επιχειρώντας να αποκαταστήσει την αξία των δημοσίων πόρων μέσα από την ενίσχυση των δυναμικών επενδυτικών σχεδίων που έχουν σαφείς προοπτικές βιωσιμότητας.

Όπως τόνισα και στην αρχή, η κρίση που βιώνουμε είναι πρωτόγνωρη. Ο δρόμος προς την έξοδο μόνο εύκολος και βατός δεν είναι. Χρειάζεται να ληφθούν δύσκολες αποφάσεις και να παρθούν επώδυνα μέτρα. Όσοι ισχυρίζονται πως υπάρχει άλλη, μια πιο εύκολη δίοδος, ευχαρίστως να μας την πουν, να την καταθέσουν, να τη δούμε και εμείς.

Εμείς, δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε κανέναν σε τέτοιες αδιέξοδες λογικές, ιδανικές για επίδειξη λαϊκισμού. Γιατί η ευθύνη μιας χώρας και ενός λαού επιτάσσει να προτάξουμε το συλλογικό και όχι το ατομικό συμφέρον. Γιατί η ευθύνη απέναντι στη χώρα και το έθνος επιβάλλει να συνεχίσουμε την πορεία μας, να κινηθούμε σε ασφαλή μονοπάτια, δύσκολα μεν, ασφαλή δε. Δεν έχουμε το δικαίωμα και την πολυτέλεια να κάνουμε τώρα πίσω. Γιατί οι προσπάθειες του ελληνικού λαού δεν έχουν προηγούμενο. Γιατί η χώρα η ίδια το έχει ανάγκη. Με αποφασιστικότητα και τόλμη πρέπει να συνεχίσουμε στο δύσκολο δρόμο που έχουμε πορευτεί.

Περιθώρια δεν υπάρχουν. Το έλλειμμα πρέπει να μειωθεί και το δημόσιο χρέος να καταστεί βιώσιμο. Να παράξουμε πρωτογενή πλεονάσματα, να θέσουμε τέλος στον φαύλο κύκλο που έχει περιέλθει η ελληνική οικονομία και να αναχαιτίσουμε την ύφεση. Χωρίς την εφαρμογή των

παρεμβάσεων που προτείνονται, εκτιμάται πως το δημόσιο χρέος θα φτάσει το 220% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου τα 412 δις ευρώ.

Στο χέρι μας είναι να αποδείξουμε πως μπορούμε ως χώρα να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας και να προχωρήσουμε στη βάση ενός καλά οργανωμένου σχεδίου. Στο χέρι μας είναι να κλείσει ο κύκλος της αμφισβήτησης και της απαξίωσης και να ανοίξει ένας νέος κύκλος της προοπτικής, της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, της ελπίδας και της σιγουριάς.

Χρήστος Γκόκας

Βουλευτής Άρτης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΣΕΡΡΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
της Ειδικής Εισηγήτριας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων
Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά
Βουλευτή Σερρών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Αν αυτός ο προϋπολογισμός θα είναι επιτυχημένος, θα το δούμε από το πρώτο 4μηνο. Από την εκτέλεση του θα προκύψει και η αναθεώρηση του. Ίσως να κάνουμε λάθος και μακάρι να κάνουμε λάθος, γιατί τότε θα έχει κερδίσει η Ελλάδα, μα αν έχουμε δίκιο το σκεφτήκατε αυτό.

Αναλογιστήκατε οι έχοντες την ευθύνη δεκαετιών για την πορεία της χώρας, ότι αν ίσχυαν οι προϋπολογισμοί, των προηγούμενων χρόνων τώρα θα ήμασταν κάπου ανάμεσα σε Ελβετία και Σουηδία.

Το χρέος αναθεωρείται από 1179% του ΑΕΠ πάει στο 189%, το έλλειμμα του προϋπολογισμού από 4,2 πάει στο 5,2% του ΑΕΠ, και αντί για 1,1% πλεόνασμα τώρα ο στόχος είναι 0,3% του ΑΕΠ.

Ο προϋπολογισμός θεωρεί, ότι ξαφνικά οι επενδύσεις από -15% το 2012, θα μεταβληθούν κατά μόνο -3,7% όταν η συνολική κατανάλωση θα μειωθεί κατά 7% περίπου και ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή θα είναι αρνητικός στο -0,8%. Ακόμα και αν επαληθευτεί η πρόβλεψη για 2,6% αύξηση στις εξαγωγές προϊόντων και υπηρεσιών, με χρήση συντελεστών παραγωγής κάτω του 65%, που προκύπτει ότι θα απαιτηθούν σημαντικές νέες επενδύσεις, τι στιγμή μάλιστα που η προσφορά των δανείων θα είναι από τις τράπεζες πολύ περιορισμένη. Σενάρια για επενδύσεις που θα έρθουν και μια ανεργία που δια μαγείας θα μειωθεί.

Προβλέπεται, ότι σε μια χώρα με υπολογισμένη ανεργία τον Ιούλιο 25,1% την επόμενη χρονιά θα είναι 22,8% με επιπλέον ύφεση 4,5%. Δηλαδή με πρόχειρους υπολογισμούς σημαίνει ότι η ανεργία από το 25% που θα είναι τα Χριστούγεννα του 2012, θα πέσει περίπου τα Χριστούγεννα του 2013 στο 20% περίπου. Δηλαδή θα δημιουργηθούν μέσα στο 2013 κοντά στις 250.000 νέες θέσεις εργασίας. Τώρα να σας ρωτήσουμε σε ποιους κλάδους και σε τι είδους εταιρίες θα δημιουργηθούν το αντιλαμβάνεστε ότι δεν έχει νόημα. Αλλά πιστεύω ότι κοροϊδεύετε εαυτούς και αλλήλους, το είδαμε, στην πρόβλεψη για την ανεργία έχει μια υποσημείωση που λέει 'σε εθνικολογιστική βάση' δηλαδή πρόκειται για διαφορετικό μέτρο της ανεργίας από αυτό ανακοινώνει η ΕΛΣΤΑΤ.

Ο προϋπολογισμός του 2013 και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2013-2016 έρχεται με ένα βαρύ και επώδυνο πακέτο μέτρων 9,4 δις. ευρώ το 2013 και τη δέσμευση για τη λήψη άλλων 9,4 δις. ευρώ την επόμενη τριετία 2014-2016, τη στιγμή που η οικονομία βυθίζεται στην ύφεση ενώ διατηρεί ελλείμματα και δεν έχει ανταγωνιστικότητα. Οι αντιφάσεις είναι τεράστιες. Ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι το χρέος της ελληνικής κυβέρνησης θα είναι σχεδόν διπλάσιο του

μεγέθους της οικονομίας το 2013, δηλ. στο 189,1% του ΑΕΠ. Η κυβέρνηση προετοιμάζει έναν ακόμη γύρο αυστηρών μέτρων λιτότητας, δοκιμάζοντας τις αντοχές της ίδιας αλλά και της κοινωνίας. Το διαθέσιμο εισόδημα μισθωτών και συνταξιούχων θα μειωθεί δραστικά για μια ακόμη φορά. Μισθοί, συντάξεις, κοινωνικά επιδόματα θυσιάζονται με στόχο να εξαλειφθούν τα πρωτογενή ελλείμματα για να μπορέσει η χώρα να μην δανείζεται για να καλύπτει τις ανάγκες της πέραν των τόκων. Νέα φορολογικά βάρη επιβάλλονται ενόσω δεν μπορούν να αποφευχθούν η φοροδιαφυγή και η μη απόδοση φόρων από τους έχοντες και κατέχοντες. Το συνολικό δημοσιονομικό έλλειμμα θα παραμείνει υψηλό και το 2013 δεδομένου ότι οι δαπάνες για τόκους παραμένουν υψηλές ακόμη και μετά το κούρεμα των ομολόγων των ιδιωτών που έγινε το Μάρτιο.

Εύλογα αναρωτιέται κανείς πιο είναι το όφελος.

Αρκεί να γίνεται για την « αξιοπιστία της χώρας όλων αυτών.

Αλλά μήπως δεν έχετε έτοιμη την απάντηση σας; Δεν εφαρμόστηκαν σωστά οι μεταρρυθμίσεις και πάλι από την αρχή. Αν μετά από 6 μήνες, πάλι δεν πάει καλά το πρόγραμμά σας έχετε έτοιμη άλλη απάντηση, “είχαμε παραπάνω ύφεση από ότι υπολογίσαμε για αυτό τα νούμερα δεν βγαίνουν”. Ας πάρουμε νέα μέτρα, φόρους, εισφορές, μειώσεις μισθών, αυξήσεις σε φως νερό, τσιγάρα, βενζίνη, κι εδώ είμαστε. Νέα μέτρα, επιπλέον ύφεση, η επιπλέον ύφεση ξανά νέα μέτρα, και έχει ο Θεός.

Κάνετε, πως δεν ακούτε. Σχολίασε κανείς τις δηλώσεις της κ. Μέρκελ περί χρέους και εθνικής ανεξαρτησίας, την μεταφορά εκτός Ελλάδος του ειδικού δεσμευμένου λογαριασμού; Ακούσαμε τίποτα για τη δημιουργία μηχανισμού στενής παρακολούθησης του τρόπου άσκησης της οικονομικής πολιτικής και ιδίως της διάθεσης των πιστώσεων του προϋπολογισμού, τη βιωσιμότητα του χρέους, την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού; Το μόνο που ακούμε είναι να ψηφιστούν τα δημοσιονομικά μέτρα, τα διαθρωτικά. Και μετά τι;

Εξασφάλισαμε τη δόση ενός δανείου που προορίζεται για τη εξόφληση του χρέους και των υποχρεώσεων του.

Αλλά έμειναν οι ξεδιάντροποι εκβιασμοί, και οι επιπτώσεις αυτών δεν έχουν γίνει ακόμη ορατές. Όταν θα γίνουν, τότε θα είναι δρόμος χωρίς επιστροφή.

Τι μας λένε οι πολίτες.

Κύριοι να δώσουμε και την ψυχή μας. Φτωχότεροι μπορούμε να ζήσουμε αλλά μη μας ζητάτε να ζήσουμε χωρίς αξιοπρέπεια.

Είναι δυνατόν η κυβέρνηση του τόπου για ένα εξάμηνο θητείας το μοναδικό της πεπραγμένο να είναι η εξασφάλιση της δόσης ενός δανείου;

Που είναι τα λόγια τα παχιά σας για ανάπτυξη, για άνοιγμα και αναθέρμανση της αγοράς, για προσέλκυση επενδυτών και επενδύσεων, για αξιοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων ΕΣΠΑ, για εκσυγχρονισμό των θεσμών. Αν πραγματικά θέλετε μεταρρυθμίσεις κάντε ανεξάρτητη αρχή το ΣΔΟΕ, ώστε κανείς να μην έχει δικαίωμα να βάζει επικεφαλής τον κολλητό του από την Καλαμάτα.

Πού είναι οι μεταρρυθμίσεις; Και μην μου πείτε μεταρρυθμίσεις το ξεπούλημα.

Είναι φανερό μετά από τόσο χρόνια, η μόνη πολιτική που επιλέγετε, σχεδιάζετε και υλοποιείτε είναι η πλήρης ισοπεδωτική εξαθλίωση του λαού μας, και όλα αυτά γιατί πιστεύετε ότι το πρόβλημα της χώρας μας είναι μόνο οικονομικό. Είναι όμως κύρια θεσμικό, δομικό και έχει να κάνει με τη λειτουργία του κράτους.

Τους επόμενους μήνες θα πολλαπλασιαστούν οι χιλιάδες συμπολιτών μας που δεν θα μπορούν να θρέψουν τα παιδιά τους, δεν θα μπορούν να βρουν δουλειά, θα είναι ανασφάλιστοι, χωρίς φάρμακα, χωρίς θέρμανση στα σχολεία. Πως το αντέχετε αυτό:

Η χώρα χρεοκόπησε και η οικονομία συνεχίζει να βυθίζεται. Χρειάζεται στοιχειώδεις κοινωνικό κράτος με υγεία για όλους και ελάχιστη εθνική σύνταξη που θα μπορεί όμως να σηκώσει ο προϋπολογισμός και η οικονομία.

Η ιστορία θα μας κρίνει όλους και μάλιστα πολύ αυστηρά, γιατί μας διαφεύγει η βίαιη ανατροπή που λαμβάνει χώρα στην ελληνική κοινωνία. Και δεν αναφέρω τα χρόνια της λιτότητας, ούτε για τα εργασιακά που θα ανατρέψουν και θα εκθεμελιώσουν κάθε έννοια εργασιακού δικαιώματος στη πατρίδα μας, αλλά γιατί μας διαφεύγει το γεγονός ότι ποτέ κανένας λαός δεν εξαναγκάστηκε σε μια τόσο τρομερή και σύντομη αλλαγή του τρόπου ζωής του, χωρίς να υπάρχει καμία σχετική προετοιμασία για κάτι τέτοιο. Γιατί μας διαφεύγει ότι για τους πολίτες αυτής της χώρας, τους χθεσινούς νοικοκυραίους, με τις αποφάσεις μας ανατρέπουμε τη ζωή τους. Ίσως σήμερα, ίσως αύριο το μόνο σίγουρο είναι όλα αυτά δημιουργούν αντίδραση. Η βία φέρνει βία. Ίσως να περάσουν τα μέτρα από τη βουλή, αλλά αυτό που έρχεται θα είναι χωρίς προηγούμενο και αλλοίμονο στους ψεύτες και τους άρπαγες των ονείρων όλων μας για μια καλύτερη ζωή.

Εν πάση περιπτώσει, Κάποια στιγμή θα πρέπει να επιλέξετε, ανάμεσα στους βολεμένους, τους φοροφυγάδες, τους διαπλεκόμενους, τους μεγαλοεργολάβους και τους άνεργους, τους φτωχούς, τους ανασφάλιστους, τους εξαθλιωμένους.

Θα συμφωνήσω ότι στην πολιτική θα πρέπει να λαμβάνονται και αποφάσεις που μπορούν να αντιληφθούν ελάχιστοι τη σημασία τους, αλλά από την άλλη όταν δημιουργείς αδιέξοδα, απευθύνεσαι στο λαό που πιστεύεις και υπηρετείς και του λές όλη την αλήθεια.

Εδώ και καιρό, σε κάθε συζήτηση, δημόσια ή ιδιωτική, οι κυβερνώντες, κ.κ Παπανδρέου χθες, ο Σαμαράς σήμερα, και τα εξαπτέρυγα αυτών, στο αδιέξοδο της πολιτικής τους, αλλά και στη σκληρότητα των μέτρων, απαντούν ‘ μα υπάρχει άλλη λύση’.

Κύριοι συνάδελφοι, αν πιστεύεται ότι αυτή είναι μια επιτυχημένη συνταγή υποστηρίξτε την σοβαρά και με επιχειρήματα, αλλά δεν το κάνετε γιατί πολύ απλά δεν την πιστεύετε ούτε εσείς οι ίδιοι, εγκλωβισμένοι σε όσα άλλοι ερήμην σας αποφασίζουν. Μιλάτε για τη λήψη της δόσης, πείτε την αλήθεια ότι όλα αυτά τα δισεκατομμύρια δεν θα καλύψουν εισοδηματικές απώλειες των νοικοκυριών, δεν θα χρηματοδοτήσουν την κοινωνική πολιτική που πλήττουν άμεσα τα μέτρα των 13,5 δις ευρώ.

Πείτε στον κόσμο, ότι επειδή δεν υπάρχει άλλη λύση, επιλέξαμε να έχουμε ακόμη μια διετία ύφεσης, τώρα να υπενθυμίσεις ότι πριν τέσσερις μήνες, στη διάρκεια της προεκλογικής και της μετεκλογικής περιόδου είχατε λύση. Περικοπές των δαπανών με ‘ισοδύναμα μέτρα’ χωρίς οριζόντιες μειώσεις μισθών και συντάξεων.

Και ερωτούν οι σκεπτόμενοι συμπολίτες μας, και κάποιοι τίμιοι δημοσιογράφοι, αν πραγματικά είχατε άλλη λύση, για την δεν εφαρμόσατε.

Το οικονομικό πρόβλημα της χώρας συμπυκνώνεται στα εξής ερωτήματα. Μπορεί η χώρα να επανέλθει πάλι σε τροχιά ανάπτυξης; Πόσο υψηλό είναι το χρέος της; Μπορεί να αποκτήσει μια βιώσιμη αναπτυξιακή δυναμική ικανοποιητική για να αρχίζει να καλύπτει τα χρέη της; Σ’ αυτά η κυβέρνηση δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις. Στην πρόκληση της οικονομίας οι πολιτικές έχουν αποτύχει.

Η κρίση χρέους στην Ευρωζώνη είχε ως αφετηρία την Ελλάδα. Μετά σχεδόν τρία χρόνια, δύο πακέτα «διάσωσης» και αλληπάλληλα μέτρα λιτότητας βρισκόμαστε και πάλι στο σημείο μηδέν. Η κυβέρνηση προσδοκά σε μια συνολική λύση που θα αποφασίσουν τελικά να δώσουν οι μεγάλες χώρες στην ευρωπαϊκή κρίση χρέους και η οποία θα περιλαμβάνει και την Ελλάδα, λύση η οποία ακόμη και εάν συζητείται διατηρεί μεγάλα κενά (χρηματοδότηση, επιμήκυνση, αντιμετώπιση του χρέους, τρόπος καταβολής της δόσης). Οι απόψεις διίστανται. Η επαναγορά του χρέους και η μείωση των επιτοκίων δανεισμού είναι κάποιες από τις σκέψεις που προτείνονται και στις οποίες η βασίζει η κυβέρνηση πολλές από τις ελπίδες της ωστόσο ακόμη κι αν υιοθετηθούν δεν θα αλλάξουν την οικονομική πορεία της χώρας. Οι διαφωνίες μεταξύ των δανειστών αλλά και των κρατών-μελών της Ευρωζώνης είναι σημαντικές. Ζούμε το παράδοξο: όλοι οι δανειστές της χώρας συμφωνούν ότι το χρέος δεν είναι πια βιώσιμο κι ενώ συμφωνούν επίσης στο ότι κάποιος θα πρέπει να ζημιωθεί προκειμένου να καταστεί βιώσιμο, όλοι επιμένουν ότι αυτός ο κάποιος οφείλει να είναι ο άλλος παρά αυτοί. Η κρίση του ευρώ όμως άλλαξε την Ευρωπαϊκή Ένωση σε κάτι τελείως διαφορετικό. Έχει χωριστεί σε δύο τμήματα, τους δανειστές και τους δανειζόμενους, με κυρίαρχους τους δανειστές. Οι σχέσεις είναι ανισοβαρείς. Οι συμφωνίες που επιβάλλονται είναι δρακόντειες. Όσο δεν τηρούνται οι όροι τόσο οι σχέσεις

θα επιδεινώνονται. Οι πιο αδύναμες χώρες βρίσκονται σε σημαντικά μειονεκτικότερη θέση απέναντι στους δανειστές τους. Η ευρωπαϊκή ιδέα πλήττεται αν δεν υποχωρεί.

Η κρίση στη χώρα έχει ξεπεράσει προ πολλού την οικονομική της διάσταση. Αυτή έχει να κάνει με τις επιλογές κυβερνώντων να δανείζονται υπέρμετρα και να αποδοθούν τον παραγωγικό ιστό της χώρας, ακόμη και τον πρωτογενή τομέα. Είναι βαθύτατο πολιτικό, γιατί επιτρέψαμε για χρόνια την μετάθεση του κέντρου της πραγματικής εξουσίας από την εκλεγμένη πολιτική ηγεσία, στα χέρια της διαπλοκής. Μια διαπλοκή που γιγαντώθηκε αρμέγοντας τους κρατικούς προϋπολογισμούς, δάνεια, ευρωπαϊκά προγράμματα, επιδοτήσεις, και να προσθέσουμε και τις αυξήσεις κεφαλαίου, για να μην ξεχνάμε ποτέ την μαύρη περίοδο του χρηματιστηρίου.

Για αυτή τη διάσταση θα χουμε τη δυνατότητα να τα πούμε και στην ολομέλεια, αλλά υπήρχε περίπτωση αν εμείς βουλευτές εκλεγόμαστε με ένα διαφορετικό εκλογικό σύστημα που μας επιτρέπει να λειτουργήσουμε όπως το Σύνταγμα ορίζει, κατά συνείδηση, χωρίς τη δαμόκλειο σπάθη της διαγραφής ή κομματικής νομιμότητας, να συνηγορούσαμε σε αυτό που το σύστημα της τραπεζικής και όχι μόνο διαπλοκής επιβάλλει? Κατά την εκτίμηση μας, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, είμαστε σε μάχη, βγήκε στο προσκήνιο η διαπλοκή και τα τσιράκια της, εμείς τον γνωρίζουμε, οι πολίτες το αντιλαμβάνονται και ήρθε η ώρα να τους τελειώσουμε, να υποταχτούν στους κανόνες νομιμότητας που ισχύουν για κάθε πολίτη αυτής της χώρας. Αν δεν το κάνουμε, αν δεν κερδίσουμε το ταχύτερο την ηθική νομιμοποίησή μας στις συνειδήσεις των πολιτών, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανασυγκρότηση της χώρας.

Το διακύβευμα δεν είναι μόνο οικονομικό. Είναι κυρίως κοινωνικό και εθνικό. Και μπορεί να είμαστε ζαλισμένοι από την χλιδή και την δήθεν ευημερία της μεταπολίτευσης αλλά ακόμη είμαστε σε θέση να διασφαλίσουμε την ενότητα του λαού μας. και αυτό απαιτεί όλοι μας να ανασκουμπωθούμε, να σκεφτούμε, να αναδιπλωθούμε. Να προστατεύσουμε την ταυτότητα μας και την ατομική αλλά και την Εθνική μας υπόσταση. Στο όνομα της ενότητας να μην αφήσουμε να διαλυθεί ο κοινωνικός ιστός της χώρας μας. να παραμείνει δυνατή η ψυχική σύνδεση του έθνους μας. Κανείς μας δεν κατέχει το απόλυτο δίκιο και την απόλυτη αλήθεια στις μέρες που ζούμε. Έχουμε υποχρέωση να σταθούμε με αίσθημα ευθύνης και να παραδώσουμε όρθιο και αξιοπρεπές τον τόπο μας στις επόμενες γενιές. Ας λειτουργήσουμε ως ανεξάρτητοι αλλά και ως έλληνες.

Αυτόν τον προϋπολογισμό τον καταψηφίζουμε.

Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά

Βουλευτής Σερρών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΡΜΕΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β' ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή
Γεωργίου Γερμενή
Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Από τους τελευταίους μήνες του 2009 μέχρι σήμερα, η ελληνική κοινωνία ζει στον παλμό της οικονομικής κρίσης (και από το 2010, επισήμως στον ρυθμό της «Μνημονιακής Πολιτικής»).

Είναι σαφές ότι οι στιγμές είναι ιστορικές και ότι από το Μάιο του 2010 η Ελλάδα έχει περάσει σε μία νέα φάση της ιστορίας της. Τα πεπραγμένα των σημερινών Κυβερνήσεων θα καθορίσουν το μέλλον πολλών γενεών Ελλήνων. Όλοι οι παράγοντες της σημερινής πολιτικής σκηνής θα κριθούν πολύ αυστηρά και με κριτήριο το αν έκαστος στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων.

Βεβαίως, οι καιροί μπορεί να είναι κρίσιμοι, όμως η αντιμετώπιση της κρίσης από την πολιτική ηγεσία του τόπου δεν είναι η δέουσα. Απουσιάζει η πολιτική βούληση. Η Κυβέρνηση, αντί να στρέψει τα βέλη της στους δανειστές μας, επιτίθεται στον Ελληνικό λαό ενοχοποιώντας κάθε άτομο ή συλλογικότητα που επιχειρεί να αντισταθεί. Γίνεται προσπάθεια να επιβληθεί η άποψη ότι οι απλοί Έλληνες πολίτες είναι εκ των προτέρων ένοχοι (οι μοναδικοί μάλιστα) για την κατάσταση των οικονομικών του Κράτους και πρέπει να τιμωρηθούν για αυτό. Κάθε φωνή αντίστασης εκ μέρους του απλού Έλληνα φιμώνεται με το σκεπτικό ότι: «Εσείς δεν δικαιούστε να ομιλείτε. Είστε ανίκανοι να αποφασίσετε για τον εαυτό σας. Αποτύχατε να διαχειριστείτε τα του οίκου σας και τώρα πρέπει άλλοι να αποφασίζουν για σας χωρίς εσάς.»

Ακόμη και σήμερα, απουσιάζει η σαφής κατεύθυνση αναφορικά με την πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί. Κρίσιμα νομοσχέδια συντάσσονται καθ' υπαγόρευση ξένων παραγόντων. Οι πολιτικοί ταγοί του κράτους μας αλληθωρίζουν προς τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ, χωρίς να δίνουν σημασία στην αληθινή βούληση του Ελληνικού λαού. Η προβεβλημένη «βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος» αποσκοπεί στην μετατροπή της χώρας μας σε ένα [μεταπτωτικό, παρακμιακό (και κατ' όνομα περισσότερο)] παράδεισο για το μεγάλο κεφάλαιο. Στον οποίο οι ντόπιοι κάτοικοι θα εκλιπαρούν για μια θέση μετανεωτερικού «δουλοπάροικου».

Ο Υπουργός Οικονομικών προσπαθεί να δικαιώσει την απόφασή του περί ιδιωτικοποίησης πολλών φορέων του δημοσίου και περί αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας με όρους της ελεύθερης αγοράς, επικαλούμενος το παράδειγμα του Σκανδιναβικού Μοντέλου. Λησμονεί όμως να αναφέρει ότι στην περίπτωση της Ελλάδος δεν συντρέχουν τα υπόλοιπα (ιστορικά, κοινωνικά, πολιτικά, οικονομικά) δεδομένα των Σκανδιναβικών χωρών. Το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας θα απογυμνώσει ουσιαστικά το κράτος τόσο μεσοπρόθεσμα όσο και

μακροπρόθεσμα από κάθε δυνατότητα για έσοδα και οικονομική ανάπτυξη, ενώ το αντίτιμο θα ριχθεί στη μαύρη τρύπα του χρέους.

Με τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις που εισάγονται, δεν καταπολεμάται η δυνατότητα που έχουν οι οικονομικά ισχυροί να διαφεύγουν τη φορολόγηση με νόμιμους ή νομιμοφανείς τρόπους. Το μόνο που επιτυγχάνεται είναι ότι οι φτωχοί Έλληνες (και πρώην μικρομεσαίοι) θα πρέπει να καταβάλλουν ως φορολογία, ακόμα και όσα χρήματα τους είναι αναγκαία για τη στοιχειώδη επιβίωσή τους. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους θα κυνηγηθούν ανελέητα από το Μνημονιακό Κράτος-τέρας μέχρις ότου εξοντωθούν πλήρως.

Παρά το γεγονός ότι την περίοδο 2010-2012 όλες οι Ελληνικές Κυβερνήσεις εφάρμοσαν πιστά και με τον πιο σκληρό τρόπο τις εντολές της τρόικα, τα αποτελέσματα είναι μηδαμινά. Τρανή απόδειξη της παραπάνω διαπίστωσης, αποτελεί το γεγονός ότι τόσο το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016, όσο και η Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού 2013, βρήκουν αναφορών περί του ότι η ασκούμενη οικονομική πολιτική, όχι μόνο δεν έχει βγάλει την χώρα από το αδιέξοδο, αλλά αντιθέτως την έχει ωθήσει βαθύτερα σε αυτό. Χαρακτηριστικά είναι τα παρακάτω αποσπάσματα: «Παρά την εφαρμογή του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, η χώρα μας βρίσκεται για πέντε συνεχή χρόνια σε ύφεση, στη βαθύτερη ύφεση μετά τη μεταπολίτευση, βιώνοντας αρνητικούς ονομαστικούς ρυθμούς ανάπτυξης της τάξεως του -6,1% για το 2011 και -7,0% για το 2012. Οι καθυστερήσεις όμως στην εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων και η αβεβαιότητα λόγω της παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου, έχουν φέρει το Πρόγραμμα εκτός πορείας» (σελ. 25 του Μεσοπρόθεσμου). «Ως προς την απόδοση των μέτρων για τη δημοσιονομική προσαρμογή θα πρέπει να αναφερθεί η μικρότερη, σε σχέση με την αύξηση των συντελεστών, αποδοτικότητα (σ.σ. για το έτος 2011) των φορολογικών εσόδων. Το φαινόμενο οφείλεται σε αρκετούς λόγους όπως η ύφεση, η μείωση του εισοδήματος των φορολογουμένων, η φοροδιαφυγή, η περιορισμένη ρευστότητα των επιχειρήσεων και των ιδιωτών και καθυστέρηση έκδοσης αποφάσεων από τα δικαστήρια. Βασικό χαρακτηριστικό των οικονομικών εξελίξεων για το 2012 ήταν η παραμονή της Οικονομίας σε βαθιά ύφεση, η οποία άρχισε το 2008 και συνεχίζεται αμείωτη για πέμπτο συνεχόμενο έτος, με τη συνολική συρρίκνωση του ΑΕΠ να ξεπερνά το 20% την τελευταία πενταετία. Φαίνεται ότι η Ελληνική οικονομία έχει περιπέσει σε ένα φαύλο κύκλο δημοσιονομικής προσαρμογής-ύφεσης-μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων, με κεντρικό σημείο αναφοράς την εντεινόμενη αβεβαιότητα,...» (σελ. 16-17 Εισηγητικής Έκθεσης Προϋπολογισμού).

Παρά ταύτα, ο Προϋπολογισμός του 2013 ακολουθεί την ίδια κατεύθυνση ως προς την ασκούμενη πολιτική και δεν απομακρύνεται στο παραμικρό από αυτή. Επιμένει στα απάνθρωπα μέτρα λιτότητας και περικοπών. Ενώ ο συντάκτης του Προϋπολογισμού και του Μεσοπρόθεσμου αποδέχεται ότι έχει να αντιμετωπίσει τα ίδια (ή και χειρότερα) δεδομένα με εκείνα των τελευταίων ετών, παρόλα αυτά ακολουθεί την φιλοσοφία της μνημονιακής πολιτικής και, προκειμένου να στηρίξει το συμπέρασμά του ότι οι επιλογές του θα αποδειχθούν επιτυχείς,

χρησιμοποιεί όλως αόριστες διακηρύξεις (οι οποίες δεν μπορούν να χαρακτηριστούν επιχειρήματα) όπως οι παρακάτω: «Η νέα συνολική δημοσιονομική στρατηγική βασίζεται σε τέσσερις πυλώνες: την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης για τη μελλοντική παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ, τη δημιουργία και διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, τη δημιουργία συνθηκών βιώσιμης δημοσιονομικής σταθερότητας και τέλος, τη διασφάλιση ενός βιώσιμου χρηματοοικονομικού-τραπεζικού συστήματος.»(σελ. 25 του Μεσοπρόθεσμου).

Το αδιέξοδο της ασκούμενης πολιτικής έρχονται να επιβεβαιώσουν και δηλώσεις διεθνών οικονομικών παραγόντων: «Η Ελλάδα είναι αναξίχρεη (αφερέγγυα) και θα οδηγηθεί στη χρεοκοπία. Το ερώτημα είναι πως και πότε αυτό θα συμβεί» (Andrew Bossomworth, διευθύνων σύμβουλος της Pimco, μίας εκ των μεγαλύτερων διαχειριστών ομολόγων στον κόσμο, δήλωση της 1/11/2012).

Είναι ξεκάθαρο ότι η ακολουθούμενη οικονομική πολιτική οδηγεί στην πτώχευση και στην εκχώρηση των ψυχίων εθνικής κυριαρχίας που μας έχουν απομείνει. Υπεύθυνοι για αυτό είναι οι πολιτικοί που έχουν εφαρμόσει τις πολιτικές των Μνημονίων, οι οποίοι, εκτός των άλλων, είναι ποινικά υπόλογοι για αυτό.

Η χώρα μας καταστρέφεται πολιτικά, κοινωνικά, δημογραφικά. Πολλά νέα ζευγάρια επιλέγουν να μην τεκνοποιήσουν για οικονομικούς λόγους. Δεκάδες χιλιάδες επιστήμονες αναζητούν καθημερινά επαγγελματική διέξοδο στο εξωτερικό.

Από την άλλη πλευρά, ο ελληνικός λαός έχει υποστεί μεγάλη κόπωση από τα γεγονότα των τελευταίων ετών. Παρακολουθεί τις εξελίξεις ηθικά μουδιασμένος και του έχουν μείνει πολύ λίγες δυνάμεις για να αντιδράσει σε αυτές.

Τα κόμματα και τα πρόσωπα που κυβερνούν έχουν αλλάξει πολλές φορές από το 2010 μέχρι σήμερα. Μολαταύτα, δεν αλλάζει τίποτε στην ακολουθούμενη οικονομική πολιτική, ούτε στη ρητορεία που την συνοδεύει. Αυτό καταδεικνύει ότι ξένα κέντρα με τεράστια πολιτική και οικονομική ισχύ, υπό την διαρκή λεκτική απειλή-φαινόκητης χρεωκοπίας και της πλήρους οικονομικής κατάρρευσης του κράτους, επιβάλλουν στον ελληνικό λαό δοτούς πολιτικούς ηγέτες, οι οποίοι λειτουργούν ως εντολοδόχοι αυτών των κέντρων.

Στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού γίνεται λόγος για «χρόνιες στρεβλώσεις και χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας». Είναι όμως βέβαιον, ότι οι πολιτικές ελίτ που κυβέρνησαν καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης και προκάλεσαν αυτές τις στρεβλώσεις, δεν μπορούν και να τις διορθώσουν, για τον απλό λόγο ότι αδυνατούν να προχωρήσουν στην τιμωρία των ενόχων και στην κάθαρση που απαιτείται προκειμένου στη συνέχεια να επιλυθούν τα προβλήματα. Το παραπάνω συμπέρασμα συνδέεται άρρηκτα με την παραδοχή ότι υπάρχει τεράστιος συσσωρευμένος πλούτος σε ελάχιστα άτομα, τα οποία

εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να αυξάνουν τα κέρδη τους. Οι νυν κυβερνώσες ελίτ, δεν έχουν τη δυνατότητα να συγκρουστούν μαζί τους, καθότι είναι στενά συνδεδεμένες μαζί τους.

Ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή έχει εκπεφρασμένη θέση για την οικονομική πολιτική που πρέπει να ασκηθεί, την οποία έχει διατυπώσει κατά την προεκλογική περίοδο. Ειδικότερα, η Χρυσή Αυγή καλεί τον ελληνικό λαό να αντισταθεί στο οργανωμένο σχέδιο ξεπουλήματος της χώρας. Πρωτίστως δε, να πάψει να πιστεύει τους πολιτικούς του μνημονίου και τα φερέφωνά τους.

Για να εξέλθει η χώρα από τη σημερινή εθνική και οικονομική κρίση πρέπει άμεσα να προχωρήσει στις παρακάτω κινήσεις:

- Καταγγελία του μνημονίου. Λογιστικός έλεγχος του δημοσίου χρέους και όλων των δανειακών συμβάσεων από το 1974 μέχρι σήμερα και άρνηση πληρωμής του παράνομου και επαχθούς χρέους
- Σύσταση ειδικών ελεγκτικών ομάδων που θα αναζητήσουν τους υπευθύνους για τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος σε όλα τα υπουργεία και τους κρατικούς οργανισμούς. Παραπομπή τους σε ειδικό δικαστήριο, φυλάκιση και δήμευση της περιουσίας τους.
- Κατάργηση των προνομίων των βουλευτών και περιορισμός των αποδοχών τους στο μισθό ενός δημοσίου υπαλλήλου μεσαίας βαθμίδας. Κατάργηση της κρατικής χρηματοδότησης στα κόμματα.
- Πλήρης κατάργηση της χρηματοδότησης των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των μυστικών κονδυλίων της διαπλοκής. Απαγόρευση της άμεσης ή έμμεσης κρατικής διαφήμισης και χορηγίας προς ημετέρους, καθώς και της χρηματοδότησης σε αποστολές και οργανισμούς που δεν εξυπηρετούν τα εθνικά συμφέροντα. Εγκατάσταση όλων των υπηρεσιών του Δημοσίου και οργανισμών σε ιδιότητα κτήρια.
- Οι στρατηγικοί τομείς της οικονομίας πρέπει να ελέγχονται από το εθνικό κράτος. Στον ευρύτερο δημόσιο τομέα η πλειοψηφία των μετοχών θα παραμένει στον έλεγχο του δημοσίου.
- Ειδικά προγράμματα με προδιαγραφές για την στήριξη της αγροτικής παραγωγής, της βιοτεχνίας, των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, των επαγγελματιών και των νέων. Απόσυρση της αγροτικής τράπεζας από το χρηματιστήριο, με κρατικοποίησή της σε ποσοστό 100% και μετατροπή της σε ουσιαστικό μοχλό ανάπτυξης της αγροτικής παραγωγής.
- Στροφή στην εθνική παραγωγή με στόχο την εθνική αυτάρκεια.
- Άμεση εθνικοποίηση των τραπεζικών ιδρυμάτων που έχουν λάβει κεφαλαιακή ενίσχυση με την εγγύηση του ελληνικού Δημοσίου.
- Συγχώνευση όλων των φαλιρισμένων ιδιωτικών τραπεζών σε μία ισχυρή εθνική τράπεζα.
- Θέσπιση και οριοθέτηση της Ελληνικής ΑΟΖ και έναρξη γεωτρήσεων σε όλες τις περιοχές με επιβεβαιωμένα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου

- Επένδυση των εσόδων από την εθνικοποίηση των τραπεζών και των ενεργειακών μας κοιτασμάτων στον τομέα της εθνικής παραγωγής, με στόχο να ξαναγίνει η χώρα αυτάρκης. Για να γίνουν πράξη τα παραπάνω απαιτείται κάθαρση του πολιτικού μας συστήματος από τους υπηρέτες ξένων συμφερόντων. Απαιτείται ΕΘΝΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ που θα υπηρετεί αποκλειστικά και μόνο την Πατρίδα και τον Ελληνικό Λαό.

Η Χρυσή Αυγή έχει πρόγραμμα με ριζικά διαφορετικές προτεραιότητες και κατευθύνσεις από αυτές του παρόντος προϋπολογισμού, το οποίο θα εφαρμόσει ως κυβέρνηση. Όμως, στην λογική των προϋπολογισμών των τελευταίων ετών και εφόσον η Χρυσή Αυγή βρίσκεται επί του παρόντος στην αντιπολίτευση, έχει να προτείνει επί του κατατεθέντος προϋπολογισμού τις ακόλουθες εφικτές τροποποιήσεις.

Θα σας αναφέρω τις οικονομικές προτάσεις της Χρυσής Αυγής για εξορθολογισμό και εξοικονόμηση εσόδων σχετικά με τον κρατικό προϋπολογισμό 2013.

1. Προτείνουμε για την αύξηση των εσόδων όπως προβλεφτεί η είσπραξη του ΦΠΑ μέσω μιας νέας διαδικασίας. Κατά την διάρκεια της συναλλαγής να πιστώνεται αυτόματα το ποσό του ΦΠΑ σε ειδικό λογαριασμό του υπουργείου οικονομικών. Στο τέλος κάθε μήνα η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών, χωρίς την μεσολάβηση των φορολογουμένων, να διενεργεί αυτόματη εκκαθάριση.
2. Προτείνουμε αντί της αύξησης της φορολόγησης της χωρητικότητας των πλοίων που θα αποφέρει όπως λέτε πρόσθετα έσοδα 80 εκατ. ευρώ, να κινηθείτε προς την θέσπιση φορολογικών κινήτρων για την ναυτιλία, με κύριο πυλώνα την αποκλειστική απασχόληση ελλήνων ναυτικών, των οποίων ο κλάδος πλήττεται βάνανυσα από την ανεργία. Ως αντισταθμιστικό όφελος επιπλέον για το κράτος θα είναι οι αυξημένες εισπράξεις ασφαλιστικών εισφορών και φυσικά η μείωση της ανεργίας.

Επίσης προτείνουμε την αύξηση του φόρου στο ναυτιλιακό πετρέλαιο –τράνζιτ-που είναι σε ιδιαίτερα χαμηλή τιμή, με αντίστοιχη μείωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης. Δηλαδή μιλάμε για εξομείωση των τιμών του πετρελαίου και στα τρία είδη.

Τα έσοδα που θα εισρεύσουν στα ταμεία του κράτους από την πάταξη του λαθρεμπορίου, και της φοροδιαφυγής θα υπερκεράσουν τα έσοδα που προβλέπονται από την υπερφορολόγηση των μισθωτών και συνταξιούχων.

3. Θεωρούμε απαράδεκτη την περαιτέρω αύξηση των φόρων στην ακίνητη περιουσία, πράγμα το οποίο θα οδηγήσει στην πλήρη καταστροφή του τομέα της οικοδομής και περαιτέρω της αγοράς ακινήτου, συμπαρασύροντας στην καταστροφή και τα συναφή επαγγέλματα.

Την ώρα που η αγορά ακινήτων έχει παγώσει ζητάτε επιπλέον φορολόγηση από άτυχους ιδιοκτήτες, "ενοικιαστές" των τραπεζών,κατόχους ανεκμετάλλεωτων αγροτεμαχίων, να αποδώσουν φόρους για ακίνητα τα οποία δεν επιφέρουν κανένα εισόδημα και ενδεχομένως εντός ολίγων μηνών θα περάσουν στα χέρια των πραγματικών κατόχων τους, δηλαδή των τραπεζών.

Προτείνουμε όπως φορολογηθούν αποκλειστικά και μόνο ακίνητα τα οποία επιφέρουν εισοδήματα και μάλιστα για το χρόνο το οποίο επιφέρουν. Κάνετε εφιάλτη το όνειρο κάθε Έλληνα την απόκτηση μια κατοικίας για αυτόν και τα παιδιά του.

4. Θεωρούμε ότι τεράστιο έσοδο για το κράτος θα αποτελέσει η φορολόγηση του μεταφερόμενου μαύρου χρήματος που διακινούν οι αλλοδαποί μέσω των χιλιάδων καταστημάτων μεταφοράς χρήματος-πχ.Western Union- που έχουν ανοίξει στην επικράτεια.

Να ζητηθούν άμεσα στοιχεία των, καταθέσεις που έχουν σε Αλβανία –Βουλγαρία-Ρουμανία κλπ αλλοδαποί που ζουν και εργάζονται μόνιμα στην Ελλάδα.

5. Θεωρούμε ότι πρέπει να θεσπιστεί από το κράτος νέα πολιτική για την απασχόληση των ανέργων που επιδοτούνται από τον ΟΑΕΔ. Προϋπολογίζεται ότι ο ΟΑΕΔ θα χρηματοδοτηθεί με 470 εκατομμύρια ευρώ και τα οποία δεν θα φτάσουν εφόσον η ανεργία θα κυμανθεί σε υψηλότερα επίπεδα - ήδη έχει αιτηθεί ο ΟΑΕΔ επιπλέον ενίσχυση για το 2012 - θεωρούμε ότι θα πρέπει να επιβληθεί στους επιδοτούμενους του ΟΑΕΔ να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε θέσεις του δημοσίου τομέα, προκειμένου να μειωθεί το κόστος λειτουργίας του.
6. Προτείνουμε την ειδική φορολόγηση των ενεχυροδανειστηρίων και την θέσπιση ειδικών κανόνων λειτουργίας τους, λόγω του γεγονότος ότι διακινούν τεράστιες ποσότητες πολύτιμων μετάλλων και λίθων που έχουν αγοράσει σε εξευτελιστικά χαμηλές τιμές από τους εξαθλιωμένους συμπολίτες μας και τις οποίες εν συνεχεία τις διοχετεύουν σε άγνωστες αγορές.
7. Θεωρούμε ότι τα έσοδα του κράτος θα έρθουν μόνο μέσω της ανάπτυξης.

Δυστυχώς ανάπτυξη δεν μπορεί να επιτευχθεί σε ένα τόσο ασαφές φορολογικό περιβάλλον όπως αυτό της Ελλάδος.

Προτείνουμε ένα σταθερό φορολογικό σύστημα το οποίο θα έχει προοπτική δεκαετίας με δεσμεύσεις σε όλα τα επίπεδα, και φορολογικά κίνητρα για επενδύσεις στην χώρα μας.

Πρέπει να δοθεί ώθηση στην ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής μέσω του γεωργικού και κτηνοτροφικού τομέα, την άμεση ανακήρυξη της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης με την ταυτόχρονη έναρξη άντλησης πετρελαίου και φυσικού αερίου και την προσέλκυση επενδυτών με πλάνα τουλάχιστον εικοσαετίας.

Οι αντιπροτάσεις της Χρυσής Αυγής για δαπάνες που περιλαμβάνονται στον κρατικό προϋπολογισμό του 2013.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

1. Ζητάμε να περικοπεί το κονδύλι που αφορά πίστωση για περίθαλψη, σίτιση και διαμονή λαθρομεταναστών.

Το συγκεκριμένο κονδύλι ζητάμε να αντισταθμιστεί κατά το ποσό που προβλέπεται με το μέτρο μείωσης των αποδοχών των ένστολων καθώς και της περικοπής τόσο των εν ενεργεία ανωτάτων αξιωματικών όσο και των εισακτέων σε στρατιωτικές σχολές. Θεωρούμε ότι τόσο στην δύσκολη περίοδο που διανύει η χώρα μας, με τις γείτονες χώρες να εμπλέκονται σε στρατιωτικές διαμάχες και την επικινδυνότητα που προβλέπεται λόγω της επιβαλλόμενης ανακήρυξης της ΑΟΖ όσο και των πενιχρών αμοιβών των ένστολων που ζούνε σε επίπεδο φτώχειας δεν δύνανται να υπερβάλλουν εαυτό και να προστατέψουν τους πολίτες αυτής της χώρας.

2. Ζητάμε να μη πιστωθεί το ποσό που προβλέπεται για την λειτουργία του συστήματος C4I το οποίο από το 2003 δεν έχει λειτουργήσει ποτέ όπως ήταν σχεδιασμένο. Σε ένα τέτοιο προϋπολογισμό με τεράστιες περικοπές σε συντάξεις και μισθούς θεωρούμε απαράδεκτο να κατασπαταλείται το πολύτιμο δημόσιο χρήμα προς όφελος της εμπορικής δραστηριότητας των μεσαζόντων.
3. Θεωρούμε απαράδεκτο να δαπανώνται χρήματα για την πολιτική ασύλου και πρώτης υποδοχής υπηκόων τρίτων χωρών. Θεωρούμε ότι το κονδύλι αυτό θα πρέπει να πιστωθεί για την άμεση έκδοση εισιτηρίων με τα οποία θα επιστρέφουν άμεσα στην χώρα προέλευση τους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

1. Θεωρούμε απαράδεκτο να ανοίγονται πιστώσεις για δράσεις στον τομέα της παροχής διμερούς αναπτυξιακής βοήθειας προς τρίτες χώρες.

Σε μία χρεωκοπημένη χώρα όπως είναι η Ελλάδα δεν μπορούμε να φανταστούμε πως είναι δυνατόν να πιστώνονται κονδύλια για βοήθεια τρίτων χωρών που στις περισσότερες των περιπτώσεων είναι οικονομικά πιο εύρωστες από την Ελλάδα.

Εάν και εφόσον δεσμευόμαστε από διεθνείς συμβάσεις ζητάμε όπως καταγγεληθούν και από δωρήτρια χώρα να γίνουμε παραλήπτρια χώρα.

Τα παραπάνω κονδύλια ζητάμε να πιστωθούν ως αντισταθμιστικά οφέλη στο να μην μετέχουν στις μειώσεις οι συνταξιούχοι χαμηλών εισοδημάτων.

Γεώργιος Γερμενής

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΟΥΚΑΛΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
του Ειδικού Εισηγητή της Δημοκρατικής Αριστεράς
Νικόλαου Τσούκαλη
Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Παρακολουθώντας με πολύ μεγάλη προσοχή τις εισηγήσεις των Γενικών Εισηγητών, αλλά και όσων από τους Ειδικούς Εισηγητές τοποθετήθηκαν μέχρι τώρα, προκύπτει ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα πολιτικής διάστασης στη χώρα.

Αυτή την κρίσιμη περίοδο, όπως είπε ο κ. Υπουργός, στις επόμενες μέρες το πολιτικό σύστημα στη χώρα έχει μια τεράστια ίσως και μοναδική ευκαιρία. Να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να μιλήσει ειλικρινά στους πολίτες για δύο πράγματα.

Πρώτον, για την κατάσταση που βρίσκεται η χώρα, όχι απλώς διαπιστωτικά, αλλά κυρίως αξιολογικά. Δεύτερον, να διατυπώσει - αυτό που λέμε στη Δημοκρατική Αριστερά.- τη συμφωνία για το μέλλον, για την επόμενη μέρα, αλλά, κυρίως, να συνειδητοποιήσουμε τι σημαίνει για τη χώρα αυτή η διαδικασία που ακολουθούμε.

Έχουμε, λοιπόν, τα δύο κρίσιμα κείμενα, τα οποία καλούμαστε να αξιολογήσουμε το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα. Το πρώτο κείμενο, δηλαδή, του παρόντος Προϋπολογισμού που το αξιολογούμε τώρα και θα κληθούμε την επόμενη Κυριακή τα μεσάνυχτα να τοποθετηθούμε και το δεύτερο κείμενο του εφαρμοστικού, του μεσοπρόθεσμου, της δημοσιονομικής προσαρμογής, όπου ουσιαστικά θα προδιαγράψει την επόμενη μέρα για τη χώρα.

Επ' αυτού, λοιπόν, να συζητήσουμε με πάσα ειλικρίνεια. Πρέπει να συζητήσουμε με όλο το πολιτικό προσωπικό και όχι μόνο τα τρία Κόμματα που συγκροτούν αυτή την Κυβέρνηση.

Η Γενική Εισηγήτριά μας, η κυρία Ξηροτύρη, θεωρώ ότι τοποθετήθηκε με πληρότητα τόσο στην αξιολόγηση του Προϋπολογισμού, αλλά κυρίως, διατύπωσε με σαφήνεια αυτά τα στοιχεία που συγκροτούν κατά την άποψή μας, τη συμφωνία για το μέλλον. Δηλαδή, την επόμενη μέρα με τις τεράστιες μεταρρυθμίσεις που απαιτεί ο τόπος και με τα βήματα που πρέπει να γίνουν, προκειμένου να δούμε κάποια στιγμή μια αχτίδα φωτός στο βάθος του τούνελ. Η Δημοκρατική Αριστερά θέλει να τοποθετηθεί και να προσδιορίσει με σαφήνεια το πλαίσιο κάτω από το οποίο αντιμετωπίζει και τα δύο αυτά κείμενα.

Θα επαναλάβω για άλλη μια φορά, ότι σαν Κόμμα, δεν ψηφίσαμε ούτε το πρώτο, ούτε το δεύτερο μνημόνιο, ούτε το μεσοπρόθεσμο, ούτε όλους τους εφαρμοστικούς νόμους. Και δεν τους ψηφίσαμε, όχι υποκύπτοντας σε έναν εύκολο λόγο εθνικισμού ή σε έναν εύκολο λόγο εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας ή υποκύπτοντας, θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω τη λέξη,

στη «στείρα» υστερία του αντιμνημονιακού. Τοποθετηθήκαμε με πλήρη αιτιολογία απέναντι σε αυτά τα κείμενα. Αιτιολογία, την οποία ήρθε να επιβεβαιώσει πλήρως η πρόσφατη έκθεση του Δ.Ν.Τ., τα αποκαλυπτικά και συνταρακτικά συμπεράσματα της τελευταίας σύσκεψης του Δ.Ν.Τ. στο Τόκυο δια χειλών Μπλανσάρ, αλλά και βεβαίως, οι σημερινές ουσιαστικά ειδήσεις που έρχονται από την Εσπερία, τη Deutschebank και στελεχών της Deutschebank, που ουσιαστικά λένε ότι η έκθεση της Τρόικα θα είναι μια φάρσα. Και γιατί αυτό; Γιατί πλέον είναι κοινή πεποίθηση σε όλους, ότι το πρόβλημα της χώρας, πρέπει να είναι πολιτικό και μόνο πολιτικό. Ευτυχώς για τη χώρα και για όλη την Ευρώπη που τους τελευταίους δύο μήνες, επιτέλους, κυριάρχησε στην Ευρώπη η πολιτική ανάλυση και εκτίμηση της κατάστασης και όχι η εκτίμηση των Οίκων.

Πριν τις εκλογές, ανέλαβε η Δημοκρατική Αριστερά το πολιτικό κόστος να δηλώσει ότι το δεύτερο μνημόνιο, δυστυχώς, είναι μια διεθνής υποχρέωση της χώρας, η οποία εγκλωβίζει οποιαδήποτε προσπάθεια για την προώθηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων που απαιτεί η χώρα και για διέξοδο από την κρίση. Είναι υποχρεωμένη η χώρα να το εφαρμόσει και οι διεθνείς συνθήκες αντιμετωπίζονται ιστορικά, διαχρονικά, με δύο τρόπους. Ή την υπερβαίνεις ή τη μεταρρυθμίζεις. Δεν υπάρχουν άλλοι τρόποι. Η καταγγελία δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο ως αντιμετώπιση των διεθνών συμβάσεων.

Αμέσως μετά τις εκλογές και εκτιμώντας το νέο συσχετισμό των δυνάμεων και βεβαίως, το σαφέστατο μήνυμα του ελληνικού λαού, ανέλαβε τη μεγάλη ευθύνη, ιστορική ευθύνη, ευθύνη που ταυτίζεται με αυτό που εμείς εκτιμούμε ως προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος και συμμετείχαμε στην Κυβέρνηση. Έκτοτε, ξεκινήσαμε μια διαδικασία επίπονη διαμόρφωσης του επώδυνου πακέτου των 11, 6 αρχικά και των 13, 6 δις ευρώ. Δεν είναι η στιγμή να απαριθμήσουμε το τι καταφέραμε μέσα από τη σκληρή διαπραγμάτευση. Ποια στίγματα, ποιες πινελιές, μπορέσαμε να περιλάβουμε στο επώδυνο σκληρό αυτό πακέτο, όμως, από μια στιγμή και μετά σταματήσαμε, τερματίσαμε το να μένουμε μόνο στις διαπιστώσεις της κατάστασης.

Οι περισσότεροι από εδώ είμαστε Βουλευτές επαρχίας και έχουμε επαφή με την κοινωνική πραγματικότητα και γνωρίζουμε τι περνάει ο τόπος. Καλό θα είναι, κύριε Υπουργέ, να μη χρησιμοποιούμε μαθηματικά, οικονομικά μοντέλα, προκειμένου να ανατρέξουμε και να προσδιορίσουμε σε ποιο χρόνο επιστρέψαμε και να λέμε ότι επιστρέψαμε στο 2004. Δεν είναι η μεταφορά επιτυχής, γιατί το 2004 δεν είχαμε αυτά τα φαινόμενα που έχουμε σήμερα. Καλά ζούσε ο κόσμος τότε, δεν βρισκόμασταν σε αυτή την κατάσταση. Όσον αφορά, όμως, τους δείκτες, πιθανά να βρισκόμασταν εκεί. Αλλά δεν είναι μόνο οι δείκτες και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Έτσι, λοιπόν, έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια πραγματικότητα.

Έρχεται ο Προϋπολογισμός που περικλείει σε γενικές γραμμές το σύνολο της συμφωνίας που διαμόρφωσαν τα τρία Κόμματα της συγκυβέρνησης μέσα από αυτές τις σκληρές διαπραγματεύσεις, με τις αποκλίσεις και με τις διαφωνίες, επιφυλάξεις που μπορεί να έχει κάθε ένα από αυτά τα Κόμματα.

Η σκέψη και η λογική της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι σαφής και δεν χωρά περιστροφές. Είπαμε ότι το πρόγραμμα το οποίο ακολουθείται στην Ελλάδα, συνιστά την ψηφίδα ενός αποτυχημένου προγράμματος, ενός καταστροφικού προγράμματος που εφαρμόζεται σε όλη την Ευρώπη. Είχαμε την απαίτηση το πολιτικό προσωπικό της χώρας και τα τρία Κόμματα που κυβερνούν να το διαπιστώσουν και να το διακηρύξουν, ότι αυτή τη στιγμή η κυρίαρχη πολιτική που ασκείται στην Ευρώπη, είναι ένα πρόγραμμα μονεταριστικό που επιβάλλεται δια της βίας, ουσιαστικά, δια εκβιασμού από τη Γερμανία και το οποίο όλοι μας θέλουμε να αλλάξει. Μέσω των συσχετισμών που ακολουθούνται στην Ευρώπη αυτή την περίοδο, φαίνεται και ευτυχώς για την Ευρώπη, ότι θα αλλάξει. Αν συνεχιστεί αυτό το πρόγραμμα δεν βγάζει πουθενά. Όμως, για να αλλάξει το πρόγραμμα στην Ελλάδα, πρέπει να αλλάξει ο συσχετισμός στην Ευρώπη και μέσα στην Ευρώπη θα βρεθεί λύση. Είπαμε ότι επιλέγουμε αυτά τα επώδυνα μέτρα ως όχημα, ως διαβατήριο, προκειμένου να είμαστε πάνω στο πλοίο όταν θα γίνονται αυτές οι θετικές αλλαγές στην Ευρώπη. Λέμε, είναι κοινή παραδοχή, όχι βεβαίως της Δημοκρατικής Αριστεράς, όλων των διεθνών κύκλων αυτή την περίοδο, ότι το πρόγραμμα αυτό είναι αδιέξοδο. Όμως, μόνο μέσω της συλλογικής προσπάθειας στην Ευρώπη θα μπορέσει να αλλάξει και με κανέναν άλλο τρόπο.

Θέσαμε, λοιπόν, τους όρους και το πλαίσιο, ότι εμείς επιθυμούμε όλο αυτό το πρόγραμμα να εντάσσεται σε μια συνολική προοπτική, σε μια νέα αφήγηση για την αλλαγή στην Ευρώπη, την οποία τη θέλουμε διαφορετική. Είπαμε ότι δεν θα διακινδυνεύουμε σε καμία περίπτωση να βρούμε αυτή τη διαδικασία, να την ανιχνεύσουμε και να την ξεκινήσουμε μαζί. Έχω επαναλάβει πάρα πολλές φορές στην Ολομέλεια, ότι η τρικομματική κυβέρνηση ανέλαβε τον επώδυνο, τον άχαρο ρόλο να οδηγήσει το καράβι, προκειμένου να παρακάμψει τον κάβο.

Γιατί η παράκαμψη του κάβου, είναι η βασική προϋπόθεση, προκειμένου να επέλθει η ανασυγκρότηση της χώρας.

Προσεγγίζουμε, λοιπόν, τον Προϋπολογισμό αυτό με θετική διάθεση. Κρατάμε επιφύλαξη, γιατί γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, ότι έχουν μεσολαβήσει και κάποια άλλα γεγονότα, τα οποία για Δημοκρατική Αριστερά, είναι πάρα πολύ σοβαρά και αφορούν, βεβαίως, το μεσοπρόθεσμο. Με στάση ευθύνης για το μέλλον της χώρας και για το μεγάλο διακύβευμα, θα τοποθετηθούμε με σαφήνεια και δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, στην κρίσιμη ψηφοφορία της Κυριακής.

Όσο αφορά τη συζήτηση για το μεσοπρόθεσμο και τον εφαρμοστικό νόμο θα τοποθετηθούμε όταν έρθει η ώρα την επόμενη εβδομάδα. Ευχαριστώ πολύ.

Νικόλαος Τσούκαλης

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΔΙΑΜΑΝΤΩΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2013
της Ειδικής Εισηγήτριας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Διαμάντως Μανωλάκου
Βουλευτή Β' Πειραιώς

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η κρίση στην Ελληνική οικονομία βαθαίνει. Όλες οι προβλέψεις Ευρωπαϊκής επιτροπής, ΔΝΤ και ΟΟΣΑ δείχνουν συνέχιση της συρρίκνωσης της οικονομίας. Εξάλλου αυτό πιστοποιούν και οι δείκτες. Το ΑΕΠ για μια ακόμη συνεχή χρονιά θα υποχωρήσει κατά 4, 5% το 2013, η βιομηχανική παραγωγή όπου, έχουμε περαιτέρω συρρίκνωση, η επιδείνωση στο δημοσιονομικό έλλειμμα και χρέος, παρά την εφαρμογή των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής. Η αύξηση της ανεργίας, ενώ η κάποια βελτίωση στο έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου οφείλεται κυρίως στη μείωση των εισαγωγών. Αλλά και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας προέρχεται από τη μεγάλη μείωση της αμοιβής της εργασίας, δηλαδή του εργασιακού κόστους.

Η περιγραφή των μέτρων που έκανε ο Κος Σταϊκούρας στην εισήγηση του και που είναι τα βασικά στοιχεία του κρατικού προϋπολογισμού για το 2013 και του επικαιροποιημένου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής, εγγυώνται περαιτέρω επιδείνωση των παραπάνω δεικτών που συνιστούν βάθαιμα της οικονομικής κρίσης, με όποιο και να είναι το μίγμα διαχείρισης.

Πώς αντιμετωπίζεται από την κυβέρνηση; Εκφράζεται με ένταση στην επίθεση – πόλεμο στην κυριολεξία ενάντια στο λαϊκό εισόδημα και τις βασικές λαϊκές ανάγκες που κατακρεουργούνται. Οι νέες μειώσεις διαλύουν συντάξεις, μισθούς, κοινωνικά επιδόματα και υπηρεσίες που έχουν απομείνει, αυξάνονται οι απολύσεις και η βαρβαρότητα του κεφαλαίου κλιμακώνεται με τα νέα ασήκωτα χαράτσια και βαριά φορολογία στο λαϊκό εισόδημα.

Μέτρα καθαρά ταξικά και άγρια σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, που θα αυξήσουν σε βάθος και έκταση τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Θα κατακρεουργήσουν όσα εργατικά δικαιώματα απόμειναν για να γίνει τελείως πάμφθηνη η αμοιβή της εργασίας. Το ίδιο γίνεται από τις κυβερνήσεις και των άλλων Κ-Μ, όπως είπε ο αναπληρωτής υπουργός οικονομίας, γιατί αυτή είναι η πολιτική της ΕΕ υπέρ των μονοπωλίων.

Το ερώτημα που τίθεται θα μειωθεί το χρέος; Όχι βέβαια. Από το 170, 6% το 2011 θα αυξηθεί στα επόμενα χρόνια, και το 2014 θα φτάσει στο 191, 6% του ΑΕΠ. Δείχνει λοιπόν το αδιέξοδο της καπιταλιστικής διαχείρισης, αλλά και τη νέα όξυνση της δημοσιονομικής κρίσης που θα επιφέρει.

Τι σημαίνει αυτό για τη ζωή του μισθοσυντήρητου, του άνεργου, του χαμηλοσυνταξιούχου, του νέου, της πλειοψηφίας του λαού; ΚΟΛΑΣΗ αυτό σημαίνει. Γιατί θα ενισχυθεί παραπέρα το

χάσμα που απότομα διευρύνθηκε ανάμεσα στις σύγχρονες ανάγκες και στη μη ικανοποίηση τους. Ο προϋπολογισμός αλλά και το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής το πιστοποιούν.

Γι' αυτό έχουμε τους εκβιασμούς και τις τρομοκρατικές απειλές του υπουργού οικονομικών, για χρεοκοπία της χώρας αν καταψηφιστούν προϋπολογισμός και μεσοπρόθεσμο. Αυτά είναι χωρίς αντίκρισμα, τα' χουμε ξανακούσει και τη χρεοκοπία από τη δική σας πολιτική τη βιώνουν ήδη 100δες χιλιάδες οικογένειες που δεν έχουν ούτε έναν εργαζόμενο στην οικογένεια, αφού λεφτά έχετε μόνο για τραπεζίτες και βιομήχανους. Γιατί το κεφάλαιο στηρίζετε και όχι το λαό.

Βέβαια η συγκυβέρνηση επιχειρεί να εμφανίσει τα αντιλαϊκά σκληρά μέτρα σαν προϊόν εξωτερικής πίεσης από την Κομισιόν και την τρόικα, κρύβει όμως τον ενεργό ρόλο της ελληνικής αστικής τάξης στην επιβολή τους. Και αυτό φαίνεται και στον προϋπολογισμό. Αφού μέσα από τις δραστικές περικοπές σε παροχές υγείας των ταμείων, κοινωνικών επιδομάτων, απολύσεων, συγχωνεύσεων κ.ά θα επιβαρυνθούν τα λαϊκά στρώματα από τη μείωση υπηρεσιών και θα κερδίσουν οι επιχειρηματίες που θα πουλάνε υπηρεσίες που ανήκαν στο δημόσιο και έτσι θα εξασφαλίζουν την κερδοφορία τους.

Αυτό φαίνεται σε όλους τους τομείς και να δούμε ποιος υποσκάπτει το κοινωνικό κράτος, αυτό που απόμεινε, το ανύπαρκτο και να δούμε ποιες οι ευαισθησίες σας που είπε ο κύριος Υπουργός.

Για παράδειγμα, στην υγεία και πρόνοια: Τι λέει ο προϋπολογισμός; Ότι η κρατική χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ μειώνεται κατά (-13, 3%) σε σχέση με το 2012 και το 2016 κατά (-92, 3%) συγκριτικά με το 2009.

Στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο οι επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία μειώνονται με προοπτική να φτάσει το 2016 η μείωση στο-29, 64%.

Η δραματική αυτή περαιτέρω μείωση της κρατικής χρηματοδότησης του ΕΟΠΥΥ και των ασφαλιστικών ταμείων και με δεδομένη τη μείωση των εσόδων τους λόγω αύξησης της ανεργίας, της ανασφάλιστης δουλειάς, της μείωσης των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες(σελίδα 45 εισηγητικής έκθεσης), θα οδηγήσουν σ' ένα νέο κύκλο περικοπών στις παροχές. Όπως η συμμετοχή των ασφαλισμένων σε ποσοστό 30% στο νοσήλιο στις ιδιωτικές κλινικές και 50% συμμετοχή αντίστοιχα των αγροτών, η περικοπή των αποζημιώσεων των δαπανών των ασφαλισμένων και των οικογενειών τους σχεδόν στο σύνολο των υπηρεσιών.

Η κυβέρνηση αυτή την αγριότητα αποκαλεί «εξορθολογισμό», «νοικοκύρεμα» και περιστολή της σπατάλης. Ήδη, έχουν αυξηθεί οι πληρωμές των ασθενών στα φάρμακα, στις θεραπείες, στις εξετάσεις, στη νοσηλεία στα νοσοκομεία. Πληρώνουν ήδη πχ 15% συμμετοχή για ιατρικές

εξετάσεις που εξαναγκάζονται να κάνουν στον ιδιωτικό τομέα, με βάση τον «εξορθολογισμένο» κανονισμό παροχών υγείας του ΕΟΠΥΥ. Πρόκειται για προπέτασμα καπνού προκειμένου να κρυφτεί ο βαθιά ταξικός – αντιλαϊκός χαρακτήρας των μέτρων. Στην πραγματικότητα ενοχοποιεί κάθε λαϊκή ανάγκη και δικαίωμα διότι εμποδίζει τις ανάγκες του ανταγωνισμού και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Κυβέρνηση – ΕΕ – κεφάλαιο δεν τους «καίγεται καρφί» για την επικίνδυνη κατάσταση που δημιουργείται στην υγεία του λαού, προκειμένου να πετύχουν το στρατηγικό τους στόχο, δηλαδή την απρόσκοπτη εξασφάλιση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και κερδοφορίας. Αυτή είναι η αιτία που κινδυνεύουν στην κυριολεξία ασθενείς να πεθάνουν στο δρόμο, να μη μπορούν να αγοράσουν φάρμακα, να κάνουν τις απαραίτητες θεραπείες και εξετάσεις, να μένουν παιδιά χωρίς εμβόλια, να υπονομεύεται η δημόσια υγεία.

Επιπρόσθετα, στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο, αναφέρεται ότι θα περιοριστούν οι υπηρεσίες υγείας στους ανασφάλιστους, θα αυξηθούν τα έσοδα των δημόσιων νοσοκομείων μέσα από τις συμβάσεις που θα συνάψουν με τις ασφαλιστικές εταιρείες, (σελίδα 7) που σημαίνει ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των δημόσιων μονάδων υγείας, ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης, περιορισμός των διαθέσιμων δημόσιων κρεβατιών σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Στον προϋπολογισμό (εισηγητική έκθεση πίνακας 3.32, σελίδα 117), η συνολική μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και νοσοκομείων φτάνει το 12, 84% σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2012.

Στην ουσία πρόκειται για ένα σύστημα υγείας που αποτελείται από δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες, που θα εξασφαλίζουν τη «βιωσιμότητά τους» από την πώληση των υπηρεσιών. Και ο καθένας θα αγοράζει υπηρεσίες ανάλογα την οικονομική του κατάσταση.

Ποια ίση πρόσβαση μπορεί να έχει ο ασθενής που είναι ανασφάλιστος; Έχει την δυνατότητα να εμβολιάσει ο άνεργος, ο ανασφάλιστος ο μετανάστης τα παιδιά του; Ποιος εργαζόμενος έχει να πληρώσει εξετάσεις που δεν καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ; Ποιος φτωχός αγρότης ή μικροεπαγγελματίας, που δεν μπορεί να πληρώνει τις εισφορές του στο ταμείο και δεν έχει τη στοιχειώδη ασφαλιστική κάλυψη; Να γιατί οξύνονται και βαθαινούν οι ταξικές ανισότητες.

Η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης στα δημόσια νοσοκομεία κατά (-7, 52%) το 2013, συνοδεύεται από μία ακόμα μεγαλύτερη αύξηση των εσόδων τους από τις πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων κατά (15, 5%) που ήδη βρίσκονται σε πορεία χρεοκοπίας με ευθύνη των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου.

Στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο 2013-2016 γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στις δράσεις που θα αναπτυχθούν προκειμένου να εξασφαλίσουν έσοδα τα νοσοκομεία όπως: Παροχή υπηρεσιών σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, χρέωση αλλοδαπών, περιορισμό των υπηρεσιών στους ανασφάλιστους.

Από αυτές τις δράσεις προβλέπεται για τη χρονική αυτή περίοδο να εξασφαλιστούν έσοδα ύψους 58 εκ. ευρώ.

Οι επιπτώσεις από τη μείωση των δαπανών θα επηρεάσει άμεσα και τους εργαζόμενους στην υγεία. Θα ενταθεί η εντατικοποίηση της δουλειάς των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία αφού προβλέπονται ελάχιστες προσλήψεις που δεν αναπληρώνουν ούτε και τα κενά που δημιουργούνται από τις αποχωρήσεις. Επεκτείνονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, οι προσλήψεις μέσω ΜΚΟ.

Σ' ό, τι αφορά την ΠΡΟΝΟΙΑ αποτυπώνει τη βάρβαρη επίθεση του κεφαλαίου της κυβέρνησης και της ΕΕ στα φτωχά λαϊκά στρώματα, ανέργους, παιδιά, μονογονεϊκές και πολύτεκνες οικογένειες, ανάπηρους, ηλικιωμένους. Η Πρόνοια -4, 67%.

Για το ΙΚΑ προβλέπεται μείωση των προνοιακών παροχών κατά 50%, το 2013. Μείωση 300 εκ € στα οικογενειακά επιδόματα και 30εκ€ στα επιδόματα των ΑΜΕΑ. Αύξηση των ορίων των ανασφάλιστων υπερηλίκων από τα 65 στα 67 χρόνια για την επιδότησή τους.

Το πρόγραμμα «βοήθεια στο σπίτι» θα παρέχεται ανταποδοτικά με πληρωμή μέσω της παρακράτησης μέρους των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων και μόνο για ΑμΕΑ και ηλικιωμένους άνω των 77 χρονών.

Ο κρατικός προϋπολογισμός θέτει ως στόχο την περικοπή των αναπηρικών συντάξεων στο 10% των συνολικών. Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες ανάπηροι θα στερηθούν το δικαίωμα να προστατεύσουν την υγεία τους και τη ζωή τους αφού θα εξαναγκαστούν να δουλεύουν ή να μη μπορούν να αντεπεξέλθουν στις αυξημένες ανάγκες τους από τα περικομμένα επιδόματα ανεργίας. Καιάδα έχετε για κοινωνική πολιτική!

Στην Παιδεία πηγαίνει μόνο το 2, 88% του ΑΕΠ. Σε σχέση με το 2012 η μείωση φτάνει το 13, 3%. Θα προέρχεται από:

- συγχωνεύσεις τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ χωρίς μείωση του αριθμού των εισελθόντων φοιτητών,
- περικοπή του κόστους των βιβλίων των μαθητών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης,
- περικοπή του μισθολογικού κόστους των αναπληρωτών καθηγητών,
- μείωση της κρατικής επιχορήγησης στους κρατικούς και μη κρατικούς φορείς, όπως Ομοσπονδίες, Αθλητικά Κέντρα, Θέατρα, Μουσεία, Φεστιβάλ,
- συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Ενώ σύμφωνα με το Μεσοπρόθεσμο, για το 2013 και 2014, δεν θα πραγματοποιηθούν προσλήψεις διοικητικού προσωπικού, και για το διδακτικό προσωπικό ο λόγος προσλήψεων-αποχωρήσεων θα διαμορφωθεί στο 1:10.

Η «εξοικονόμηση» λοιπόν συνδέεται άμεσα με τις απαιτούμενες αναδιαρθρώσεις για να συμβάλλει η εκπαίδευση στην καπιταλιστική κερδοφορία που είναι σε πρώτη προτεραιότητα. Η εφαρμογή των αλλαγών αυτών θα έχει άμεσες και τραγικές συνέπειες για το λαό και τα παιδιά του.

Μεταφράζονται σε λιγότερους εκπαιδευτικούς για τα σχολεία και για την ανώτατη εκπαίδευση, αλλά κυρίως σε δραματική μείωση των κονδυλίων για τις λειτουργικές δαπάνες σχολείων, πανεπιστημίων, ΤΕΙ και ερευνητικών κέντρων.

Από τα κονδύλια που προϋπολογίζονται για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση (τα 1.563.296.000 ευρώ) αφορούν μισθούς και συντάξεις, που είναι μειωμένα. από τον περσινό προϋπολογισμό. Αυτό σημαίνει μειωμένες αποδοχές των εκπαιδευτικών αλλά και λιγότεροι σε αριθμό, ενώ ήδη οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία δε φτάνουν. Αντίστοιχη είναι η εικόνα για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Στα ΤΕΙ η μείωση φτάνει τα 48 εκατ. ευρώ. Ήδη σήμερα αδυνατούν να λειτουργήσουν και να καλύψουν στοιχειώδεις ανάγκες τους, λόγω των μειώσεων που είχαν προηγηθεί τα προηγούμενα χρόνια, ιδιαίτερα σε διδακτικό προσωπικό. Αλλά και η χρηματοδότηση των Δήμων για τις Σχολικές Επιτροπές συρρικνώθηκε και είναι αμφίβολο αν τελικά δώσετε και όσα αναγράφετε και δεν τα ξανακόψετε στην πορεία!

Αλλά και στον πρωτογενή τομέα που υποτίθεται ότι θέλετε να αναπτύξετε ως αντίδοτο στην οικονομική κρίση μειώσεις έχετε. Ακόμη και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τον αγροτικό τομέα, εμφανίζεται μείωση κατά 22 εκ. € που είναι μακριά από τις ανάγκες, για ουσιαστικά έργα υποδομής στη γεωργία. Που θα συνέβαλαν στη μείωση του κόστους παραγωγής με εγγειοβελτιωτικά έργα, αρδευτικά και έργα εξοικονόμησης και ορθολογικής διαχείρισης των υδάτινων πόρων που είναι απαραίτητα στην αύξηση της παραγωγικότητας.

Η πολιτική σας θα ενισχύσει την φθίνουσα πορεία της αγροτικής παραγωγής, τη μείωση της παραγωγικότητάς και την εξαθλίωση των φτωχών γεωργών και κτηνοτρόφων.

Σε ό, τι αφορά τις συντάξεις του ΟΓΑ η απανθρωπιά σε όλο της το μεγαλείο. Φρικιαστικό. Ντροπή, στις πιο εξευτελιστικές συντάξεις να προβλέπονται μειώσεις κατά 20% για το 2013. Τους αρπάζετε 783 εκατομμύρια από ποιους ; τους φτωχότερους συνταξιούχους που υπάρχουν. Δεν έχετε έλεος είστε ανελήθοι. Αυτή είναι η ευαισθησία, η αλήθεια και η τόλμη σας, κύριε Σταϊκούρα. Γιατί το ποσόν που αρπάζετε σημαίνει κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα, καλοκαιριού αλλά και μείωση κατά 30 € της εξευτελιστικής σύνταξης του ΟΓΑ, ταυτόχρονα. Την ίδια στιγμή αυξάνετε δραματικά τις εισφορές στον ΟΓΑ. Υπάρχει και ένα ερώτημα που θέλουμε απάντηση. Στις μειώσεις περιλαμβάνετε και περιπτώσεις αφαίρεσης-κατάργησης, εξολοκλήρου της σύνταξης του ΟΓΑ σε κείνους τους βιοπαλαιστές που για λίγα 5-10 χρόνια δούλεψαν στη ξενιτιά Καναδά, Γερμανία και παίρνουν μια μικρή σύνταξη που

αντιστοιχεί σε αυτά τα λίγα χρόνια. Σε αυτούς κόβετε τη σύνταξη του ΟΓΑ; που δικαιούνται και ελάμβαναν; Είναι απαράδεκτο και προκλητικό να μας το ξεκαθαρίσετε, γιατί αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, αφορά χιλιάδες περιπτώσεις φτωχών αγροτών.

Σε ό,τι αφορά την Τοπική Διοίκηση οι συνεχείς μειώσεις της κρατικής χρηματοδότησης την έχουν οδηγήσει στη χρεοκοπία. Οι Δήμοι ουσιαστικά έχουν κηρύξει στάση πληρωμών. Χιλιάδες υπάλληλοι είναι για πολλούς μήνες απλήρωτοι Κερατσίνι, Κορυδαλλό, Σαλαμίνα και τελειωμό δεν έχουν. Οι μειώσεις που προτείνονται σημαίνει ότι Περιφέρειες και Δήμοι δεν θα καλύπτουν ούτε μισθοδοσία, ούτε τα λειτουργικά. Εξάλλου και σήμερα το 30% των εσόδων τους είναι από τον κρατικό προϋπολογισμό, που συνεχώς μειώνονται και το 70% από δημοτικούς φόρους. Της έχετε αναθέσει να υλοποιεί όλα τα αντιλαϊκά βάρβαρα μέτρα.

Εμείς λέμε καθαρά ότι η χρονική αυτή περίοδος είναι εξαιρετικής κρίσιμης σημασίας. Ο λαός μπορεί να αντικρούσει την αντιλαϊκή λαίλαπα εξαθλίωσης σε βάρος του, αρκεί να πιστέψει και να δείξει τη δύναμη του. Και μπορεί να το κάνει άμεσα με τη μαζική, αποφασιστική, μαχητική στάση στη 48ωρη απεργία του Νοέμβρη έτσι ώστε να πάρει τα χαρακτηριστικά μαζικού ξεσηκωμού, που θα βάλει πλώρη για ανατροπή της εκμεταλλευτικής βαρβαρότητας, που είναι το σαπισμένο καπιταλιστικό σύστημα. Εκτός ΕΕ και με μονομερή διαγραφή του χρέους, με εξουσία και οικονομία που θα συμφέρει το λαό και όχι τα κέρδη και εξουσία των μονοπωλίων.

Η Ελλάδα έχει σήμερα μεγάλες αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες που μπορούν να απελευθερωθούν μόνο με την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής από τη λαϊκή εργατική εξουσία με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της παραγωγής. Η Ελλάδα διαθέτει σημαντικές εγχώριες ενεργειακές πηγές, αξιόλογο ορυκτό πλούτο, βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή και αγροτικό τομέα, μπορεί να καλύψει μεγάλο μέρος των λαϊκών αναγκών, όπως των διατροφικών και ενεργειακών, των μεταφορών, των κατασκευών δημοσίων έργων υποδομής και λαϊκής στέγης.

Διαμάντω Μανωλάκου

Βουλευτής Β' Πειραιώς